

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UNATTAINABLE

MADELINE SHEEHAN

Ulaşılamaz

(İnkâr Edilemez #3)

tarafından
Madeline Sheehan

Düzenleyen: Pam Berehulke
Kapak: Meredith Blair

Telif Hakkı © 2013 Madeline Sheehan
Smashwords Baskısı

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, lütfen her okuyucu için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen www.smashwords.com adresine iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Teşekkür

Söyleyecek çok şeyim var, bu yüzden bana katlanın...

Sokak ekibime teşekkür etmek istiyorum: Ellie, Heather, Hillary, Virginia, Courtney, Shorty ve Karinna. Sizler sadece amigo kızlarım ve destek sistemim değil, bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşlarıdır. Her şey için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bu çılgın yazar ne yapardı? Gerçekten öğrenmek istemiyorum.

Ve editörüm Pam Berehulke'ye, en sevdiğim dilbilgisi, büyük harf ve zaman Nazi'sine, pis, üç noktalarla dolu taslaklarımı alıp bir lavaboya atan ve elinde bir kalıp sabun ve yıkama tahtasıyla, çok güzel, parlak ve en önemlisi, yemek yiyebilecek kadar temiz olana kadar onları fırçalayan.

Ve benim için her şeyi bırakan, günün her saatinde aptalca sorularımı yanıtlamak için her zaman hazır olan ve kitaplarıma en az benim kadar enerji ve sevgi harcayan Jovana, Pam ve Alyssa'ya; size sevgiden başka hiçbir şeyim yok.

Ve arkadaşlarıma ve aileme, kocama ve oğluma, her gün bilgisayar ekranına bakıp kurgusal karakterlerimin hayatlarına dalarak dünyadan uzak kalmamın ne kadar berbat olduğunu biliyorum, ama aynı zamanda hayatımın bu kısmının ne kadar önemli olduğunu, onsuz ben olamayacağımı bildiğinizi de biliyorum. Bu yüzden size en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Kalbim, beni ve tüm kusurlarımı kabul ettiğin için, bu çılgılık atan hikayeleri sistemimden atarken beni izlediğin ve benimle ilgilendiğin için. Ve tüm eksiklerimi tamamladığın için de teşekkürler. Kimse kirli bir evi sevmez.

Ve kızlarıma, yazar arkadaşlarıma, Gail, Karina, Claribel, Emmy, Cindy, Syreeta ve Trevlyn'e. Siz olmasanız ben ne yapardım? Sıkıntıları ve zorlukları sizden daha iyi kim bilebilir? O yüzden saatlerce dinlediğiniz, dertleştdiğiniz, şikâyet ettiğiniz, saçma sapan konuştüğünüz, birbirinizi gaza getirdiğiniz, plan yaptığınız ve komplo kurduğunuz için teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim. Bu sektördeki en nazik, en şefkatli, en yürekli kadınlar olduğunuz için teşekkür ederim. Sizi tanıdığım için şanslıyım; arkadaşınız olduğum için daha da şanslıyım.

Ve Deuce's Babes'e, geçmiş, şimdiki ve gelecekteki tüm okuyucularıma, kitaplarım aracılığıyla tanışma zevkine eriştiğim harika, nazik, şefkatli, komik, eğlenceyi seven kadın ve erkeklere, TEŞEKKÜRLER. Bu ne inanılmaz bir yolculuktu ve sözlerimin SİZLER tarafından okunduğunu bilmek ne büyük bir onur. Minnettarlığım hepinize.

Son olarak, ama en az değil, Cole "Deuce" West'e teşekkür ederim. Deuce ile birlikte kahve içerek geçirdiğimiz pek çok gece, gözlerimizin kamaştığı pek çok sabah ve pencereden dışarı bakarak geçirdiğimiz pek çok uzun, sıkıcı öğleden sonra oldu ama yine de ona ilk tanıştığım günkü kadar aşığım.

Aslında her geçen kitapta ona daha da çok aşık oluyorum. Sevmesi kolay bir adam değil.

Hataları var ve beni güldürdüğünden çok kızdırıyor. Ama günün sonunda, yaşına rağmen yatakta hala bir canavar ve gerçekten, onsuz ben kim olurdum? Bunu asla bilmek zorunda kalmayacağım için mutluyum.

Çok yaşa Cehennem Atlıları!

"Biker Born, Biker Bred ve öldüğümde Biker Dead olacağım."

Sevgilerimle,

Madeline Sheehan xx

Adanmışlık

Christina Collie için

Ripper önde, ZZ
arkada, Dirty
ağızda.

Bu kitap sizindir... Sevgilerimle.

PROLOGUE

Taze ve şefkatli bir öpücük al

Bir çalıntı mutluluk gecesi

ekle

Bir kız, bir erkek

Kimi kederli, kimi neşeli...

Hatıralar bundan ibaret.

- Dean Martin

Onu ilk gördüğüm anı *her* zaman hatırlayacağım; *tüm varlığımın baş belası*. Ben sekiz yaşındaydım ve o on bir yaşındaydı; uzun boylu, sarışın, koyu kahverengi gözleri vardı ve gülümsediğinde... gamzeleri.

En önemlisi, bana karşı çok tatlıydı. Kimse ilgilenmezken o benimle ilgilendi.

"Hey," dedi, *yanıma eğilip gülümseyerek*. Ben de gülümsedim. Annem beni kulübe getirmeye başladığından beri gördüğüm ilk çocuktuk. Benden sadece birkaç yaş büyük görünüyordu ve çok tatlıydı. "Adın ne senin?" diye sordu.

"Tegen Louise Matthews," dedim, az önce oyuncak ayımın kucığından kaptığım çay fincanını ona uzatarak. "Bize katılabilirsin," dedim ona, oyuncak hayvanlardan oluşan çemberimi işaret ederek.

"Tegen Louise Matthews ile bir çay partisi," dedi, gülümsemesi daha da genişleyerek. "Çok isterim." Yanıma yerleşti ve bacak bacak üstüne atarak simit gibi oldu. "Bir takma adın var mı Tegen?" diye sordu. "Yoksa sadece Tegen misin?" "Sadece Ova Tegen," I dedi, Kaldırma yukarı benim çaydanlık ve Ona bol miktarda görünmez çay doldurdum. Kendi fincanımı doldurmayı bitirdiğimde dudaklarıma götürdüm.

"Bekle," dedi. "Şerefe yapmayı unuttun." Burnumu kırıştırdım. "Şerefe mi?"

"Evet, çay fincanınla. Küçük kız kardeşim çaydan önce bana hep 'şerefe' yapar. Bunun gibi." Hafifçe plastik fincanını benimkiyle tokuşturdu. "Şerefe," dedi, fincanına baktı ve sonra tekrar bana döndü. "...Çay fincanı," diye bitirdi sırtarak.

"Ne?"

"Çay fincanı," diye tekrarladı. "Ben de sana böyle sesleneceğim. Çay fincanıyla çay partisi yapmayı seven Tegen adında bir kıza başka ne lakap takabilirsin ki?" Kaşlarını çattı. "Tabii hoşuna gitmediyse?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır!" Heyecanla ağladım. "Daha önce hiç lakabım olmamıştı ve buna bayıldım!"

"O zaman anlaştık," dedi boştaki elini uzatarak. "Memnun oldum, Çay Fincanı. Benim adım Cage."

Genç yaşına rağmen, o noktadan sonra hayatıma düzenli olarak aktif bir şekilde katılan tek erkek figürüydü.

Ama sekiz yaşındaki duygular sonunda on iki yaşındaki duygulara, on iki yaşındaki duygular da on dört yaşındaki duygulara dönüştü.

Büyüdükçe onu daha çok sevmeye başladım, ta ki artık onu hayatımdaki tek istikrarlı figür olarak görmeyip, zaman zaman deliliğe varan bir yoğunlukla sevene kadar.

Aşkın, dikkatli olunmadığı takdirde insanı öldürme potansiyeline sahip olduğu söylenir.

Dikkatli değildim. Bu aşkın kontrolsüzce çiçek açmasına izin verdim, ta ki tam çiçek açana, içimden patlayana ve gidecek hiçbir yeri olmayana kadar.

Onun için aynı değildi. Büyüdükçe daha da değişti.

Eskiden olduğu o tatlı, şefkatli çocuk gitmiş, yerine...

Hayatım boyunca tanıdığım en ukala, en bencil, en çıkarıcı, en egoist, en narsist ve en ahlaksız orospu çocuğu oldu.

Geriye dönüp düşündüğümde, muhtemelen bu yüzden ona daha da aşık oldum.

Kızlar böyle aptaldır. Asla sahip olamayacakları şeylere aşık olurlar - dokunulmaz olana, görünüşte hayattan daha büyük olana, ulaşamaz olana.

Ancak, aptallığımda yalnız değildim.

Cage'in karşısına çıkan neredeyse her kadın anında aptallık kovanın içine düşüyordu. Genç, yaşlı ve aradaki her şey, fark etmezdi. Onun gülümsemesini gördükleri, viski kadar yumuşak ses tonunu duydukları, akıcı hareketlerini izledikleri anda aptallaşıyorlardı.

Zaman geçtikçe, karşılık görmeyen ve gidecek hiçbir yeri olmayan duygularım, daha fazla dayanamayıp meseleyi kendi ellerime alana kadar çürümeye ve iltihaplanmaya başladı.

Ve gerçekten çok aptalca bir şey yaptı.

Vücudum yanarken dudağımı ısırdım, onun sert girişine uyum sağlamaya çalışıyordum.

"Kahretsin, çok darsın," diye mırıldandı Cage sarhoş bir şekilde ve neredeyse tamamen içimden çıkardı. Ne kadar karşı koysam da hareketleri canımı yaktı ve içimden bir inilti kaçtı.

Hissettiğim dehşete rağmen vücudum yavaş yavaş alıştıyordu. İçimden ıslak bir sıcaklık akıyordu ve tekrar içeri girdiğinde, bu sefer acı yoktu, sadece hafif bir rahatsızlık vardı.

"Fuuuuuuck," diye inledi, kalçalarını gıcırdattı, bu hareket midemin yepyeni bir duyguyla dönmesine neden oldu. İyi bir his. Cage ve benim aramda gerçekte neler olduğunu unutturan; bunun planladığım gibi gideceğini düşünerek beni kandıran bir his. Cage'e bekâretimi verecektim, ki bu

onun için doğru kızın ben olduğumu anlamasını sağlayacaktım. Kimsenin onu benden daha fazla sevemeyeceğini.

Elini saçlarıma attı, bir avuç saçımı sıkıca kavrarken diğer eliyle kalçamı sıkıca kavradı. Yüzü boynumun kıvrımına düştü ve başımı çevirdim, onu arıyordum, onu görmek istiyordum, duygularımın karşılık bulduğunu teyit etmek istiyordum, ama saçımdaki tutuşu sıkılaştı ve beni yerimde tuttu.

Sonra kalçaları geri çekildi.

Tekrar içime girdiğinde nefesim kesildi. Vücutlarımız birbirine çarptı, nefesim geri geldi ve...

Geri çekildi. Ve tekrar bana çarptı.

"Kahretsin, Çay Fincanı," diye mırıldandı, hızını artırarak. "Her şeyi hissedebiliyorum. Amcığın lanet olası bir mengene gibi."

Ses tonuna bakılırsa, bu belli ki iyi bir şeydi.

Ve aptalca bir şekilde Cage'in beni bu geceden sonra da isteyeceğine inandırdı.

"Çok iyi bebeğim," diye nefes aldı tenime karşı, vücudu tekrar tekrar benimkiyle buluştu, hareketleri gittikçe hızlandı. Hem fiziksel hem de duygusal olarak içimde olup bitenlerin saldırısına karşı nefesimi tuttum.

Cage artık her yerdeydi. İçimdeydi, bedenimin ve kalbimin içindeydi. Garip ve rahatsız ediciydi ve ne yapmam gerektiğinden emin değildim ama gerçekten önemli değildi. Çünkü o Cage'di ve bendim ve bunu çok uzun zamandır istiyordum, onu hatırlayabildiğim kadar uzun zamandır istiyordum ve bu yüzden garip ve rahatsız edici olmak, sonunda her zaman istediğim şeye sahip olmak için ödenecek küçük bir bedeldi.

Ve sonra, neredeyse başlar başlamaz bitti. Cage inliyordu, içimden çıkmıştı ve ben onun bittiğini hissettim, vücudu üzerimde sarsılırken karnımdaki nemi hissettim.

Benden kurtulması, yan dönmesi, derin nefes alıp vermesi sadece bir dakika sürdü.

Ve sonra horlamaya başladı.

"Cage?" Fısıldadım.

Karnıma bıraktığı şey kurumaya başlayıp vücudumdaki minik tüyleri diken diken edip çekinceye kadar ne yapacağımı bilemeden, kalbim küt küt atarak birkaç dakika boyunca kıpırdamadan yattım.

Yataktan kalkarken yüzüm buruştu, ağrıyordu, nabzımın bacaklarımın arasında attığını hissediyordum, sert adımlarla banyoya doğru yürüdüm ve kapıyı arkamdan kapattım. Sertçe yutkunarak kendime baktım.

İğrenç.

Sadece göğsümden leğen kemiğime kadar yarı kurumuş meniyle kaplı değildim, aynı zamanda kendi kanım da iç uyluklarıma bulaşmıştı.

O zaman beni hiç öpmediğini fark ettim.

Bu da sonunda bir zamanlar olduğum kızı öldürdü. Beni kırılmış, sıkışmış, ilerleyemez halde bıraktı. Ve kaç yıl geçerse geçsin, gitmesine izin veremedim.

Konu Cage West'e geldiğinde hatalarım çok, pişmanlıklarım ise sayısızdı. Geçmişim bir insan olsaydı, o orospu çocuğunun boğazını sıkar, kışını Re-do Sokağı'na sürüklerdim ve onu bir güzel dövdükten sonra, dövülmüş, parçalanmış bedeninin başında durur ve şöyle derdim:

"Seni aptal kaltak. Seni cahil, aptal kaltak. Aşk bir cevap değildir. Acıtmadığından daha fazla acıtır, kolay olduğundan daha zordur, emek, cesaret ve azim gerektirir."

En önemlisi -en çok vurgulamak istediğim şey- şudur Aşk hiçbir şeyi çözmez. Aşk kırık bir kalbi silmez ve kesinlikle insanları değiştirmez.

Ama aşk ipi ne kadar eski, ne kadar dayanıksız, ne kadar yıpranmış olursa olsun, sizi sevdiğiniz insanlara bağlı tutar.

Ve sonsuza dek Cage'e bağlı kaldım.

Elimde olsa değiştirir miydim? Kesinlikle evet, değiştirirdim.

Ancak ailelerimizi ya da kime aşık olacağımızı seğme şansımız yok. Ve hepimizin taşıması gereken çarmıhlarımız var: hikayelerimiz, aşklarımız ve kayıplarımız.

Ve bu da benim.

Aslında bizimki.

BİRİNCİ BÖLÜM

"Ya o lanet şeye cevap verirsin ya da onu pencereden atarım, Tegen."

Uykulu bir şekilde gözlerimi kırpıştıtararak, benden birkaç santim ötedeki öfkeli yüze odaklandım ve neden bahsettiğini merak ettim.

"Defol git," diye mırıldandım, yüzümü yastığıma dönerek. "Daha sabah olmadı."

Bu kez telefonum komodinin üzerindeki yerinden hem çalmaya hem de titremeye başladığında, bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydum.

"Tegen! Bu üst üste dördüncü çağrı!"

"Kahretsin!" Yastığıma doğru bağırdım. "Sızlanmayı bırak ve cevap ver!"

"Yapamam!" diye bağırdı. "O senin lanet olası annen!"

Telefon çalmayı kesti ve öfkeli bir iç geçirdiğini duydum.

Neredeyse anında tekrar çalmaya başladı.

"TEGEN, ANS-"

Küfrederek ayağa fırladım, yastığımı kaptığım gibi havaya kaldırdım, sonra da suratına indirdim.

"Kapa çeneni. Kapa çeneni," diye tısladım, telefonuma uzanmaya başlamıştım bile.

Cevap tuşuna basarak telefonu kulağıma götürdüm. "Alo," diye bağırdım.

"Tegen?"

"Anne." İçimi çektim, anında kendimi kötü hissettim.

"Her şey yolunda mı? Hava aydınlanmadı bile."

"Biliyorum," dedi. "Sadece... Uzun hafta sonu için plan yapmadan önce seni yakalamak istedim. Belki birkaç günlüğüne eve gelebilirsin diye düşündüm."

Yukarı uzanıp avucumun içini gözlerime sürttüm. ve iç çekti.

"Hawk eve geliyor, değil mi?"

James "Hawk" Young, Cehennem Atlıları Motosiklet Kulübü'nün ömür boyu üyesi, üvey kardeşim Christopher Kelley'in babasıydı. Christopher dört yaşındaydı ve benden neredeyse yirmi yaş küçüktü. Koyu kızıl saçlarına, yeşil gözlerine ve çillerine rağmen -İrlandalı annemizin ikimize de verdiği özellikler- tıpkı son derece yakışıklı babasına benziyordu. Düşünceli gözleri ve ağzının sert çizgisine kadar.

"Öyle," dedi usulca. "Ve ben hazır değilim. Ben sadece... Jase'le uğraşacak yeterince şeyim var. Lütfen eve gel, Tegen."

Sorun da burada yatıyordu. Hawk'ın ne kadar iyi görüldüğüne rağmen annemin onunla hiçbir şey yapmak istememesiydi. Christopher'ı birkaç günlüğüne teslim etmek için kısa bir karşılaşmaya bile dayanamadı. Üvey kardeşimi babasına teslim etmek ve onun yokluğunda annemi rahatlatmak için San Francisco, Kaliforniya'dan Miles City, Montana'ya kadar seyahat etmemin biraz aşırı olduğu düşünülebilir... aslında değildi. Annemin yaşadıklarından sonra değil.

Christopher'a yaklaşık dokuz aylık hamileyken, annem erkek arkadaşının karısı tarafından başından vurulmuştu. Hawk'ın karısı değil; Hawk evli değildi. Ama Jason "Jase" Brady, o da Cehennem Atlıları'nın bir üyesiydi.

Aslında annem Jase ile tanıştığında babamla hâlâ evliymiş.

Annem Dorothy Kelley on beş yaşında hamile kalmış, on altı yaşında doğum yapmış ve büyükannem ve büyükbabam tarafından babamla evlenmeye zorlanmıştı. Kamyon şoförü olan babam nadiren evde olurdu ve evde olduğunda da televizyon ve birayla annem ve benden daha çok ilgilenirdi. Ben dört yaşındayken annem Jase ile tanıştı.

Jase'e neredeyse anında aşık olmuş, onun evli ve üç küçük çocuklu olmasını ilk başta umursamamıştır,

Çünkü sonunda karısını terk edeceğini düşünüyordu.

Olmadı. Ama annem dayanmaya devam etti. Cehennem Atlıları kulüp evinde çalıştı, çocukların arkasını topladı, onlara yemek pişirdi ve çamaşırlarını yıkadı, böylece Jase ile olan ilişkisini mümkün olduğunca gizli bir şekilde sürdürebildi. Sonunda benim Anne sol benim Baba, Daha sonra kamyonetine atlayıp Miles City'den ayrılmış ve bir daha geri dönmemiş. O da kesilmiş bağlar ile benim büyükanne ve büyükbabalar ve Jase annemi ve beni şehirde bir apartman dairesine taşıdı. güzel dört ünite kınamak nerede Biz vardı a ön Kapı, bir araba yolu, bir arka bahçe ve her şey çok devam etti daha önce olduğu gibi.

Bundan nefret ediyordum. Asla gerçekten onun olmayacak bir adam için tüm hayatını bir kenara atmasını izlemekten nefret ediyordum, geceleri her zaman evine, karısına ve çocuklarına giden ve annemi yalnız bırakan, genellikle onun için ağlayan bir adam. Jase'i ne kadar severse sevsin, karısını asla terk etmezse her zaman bir kulüp fahişesi olarak görüleceğini biliyordu, daha fazlası değil, ama yine de kaldı.

Ben böyle büyüdüm.

Bir kulüp fahişesinin babasız çocuğu olarak, annemin bana göre onu gerçekten sevmeyen bir adama hizmet etmesini, yalan söyleyen, aldatan ve büyük olasılıkla hayatları boyunca öldüren suçlu motorcularla dolu bir kulüp için kışını yırtarak çalışmasını izledim.

Ve hepsi bu kadardı. Başka kimsem yoktu, başvurabileceğim başka bir ailem yoktu.

Lise mezuniyetimin ertesi günü kulüp hayatından ve beraberinde getirdiği her şeyden uzaklaşmak için çaresizce Miles City'den ayrıldım. San Francisco Üniversitesi'ne tam burslu olarak gittiğim ve küçük bir gazetede staj yaptığım için geri dönmek gibi bir planım yoktu.

Ayrıldıktan sonra, hayatım boyunca beni tanımlayan "görünüştümden" kurtulmaya fazlasıyla hazırdım; diş telleri, gözlükler, iki beden büyük ikinci el kıyafetlerden oluşan o görünüşten

Ben ve herhangi bir şekilde evcilleştirmek için bir buçuk gün süren telli kırmızı bukleler.

Üniversitedeki ilk arkadaşlarımdan biri olan ve Kuzey Kaliforniya'da bir komünde büyümüş gerçek bir hippie olan Grace, beni kanatları altına almış ve kendi deyimiyle "biraz çılgınlaştırmıştı". Artık hem gözlüklerim hem de diş tellerim yoktu, çılgın saçlarımın dreadlock olarak kalmaktan başka seçeneği yoktu ve vücudum lanet bir sanat eseri idi. Dövmelerimin her birini seviyordum; renkli, büyük ve karmaşık, her iki kolumu, sırtımı, göğsümü, karnımı ve her iki kalçamı kaplıyordu. Ve piercinglerim...eh, kararsızdım. Kulak deliklerimi sık sık biraz daha gerdirmenin yanı sıra, hangilerini taktığımı değiştirirdim çünkü arada sırada biraz değişiklik yapmayı severdim.

San Francisco'da kimse bana ikinci kez bakmadı. Ve ben bunu sevdim. Montana'ya dönmek için hiçbir sebep yoktu.

Ama bu benim için mümkün değildi. Miles City ve onun krom ve deri suçlularından oluşan neşeli çetesiyle tüm bağlarımı koparmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, gitmeme izin vermiyorlardı.

Annem vurulduktan sonra Jase'in karısı yargılandı, hüküm giydi ve hapse gönderildi. Annem tabii ki hayatta kaldı ama aldığı hasar yıkıcıydı. Hafızası zarar görmüştü ve ilk başta kimseyi ya da hiçbir şeyi hatırlamıyordu. Sonra yavaş yavaş hafızası geri gelmeye başladı.

Çocukluğunu, ailesini ve eski arkadaşlarını hatırladı; hatta babamı ve sonunda beni bile hatırladı.

Sonra ilerleme cırtlak bir şekilde durdu. Beni en son küçük bir çocukken hatırlıyordu.

Tüm çocukluğum, gençlik yıllarım, Jase'le tanışması ve babamdan ayrılması, Cehennem Atlıları Motosiklet Kulübü'ne adanmış uzun yıllar... hepsi gitmişti. Sonsuza dek, öyle görünüyordu.

Hawk bunların neresindeydi?

Anlaşıldığı üzere, annem zaten berbat olan aşk üçgeninin ortasında, Jase'de bulamadığı teselliği Hawk'ta bulmuştu.

Kimse bilmiyordu.

Annem vurulduktan sonra Hawk öfkeyle hastaneye geldi. Jase'in ağzını burnunu kırdı, bu sırada annem ve kendisi hakkında baklayı ağzından çıkardı ve Christopher'ın gerçek babalığını kabaca gün ışığına çıkardı.

Ve şimdi.

Annem ikisini de hâlâ hatırlamıyordu. Ona göre Jase, onu yalnız bırakmayı reddeden zavallı, kırık bir adam ve onu vuran deli kadının kocasıydı. Hawk da hamile kaldığını ya da taşıdığını hatırlamadığı çocuğun babasıydı.

Bana gelince, çok zordu. Benim açımdan çok fazla açıklama yapıldı, yürümeye başladığım yıllardan bir şeyler hatırlayacağı umuduyla her yıl yeniden anlatıldı. Çok gözyaşı döktü ama sonunda hayatının yirmi yılını unuttuğu ve benim artık onun bebeği değil, yetişkin bir kadın olduğum gerçeğini kabul etti.

Christopher'a gelince, onu hemen sevdi. Çünkü onu hatırlamıyordu, ona yeni doğmuş bir bebek gibi sunulmuştu. Tanıdık kızıl saçları, yeşil gözleri ve soluk teni de pek acıtmamıştı.

Ki bu harikaydı, süperdi. Hatta harikaydı. Ama beni hatırlamadı ve ben de bunu kabullenemedim.

Kendimi yalnız hissettim. Bir bakıma yetim.

Ben de tüm bunlar için Jase ve Hawk'ın yanı sıra Cehennem Atlıları Motosiklet Kulübü'nün tamamını ve onların dramaya olan ilgisini suçladım.

Annem de kafası karışık olduğu için tüm bağlarını koparmaya çalıştı ama Hawk'ın Christopher'ın babası olması bunu zorlaştırdı. Kulüple ilişkili birkaç kadın, annemin yakın olduğu kadınlar da onun gitmesine izin vermeyi reddetti. Annemin itirazlarına rağmen ziyaretlerine gelmeye ve onu periyodik olarak aramaya devam ettiler.

Ayrıca, bir anıyı tetiklemeye yardımcı olacağı umuduyla Jase veya Hawk ile zaman geçirmesi için ona baskı yaptılar.

Evet, ziyaretlerimi Hawk'ın eve dönüş saatlerine göre ayarlıyordum. Çoğunlukla yolda kalıyordu ama döndüğünde oğlunu bir an önce görmek istiyordu ve benim görevim de bunun annemi rahatsız etmeden gerçekleşmesini sağlamaktı.

"Bugün havayollarını arayacağım," dedim ona. "İşten birkaç gün izin alabilmeliyim."

"Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle ve ben de buna karşılık gözlerimin dolduğunu hissettim.

"Yakında görüşürüz," dedim aceleyle, ikimiz de gözyaşlarına boğulmadan önce telefonu kapatmam gerekiyordu. Her ne kadar ilerleme kaydetmiş olsa da, beni bir yetişkin olarak düşünmek onun için hâlâ zordu ve onu ağlarken görmek, ağladığını duymak... benim için de zordu.

O benim annemdi. Sahip olduğum tek ebeveyn, hayatımda beni seven tek kişiydi. Onun için her şeyi yapardım, kendimi perişan etmek de dahil.

Telefonu kapattıktan sonra cep telefonumu gönülsüzce odanın öbür ucuna fırlattım ve acınası bir şekilde kirli çamaşır sepetinin içine düştü.

"Siktir," diye mırıldandım. "Siktir."

"Sikişmekten bahsetmişken," dedi yanımdaki adam. "Ve zaten çıplak olduğunu görünce..."

Ona bir göz attım.

ZZ.

Cehennem Atlıları Kulübü'nden bir motorcu daha. Sayılır. Kulüpte başkan Deuce West dışında kimseyle ilişki kurmuyordu ve Deuce'nin küçük, titiz kızı Danny'nin onu başka bir Atlı olan Ripper'la aldatmasından ve annemin vurulduğu sıralarda kalbini kırmasından beri Miles City'ye adımını atmamıştı.

Deuce'un çocukları bu konuda iyiydi... kalp kırmakta.

Anneleri kim olursa olsun tüm West çocukları aynı görünüyordu. Cage, Danny ve Ivy'nin hepsi sarışındı ve aynı gamzeli gülümsemelere sahiplerdi. Kızlara geniş, doe gözlü bebek mavileri ve dolgun dudaklar bahşedilmişti ve Cage...ugh. UGH.

Çok güzeldi. Ve bir pislik. Baba gibi, oğul gibi.

Deuce'a gelince, elli eyaletteki tüm sarı saçlı, mavi gözlü ve gamzeli güzellik kraliçeleri ona ait olsaydı hiç şaşırmazdım.

Vücudum ve görünüşüm benim için her zaman hassas bir nokta olacaktı. Gülünç derecede siskaydım ve zarif bir süper model gibi değil, aksine yeni doğmuş bir tay gibi garip, dirseklerim ve dizlerim vardı. Küçük göğüslerim vardı ve kalçalarım yoktu, köprücük kemiğim dışarı çıkmıştı ve kalça kemiklerim de öyle.

Hâlâ soluk tenli, kızıl saçlı ve çilliydim.

Ve ben her zaman -aynaya kaç kez baktığımı ve eskisi kadar çirkin olmayan birini gördüğüm önemli değil-kimsenin istemediği o aptal ve çirkin küçük kız olacaktım.

Ama her neyse, asla güzel olamayacağım gerçeğini uzun zaman önce kabullenmiştim.

Annemin yaralanmasından sonra, ikinci sınıfıma başlamak için tam zamanında San Francisco'ya döndüm. Güz dönemine iki ay kala, ZZ boş zamanlarında kalacak bir yer ararken ortaya çıktı. Atlılar'dan başka kimsesi yoktu. Babası Deuce'un hayat arkadaşlarından biriydi ama ZZ on iki yaşındayken ölmüştü. Deuce onun vekil babası olmuştu ve ZZ de kendi babasının açtığı yoldan hayata atılmıştı. Yirmi yaşındayken annesi vefat etmiş, vücudu kanser yüzünden harap olmuştu. Miles City'ye dönüp Danny ya da Ripper'ı görmek istemediği için Deuce'un yardımıyla benim izimi sürmüştü.

Deuce'dan ne kadar nefret etmek istesem de edemiyordum. San Francisco Üniversitesi'nden tam burs kazanmış olsam da, yaşam masraflarım için hâlâ paraya ihtiyacım vardı. Deuce

Kıramı ve tüm faturalarımı, hatta cep telefonu hizmetimi bile ödedi ve üniversite yıllarım boyunca bana ekstra harcama parası sağladı.

İtirazlarıma rağmen her şeyin parasını ödemeye devam ediyordu. Ne söylersem söyleyeyim, yalvarıp yakarsam yalvarsam da hep reddediyordu.

"Sen ailedensin," diye homurdanırdı. "Ve ben ailemle ilgilenirim."

Bunu takdir etmemek zordu ama içten içe bunu sadece annem için yaptığını biliyordum, benim için değil. Hepsi annemi severdi, sadece Jase ve Hawk değil, hepsi - motorcular, yaşlı kadınlar, çocukları, hatta kulüp fahişeleri bile. O doğuştan bir anneydi; insanlarla ilgilenir ve bunu yapmaktan zevk alırdı ve onu sevmemek çok zordu.

Yani, gerçekten, ben sadece bir çeşit aileydim. Daha çok belalı motorcularla dolu bir ailenin kızıl saçlı üvey çocuğu gibiydim... ama yine de ailedendim.

ZZ de öyleydi.

Birbirimizi pek tanı mıyorduk ama ZZ yolda olmadığı zamanlarda altı ay boyunca periyodik olarak aynı odada kaldıktan sonra, olaylar birbirini izledi ve sonunda sevişmeye başladık. O zamandan beri de sikişiyoruz.

Ara sıra ZZ'yi Deuce ile telefonda konuşurken duyuyor ve Atlılar'ın kirli işlerini yaptığı izlenimine kapılıyordum; bu tür şeyler, bozuk sesli harfler ve homurdanmalardan oluşan bir tür motorcu kodu olmadığı sürece asla konuşulmazdı. Sonra bir süreliğine ayrılırdı ve bir sonraki gelişinde her zaman çok daha hasarlı görünürdü. Bir keresinde ona ne yaptığını sormuştum ve yüzündeki ifade o kadar dehşet vericiydi ki bir daha soracak cesareti kendimde bulamamıştım. Burada olmadığı zamanlarda ne yaptığının benim için pek bir önemi yoktu.

Bizimki duygusal bir bağ değildi, sadece idare ediyorduk. Zaten benim için çok yaşlıydı, otuzlu yaşlarının ortalarında bir yerlerdeydi. Hem Danny hem de üvey annesi Eva, yaşlı erkeklerden hoşlanıyor gibi görünseler de

biriyle. Kim otuzlu yaşlarında artık kalkamayan yaşlı bir adamla birlikte olmak ister ki? Ben istemezdim. ZZ kadar seksi bir adam için bile.

Ona baktım ve gözlerimi çıplak vücudunda gezdirdim. Uzun koyu kahverengi saçlar, koyu kahverengi gözler, öldürücü kaslar.

Daha önce onun kadar çok çalışan bir adam görmemiştim. Yerinde koşuyor, ağırlık kaldırıyor, her gün bine yakın mekik ve sınav çekiyordu.

Her zaman boşaltmaya çalıştığı saldırganlık had safhadaydı ve egzersiz yapmanın işe yaramadığını düşünmeye başlamışım.

ZZ'nin sikini avuçlayıp bana doğrultmasını izledim. "Tırman ve otur."

"Kapa çeneni," diye mırıldandım. "Son zamanlarda neden bu kadar patronluk taşıyorsun?"

Omuz silkti. "Miles City'ye geri dönecek ve o pisliklerle uğraşacak olan sensin. Birkaç gün içinde buradan gideceğim, belki iki hafta, belki bir ay, Deuce'un bana gönderdiği listeye bağlı ve bebeğim, gitmeden önce ikimizin de iyi bir dayak yiyebileceğimizi düşündüm."

Homurdandım. "Sanki kaybolup durduğun yerde kışını kaldırmıyorsun."

"Kışını seviyorum," diye homurdandı.

"Ve var olan diğer tüm kadınların kışları," diye onun için bitirdim.

"Son üç koşu," diye karşılık verdi öfkeyle. "Senden başka kimseyle yatmadım."

ZZ'nin takvim versiyonu kilometreye ve yılda kaç koşu yapıldığına dayandığından, son koşusunun ne zaman olduğunu ve ondan öncekini ve ondan öncekini hatırlamaya çalıştım.

Bunu yaptığımda, ona bakakaldım. "Altı aydır benden başka kimseyle yatmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Kara gözleri benimkilere dikilmişti. "Kekeledim mi lan ben?"

Hah. Sanırım bir bakıma mantıklıydı. Sizi fiziksel olarak tatmin edebileceğini bildiğiniz biri yanı başınızda uyurken neden başka biriyle uğraşasınız ki?

Ama yine de ZZ ve ben özel değildik... en azından eskiden değildik.

"Tanrı aşkına Tegen, her lanet şeyi fazla düşünmeyi bırak. Sadece lanet olası sikime bin ve zıplamaya başla."

Böyle tatlı bir konuşmayı nasıl reddedebilirim ki?

"Her şeye bağlı," dedim ona. "Amımı mı yoksa götümü mü istediğine bağlı."

Sırıttı ve bu ifade onu değiştirdi. Sık sık gördüğüm öfkeli, huysuz adam gitmiş, yerine çocukluğumdan hatırladığım ZZ gelmişti. Danny pembe uçlu pençelerini göğsüne saplayıp kalbini sökmeden önce olduğu adam.

"Sanırım kışını biraz rahat bırakmalıyım," dedi.

Homurdanarak üzerine tırmandım ve kalçalarının üzerine oturdum. Karşıdaki komodeye uzanıp bir prezervatif aldım, dişlerimle yırtarak açtım ve sikiğin üzerine yuvarladım.

"Ve bu doğru cevaptı," dedim ona. "Kışım sana teşekkür ediyor."

Onu tutarak kalçalarımı kaldırdım ve girişime doğru yönlendirdim. Onu içime sokmam bir anımı aldı.

"Bunu say," dedim ona, sonra da üzerine kapandım.

Nefes nefese kalarak vücudumu ters çevirdim, ellerim pazılarının üzerinde kenetlendi. Hırladı ve elleri kalçalarımın doğru uçu.

"Her zaman öyle değil miyim?" dedi kendini beğenmiş bir şekilde.

Omuz silktim. "Hayır," dedim dürüstçe, iç duvarlarımı bilerek sikiğin etrafında sıkıyor ve yüzünün şehvetle gerilmesini izliyordum. "İstemiyorsun."

Buna karşılık olarak kara gözleri yanmaya başladı, parmak uçları kalçalarımın derinliklerine saplandı ve kendi kendime gülümsedim.

Onu kızdırmak çok kolaydı ve kızdığında, evreni vurmaya hazırlanan öfkeli bir tanrı gibi sevişirdi. Şimdi bunu kesinlikle yapacağından hiç şüphem yoktu.

- - -

Cage, Gümüş Şeytanlar'ın kahverengi taşının yanındaki park yerine girdi, motorunu kapattı ve ayaklığını indirdi.

Çok yorulmuştu. Montana'dan New York'a kadar araba kullanmış ve sadece benzin almak ve bir kez uyumak için durmuştu.

Yatağını ve çantasını kaptığı gibi otoparktan geçip yürüyüş yoluna çıktı ve dışarıda duran birkaç İblisle yumruk yumruğa çarpıştı.

"Vaiz seni mi izliyor?" Tiny yanından geçerken sordu. Cage durup İblisler'in başçavuşu olan kilolu, terden sırılsıklam olmuş, kırılmış yaşlı adama baktı.

"Hayır," dedi. "Ama yatmam lazım ve Queens'teki çocuklarıma arabayla gitmek istemiyorum."

"Evimiz dolu," dedi Tiny. "Ama Prez Eva'nın eski odasını boş tutuyor." Cage başını sallayarak döndü ve onu bir et parçasıymış gibi süzen iki kulüp fahişesini görmezden gelerek yürümeye devam etti.

"Süvari," diye seslendi içlerinden biri, üzerinde sadece bikini üstü ve deri bir mini etek olan esmer bir kadın. "Bu gece arkadaş ister misin?"

Ön kapının kolunu tutarak dönüp baktı ona baktı ve gözlerini kıstı. "Burnuna ne oldu lan?" diye sordu, başını yana eğip korkunç bir şekilde iyileşen ve zavallı sürtüğü Evander Holyfield ile ringde kafa kafaya çarpışmış gibi gösteren bariz kırığı inceleyerek.

Sürtük gülümsemesi yüzünden düştü ve yerini anında bir hırıltı aldı. "Babanın nezaketi, West," diye tısladı, üst dudağı kıvrılmıştı. "Onun gevşek aletini emdikten hemen sonra."

Cage şaşırmadan burnuna bakmaya devam etti ve Tanrı aşkına neden o boku düzelttirmediğini ya da tamir ettirmediğini merak etti.

"Topal sik, ha," dedi. "Babamdan bahsettiğinden pek emin değilim, çünkü o herif o şeyi hiç kaldırmıyor. Ne zaman arkamı dönsem yaşlı karısını hırpalıyor."

Bu doğrudu. Eva ve babası her zaman birlikteydiler. Sürekli dokunuyor, öpüşüyor ve herkesi iğrendiriyorlardı.

Fahişenin kaşları daha da çatıldı. "Küçük mavi haplar harikalar yaratıyor," diye hırladı.

"Boş ver onu," dedi başka bir sürtük, arkadaşının önüne geçerek. "Adım Gail, tatlım, ama çocuklar bana Slitty der. Nedenini öğrenmek ister misin?"

Cage gülerek ve başını sallayarak kapıyı açtı. Ön kapıdan içeri girdiğinde aynı manzarayla karşılaştı. Kulüp fahişeleri ve çeşitli eyaletlerden kesilmiş İblisler koridorları ve odaları doldurmuştu. Vaiz'in bu kalabalığı topladığına göre büyük bir şeyler dönüyor olmalı, diye tahmin etti. Bildiğinden değil; Cage bu tür bilgilere sahip değildi. Ama Atlılar kadar İblislerle içli dışlı olan yaşlı adam biliyor olmalıydı.

Sadece babasının en iyi adamları -Mick, Ripper, Cox ve şimdi de ZZ kaçtıktan sonra terfi eden Tap- bu işin inceliklerini biliyordu.

Bu da onun için gayet iyiydi; bir bok bilmesine gerek yoktu, kendisine söyleneni yapmaktan gayet memnundu. Evet. Öz babasının kulüp işlerinde ona güvenmemesi onu hiç rahatsız etmiyordu.

Her neyse.

Vaiz'in ofisine ulaştığında elini yumruk yaptı ve kapıya sertçe vurdu.

"Öyle mi?" diye bağırdı tanıdık, hırçın bir ses.

Cage kapı kolunu kavradı ve kapıyı iterek açtı. Damon "Vaiz" Fox tek başınaydı, devasa masasının arkasında oturuyordu, parmakları klavyeye tereddütle vururken başı dizüstü bilgisayarına eğilmişti.

Cage ona bakakaldı. Vaiz. Dizüstü bilgisayar. Aklına yatmıyordu.

"Bu şeyi nasıl kullanacağını biliyor musun?" Vaiz ona bakarak mırıldandı. "Burada kendimi labirentteki bir sıçan gibi hissediyorum."

Cage güldü. "Üzgünüm, orası Danny'nin bölgesi. Ben Danny değilim. bilgisayarlarla aram iyidir."

Vaiz makineye bakarak yüzünü buruşturdu, sonra dönüp ona baktı. "Sikerim böyle işi. Otur evlat ve bana o güzel kız kardeşlerinin nasıl olduğunu anlat. Ya Danny'nin evlendiği o piç kurusu? Artık bir bebekleri var, değil mi?"

Yüzünü buruşturma sırası Cage'deydi. Lanet olası Ripper. Danny'nin erkek seçimini hiçbir zaman onaylayabileceğinden emin değildi. Pislik herif kız kardeşiyle gizlice yatıyordu ve bu sırada Danny, Ripper'ın kız arkadaşlarından birini öldürmek zorunda kalmıştı çünkü kaltak Ripper'a silah çekmişti. Ve eğer bu yeterince kötü değilse, Ripper daha sonra Danny'yi yalnız ve depresyonda bırakarak çekip gitmiş, ancak daha sonra hamile olduğunu öğrenmişti.

Bir kürtaj ve bir sürü sefaletten sonra Danny ZZ ile çıkmaya başladı, içlerinde en iyisiydi, Atlıların gördüğü en iyi kardeşti ve kendini bu durumdan kurtarmıştı. Sonra lanet olası Ripper geri geldi ve işler yine sarpa sardı. Evet, şimdi birlikteydiler, evliydiler ve bir çocukları vardı ama ne pahasına olursa olsun. Kulüp ZZ'yi kaybetmişti ve Danny bir daha asla bir zamanlar taptığı o eğlence düşkününü, şapşal küçük kız kardeş olamayacaktı.

Yani evet, Ripper'ı sikeyim.

"İyiler," diye homurdanarak Vaiz'in rahatsız yüksek arkalıklı sandalyelerinden birine oturdu. "O iyi, çocuk da iyi."

Vaiz onu inceledi. "Evet, öğrendiğim iyi oldu. Peki ya sen? Sen de iyi misin?" Tabii. Neden olmasın.

"Evet," dedi.

Vaiz'in kara kaşları kalktı. "Evet, tabii evlat. Ama bu beni ilgilendirmez. O yüzden, siktir git. Seni benim bölgeme getiren nedir? Deuce son konuştuğumuzda bu konuda bir şey söylemedi."

Cage yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. Bir adamı yere sermek konusunda gerçekten ne hissettiğini kimsenin bilmesine gerek yoktu. Bu onun dünyasında böyleydi. Sadece... ilk birkaç seferden sonra daha kolay olacağını düşünmüştü.

Ama öyle olmadı.

Ya olursa? Cage o günden korkuyordu.

"Bannon," dedi, Doğu Yakası'nın en kötü şöhretli suç patronlarından biri olan ve işlerini Philadelphia'dan yürüten Bannon'a atıfta bulunarak. "Sağ kolu, sadece bir grup cahil motorcuyla iş yaptığını düşünerek çuvalladı ve Atlılar'ı kısa yoldan ele geçirme hatasına düştü."

Vaiz sırttı, bu ifade adamın yüzündeki on yılı alıp götürmüştü. Cage'in kendi babası gibi ve bu hayattaki çoğu erkeğin aksine, Vaiz yaşını göstermiyordu. Uzun kahverengi saçlarında çok az ak vardı ama kısa kesilmiş sakallarının neredeyse tamamı kırışmıştı. Gülüş çizgileri zaten düzgün olan yüz hatlarını daha da belirginleştiriyordu. Cage, Vaiz'in kesinlikle bir kadın erkeği olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirdi.

Eşcinsel olduğundan falan değil, ama bir erkek başka bir erkeğin orospularla ne zaman işi olduğunu bilirdi.

"Bannon geldiğini biliyor mu?" Vaiz sordu.

"Kahretsin, evet," dedi Cage. "Herif kendi ayarladı. Yaklaşık iki saat önce bana yerini mesaj attı. Bu iş yarın bitecek."

Vaizin yüksek sesli kahkahası küçük salonda yankılandı.

oda. "Ona iki tane ver," dedi adam. "Her iki gözüne birer tane, biri Deuce için, biri de benim için."

Cage acımasızca gülümsedi. Vaiz'in imzası olan "Seni görebiliyorum, pislik" vuruşu meşhurdu. Herkes her bir göze sıkılan kurşunun İblislerin evi temizlediği anlamına geldiğini bilirdi. Herkes. Ülke çapındaki MC'ler, göçebeler, polisler, federaller... herkes. Sorun şuydu ki, kimse bunu onun üzerine yıkamazdı. Adam o kadar iyiydi.

"Yapacağım," dedi, ayağa kalkarak. "Ama şu anda uykuya ihtiyacım var. Tiny, Eva'nın eski odasının boş olduğunu söyledi?"

Vaiz başını salladı. "Sadece ailem için," dedi. "Ve bu sen demek, evlat."

Vaiz sağ tarafına uzandı ve Cage bir çekmecenin açılıp kapandığını duydu.

"Kafalar yukarı," dedi ve masasının üzerinden bir anahtarlık fırlattı. Cage onu tek eliyle yakaladı. Harley kanatlı bir anahtarlık üzerinde tek bir gümüş anahtar vardı. Kanatların dairesel merkezine Eva yazılmıştı.

Cage ona teşekkür ederek ayrıldı ve ülkenin öbür ucundaki bir MC'de, kendi MC'sinde olduğundan daha çok evindeymiş gibi hissederek koridorda dolaşmaya başladı. Eva, Vaiz gibi bir babaya sahip olduğu için şanslıydı.

Gerçekten şanslısın.

Aynı zamanda ailesinin başına gelen en iyi şeydi, babası onu hak ettiğinden değil. O adam şu andan itibaren, sonunda tekmeyi atacağı güne kadar milyonlarca vaatle bulunabilirdi ama bu yine de ona yaşattığı onca pislği telafi edemezdi.

Ama her neyse, bu onun işi değildi.

Brownstone'un merdiven boşluğuna yönelmek üzereyken, yakındaki bir banyodan çıkan kıvrımlı bir sarışın gülümseyerek

yanından geçti, bilerek ona süründü. Kolu dışarı fırladı ve eli onun bileğini kavradı. Onu tekrar önüne doğru çekerek hızlıca bir kez daha üzerinden geçti.

Doğal sarışın, yirmili yaşlarının başında, sevimli bir yüzü, harika göğüsleri, iyi kavrayabildiği kalçaları vardı. Kadın onun sevdiğinden biraz daha etliydi ve o genellikle oldukça liberaldi, kadınlarını yumuşak tercih eder, onlara çarparken boklarının jöle gibi sallanmasını izlemekten hoşlanırdı. Ama lanet olsun, o memeler onun adını çağırıyordu.

"Aileden misin?" diye homurdanarak onu kendine doğru çekti. Kadın başını salladı.

"Hak iddia eden var mı?"

Omuz silkti. "Vaiz çoğu gece bana sahip oluyor," dedi. Bu mantıklıydı. Vaiz orospularını herkesten daha kıvrımlı severdi; adam her zaman ne kadar çok tutulursa o kadar iyi olduğunu söylerdi.

Ama eğer talep edilmediyse, bilmesi gereken tek şey buydu.

"Üst kata," diye emretti, onu merdiven boşluğuna doğru çevirdi ve sulu kışına sert bir tokat attı.

Eva'nın yatak odasının kapısına vardıklarında, Cage onu tekrar yakaladı, Eva'nın eski odasının hemen dışındaki duvara doğru itti ve çok dar tişörtünü, sütyen diye yutturduğu mor dantel parçasının üzerinden zaten yarısı dışarı sarkmış olan o iki büyük kötü çocuğun üzerine itti. Göğsünü dışa doğru iterek geri kalan kısmın dışarı çıkmasına yardım etti ve adam yumuşak etin üzerine yığılmasını izleyerek sertleşti. Küçük ellerini göğsüne götürerek her iki göğsünü de kavradı, sıktı ve yoğurdu, yayılmış parmaklarının arasından döküldü.

"Beğendin mi?" diye fısıldadı ona gülümseyerek.

Gözlerini kıza dikti. Genç olabilirdi ama ne olduğunu biliyordu ve şimdiden kulüpte kaç kez elden ele dolaştığını ve kaç erkek kardeşe gittiğini merak etmek zorundaydı.

Siktir et. Neden merak etme zahmetine girmişti ki? O kadar çok kulüp fahişesini ve rastgele fahişeyi becermişti ki, kadınların kardeşten kardeşe ve tekrar kardeşe geçtiğini biliyordu. Uzun zaman önce sayısını unuttuğu o kadar çok kadın olmuştu ki.

Evet. O bir fahişeydi. Bir erkek fahişe. Bunu o da biliyordu, herkes biliyordu. On iki yaşında Mick ve Tap'in izniyle bekâretini kendisinden yedi yaş büyük bir kulüp fahişesiyle kaybettiğinden beri önüne gelen her kadınla yatıyordu. Ondan sonra, birkaç cinsel ilişkiden sonra, bu onun işi gibi görünmeye başlamıştı.

Kızlar ona akın ediyordu. Onun çok seksi olduğunu düşünüyorlardı ve onları bir kez sikip sonra bir kenara atsa bile umurlarında değildi çünkü aslında tek istedikleri onu siktiklerini söylemekti.

Ama dediği gibi, bu onun işiydi. Bir sürtük gibi davranması neredeyse ondan bekleniyordu. Ona bakan herkesin tek düşündüğü buydu. Ve bu iyiydi, her neyse, seks cehennem gibi eğlenceliydi, o bunu seviyordu.

Ta ki artık sevmeyene kadar.

Şimdi sadece seksti. Ve şimdi, her boşaldığında, eğer hatırlıyorsa bile, giderek daha fazla bok gibi hissetmeye başlıyordu. Neden bok gibi hissettiğinden bile emin değildi. Hangi erkek seviştikten sonra kendini bok gibi hisseder ki? Bazen bir gecede birden fazla kez.

Bu adam.

Birdenbire bu kaltağa dokunmak istemedi. Ağzının, sayısız başka ağzın olduğunu bildiği yerde olmasını kesinlikle istemiyordu ve...

Aklına Vaiz'in bir görüntüsü geldi; yaşlı adam onun tombul memelerini emiyor, kalçalarını kalın uyluklarının arasında ileri geri sallıyordu.

Kendini...kötü hisseden Cage geri çekildi, ta karşı duvara kadar, ona defolup gitmesini söylemeye hazırlanırken, birden dizlerinin üzerine çöktü ve derisini çekerek açtı. Kaltak adamın sikini çıkarmış ve ağzına almış, emiyordu.

Açlıktan ölmek üzere olan bir sülük gibi, o orospu çocuğunu daha önce hiç serbest bırakmadığı kadar hızlı.

Vay anasını. Başı duvara yaslandı, elleri saçlarını buldu, avuçladı, yumrukladı ve gözleri kapandı. Bu orospu bir sülük değildi, lanet olası bir sirk palyaçosuydu, balon üstüne balon patlatan, o piçleri gülünç derecede ayrıntılı balon hayvanlara dönüştüren türden.

Kızın saçlarını daha sıkı tutarak kalçalarını ileri doğru itti ve onu tümüyle içine almaya zorladı. Tanrım, lanet olsun, bu iyi hissettirdi.

Kızın itiraz etmesini, öğürmesini falan bekliyordu ama Tanrım, kız kendini kaptırmıştı, herifi emiyor, yalıyor, dondurma külahına sarılmış şişman bir çocuk gibi inliyor ve mırıldanıyordu.

İnleyerek hızla boşaldı, şampiyonun onu kılıç yutan bir porno yıldızı gibi derin boğazladığı düşünüldüğünde, büyük olasılıkla karnına doğru düz bir atıştı.

Onu yalayıp temizledikten sonra ayağa fırladı, hızlı hareketiyle zıplayan göğüsleri neredeyse yüzüne çarpıyordu ve vücudunu onunkinin etrafında kıvırdı. "Benim sıram," diye mırıldanarak adamın elini tuttu ve kot pantolonunun bel bandından aşağı inmesine yardım etti.

Eh. Her neyse. Adil olan adildi. Klitorisinin etrafında saat yönünde, saat yönünün tersine döndü, sonra bir parmağını içine kaydırıp ve yavaşça pompalamaya başladı. Sadece iki saniye geçmişti ve o lanet olası aklından sıkılmıştı. Bu işin dün bitmesi gerekiyordu.

Kadının boğazını yakalayarak nefesi kesilene kadar sıktı, sonra onu döndürdü ve duvara doğru itti.

"Hadi, kaltak," diye homurdandı, kalçalarının arasında çalışmaya devam ederken tüm hava kaynağını kesti. "Ver onu buraya."

Gözleri kocaman açılmış, göz kapakları titreyen kız kaskatı kesilmişti, Muhtemelen hayatının en iyi orgazmını sessizce titreyerek yaşadı. Cage sessizce Bucket'a yıllar önce ona bu boku en kısa sürede nasıl çıkaracağını söylediği için teşekkür etti.

Mümkün. Gerçi Bucket bu numarayı sürtüklerin daha fazlası için geri gelmesini sağlamak için kullanırken, Cage onlardan mümkün olduğunca çabuk kurtulmak için kullanıyordu.

Kadının boğazını serbest bırakarak ondan uzaklaştı ve derisinin düğmelerini ilikledi.

"Sevişmek ister misin?" diye seslendi, sesi soluğu kesilmişti. Tanrım, lanet olsun, hayır. Bu orospu tam bir fahişeydi.

Daha yirmisindeydi ama şimdiden şampiyon olmuştu. Otuzunda amcığı tamamen açılmış olacaktı. Sikerim böyle işi.

"Hayır," dedi sakın bir sesle ve onu iterek geçti. Cebinden Eva'nın anahtarını çıkararak kapının kilidini açmaya başladı.

"Göt herif," diye duydu arkasından gelen sesi.

Kaltağın kendisi hakkında ne düşündüğünü umursamadan içeri girdi ve Eva'nın kapısını arkasından çarparak kapattı.

Kapıya yaslanarak birkaç derin nefes aldı. Onun nesi vardı böyle? Ne zamandan beri kiminle seviştiği kimin umurunda olmuştu? Kulüp fahişelerini bir kenara bırakırsak, kimsenin ayağına basmak istemediği ya da fahişenin kendisine duygusal olarak bağlanmadığından emin olmak için neredeyse hiçbir zaman bir fahişeyi iki kez becermemişti.

Belki de üşütüyordu? Belki de buraya gelirken bir böcek yutmuştu ve şimdi Batı Nil virüsünden ölüyordu?

Belki de sadece orospulardan bıkmıştı?

"Her neyse," diye mırıldandı ellerini yanağındaki ve çenesindeki kirli sakalların üzerinde gezdirirken.

Odaya hızlıca göz attığında bir yatak, içinde eski bir müzik sistemi bulunan bir şifonyer ve yanında bir CD rafı gördü. Yerde eski, yırtık bir fasulye torbası sandalye duruyordu ve sararmış beyaz duvarlar posterlerle kaplıydı: Led Zeppelin, Janis Joplin, Johnny Cash, Hendrix... ve Billie Holiday? Hah.

Eva ve onun rastgele, genellikle berbat, sınırda saplantılı müzik zevki onu şaşırtmayı asla başaramazdı.

Devam ettiğinde, Vaiz'in Harley'sinin arkasında oturan ve yaşlı adama sıkıca sarılan çok genç bir Eva'nın fotoğraflarını buldu. Ardından Eva ve Kami'nin bir fotoğrafı geldi, beş ya da altı yaşından büyük olamazlardı ve bunu takip eden fotoğraflar çocuk, genç ve kadın olarak birlikte büyüdüklerini gösteriyordu.

Demons barbekülerinden ve eyalet dışı koşullardan daha fazla fotoğraf, Eva ve çocukların kulüp içinde büyürken çekilmiş fotoğrafları.

Eva'nın lise mezuniyeti, üniversite mezuniyeti, Kami'nin danganak bir avukatla ilk evliliği ve ilk oğlu Devin'in (o avukata hiç benzemiyordu ve Cox'a çok benziyordu) doğumu.

Cage başka bir fotoğrafa gelene kadar gülmeye devam etti ve gülmeyi bıraktı.

Eva ve Frankie'nin düğün fotoğrafı.

Cage, Eva'nın ilk kocası olan Franklin "Deli" Deluva'nın manyak yüzüne baktı; Ripper'ı kaçarken yakalayıp yüzünü ve vücudunu parçalayan deli; Kami'nin ilk kocasını hasta bir seri katil-fetiş tarzında öldüren pislik; Atlılar'ın kulüp binasına girip Deuce'u kalorifere kelepçeleyen ve Eva'ya tecavüz ederken ona izleten pislik.

Daha sonra Eva'yı kaçıran, Eva onu öldürmeseydi muhtemelen onu öldürecek olan adam. Tüm bunlar yüzünden zaten berbat durumda olan ailesini daha da berbat eden adam.

Fotoğrafta bir tuhaflık olduğunu fark edince yaklaşıp inceledi. Evet, sol alt köşe dışarı doğru itilmişti. Resmi duvardan kaldırarak çerçeveyi elinde ters çevirdi ve bir arada tutan tokaları açtı. Çerçevenin arkasını bir kenara attıktan sonra, fotoğraftaki çıkıntıyı neyin yaptığını buldu. İkiye katlanmış eski bir zarf.

Diğer her şeyi bir kenara bırakarak zarfı açtı ve içine baktı.

"Siktir," diye nefes aldı.

Bu Eva'ydı, barda Blue'nun yanında oturuyordu, dirseklerini tezgâha dayamıştı, çenesi avuçlarının içindeydi ve kameraya sırtıyordu. Ve gençti, gerçekten çok gençti, sanki...

Etrafına bakındı ve onun üniversite mezuniyetinde kepi ve cübbesiyle çekilmiş bir fotoğrafına kilitlendi. Üniversite çağındaydı. Bu da şu anlama geliyordu.

Yılları geri saydı ve...

Evet, anne ve babası hâlâ birlikteydi. Zar zor.

Cage fotoğraflara tekrar baktı. Babasıyla Eva arasında sıkı bir geçmiş olduğunu biliyordu; bazı çocukların Eva'ya bu konuda takıldıklarını duymuştu ama hikâyenin tamamını bilmiyordu. Babasından en çok Eva'yı Montana'ya getirdikten sonra öğrenmişti.

"Baba?"

"Öyle mi?"

"Sürekli kızgın olmanın sebebi o mu?"

"Evet."

"Annemi terk etmene o mu sebep oldu?"

"Evet."

"Onu seviyor musun?"

"Evet."

Uzun bir duraklama oldu.

"Harika."

"Evet."

Eski fotoğrafları karıştırmaya devam etti. Bazıları Eva ve çocukların, bazıları Kami'nin hem Cox hem de Ripper tarafından hırpalanırken, bazıları ZZ'nin, bazıları Dorothy ve Jase'in fotoğraflarıydı.

Tanrım. Hepsi ondan daha gençti.

Ama çenesinin düşmesine neden olan bir sonraki fotoğraftı.

Sırt üstü yatmış, dirseklerine dayanmış, kıçı başı çıplak, bacaklarını iki yana açmış, kulüpte babasının yatağı olduğunu hatırladığı yere yayılmıştı.

Eva. "Gel beni becer" gülümsemesiyle üniversite çağındaki Eva ve yanlarına doğru sarkan, olmak için yalvaran göğüsleri-

Aceleyle bir kenara fırlattı. Evet, aslında akraba değillerdi ama o, babasının karısı ve en küçük kız kardeşinin annesiydi, yani onu arkadaşlık malzemesi olarak kullanmamalıydı. En azından artık değil.

On sekiz yaşındayken, evet, bu tamamen başka bir hikayeydi.

Bir sonraki fotoğraf daha da kötüydü. Öyle bir açıyla çekilmişti ki, fotoğrafı çeken kişinin uzanmış olduğunu ve üstündeki kişiyi çektiğini anlıyordunuz.

Üstlerindeki kişi de babasıydı ve şimdikine kıyasla inanılmaz derecede genç görünüyordu. Uzun sarı saçları arkaya toplanmış, güneşten bronzlaşmış yüzü gerilmiş, burun delikleri açılmış, açık mavi gözleri kukuletalı bir şekilde fotoğrafçıya bakarken...

Şehvet.

Hayranlık.

Hatta belki biraz inançsızlık.

Cage babasının dövmeli göğsünden ötesini göremese de ne olduğu çok açıktı. Eva, babası onu becerirken babasının fotoğrafını çekmişti. Hayır, sadece sikişmiyordu. O z a v a l l ı yaşlı piç aşık olmuştu.

O zamanlar bile.

Kıskançlık onu sarmıştı. Eva'ya duyduğu kıskançlık değil, her ne kadar çok iyi bir kadın olsa da, kendi babasına duyduğu kıskançlık.

O pislik kaç kez çuvallamıştı? Yol boyunca kaç kişinin canını yakmıştı? Ve ceza olarak Tanrı gidip ona Cage'in tanıdığı en mükemmel kadınlardan birini mi vermişti? Güzel, kendisinden on sekiz yaş küçük, o kadar büyük bir kalbi vardı ki, etrafındaki herkes bu sevginin akıp gittiğini hissedebiliyordu.

Adil. Gerçekten adil.

Pislik babasının her şeyi vardı ve o da...

Hiçbir şey yok.

Küfrederek fotoğrafları tekrar zarfın içine, sonra da kesesinin içine tıktırdı. Fotoğrafı duvardaki yerine yerleştirdikten ve Frankie'ye son bir kez uzun uzun baktıktan sonra banyoya yöneldi; Frankie'nin bir zamanlar aynı merdivenlerden yürüdüğü'nün, aynı banyoya gittiğinin, aynı tuvalete işediğinin, arkasındaki duşta duş aldığı'nın, o yatakta uyuduğunun... Eva'nın yanında... Eva'yla birlikte.

Piç kurusu ona kafayı takmıştı. Hatta daha da kötüsü. Kendi karısına tecavüz etmiş, Eva'yı onu, kendi kocasını öldürmeye zorlamıştı.

Cage kızararak yatak odasına döndü ve doğruca kapıya yöneldi. Tüyler ürpertici anılarla dolu bir odada ve göz oyma, deri kesme ve erkeklere kendi aletlerini yedirme gibi hayaletlik yetenekleri olan ya da olmayan bir hayaletle uyumasına imkân yoktu.

Evet, bağırsaklarını olduğu yerde seviyordu, çok teşekkür ederim.

Tiny'nin yanında uyurdu. Hatta burada uyumadan önce Tiny'nin *üstünde* uyurdu.

"Sen de onu hak etmedin Frankie," diye mırıldanarak kapıyı kapattı ve üvey annesinin acı dolu geçmişini ve onu takip eden tüm çöpleri, Vaiz'in oda diye yutturduğu tapınağın içinde kilitli bir şekilde memnuniyetle arkasında bıraktı.

"Ve şimdi lanet olası cehennemde çürüyebilirsin. Tek başına."

İKİNCİ BÖLÜM

Eleanor "Ellie" Tate tüm dünyayı aşmıştı. Aşmıştı. Bitmişti. Bitmişti.

Çantasını sıkıca karnına bastırmış bir halde, onur derecesiyle mezun olduğu lisenin merdivenlerinden aşağıya doğru yürürken kendini tamamen reddedilmiş hissediyordu.

Günümüz toplumunda ırkçılığın o kadar da bariz ya da yaygın olmadığı söylenemez. Bunu şimdiye kadar nasıl fark etmemişti? Miles City'de doğmuş ve büyümüştü, nüfus yok denecek kadar azdı, çevredeki Amerikan yerlileri hariç çoğunluğu beyazlardan oluşan bir topluluktu. Beyazlar birbirlerine kenetlenmiş, Amerikan yerlileri kendi içlerine kapanmışlardı ve bir de onun ailesi vardı. Annesi beyaz, babası siyahtı ve kendisi de bir itti.

Şu ana kadar hiç düşünmediği bir şeydi bu. Miles City'den üniversiteye gitmek üzere ayrılana, MSU'da dört yıl geçirene, yüksek lisansını yaparken iki yıl daha staj yapana ve öğretmenlik işi umuduyla eve dönüp kapı dışarı edilene kadar.

Kendi müdürü Bayan Adele Lancaster tarafından.

Birkaç pozisyonun açık olduğunu biliyordu. Eve gelmesinin sebebi buydu. Annesi hastaydı, dördüncü evre göğüs kanseriydi ve babası da enkaz halindeydi. Elinden geldiğince yardım etmek ve aynı zamanda kariyerine hızlı bir başlangıç yapmak istemişti. Miles City'ye gitmek için aktarmalı uçuşla vakit kaybetmek istemediğinden Billings'te uçaktan inmiş, bir araba kiralamış ve doğruca iş görüşmesine gitmişti. Hemen ardından ailesine iyi haberlerle sürpriz yapmayı planlamıştı.

Bu kadarı da fazla.

Çok üzgünüm Bayan Tate, ama şu anda aklımızdaki kişi siz değilsiniz.

Eve dönmek için çok fazla.

O acımasız yaşlı kaltağın ne kadar üzgün olduğunu görmesine izin vermeden oradan çıkmıştı. Ama şimdi yalnızdı, ana caddede amaçsızca yürüyordu, park halindeki arabasının yanından geçip gidiyordu ve gözyaşları dökülmeye başlamıştı.

Asla geri dönmemeliydi.

Islak yanaklarını silmek için kaldırımında durup yukarı baktı. Hank'in Yeri. Miles City'deki tek bar ve aynı zamanda kasabada hiç girmediği tek yerdi. Üniversitede yüzünü klozete soktuğu korkunç bir olay dışında içki içmemişti.

Hiçbir zaman eğlenceli biri olmamıştı, eski arkadaşları Anabeth ve Danny bunu ona her iki saniyede bir hatırlatmaya bayılırlardı. İkisi de sarışın, sıksa, eğlenceyi seven ve neşeliydi, Ellie'nin olmadığı her şey.

Mavi gözleri bir yana, Ellie onların aydınlığının karanlığıydı. Teni karamel rengindeydi, uzun siyah bukleleri sıkı ve asiydi. Ve kıvrımlıydı, birkaç kilo fazla taşıdığıнын, karnının tam olarak düz olmadığıнын, göğüslerinin sinir bozucu derecede büyük olduğunun, kalçalarının olmasını istediğinden daha belirgin olduğunun farkındaydı.

Ama en yakın iki arkadaşından sadece görünüş olarak farklı değildi.

Danny Miles City'den hiç ayrılmamıştı. Yirmi beş yaşına gelmeden önce devlet üniversitesini bitirmiş, sonra evlenmiş ve bir çocuk sahibi olmuştu.

Ve eğer bu yeterince kötü değilse, kendisinden on dört yaş büyük, cinayete meyilli bir manyakla evlenmişti. Ripper, babasının suç motosiklet kulübünde çalışan bir motorcuydu, yüzü ve vücudu o kadar kötü yara almıştı ki bakması bile dehşet vericiydi.

Ellie, Danny'nin rahatsız edici evliliğini öğrendikten sonra Danny'yle tüm iletişimini kesmiş ama Anabeth'in Miles City'ye yaptığı yaz ziyaretlerinden sonra okula her dönüşünde düzenli olarak istenmeyen güncellemeler almaya devam etmişti.

Anabeth'ten bahsetmişken.

Ellie ve Anabeth MSU'da aynı odada kalmalarına rağmen, arkadaşlıklarının gerginleşmesi ve sonunda yok olması o kadar da uzun sürmemişti. Anabeth üniversitedeki parti ortamına girmiş, bir kız öğrenci birliğine üye olmuş ve Ellie'nin her zaman içten içe bildiği birinci sınıf bir sürtük haline gelmişti.

Anabeth artık Westchester, New York'ta, çift kapılı bir sitede yaşıyordu, zengin bir emlakçının oğluyla evliydi ve ilk çocuğuna hamileydi.

Ama Ellie, eğitimine ve kariyerine öncelik verme ya da Danny ve Anabeth gibi, kendilerine bakacak erkeklerle evlenmek dışında hiçbir beklentisi olmayan kadınları hayatından çıkarma kararlarından pişmanlık duymuyordu.

İster azılı bir suçlunun motorunun arkasında, ister zengin ve şımarık bir adamın limuzininin arkasında olsun, ikisi de satılmış, özgürlüklerini bir çift pisliğe teslim etmiş ve hayatlarında daha fazla pislik çocuk doğurmaktan başka bir şey yapmıyorlardı.

Her ikisi de, kadın cinsiyetine hayatta eşit bir şans vermek, oy hakkı elde etmek ve erkeklerle yan yana çalışmak, eşit ücret almak ve hak ettikleri saygıyı görmek için yıllarca yorulmadan çalışan her bir kadına aktif olarak bok atıyorlardı.

Bu asla Ellie olamazdı. Bir erkek için hayallerinden asla vazgeçmeyecekti ve asla ama asla hayatını kontrol etmek isteyen, her sertleştiğinde sırtına binmesini ya da her emrettiğinde çocuk doğurmasını bekleyen bir adamla birlikte olmayacaktı.

Motosikletlerin gürültülü ve tanıdık sesi onu düşüncelerinden kopardı. Danny'den bahsetmişken.

Hepsi de Harley kullanan ve deri Cehennem Atlıları yeleklerini giyen altı adam, kasabanın birkaç kırmızı ışığından birine yanaşıp durdu.

Danny'nin babası Deuce'u hemen tanıdı, arkasında küçük sarışın bir kızla partiye liderlik ediyordu.

kollarıyla ona sarılmıştı. Ivy, diye düşündü Ellie, onu son gördüğünden beri epey büyümüştü. Şimdi kaç yaşındaydı? Sekiz mi? Dokuz mu? Deuce onu okuldan yeni almış olmalıydı. Ellie kendi gençlik yıllarını düşündü, Danny'nin Deuce'un bisikletinin arkasında, babasına sıkıca tutunmuş, onu okula bırakırken Ellie ve Anabeth'e mutlulukla el salladığını hatırladı. Anabeth motosikletlerden çok etkilenmişti ama Ellie etkilenmemişti. Dehşete kapılmıştı ve bugüne kadar sadece bir kez bir motosikletin arkasına binmişti.

Kalan beş adama bakan Ellie hepsini tanıdığını fark etti: Mick, Bucket, Tap, Jase ve Dirty.

Kafes yok. Ellie küçük iyilikler için Tanrı'ya şükretti. Cage West onun lisede yaptığı üç hatadan biriydi ve ortaokul birinci sınıftan sonraki yaz, hormonlarının onu ele geçirmesine izin verdiğinde ortaya çıkmıştı.

Altısı da ona doğru baktı. Bucket'ın dudakları yağlı bir gülümsemeye dönüştü ve Deuce'un kaşları havaya kalktı. Belli ki Miles City'de yaşamış tek melez kadını tanıyacaktı.

Sonra ışık yeşile döndü, motorları hızlandı, Deuce ona iki parmak selam verdi ve içten, gamzeli bir gülümseme takındı ve iyi yağlanmış bir makine gibi, her biri diğeriyle senkronize bir şekilde, altısı da bir kez bile düzenini bozmadan caddede ilerlemeye başladı.

Belediye başkanının neden bir motorcu çetesinin bu kasabayı yönetmesine izin verdiğini, operasyonlarını durdurmak, onları tutuklatmak, kulüp binalarını havaya uçurmak için parmağını bile kıpırdatmadığını merak ederek tiksintiyle arkalarından baktı.

Açgözlülük. Her şey açgözlülüğe geldi.

Bu kasaba nefret ettiği her şeyi temsil ediyordu. Ailesinin ona ihtiyacı olmasaydı, bir daha asla Miles City'ye adım atmazdı.

"Ellie?"

Sağına, kendisine doğru yürüyen adama baktı ve çenesi düştü.

"Daniel?" diye sordu, başını iki yana eğerek gelenin gerçekten Daniel Mooresville, bir zamanların gözlüklü ve korkunç sivilceli cılız genci olduğundan emin oldu.

Artık durum böyle değildi. Daniel bir sürü şey yapmıştı. Ellie uzaktayken büyüyordu. İyi türden. Berrak bir cilt, çerçevesiz gök mavisi gözler, kısa kum sarısı saçlar ve inanılmaz miktarda kas, önünde durup ona geniş bir gülümseme verdi.

"Selam güzelim," diye seslendi. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Daniel," diye tekrarladı şaşkınlıkla. "Vay canına, çok farklı görünüyorsun."

Gözlerini bir kez daha adamın vücudunda aşağı yukarı gezdirdi ve kemerine polis rozetinin takılı olduğu belinde durdu.

"Polis misin?" diye sordu, tekrar yüzüne bakarak. Adam sırttı. "Şefim," dedi gururla.

Ellie'nin gözleri büyüdü. Gelmiş geçmiş en büyük aptal olan Daniel Mooresville, hem çok güzeldi hem de Miles City'nin polis şefi miydi?

"Tebrikler," diye mırıldandı, hâlâ şokta olmasına rağmen ona gülümsedi.

"Sen de öyle," dedi. "Duyduğuma göre artık öğretmenlik yapıyormuşsun?" Ellie yüzünü buruşturdu.

"Sayılır," diye mırıldandı. "Bu uzun bir hikaye."

Daniel Hank'inkini işaret etti. "Çok iyi dinleme becerilerim var," dedi. "Sana kulak verebilirim, belki bir içki ısmarlayabilirim?"

Kaşları havaya kalktı. "Sen mesaide değil misin?"

Daniel'ın sırtışı daha da büyüdü. "Ellie, ben şefim." Bu ne anlama geliyordu?

Ellie başını salladı. "Seni bağlamak istemiyorum," dedi. "Eminim yapman gereken daha önemli şeyler vardır."

Daniel gülerek barın kapısını açtı ve boştaki eliyle bir süpürme hareketi yaptı. "Ellie Tate, ben bir

Beşinci sınıftan beri sana aşığım ve sana bir içki ısmarlayabilirsem onur duyarım."

Vay canına. Muhteşem ve kibar. Ve polis şefi. Piyango mu vurmuş?

Başını salladı ve gülümseyerek Daniel'in yanından geçip bara girdi. Kapı arkalarından çarparak kapanırken, Hank barın arkasından başını kaldırıp baktı. Tıpkı onun hatırladığı gibi yaşlı, kel ve şişman görünüyordu.

"Bu Ellie Tate değil mi!" dedi sırtarak. "Kızım, senin o güzel yüzünü görmeyeli ne kadar oldu?" Tam önündeki bar taburesini işaret etti. "Şuraya otur ve sana bir şeyler hazırlamama izin ver, tatlım!"

Daniel onun için bar taburesini çekerken, belki de eve dönmenin şimdiye kadar verdiği en kötü karar olmadığını düşündü.

- - -

Kendini rahatsız, endişeli ve içinde bulunduğu büyük, gösterişli evden çıkmaya fazlasıyla hazır hisseden Dirty, çizmelerinin altındaki pelüş bej halıya ayaklarını vurmaya başladı.

Kirli, çizmeli ayakları. Çok ama çok temiz halının üzerinde.

Karnının guruldamaya başladığını hissederek, oturduğu aynı derecede temiz, aynı derecede pelüş, çok ama çok beyaz kanepenin üzerinde kaydı.

Dirty zengin orospu çocuklarından nefret ederdi. Kendini evinde hissedemeyeceği kadar tertemiz odalarla dolu büyük evlerinden nefret ederdi. Süslü kıyafetlerinden, kendini cırılçıplak soyuyormuş gibi hissetmesine neden olan işe yaramaz, özenle hazırlanmış ziynetlerinden nefret ediyordu. Ama en çok da onların onaylamayan gözlerinden nefret ediyordu.

Evet, ne gördüklerini biliyordu. Uzun boylu, sırık gibi, sıkı ama aşırı kaslı değildi; fazladan kilo alacak kadar yemek yemiyordu ve kendini zorladığı tüm antrenmanlar göz önüne alındığında, içinde yakacak tek şey içki ve kas kalmıştı.

Koyu kahverengi saçları uzun ve yağlıydı, zaman zaman birbirine karışacak kadar yağlıydı. Yüzü de aynı koyu kahverengi saçlarla yoğun bir şekilde sakallıydı ve o kadar kalınlaşmıştı ki, gerçek yüz hatları kolayca ayırt edilemiyordu. Böyle olması hoşuna gidiyordu. Kimse onu, gerçekte neye benzediğini ve eskiden kim olduğunu göremiyordu.

İçinde küçük bir ürperti dalgalandı. Bu evde olamazdı ve bu insanlar gibi insanların etrafında bulunamazdı. İstenmeyen anılar aklına gelmeden, kendisini iğrenç, kullanılmış ve... kirli hissettirmeden yapamazdı.

Kirli. Kirliydi. Hem içi hem de dışı kirliydi. Uzun zaman önce nefes almayı bırakması gereken içi boşalmış, çürümüş bir bok parçasıydı ama aptalca bir nedenden ötürü Deuce buna izin vermiyordu.

Pamela Mooresville, "Fiyatın kabul edilebilir olduğuna inanıyorum," dedi, ses tonu da diğer her şeyi gibi havalıydı. Koltuğunda hafifçe dönerek Deuce'dan kocası Belediye Başkanı Norman Mooresville'e döndü. "Sen de aynı fikirde değil misin canım?"

Mooresville ondan çok daha yaşlı olamazdı, diye tahmin etti Dirty. Kendisi otuz sekizine yeni basmıştı ve bu pislik kırklı yaşlarının ortalarında olmalıydı. Ama görünüşe bakılırsa, iyi hayat Bay Başkan'a pek de iyi gelmemişti; göbeği gömleğinden fırlamaya çalışıyor, çenesi ikiye değil üçe katlanmış ve saç çizgisi de ne yazık ki ağarmıştı.

Bütün o Grey Poupon ve havyar, diye tahmin etti Dirty, bir de hayatı boyunca bekletilmek.

"Fiyat mı?" Mick uzun siyah-gri sakalını sıvazlayarak güldü. "Siz sikikler her şeyi güzelleştirmek zorundasınız, değil mi? Neden sadece ne olduğunu söylemiyorsunuz? Lanet olası bir ödeme."

Tap kulağının arkasından bir sigara çıkarıp dudaklarına götürürken, "Şişko orospunun teki," dedi. Sigarayı yaktı, derin bir nefes çekti ve dumanı yavaşça dışarı üfledi.

"Hâlâ şişko bir orospu," diye devam etti. "Ona hangi yönden bakarsanız bakın."

"Burada sigara içmiyoruz," dedi Pamela yavaşça, önce Tap'e, sonra Bucket'a, sonra da ona bakarak.

Tap bir sonraki nefesinde sıırttı. "Öyle mi?" diye mırıldandı ve sigarayı halıya bıraktı. Pamela bir solukla ayağa fırladı, aynı anda Tap'in botunun burnu yanan tütünün üzerine geldi ve ayak bileğini önce sağa, sonra sola çevirerek sigarayı söndürdü.

"Sizi iğrenç, pis çete-"

"Pamela!" Belediye Başkanı, Dirty'nin bu kadar şişman bir sikik için mümkün olabileceğini düşündüğünden daha hızlı ayağa kalktı ve karısının kolunu yakaladı.

Daha sonra Deuce, Mick ve Bucket'ın hepsi onların da ayakları. Dirty de onları takip etti, bu berbat yerden siktir olup gitmeye fazlasıyla hazırды.

"Burada işimiz bitti," diye homurdandı Deuce, sert gözlerini belediye başkanına dikmişti. "Salı günü paranın yarısını temiz bir şekilde alacaksın. Sevkiyat Çarşamba günü kasabada olacak. Eğer senin mavili adamlarını gemiye almazsam, paranın ikinci yarısından göreceğin tek şey, koca kışını gömmek için alacağım yepyeni bir kürek olacak. Beni anlıyor musun?"

"Onu köpeklere yem edebilirdik, Prez," dedi Bucket. "Ondan sonra bir ay boyunca onları beslemek zorunda kalmazdım."

Dirty gözlerini devirdi. Bucket bokla doluydu; kulüp hiç köpeği yoktu.

Belediye Başkanı alnında boncuk boncuk biriken teri silmek için titreyen elini kaldırdı.

"Evet," diye mırıldandı. "Elbette her şey planlandığı gibi gidecek ve herkes gemide olacak. Oğluma ve adamlarına güvenebilirsiniz."

Dirty'nin üst dudağı kıvrıldı. Daniel Mooresville Miles City polis şefi, zengin ve yozlaşmış bir çift pisliğin oğlu olarak büyümekle kalmamış, aynı zamanda

Atlıları taciz ediyordu, zaten hepsinin içinde yüzdüğü kirli işleri çok iyi biliyordu, kendisinin de işin içinde olduğunu biliyordu, hatta kasabanın yarısı işin içindeydi. Yine de herif, Deuce'un çileden çıkmadan önce ne kadarına tahammül edebileceğini görmek için park cezaları ve hız cezalarından kulüp binasındaki bina yönetmeliği ihlallerine kadar her şeyle sınırları test etmeyi seviyordu.

Rozetinin kendisini, rozetini ve zengin, nüfuzlu ailesini koruyabileceğini düşünen birinci sınıf bir orospu çocuğuydu.

Ve Deuce doğru olmamasına rağmen onun böyle düşünmesine izin verdi. Atlılar kendi başlarına yeterince tehlikeliydiler ama Deuce yıllar önce Eva'yı Montana'ya getirdiğinden beri Atlılar Gümüş Şeytanlar'la birlikte çalışıyordu ve Şeytanlar sadece ülke çapında değil, dünya çapındaydı. Vaiz'in Amerika Birleşik Devletleri başkanından bile daha fazla gücü ve bağlantısı vardı.

Atlılar teker teker kraliyet çiftinin yanından geçip koridora çıktılar. Dirty, Pamela'nın yanından geçerken midesi bulandı ve bir duvara çarpmadan etrafından olabildiğince uzaklaştı. Sonunda Jase ve Ivy'nin ön basamaklarda oturduğu, Ivy'nin cep telefonunda oyun oynadığı ve Jase'in uzaklara baktığı dışarı çıkana kadar bir daha nefes almadı. Kardeş artık hiç konuşmuyordu. Dorothy vurulduktan sonra uyandığından ve onu hatırlamadığından, onunla hiçbir şey yapmak istemediğinden beri konuşmuyordu. Tek yaptığı yemek, uyumak ve içki içmektir. İçkiyi fazla kaçırırdı.

Bir el omzuna sertçe indi ve sıçradı ama koşmaya başlamadan önce kendini yakaladı. Başını çevirdiğinde Deuce'un yanında durduğunu ve dosdoğru önüne baktığını gördü. Dirty rahatlamış bir iç geçirdi.

"Kardeşim," dedi Deuce sessizce, sözlerinin başkalarının dikkatini çekmemesi için. "Kaldırıma mı çıkman gerekiyor? Sadece söyle

kelime."

Hayır. O iyiydi. O sadece...yapamadı...ihtiyacı vardı...

"Evet. İstiyorum."

Deuce omzuna bir tokat daha atarak merdivenlerden indi ve giderken Ivy'yi de kucağına aldı. Altısı birlikte bisikletlerine atladılar ve belediye başkanının uzun arazisine doğru yola çıktılar. Ama kardeşleri sağa dönüp kulüp binasına doğru giderken, o sola, dağlara doğru gitti.

Kardeşleri onun ortadan kaybolmasına alışkındı; o genellikle yalnızdı ve böyle olmayı seviyordu. Eve kapanamazdı, uzun süre hareketsiz oturamazdı, kendisiyle ya da anılarıyla çok fazla zaman geçiremezdi.

Deuce biliyordu. Geçmişi hakkında bir şeyler bilen tek kişi Deuce'du ve Deuce bile bunun yarısını bilmiyordu. Ve bildiklerini de sadece ilk elden gördüğü için biliyordu, bir sebepten dolayı Manhattan'ın loş ara sokağında, Dirty'nin istiflenmiş nakliye kasalarının üzerine eğilmiş, zorla kışına aldığı yere dönmeye karar vermişti.

On beş yaşındaydı. Sokaklarda ne bulursa çalıp, kim alırsa ona satarak yaşayan bir evlatlık kaçağıydı. Kolay bir hayat değildi ama evsiz olmak bile kaçtığı hayattan daha iyiydi.

Ta ki bir gün bir adamla dövüşecek kadar güçlü olmayana kadar.

Deuce onu böyle buldu. Fena halde dövülmüş, bir yığın nakliye kasasının üzerine eğilmiş, pantolonu ayak bileklerinde, acı içinde ağlıyor, serbest bırakılmak için yalvarıyor ve pis bir orospu çocuğu ona tecavüz ediyordu.

İlk kez bir insanın bir başkasının ellerinde öldüğünü görüyordu. Şehrin sokaklarında insanların öldüğünü görecektir kadar uzun süre yaşamıştı. Hava koşullarına yenik düşen evsizler, silahla vurulanlar, aşırı dozda uyuşturucu kullananlar.

Ama ilk kez bir adamın başka bir adamı öldürdüğünü görüyordu... hem de kendi elleriyle. Deuce önce o pisliği öldüresiye dövdü, sonra da boynunu kırdı.

Dirty yapabilseydi, Deuce'dan kaçardı. Onunla karşılaştırıldığında, uzun boylu ama sıska olan Deuce, lanet olası bir süper kahraman boyutundaydı. Ama Deuce adamı üstünden çekip aldıktan sonra, tek yapabildiği gönülsüzce yere yığılmak olmuştu. Deuce yanına gelip pantolonunu yukarı çekene, onu omzunun üzerinden kaldırıra ve ara sokağa geri dönene kadar orada kaldı, bu sırada Dirty ya kan kaybından ya da korkudan ya da büyük ihtimalle her ikisinden de bayılmıştı.

Gerisi tarih oldu. Zar zor. Tabii hayatına "tarih" denebilirse. İlk yarısı daha çok üst üste yığılmış bir dizi şanssız olay gibiydi ve ikinci yarısı sadece bir mücadeleyleydi.

Her gün mücadele etti. Hatırlamakla mücadele ediyordu, unutmakla mücadele ediyordu, kafasında dönüp duran tüm o boktan, sapkın saçmalıklarla mücadele ediyordu, bu düşünceleri düşünmemesi gerektiğini biliyordu, bu düşüncelerin kendisine ait olmadığını, onu bu hale getiren orospu çocuklarının düşünceleri olduğunu biliyordu, ama aynı zamanda onları kapatmak için çaresizdi...Durmak için çaresizdi... görüntüleri, fısıltıları, çirkin, ahlaksız şeyler yapmasına neden olan çirkin, ahlaksız dürtüleri durdurmak için yaptıklarını durdurmak için... SADECE DURMAK İÇİN.

Tekrar şehre girdiğinde, Dirty yolun kenarına çekip motorunu durdurdu. Kickstand'ını indirerek bacağını motorunun üzerine attı ve dik durdu. Yaşadığı karanlık ve sessiz sokakta etrafına bakınırken, elini kesesine attı ve sigarasını çıkardı.

Miles City mükemmeldi. New York'un ve oranın içinde barındırdığı tüm kâbusların tam tersiydi. Burada çoğu zaman nefes alabilir ve saatlerce at sürebilirdi, sadece o ve yol.

Tiz, dehşet dolu bir çığlık ve ardından yumruğun etle buluşmasının kendine özgü gümbürtüsü/çarpması küçük kasabanın sessizliğini bozdu, boş sokakları yırtıp çevredeki dağlara boşaldı ve Dirty tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Bir çığlık daha, bu ilkinden daha boğuk, daha boğuk, sonra bir et darbesi daha ve sonra... sessizlik.

Dirty'nin iyi çalışılmış bir poker yüzü vardı. Deuce dışında hiç kimse, tek bir orospu çocuğu bile onun saçmalıklarını anlayamazdı. En iyi kardeşleriyle bile kapışabilir, bir orospu çocuğunu öldüresiye dövebilir, bir saniye bile düşünmeden öldürebilirdi, bakışları da diğerleri kadar soğukkanlıydı. Kadın olsun erkek olsun tonlarca insana acınacak şeyler yapmıştı ve bir kez bile yaptıklarına gözünü kırpmamıştı.

Yalnız kalana kadar. Çünkü yalnız kaldığında titreyebilir, çığlık atabilir, bağırabilir, duvarları yumruklayabilir, kendini yumruklayabilirdi.

Yalnızken ağlayabilirdi. Yalnızken korkusunu dışarı atabilirdi ve Tanrım, o kadar çok korku vardı ki. Korkuyla yaşıyor ve nefes alıyordu... her gün, her gece, her zaman.

Onu bu hale getiren, ona hükmeden korkuydu. Bu onu en nefret ettiği canavara dönüştürmüştü. Ve içindeki tüm bu korku, damarlarında dolaşüyor, kalbini çarptırıyor, onu daha da fazla korku terletiyordu.

Sigarasını bir kenara atmasına neden olan şey korkuydu, ıssız kaldırımdan aşağı koşmasına neden olan şey korkuydu, loş ışıklı bir ara sokağa sapmasına neden olan şey korkuydu. Önündeki manzaraya bakarak patinaj çekerek durmasını sağlayan şey korkuydu.

Ve bu korkuyla silahını çekip titreyen elleriyle bir başkasının kâbusunda, kendisinininkine çok benzeyen bir kâbusta delik açmaya çalışıyordu.

Kurşun havada çatırdadı. Hedefini ıskalayan Dirty tekrar denedi, ancak bu sefer pislik onun varlığından haberdardı ve ayağa kalkmış, ters yöne koşarken pantolonunu yukarı çekmiş, hızlı bir sağ kanca atmış ve ikinci mermi haznedenden çıkmadan gitmişti.

Dirty titreyen elini indirdi, tüm vücudu titriyordu, zihni hem geçmişin hem de bugünün karmakarışık uyarlamalarından oluşan bir karmaşaydı.

Sokakta yatan o değildi, pantolonu ayak bileklerinde, kanlar içinde, ağlayan, yalvaran o değildi.

Nefes almaya çalıştı. Aldı ve verdi, yavaşça, daha hızlı, tekrar yavaş. HIÇBİR ŞEY İŞE YARAMIYORDU.

Bu onu becermek değildi, değildi, değildi-

"D-dirt-ty...?"

İsminin hırıltılı, bozuk, belirgin bir şekilde kadınsı bir sesle söylenmesi başını sola çevirmesine neden oldu ve gözleri kendisinden en fazla on beş metre uzakta duran kanlı, titreyen et yığınınına takıldı.

Kirli göz kırptı. Gözlerini kırıştırdı, nefes aldı ve gözleri yeniden odaklandı.

Kahretsin.

Kahretsin, onu tanıyordu. Sayılır. O... Emma mıydı? Erin mi? Ella mı?

Ellie. Melez seksi Ellie. Danny ile eskiden beri arkadaş.

"Lütfen..." diye devam etti ve kolu hareket etti, parmakları uzandı. Ona doğru uzandı.

Bunu yapabilirdi. Sadece bunu yaparken ne yaptığını düşünemiyordu. Ama yapabilirdi. Yapmak zorundaydı.

Danny şimdiye kadar sahip olduğu arkadaşına en yakın şeydi, onun etrafında isteyerek takılan tek kadındı ve bu onun arkadaşısıydı. Sokakta yarı çıplak yatan, feci şekilde dövülmüş Danny olsaydı ne yapardı?

Hızla ona doğru koşarak ilerledi, yanına eğildi ve elleri vücuduna temas etmeden hemen önce dondu kaldı.

"Hey," dedi kısık sesle, kendini sakın tutmaya çalışarak. "Kırılan bir şey var mı?"

Şişmiş gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Hayır," diye fısıldadı. "Sadece... başım... ağrıyor."

"Kahretsin," diye mırıldandı ellerini geri çekip kesik elini içeri sokarken ve cep telefonunu çıkarırken. "Ben seni korurum, süvarileri arıyorum."

"Hayır!" diye bağırdı, kolu dışarı fırladı ve eli bileğini kavradı. Kadını hissetmek, onu sıkıca kavramak, teninin tenine değmesi, vücudunda mide bulandırıcı bir dalgalanma etkisi yarattı ve şiddetli bir ürpertiyle son buldu.

"Polis yok," diye fısıldadı, son gücü de tükenirken tutuşu gevşedi. "Lütfen... kimse... hiç kimse... bilmemeli."

Dirty dudaklarını birbirine bastırdı. Konuşmuyordu Mavili çocuklar hakkında, o şekilde yuvarlanmadı. Ama bunu ilk Ellie söylemişti. Polis yok, ha? "Polis yok "u anlıyordu, bu onun ve kardeşleri için bir yaşam biçimiydi, halledilmesi gereken her şeyi kendilerinin halledeceğine dair söylenmemiş bir kuraldı.

Ama Ellie gibi iyi bir kız? Neden olmasın ki?

Yine de ona dokunmak istemiyordu, Ellie'nin göz kapakları çırpınarak kapanmaya başlayana kadar Deuce'u yardıma çağırmayı düşündü. Rahat bir nefes aldı. Kız bayılmıştı. Bilinçsiz haliyle başa çıkabilirdi. Yavaşça onu sırt üstü yatırdı ve elinden geldiğince pantolonunu yukarı çekmeye çalıştı. Sonra, bir bebeği ilk kez kucağına alan yetişkin bir adamın korkusuyla onu kollarına aldı, göğsüne yasladı ve ara sokaktan dışarı çıktı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gözlerimi kırpmadan önümdeki masaüstü monitörüne, az önce açtığım e-posta ekine baktım ve başlığı gözden geçirdim:

"Hayvan Hakları Aktivistleri Los Angeles'taki Motorcu Mitinginde Aşırı Deri Kullanımını Protesto Etti."

Başımı sallayarak hafifçe homurdandım. Kızı motosiklet kulübünden çıkarabilirdiniz ama o lanet Harley borularından asla kaçamazdı. Sürekli hatırlatan sadece ZZ değildi, geçen her motosikletin gürültülü ama seksi gümbürtüsüydü. Ne yapıyor olursam olayım -yemek yerken, konuşurken, akıllı telefonuma dalmışken- o güzel makine hayatımın içinden vızır vızır geçerken dünyam hep durmuş gibi görünürdü. Ama kısa bir bakış attıktan sonra, az önce nihai özgürlüğe, kanatsız uçmanın bir yoluna tanıklık ettiklerinin farkında olmadan hemen yaptıkları işe geri dönen diğer herkesin aksine, ben bisiklet gözden kaybolduktan sonra da uzun süre bakar, bir bisikletin arkasında olmanın, bir adama sıkıca tutunmanın nasıl bir his olduğunu hatırlardım.

Başka bir yerde, başka biri olmayı diledim, acı çektim, istedim. Ve aynı zamanda kendimden nefret ediyordum çünkü içten içe biliyordum ki, o hayata asla ait değildim.

İç çekerek masa sandalyeme çöktüm, gözlerimi kapattım ve kendime bir kurşundan kaçtığımı hatırlatmaya çalıştım. Bu kadar genç yaşta kalbim kırılmasaydı, kim bilir sonum nasıl olurdu. Büyük olasılıkla, tıpkı annem gibi bir Cehennem Atlıları kulübü fahişesi olurdum. Şu anki halimle, bir sonraki en iyi şeydim.

Doğru, ZZ artık kesilmiş elbisesini giymiyordu. Kasabaya dönmeden önce her zaman bisikletini bırakırdı, bu da beni uzaktayken ne yaptığı, neden bu kadar göze çarpmama ihtiyacı duyduğu konusunda sonsuz derecede meraklandırırdı ve kulüp hakkında kısa, kırpılmış

Deuce ile ilgili ifadeler. Ama o hala ZZ'ydi. Bir yüz, bir isim, çocukluğumla, annemle ve onun tüm acılarıyla ilişkilendirdiğim bir adam.

"Tanrım, Teg, sik yutmuş gibi görünüyorsun."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve masamın köşesine yaslanmış kot giysili kıvrımlı arka tarafla buluştu.

"Sup girl."

Hayley en iyi arkadaşşıma en yakın olan şeydi. Üniversite birinci sınıftayken hayvanlar üzerinde yapılan kozmetik testleri protesto eden bir eylemde tanışmış ve ayrılmaz bir ikili olmuşuk. Artık eskisi kadar çok takılmıyorduk, çünkü yakın zamanda evlenmişti, ama yine de haftada en az bir kez bir araya gelmeyi başarıyorduk.

"Seni buraya kim aldı?" Alay ettim. "Güvenlik nerede?"

"Evet!" Hayley dramatik bir şekilde haykırarak kollarını iki yana açtı ve *San Franciscan Yargı Yetkisi'ni* oluşturan on iki kişinin kişisel olarak dekore edilmiş bölmelerinde oturduğu tek odalı küçük ofise doğru her şeyi kapsayan bir *jest* yaptı.

"Birilerinin siz gelecek vaat eden Pulitzer Ödülü sahiplerini, insan seks kölesi kaçakçılığı hakkındaki büyük ifşaatınız yayınlandığında sizi öldürmek için tutulan tetikçilerden ve bunu destekleyen sevgili, tatlı politikacılarımızdan koruması gerekiyor!"

"Aynen öyle!" diye bağırdı biri. "Hükümetin canı cehenneme!"

Hayley, Che Guevara'dan alıntı yaparak, "Eğer her adaletsizlik karşısında öfkeyle titriyorsan," diye bağırdı, "o zaman benim yoldaşımsın!"

İki kabin önümde, spor editörümüz Christian, masasının üzerine çıktı ve sıkılı yumruğunu havaya kaldırdı. "Dizlerimin üzerinde yaşamaktansa ayakta ölmeyi tercih ederim!" diye haykırdı ve meşhur isyancı liderden de alıntı yaparak "dizlerimin üzerinde yaşamaktansa!" dedi.

"*Viva La Revolución!*" diye cevap veren bir bağırış geldi.

"Bak ne yaptın," dedim kıkırdayarak. "Artık hiç susmayacaklar."

Hayley bana el salladı ve avucunu masamın ortasına koyarak eğildi. Uzun, pembeye çalan sarı saçlarını omzunun üzerinden geçirerek güldü. "Kızım, seni uzun zamandır görmüyorum ve bu akşam yemeğe gelmeni talep ediyorum."

Gülümseyerek gözlerimi devirdim. "Birbirimizi geçen hafta gördük."

Başını sallayarak sözümü geçiştirdi. "Geçen hafta," diye tekrarladı. "Çok uzun zaman önce. Yani, akşam yemeği. Bu akşam. Ve lütfen bana ZZ'nin şehir dışında olduğunu söyle."

Yüzümü buruşturdum. Hayley ZZ'den hoşlanmazdı; aslında San Francisco'da düzenli olarak görüştüğüm hiç kimse ZZ'den hoşlanmazdı.

ZZ. Ya gözlerini korkuturdu ya da onları kızdırırdı. Çoğunlukla yalnızlığını severdi, ama arada sırada çalmayı severdi, sadece onun çalma şekli daha mutlu arkadaşlarımdan bazıları için biraz sertti.

Onlar için çalmak küçük bir parti, müzik, tokuşturulan biralar ve yeşilin geçmesi anlamına geliyordu.

ZZ için çalmak, duvardan duvara vücutlar, kulak zarını patlatan müzik, sert içki, üfleme hatları ve çarptığı her şeyi becermek anlamına geliyordu. Ya da en azından eskiden öyleydi, çünkü görünüşe göre artık sadece beni beceriyordu.

Bu konuda ne hissettiğimden emin değildim, bu yüzden üzerinde durmak yerine bir kenara ittim ve Hayley'e odaklandım.

"Hayır, o evde," dedim.

"Şey," dedi yavaşça. "Bu akşam küçük bir akşam yemeği partisi veriyorum ve bence sen de gelmelisin, her zaman vaktini çalan düşünceli, anti-sosyal motorcuyu saymazsak."

Omuz silktim. "Büyük bir aleti var, tokat manyağı bir fok gibi sikiyor ve çok sık konuşmuyor. Neredeyse mükemmel biri."

Gözleri kısıldı. "Teg, o kaba ve korkutucu biri."

Gözlerim şaşıldı. ZZ'nin ne kadar "kötü" ve "korkutucu" olduğunu düşünmesi gülünçtü. Tanrım, eğer Deuce ya da

Hawk ya da Blue bile, ne kadar yaşılsa da kendi başının çaresine bakabilirdi, muhtemelen gördüğü yerde altına işerdi.

"Huysuz biri," dedim ona. "Bu farklı bir şey."

"Bahse girerim tüm seri katiller huysuzdur," diye karşılık verdi. "Muhtemelen iş tanımlarında bu vardır."

Hayley söylediklerinin ne kadar doğru olduğunu fark etmemişti. Cehennem Atlıları'nın yıllar boyunca pek çok insanı saf dışı bıraktığına hiç şüphe yoktu. Kardeşlerden hiçbiri eşlerinin ve çocuklarının önünde işlerinden açıkça bahsetmezken, benim için durum böyle değildi. Tıpkı annem gibi, babam bir daha dönmek üzere gittikten sonra, onlar da benim kulüpte takılmama alışmışlardı. Ya beni fark etmemişlerdi ya da beni o kadar önemsiz görüyorlardı ki, benim yanımda ne kadar rahat konuştuklarını umursamıyorlardı.

"Kızım, yine 'sik yuttum' bakışı atıyorsun."

Homurdandım ve gözlerimi devirdim. "Kapa çeneni."

"Dinle beni Teg," dedi Hayley usulca, bana doğru eğilerek. "Annenin sana ihtiyacı olduğunu ve zor bir durumda olduğunu anlıyorum ama oraya, o insanlara her geri döndüğünde daha da mutsuz oluyorsun. ZZ'ye gelince, o da senin için iyi değil, tokat manyağı ya da değil."

O haklıydı. Lanet olsun, o her zaman haklıydı. Hiçbir şey yapmak istemediğim ama bir türlü kurtulamadığım bir dünyanın içinde sıkışıp kalmıştım.

"Siktir et," diye mırıldandım, kendimi iç karartıcı düşüncelerimden sıyrarak. "Bu akşam yemek yiyeceğim. ZZ olmadan."

Ben daha ne olduğunu anlamadan Hayley ayağa kalkmış, ellerini heyecanla birbirine vuruyordu. "Mükemmel!" diye bağırdı usulca. Sonra odanın yarısını geçmiş, bana el sallıyordu. "Benim yerim!" diye seslendi. "Saat altıda! Ve etkilemek için giyin!"

Sözlerinin kafama dank etmesi biraz zaman aldı ama dank ettiğinde...

"Harika," diye mırıldandım ve bilgisayarıma geri döndüm. Hiç kuşkusuz bana kendi kızlarından birini

ayarlamaya çalışıyordu.

kocamın arkadaşları. Ve hepsi iyi adamlar olmalarına rağmen, ki benim onlarla en büyük sorunum buydu, beni kızdırmaktan ve dantelli bir tangayla suratlarına tokat atıp taşaklarına ne yaptıklarını sormak istemekten başka hiçbir işe yaramayan itici, metroseksüel kız gibi adamlardı.

Görüş alanımda ince bir kâğıt yığını belirdi, bakışlarımı masaüstümün klavyesine çevirmemi engelliyor. "Bunu kontrol ettin mi?"

Çalıştığım küçük gazetenin yazı işleri müdürü Malcolm'a baktım. Bir erkeğe göre kısa boyluydu, otuzlu yaşlarının başındaydı, siyah saçlarını modaya uygun sahte bir şahin şeklinde bırakmıştı ve Buddy Holly gözlükleri takıyordu. Ayrıca, bugün olduğum düşük seviyeli metin editörü yerine hala düşük seviyeli bir stajyer olduğum zamanlardan beri pantolonuma girmeye çalışıyordu. Ama her neyse, işimi ve iş arkadaşlarımı azgın hipster Malcolm'un beni rahatsız etmesine izin vermeyecek kadar çok seviyordum.

Onun istenmeyen ilgileri, kendisinden beş kat büyük azgın motorculara tercih edilirdi. Taşaklarına hızlı bir yumruk ya da uzaklaştırma emri Malcolm'u tepelere doğru koşturacakken, bu sadece tanıdığım başka bir grup erkeği cesaretlendirirdi ki onlar uzaklaştırma emri verildiğinde kışkırlarıyla gülerlerdi. Ve sonra da yasaklama emri çıkartma cüretini gösteren her kimse onu öldürene kadar sikerdim.

Özellikle azgın bir motorcu aklıma geldi.

Bacaklarımdaki kaslar gerildi ve masamın altında ayak parmaklarım kıvrılmaya başladı. Lanet olsun, acınacak haldeydim. O korkunç gecenin ve daha da kötü sabahın üzerinden sekiz yıl geçmişti ama düşüncelerim beni hep oraya, ona götürüyordu.

Cage.

Cage Fucking West.

Bir bisikletin arkasına davet edilmenin kadınları çıldırtan yanı neydi?

Aşağılayıcıydı.

Cinsiyetçi.

Gözlerimi sıkarak kapattım.

Ve çok sıcaktı. "Tegen?"

Benim gözler uçtu açık ve I
KAPILDI ve Kağıtlar gelen

Malcolm, hızlıca sayfaları karıştırdı ve içindeki yazıları gözden geçirdi.

"Evet," dedim ve yığını ona geri uzattım. "Son provaları bu sabah Mary'nin bırakma kutusuna koydum."

Malcolm başını sallayarak bana tuhaf tuhaf baktı. "İyi misin, Tegen? Kötü görünüyorsun."

"Ben iyiyim," dedim çabucak, bilgisayarıma döndüm ve bu kadar zavallı olduğum için kendimi zihinsel olarak azarladım. Ben zavallı bir motorcu sürtüğüydim. Tıpkı annem gibi.

Hayır, ben onun gibi değildim. Pembe gözlüklerimi çıkarmıştım.

tam da Cage'in kalbimi kırdığı sabah.

Çekip gitmiştim.

Çekip gitmiştim.

Beni. Çekip gitmiştim.

O zamandan beri eve her gelişimde, Cage'in bir daha bana zarar verecek kadar yaklaşmamasını sağlamayı hayatımın amacı haline getirmiştım.

Bu da bir şeydi.

Derin bir nefes alarak sandalyemde arkama yaslandım ve tavana baktım. Belki de Hayley bu gece bana kimi ayarlamaya çalışacaksa ona gerçekten bir şans vermeliydim. Belki de hayatımda, ne kadar düş alırsa alsın hâlâ deri ve egzoz dumanı kokmayan bir erkeğe ihtiyacım vardı.

Belki de ihtiyacım vardı.

İnleyerek masa sandalyeme çöktüm ve akşam yemeğinden önce psikiyatristimle hızlı bir terapi seansı yapıp yapamayacağımı düşündüm. Kulaklıkla kafa küçültmeye bile razı olurdum.

Herhangi bir şey.

Bir şey. Ne olursa.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kendini kaskatı ve ağırlı hissederek, vücudundaki açık yaralar sabun yüzünden yanan Ellie, Dirty'nin duşundan yavaşça çıktı ve derin, ürpertici bir nefes verdi. Dirty'nin sahip olduğu iki havludan biri olan katlanmış havluyu klozet kapağından alarak önce buharla kaplı aynayı silmek için kullandı, sonra da sert malzeme hasarlı cildine süründüğünde yüzünü buruşturarak kendi etrafına sardı.

Sonra aynaya döndü ve öylece baktı. Yarılmış alt dudağına, yüzünün sol tarafını kaplayan benekli morluğa, hâlâ şiş olan sol gözüne, boynundaki kızgın kırmızı ısırik izlerine baktı.

Aniden başının döndüğünü hissedince dizleri titremeye başladı ve ayakta kalabilmek için lavabonun kenarlarına tutundu. Dirty ortaya çıkmasaydı ne olurdu?

"Tecavüze uğrayacaktın," diye fısıldadı şekli bozulmuş yansımasına. "Tecavüze uğrayacaktın ve büyük olasılıkla öldürülecektin."

Öldürüldü, çünkü o, bu ülkenin şefinin Polis bir kadına tecavüz eder ve sonra da hikayeyi anlatması için yaşamasına izin verirdi. Ve adamın, kadının kendisine boyun eğmesini sağlamak için ne kadar vahşi davrandığını düşünürsek, bu durumun daha da kötüleşeceğine dair aklında en ufak bir şüphe yoktu.

Onunla seks yapmak isteyeceğini nasıl düşünebilirdi ki? Hem de bir ara sokakta? Onu çok az tanıyordu! Tanrı aşkına, onu öpmesinin tek nedeni aldığı alkolün muhakeme yeteneğini köreltmesiydi. İlk randevuda erkekleri öpmezdi ve bu bir randevu bile değildi!

Ve Tanrım, sadece o korkunç öpücüğün düşüncesi.

Onu öfkeyle okşarken dilini neredeyse boğazına nasıl soktuğunu ve sonra onu üzerinden itmeye çalıştıktan sonra

Ne olduğunu anladıktan ve çığlık atmaya başladıktan sonra pençeleri daha da kötüleşti.

Ellie'nin midesi guruldadı ve dizlerinin üzerine çöktü. Midesi boşalmadan önce klozet kapağını ancak kaldırabilmişti. Anılar ona saldırırken kusmaya devam etti -Daniel'in yumruğu yüzüne bir değil üç kez çarpıyor, eli boğazını sarıyor, diğeri giysilerini yırtıyor ve sonra penisinin ona doğru itildiğini hissediyor, onu durduramıyor, pis yere uzanıp kanamaktan başka bir şey yapamıyordu.

Kapı çalındığında hâlâ tuvalete eğilmiş, midesi çoktan boşalmış, gözyaşları şişmiş yüzünden aşağı acı içinde akıyordu.

"Ellie?"

"Ben... iyiyim," diye boğuk bir ses çıkardı, ağzından asit aromalı tükürük damlıyor ve kelimelerini bulanıklaştırıyordu. Ama iyi değildi, iyi olmaktan çok uzaktı. Kendini iğrenç, tecavüze uğramış ve tamamen dehşete düşmüş hissediyordu. Size zarar veren polis olduğunda kime giderdiniz? Geriye ne kalmıştı?

Zaten Dirty de adamın kafasını uçurmaya çalışmıştı. Ya Daniel güvenliğe koşarken onu tanısaydı? Kirli için gelecek miydi?

Kesin olan bir şey vardı ki, Miles City'den bir an önce ayrılıp Bozeman'daki hayatına geri dönmeliydi. Ama ya bu yeterli değilse? Ya Daniel onu susturmaya kararlıysa ve peşine düşerse? O zaman ne olacaktı? Daniel çok parası olan güçlü bir aileden geliyordu. Şüphesiz kanun içinde, hatta muhtemelen ülke çapında bağlantıları olacaktı.

Tanrım, şimdi ne yapması gerekiyordu?

"Emin misin?" Dirty sordu.

Klozetin kenarına tutunan Ellie kendini yarı ayakta durur pozisyona itti ve yırtık, kan lekeli giysilerine baktı. O giysileri bir kenara koymayacağı kesindi.

geri dönecekti. Aslında, eline geçen ilk fırsatta hepsini yakacaktı.

Ama bir keresinde dizlerinin üzerine çöküp kendisine sakso çekmesini isteyen sapık Dirty'nin önünde sadece havluyla zıplamaya kesinlikle niyeti yoktu. İşin suç boyutunu bir kenara bırakırsak, Danny'yle kulübe gitmekten hiç hoşlanmamıştı çünkü oradaki tüm erkekler ağzı bozuk ve iğrençti.

Yine de Dirty onu kurtarmıştı, hem de sadece cinsel saldırıya uğramaktan değil, öldürülmekten de kurtarmıştı. Ve uyandığından beri ona üç kelimedenden fazla bir şey söylememişti. Mesafesini korumuştı ve garip bir şekilde onun varlığından, onun hissettiğinden daha rahatsız görünüyordu.

Başka ne seçeneği vardı ki? Şu anda onun yardımına ihtiyacı vardı. Daniel'ın o anda ne yaptığını kim bilebilirdi? Ailesinin evinde onu mu arıyordu? Gözlerini kapattı, aniden onlara sürpriz yapmayı planladığı için çok minnettar oldu.

Birden aklına kiralık arabası geldi. Hâlâ lisenin önünde park halindeydi ve ceza yemek için yalvarıyordu; ceza yerse adı ortaya çıkacaktı ve eğer adı ortaya çıkarsa...

Çılgına dönmüş bir halde kapı koluna sarıldı ve kapıyı ardına kadar açarak karşısında ürkmüş bir Dirty buldu. "Kiralık arabam!" diye bağırdı. "Okulun dışında park halinde."

Dirty hızla ondan uzaklaşırken durakladı. "Ee?" diye sordu.

"Ceza alacak. Ve Daniel hala burada olduğumu bilecek! Beni bulacak!"

Kirli gözlerini kırptırdı. "Daniel," dedi yavaşça ve Ellie panik içinde az önce saldırganın adını verdiğini fark etti, kendini korumak için sessiz kalmayı planladığı bir şeydi bu.

Dirty Daniel'ın tam olarak kim olduğunu anladığı anda anlamıştı. Yüz ifadesi şaşkınlıktan sadece

düşmanca, ama korkutucu. Katil.

"Mooresville," diye tehditkâr bir şekilde homurdandı. "Şef sik kafalı?"

Bunu sana kim yaptı?"

Ellie sertçe yutkundu. Şimdi ne olacaktı? Belli ki yardıma ihtiyacı vardı ve ailesinin yapabileceği bir şey yoktu. Kirli ve Atlılar'ın tek seçeneği olduğunu düşünüyordu. Bunu düşündükçe, gergin sinirlerini yatıştıran küçük bir rahatlık hissi duymaya başladı. Kanunla mücadele edip kazanabilecek biri varsa o da Deuce West'ti. Zaten Dirty de adamı öldürmeye çalışmıştı.

"Evet," diye fısıldadı, kendinden iğrendiğini hissederek. "Tanrım, ne kadar aptalmışım. Onu öperken ne düşünüyordum ki?"

Bildiği bir sonraki şey, Dirty'nin omuzlarını tuttuğu ve morarmış tenini acıyla sıktığı oldu. Vücut kokusu, motor yağı ve sigara dumanı kokusu karnına bir yumruk gibi çarptı ve geri çekildi.

"Siktir et!" diye tısladı, onu sallayarak. "Bu senin suçun değil. Bu o zengin, kendini her şeye hakkı olduğunu düşünen, istediği her şeyi yapabilen göt herifin suçu."

"Dur!" diye bağırdı, dün geceki dehşeti yeniden ortaya çıkmıştı. "Lütfen, canımı yakıyorsun!"

Kirli dondu kaldı ve bir nefes sonra onu serbest bıraktı. Geriye, banyonun güvenli bölümüne doğru çabaladı ve kalbi acıyla çarparken nefes almaya çalıştı, tek çıkışını kapatan Dirty'den nasıl kaçacağını merak ediyordu. Ama ona dönüp baktığında, onun da neredeyse kendisi kadar korkmuş görüldüğünü fark etti. Sadece yağ lekeli ellerini önünde tutmakla kalmıyor, aynı zamanda onlara şaşkınlıkla bakıyordu.

Sonra başını kaldırıp ona baktı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Ellie'nin neyin yanlış olduğunu anlaması bir anını aldı; çıplaktı, güvenlik için çılgınca çırpınırken havlusu vücudundan düşmüştü. Çabucak havlusunu

yere bıraktı ve vücuduna yasladı ve bunu yaptığı anda Dirty aniden dönerek koridora baktı.

"Özür dilerim," dedi Dirty, sesi aniden kısılmıştı. "Kahretsin, gerçekten üzgünüm. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum."

Ellie hiçbir şey söylemedi, sadece onun sırtına, delik deşik tişörtüne ve vücudundan sarkan kirli kot pantolonuna baktı. "Burada bekle," diye devam etti, sesi sertti. "Ben gidiyorum.

Deuce'un bu işi halletmesine izin vereceğim."

Dirty ileriye doğru ilk adımını atar atmaz Ellie panikledi. "Bekle!" diye bağırdı ve Dirty dondu kaldı.

"Beni burada yalnız bırakma!"

Yalnız kalmak istemiyordu. Daniel'ın dün gece Dirty'yi görmesi ve onu ya da her ikisini birden aramaya gelmesi riskini göze almak istemiyordu.

"Siktir," diye mırıldandı Dirty. "Lanet olsun."

Ellie soluk soluğa adamın ne diyeceğini bekliyor, onu terk etmeyeceğini umuyor ve bunun için dua ediyordu.

- - -

Lanet olsun. Lanet olsun. Dirty kusacaktı. Bağırsaklarını her yere kusacaktı. Nesi vardı bunun? Neden onu yakalamıştı? Kadının tenini hâlâ avuçlarında hissedebiliyordu; duştan kalma ılık ve nemli, vücudu titriyor, sesindeki korku.

Pis bir ara sokakta neredeyse tecavüze uğramış, bayılına kadar dövülmüştü ve adam onu daha da dehşete düşürmüştü. Sonra, zaten berbat bir şey değilse, onu çıplak görmüştü.

Onu en son genç kız olarak gördüğünden beri kilo almıştı. Önceden de kıvrımlıydı ama şimdi tamamen kıvrımlıydı. Karnı düz olmaktan çok uzaktı, dolgun göğüsleri ağırlaşmıştı ve kalçaları fazla kilolarla çukurlaşmıştı.

Erkek kardeşleri, çoğu, ona bir kez bakar ve daha ince, estetik açıdan daha hoş bir kadın lehine onu es geçerci.

Aslında, erkeklerin çoğu siyah kadınlardan uzak dururdu. Bazıları evet, ırkçı oldukları için, bazıları da erkek kardeşler bir kız kardeşe bulaşılmayacağını bildikleri için. Karşılaştıkları siyah kadınların çoğu çeteye bağlıydı ve ortalıkta dolaşan kadınlar değillerdi. Yatağınızda siyah bir orospu istiyorsanız, taşaklarınızın artık vücudunuza bağlı olmadığını görmek istemiyorsanız, onu yaşlı hanımınız yapmak için planlarınız olsa iyi olur.

Ama bunların hiçbiri ona itici gelmiyordu. Dirty asla ayrımcılık yapmazdı; kimi siktiği umurunda bile olmazdı çünkü %99,9'unun sikildiklerinden haberi olmazdı, diğer %0,1'inin ise...

Tap, Deuce'un önüne geçti. "Bir dakika bekle, Prez," dedi, Vi Ana'ya bakarak, ağzı yavaşça bir sırtıya dönüştü. "Önce ona bir bakayım."

"Siktir git," diye mırıldandı Deuce. "Bu kaltağın gebertilmesi gerekiyor."

"Evet," dedi Tap, gözleri Mama Vi'den hiç ayrılmıyordu. "Ama önce ona, lanet olası bir amcık benim kulübümle uğraşabileceğini sandığında neler olacağını göstereceğim."

Cox bir sigara yakarak, "Sadece onu becermek istiyorsun," dedi. "Yalan söyleme."

Tap omuz silkti. "O da var."

Dirty kenarda durmuş onu bekliyordu, Tap'i yakından izliyordu, kardeşinin aklından neler geçtiğini tam olarak biliyordu, Deuce'un gemiye atlamadan önce onaylamasını bekliyordu.

Bir kadını bilinci yerindeyken, istediği her şeyi yapabileceği, dövebileceği, lanet olası bir hayvan gibi vahşice becerebileceği, yalvarışlarını ve çığlıklarını duymaktan zevk alabileceği bir kadını alma şansını çok sık elde edemiyordu.

Çünkü siktiği çoğu kadının aksine, bu kaltak başına gelecekleri hak ediyordu.

O soğukkanlı bir katildi; işkence yapan ve pişmanlık duymadan öldüren bir kaltak, ölmeyi hak eden bir kaltak

ve onun gibi kadınlar, Dirty'nin yapmak üzere olduğu şey yüzünden uykuları kaçmıyordu.

Ama asla o başlatmadı. Tap, Bucket ya da Dimebag'in liderlik etmesine izin verdi. Deuce zaten kafadan kontak olduğunu biliyordu. Başkanının onun serseri mayın olduğunu düşünmesini ve Deuce'a yamasını çıkarmak için bir sebep vermesini istemiyordu.

"Ben de varım," dedi Dirty, Tap'e katılarak. Vi Ana'nın yanına diz çöktü ve saçlarından bir avuç tutarak başını yukarı çekti. "Bıyıksız olman seni yanıltmasın bebeğim," dedi sırtarak ve dolgun sakalını sıvazladı. "Bir grup sekse her zaman varım."

"Bana yapabileceğin hiçbir şey yok," diye tısladı, "zaten yapılmamış olan hiçbir şey yok."

Dirty'nin sırtışı daha da büyüdü. O da böyle düşünüyordu. Üvey annesi bu gibi durumlarda işe yaradığını kanıtlamıştı. Hasta kaltağın, hakkında okuduğu her şeyle yarışacak bir hayal gücü vardı.

"Öyle mi?" diye sordu. "Duydun mu Tap? Sanırım yaratıcı olmamız gerekecek."

Her neyse, yeter ki onun canını yakabilsin. Çünkü onun canını yakmaya ihtiyacı vardı; birinin, herhangi birinin canını yakmaya ihtiyacı vardı, çünkü canı her zaman çok yanıyordu ve bu onu asla terk etmedi, bir kez bile, beş saniye bile huzur bulamadı, asla, hiçbir zaman. Her zaman oradaydı, değersiz bir bok parçası olduğunu, insanlığın yüz karası olduğunu, bir çöp olduğunu, tükendiğini ve kırıldığını, düzeltilemeyeceğini, hatta daha da kötüsünü, çünkü en nefret ettiği canavara dönüştüğünü sürekli hatırlatıyordu.

"Kardeşim, ben tamamen yaratıcıyım."

"Al bakalım," dedi Deuce. Kadının bağlı ellerini tutan Deuce, onu ayağa kaldırdı ve Dirty'nin kollarına doğru itti. "Ama onu yere serecek olan benim."

Dirty hiç vakit kaybetmeden Mama Vi'nin gömleğini yırtıp açtı. Sonra, Tap derisinin düğmelerini çözerken, Kirli

kotunu indirdi.

"Devam et ve ıgık at, kaltak," diye homurdandı Tap, boynunu yakalayıp sıkıca kavradı ve onu eğilmeye zorladı.

Ve sıra Dirty'ye geldiğinde, o kaltağa ıgık attırdı.

Ama bu farklıydı.

Dirty Ellie'yi incitmek istemiyordu, ona ıgık attırmak istemiyordu.

Öyle mi

yaptı?

Sikeyi

m.

Çok yumuşak ve sıcak görünüyordu. Seviştiği kadınların tam tersi görünüyordu; ona şunu hatırlatan kadınlar...

İŞTE.

Aman Tanrım.

En son ne zaman çıplak bir kadının vücudunun ön tarafına uzun süre baktığını bile hatırlamıyordu. Hiç bir kadını sırtından becermemişti. O zamandan beri...

Onlara bakamadı. Bu çok...

Aynı anda hem iğrenç hem de güzeldi.

Kahretsin, midesi bulanmadan, vücudu nemli hale gelmeden ve içinde felç edici bir panik kök salmadan onların göğüslerine, amlarına bakamıyordu. Becerdiği kadınları uyuşturması bile önemli değildi, yine de bilinçsiz bile olsa onlara bakamıyordu. Kahretsin, çoğu zaman kaçmak için karşı konulmaz bir dürtü hissetmeden bilinçli bir kadına bile dokunamıyordu. Ya da mastürbasyon yapmadan. Ya da kusma. Ya da onu bayıltıp becermek. Ya da onları, birini, kendini öldürmeden. Ya da yukarıdakilerin hepsini.

Bunların hiçbirini Ellie'nin önünde yapmak istemiyordu. Ya da Ellie'ye. Tanrım, neden birdenbire kafası karışmıştı? Neden onu o bulmuştu? İhtiyacı olan son şey buydu. Çok aptalca bir şey yapmadan önce ondan uzaklaşmalıydı.

"Deuce'u arayacağım," dedi, sesinde hissettiği ıstırabı duyarak. "Buraya gelmesini söyle, tamam mı?"

Bir an için kızın cevap vermeyeceğini düşündü ama arkasını dönüp gitmesine imkân yoktu. Aslında Deuce gelene kadar gidip mutfakta bir köşede duvara bakarak oturacaktı.

"Tamam," diye fısıldadı sonunda. "Teşekkür ederim."

Dirty koridorda hızla ilerlerken Deuce'u aramaya başlamıştı bile. Mutfığa vardığında dizlerinin üzerine çöktü ve başkanının telefonu açmasını bekledi.

"Öyle mi?"

"Bir sorunum var."

"Ne?"

Sesi titreyen Dirty, dün gecedен beri olan biten her şeyi açıklamak için elinden geleni yaptı ve sonra Deuce'un cevap vermesini bekledi.

"Ellie?" Deuce sordu. "Danny'nin Ellie'si gibi mi?"

"Evet."

"Mooresville olduğuna emin misin?"

"Öyle," dedi Dirty. "Ona iyi bakamadım."

"Siktir," diye homurdandı Deuce. "Bu saçmalığa ihtiyacım yok. Yapmak üzere olduğumuz büyük bir anlaşma var ve o herifin yerinde olması gerekiyor ve Ellie'nin onu ele vermesinden endişe etmekle meşgulse yerinde olmayacağını düşünüyorum."

Dirty'nin duymak istediği şey bu değildi.

"Burada kalamaz, Prez," diye fısıldadı. "Onu evimden çıkarmalısın."

Deuce sustu.

"Kardeşim," dedi Deuce birkaç dakika sonra. "Bilmem gereken bir şey mi yaptın?"

"Hayır," diye homurdandı. "Ama onun buradan gitmesini istiyorum."

"Bana on beş dakika ver," dedi Deuce çabucak. "Ve orada olacağım."

Dirty titreyerek telefonunun gürültüyle muşambaya düşmesine izin verdi, sonra başı öne eğildi ve

Alnını duvara yasla. On beş dakika. On beş dakika boyunca kendini toparlayabilirdi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Neredesin lan sen?

Gözlerimi devirerek ZZ'ye kısa bir mesaj yazdım.

Siktir git.

Telefonum tekrar çaldı.

Yapamam. Burada

değilsin. Ben: Sonra

evde olacağım.

Neredesin lan sen? Ben: Ne

zamandan beri

umursuyorsun? ZZ: Cevap

ver.

"Şerefsiz," diye tısladım nefesimin altında.

Gözlerimi kısarak telefonuma baktım. Onun nesi vardı böyle?

Kızgın bir şekilde tam olarak iki harf girdim.

Ben: Hayır.

"Teg?"

Başımı kaldırdığımda Hayley, kocası Joe, ortak arkadaşlarımız Tara ve erkek arkadaşı Tim ile Joe'nun iki dangalak kano arkadaşı Doug ve Scott'ı gördüm. Skip? S'li bir şey. *Hepsi* bana bakıyordu.

Ve Hayley ciddi şekilde sinirlenmiş görünüyordu.

"Ne?" diye sordum. Kendimi oldukça sinirli hissederek sordum.

Scott ya da Skip'i işaret etti. "Steve'e motosikletleri ne kadar takdir ettiğini söylüyordum ve tesadüfe bakın ki onda da bir tane var."

Vay be. Sanki umurumdaydı.

"Öyle mi?" Steve'e bakarak söyledim. "Ne tür bir yolculuk?"

Dangalak kano bana sırtıttı, iki mükemmel düz ve göz

kamaştırıcı beyaz diş sırasını ortaya çıkardı.

"Bir BMW," dedi. "R12-"

"Spor bisiklet mi?" Burnumu kırıştırarak araya girdim. "Senin için ne kadar da geyce."

Herkes rahatsız bir şekilde birbirine bakarken masa sessizleşti. Gözlerimi devirerek tabağımdaki tofudan bir parça aldım ve ağzıma attım.

Çiğnemeyi bitirdiğimde ve hala kimse konuşmadığında, masanın etrafına baktım. "Ne?" diye sordum. diye sordum. "Spor motosikletler korkaklar içindir. Gerçek bir hikaye."

Hayley uzun uzun iç geçirdi ve Joe başını salladı. Her neyse. Tekrar omuz silktim ve yemeğe geri döndüm.

Tam olarak olağanüstü acı verici bir yarım saat sonra, nihayet kapıdan çıkıyordum, Hayley peşimde olduğu halde geceye doğru hızla ilerliyordum.

"Neyin var senin?" diye sordu. "Sonsuza kadar bekar kalmaya mı çalışıyorsun?"

Hızımı artırdım, hem işimin hem de evimin Hayley'nin evine yürüme mesafesinde olmasına birden sinirlendim.

"Tegen!" diye bağırdı, arkamdan sertçe nefes alarak. "Sadece seni mutlu görmek istiyorum!"

"Ben mükemmel lanet olsun mutlu!" I bağırdı üzerinde Omzuma. "Aslında mutlu olmadığım tek şey beni sürekli Joe'nun dangalak arkadaşlarıyla evlendirmeye çalışman!" "Mutlu değilsin!" diye bağırdı. "O kadar uzaktasın ki mutluluktan!"

Oh, hayır. Bu ne cüret?

Kayarak durdum ve etrafımda döndüm. Yüzümdeki ölümcül ifadeyi gören Hayley dondu kaldı.

"Kes şunu," diye tısladım. "Beni yargılayamazsın, daha yarısını bile bilmiyorsun, bu yüzden beni yargılama hakkına sahip değilsin!"

"Sorunun ZZ olduğunu bilmek için bunların hiçbirini bilmeme gerek yok! Donmuş gibisin, Teg! Planın nedir? Onunla evlenecek misin? Yoksa sadece

sonsuz kadar anlamsız seks mi yapacaksın? Ne zaman gerçekten yaşamaya başlayacaksın?"

Arkamda yanan gözyaşlarımla savaşıarak ona baktım. Gözlerim. Donmamıştım. Donmamıştım. Burada bir hayatım vardı. Vardı. Vardı amına koyayım.

"Siktir git," diye fısıldadım.

Hayley'nin ifade kaydırılmış gelen zor için nazik. "Oh, Tegen, tatlım. Lütfen, sadece mutlu olmanı istiyorum."

Mutluyum.

Kimi kandırıyordum ki? Bunca yıl sonra bile bırakmaya hazır değildim. Çünkü eğer hazır olsaydım, gerçekten ve gerçekten hazır olsaydım, hala bir pisliğin motorunun arkasında olmanın hayalini kuruyor olmazdım. Geçen motosikletlere kederle bakıyor olmazdım. Ve bana sözde unutmak istediğim bir hayatı hatırlatmaktan başka bir şey yapmayan bir adamla yatıyor olmazdım. Geride bıraktığım her şeyi.

Ama en önemlisi, bana şunu hatırlattığı için...

Bok.

Bu da muhtemelen kendime karşı dürüst olma zamanının geldiği anlamına geliyordu, yani terapistimin yıllardır bana kabul ettirmeye çalıştığı şeyi sonunda kabul etmek zorunda kalacaktım.

ZZ'nin sadece bir yedek olmadığını, bir şey için, çok özel biri için yedek olduğunu.

Lanet olsun, bekâretimi aldıktan sonraki sabah hâlâ Cage'in yatağında oturuyordum, kalbim ağrıyordu, bana bakıp "Benim için öyle değil bebeğim" derken ona bakıyordum.

Bunca yıl sonra bile.

Hayley'i sokağın ortasında bıraktım, üzgün bir şekilde arkamdan bakıyordu. Eve döndüğümde ZZ'yi kanepede boxerlarıyla uzanmış, cep telefonunu omzuyla kulağına dayamış, bir elinde bir şişe Jack, diğerinde sigara içerken buldum.

Sırt çantamı kapının yanına bıraktım, sandaletlerimi çıkardım ve soyunmaya başladım. Ona ulaştığımda cırılçıplaktım.

Kucağına oturduğumda sigarasını yakındaki bir kül tablasında söndürdü ve şişenin yere düşmesine izin verdi. Her iki göğsümü de avuçlayarak sertçe sıktı ve ben acı içinde kıvrananana kadar yumuşak etimi elleriyle büktü.

Telefon görüşmesinin diğer ucundaki kişiye "Kaç tane?" diye sordu.

"Siktir et Prez," diye devam etti. "Ben halledebilirim."

"Becer beni," diye fısıltıyla yalvardım, yüzümü onunkine yaklaştırdım, kalçalarımı onunkilere sürtmeye başladım ve ben sertleştikçe onun da sertleştiğini hissettim.

Göğüslerimi sıkıca kavradı ve koyu renk gözleri benimkine sıkıldı, ama hiçbir şey yapmadı.

Sinirlenerek onu ittim ve bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöktüm. Onu boxer'ından kurtararak ağızıma aldım. ZZ parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi, kafa derimi kazdı, avuçladı ve olabildiğince sert çekti.

Evet. Buna ihtiyacım vardı. Acıyı dindirmek için acı.

"Prez," dedi ZZ, sesi gergin çıkıyordu. "Kaç yıldır Cali bölgelerinde iş çevirdiği umurumda değil. O orospu çocuğunu buraya gönderirsen, kafasına bir kurşun sıkarım."

Hâlâ ağızımla onunla uğraşırken ona baktım. Ripper'dan bahsediyor olmalıydı. Ripper'ın Los Angeles'ta bir evi vardı.

"Onun senin damadın olması umurumda mı sanıyorsun?" ZZ tısladı. "Onunla çalışmıyorum. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman."

Onu daha çok aldım, daha çok çalıştım, hafifçe sıyırdım. dişlerimle onu izliyordum.

"Evet, ben hallederim bu işi," dedi kısık sesle, kapüşonlu gözlerle bana bakarak. "Dinle, Prez. Gitmem gerek."

Saçımı bırakarak telefonunu aldı ve bir kenara fırlattı.

Sonra bir de baktım ki kalçaları yukarı kalkmış, sikini boğazımın arkasına gönderiyor. Öğürerek ve küfrederek geriye doğru ittim ama o üst kollarımdan tutup beni tekrar kucağına çekti.

"Randevun nasıldı?" diye alay etti, keskin bir şekilde içki kokuyordu.

"Bu bir randevu değildi," diye karşılık verdim.

"Hayley'lerdeydin."

"Öyle mi?" dedi ve güldü. "Seni o sik yalayıcı arkadaşlarından biriyle tanıştırmaya çalışmadığına inanmamı mı bekliyorsun? Göt deliklerinin olması gereken yerde amları olan o piçler mi?"

Ben karşılık veremeden beni öptü, acımasız bir öpücüktü, dişleriyle dudaklarımı ısırıp emdi, kan damarlarını patlattı ve derimi parçaladı. Acının tadını çıkararak gözlerimi kapattım. Bu gece sert olmasını, yılların unutturamadığını birkaç dakikalığına unutturmasını istiyordum.

Dırdırcı anılar dışında bir şeye, herhangi bir şeye odaklanmam gerekiyordu.

Onu daha sert öptüm, bu sefer dilimi ağzına soktum ve boğazının arkasından gırtlaktan gelen, memnun bir hırıltı yükseldi. "Bu gece kirli mi sevişeceğiz bebeğim?" diye sordu.

"Evet," diye mırıldandım ağzına karşı.

"Güzel," diye homurdandı ve beni üzerinden iterek yüzüstü kanepeye yatırdı. Arkamda, boxer'ını indirdi ve sonra arka tarafıma doğru itti.

"Mola bitti," diye mırıldandı.

"Acıt," diye fısıldadım kanepeye, artık beni göremeyeceği için gözyaşlarımın özgürce akmasına izin verdim.

"Hiç sorun değil," diye fısıldadı.

ALTINCI BÖLÜM

Cage, New York'taki bir çatı katının bir apartman dairesi sayılamayacağı kadar kulübe sayılabilecek babasının evine yanaştı. Motoru durdurdu ve çoğunlukla içinde büyüdüğü eve baktı ve uzun süre acı çeken bir iç geçirdi.

Ne o ne de Danny artık evde yaşamadıkları için, birlikte kaliteli zaman geçirmeleri konusunda ısrarcı olan Eva'nın zorlamasıyla haftalık akşam yemekleri düzenleniyordu.

Çoğunlukla Cage onun çabalarını takdir ediyor, bu kadar çok çabaladığı için onu seviyordu ama West'lerin evindeki akşam yemekleri neredeyse her zaman felaketle sonuçlanıyordu, bunun nedeni de genellikle inatçı babasının her zaman ona bok atmasıydı. Babasının gözünde hiçbir şeyi doğru yapamıyordu. Hiçbir şeyi. Babasına göre o, pantolonunun içinde tutamayan işe yaramaz bir pislikti.

Babası canı ne isterse onu yaparken ve anneleri ölesiye içerken Cage'in Danny'ye baktığını unutun. Daha sonra, Eva'yı zor bir hamilelikle eve getirdikten sonra, onun boşluğunu doldurması için Cage'i bırakmıştı. Ve hatta daha sonra, babası yine başaramamış gibi görüldüğünde, Cage Ivy ile de ilgileniyordu.

Evet, Deuce tüm bunları rahatça unutmayı severdi. Konu hep sekse gelirdi.

Ve ne olursa olsun, babası ikiyüzlünün tekiydi. O şerefsizin şimdi yaşlı kıçına ilgi gösteren her şeye sikini sokmuyor olması her zaman böyle olduğu anlamına gelmiyordu. Eva'dan önce, Tanrım, Eva z a m a n ı n d a bile Deuce sağlı sollu orospularla yatıyordu.

Cage bunu hiç anlamamıştı. Eva gibi ateşli ve babasının her istediğini yapmaya hazır, hatta o piçi seven bir kadın varken, neden bundan sapaşınız ki?

Eğer iyi bir kadını olsaydı, kendini ona ve kulübe adanmış yaşlı bir kadın, temiz bir geçmişi olan ve bacaklarını dışarıdaki her orospu çocuğuna açmayan biri, asla başka bir kadına dokunmazdı.

Cage başını sallayarak bacağını bisikletinin üzerine attı ve verandaya doğru yürümeye başladı.

Kapı kilitli değildi, bu yüzden antrede botlarını tekmeledi ve oturma odasından sola doğru ilerledi. Aile odasında en küçük kız kardeşi Ivy, üç yaşındaki yeğeni Danny ve Ripper'ın kızı Harley, Cox ve Kami'nin çocukları Devin ve Diesel ve sürpriz bir şekilde Dorothy'nin dört yaşındaki oğlu Christopher'ı düz ekran televizyonun etrafında otururken buldu. Christopher ve Harley dışında hepsinin elinde kumandalar vardı ve gözleri önlerindeki ekranda şiddet içeren video oyununa takılmıştı.

Ayağıyla küçük kız kardeşinin bacağını dürttü. "Hey, prenses," dedi.

Ivy başını kaldırıp baktı ve mükemmel küçük yüzü kocaman bir sırıtışa dönüştü. "KAFES!"

Bildiği bir sonraki şey onun kollarında olduğu, bacaklarının beline dolandığı, kollarının boynuna dolandığı ve onu kutsal boktan sıktığı.

"Tanrım, gittikçe ağırlaşıyorsun. Şimdi kaç yaşındasın, yirmi beş mi?"

Ivy güldü. "Dokuz, aptal! Ben sadece dokuz yaşındayım!"

"Evet, evet." Sırıttı, yanağına bir öpücük kondurdu ve onu yere bıraktı. "Beni yaşlı hissettiriyorsun, küçük kardeşim."

"Cage, bisikletler üzerinde tekrar ne zaman çalışacağız?"

Küçük erkek fatma kız kardeşine sırıttı. "Yakında, bebeğim," dedi. "Yakında."

Üç çocuğun çenelerini hızlıca kaldırdı, Harley'in saçlarını karıştırdı ve bir öpücük verdi, ardından antreden geçip mutfığa yöneldi. Babası mutfak tezgahına yaslanmıştı, bir elinde bira vardı, diğer kolunu da

boştaki elini Eva'nın karnındaki hafif şişkinliğin üzerine koymuştu. Uzun kahverengi saçları başının üstünde dağınık bir şekilde toplanmıştı ve üzerinde eski bir çift eşofman ve babasının tişörtlerinden biri vardı.

Aptal babasının ısrar ettiği bir başka yüksek riskli hamilelikte dört aylıktı. Çünkü her nedense üç çocuk herife yetmemiş, nedenini sadece Tanrı'nın bildiği sebeplerden ötürü bir tane daha istemişti. Dünyanın hâlâ yüzücüleri olduğunu bildiğinden emin olmak için mi? Cage bu adamı asla anlayamayacaktı.

Cox ve Kami karşılarındaydı, Cox tezgahın üstünde oturuyor, Kami bacaklarının arasında duruyor, ikisi de bira içiyordu.

"Yo," dedi ve gönülsüzce el salladı.

Cox başını salladı, Kami ona el salladı ve gülümsedi ama Deuce'den uzaklaşıp kollarını açarak ona doğru gelen Eva'ydı. Kollarını onun etrafında kavuştururken, merhaba demek yerine tutarsız bir şeyler homurdanan ve Cox'a geri dönen babasıyla omzunun üzerinden göz göze geldi.

Göt. Delik.

Christopher'ı kastederek, "Küçük Kelley burada ne arıyor?" diye sordu.

"Hawk yolda," dedi Eva ondan uzaklaşırken ve ona bir kez daha içten bir gülümseme verdi. Uzanarak, lastik bandından kurtulmuş olan bir tutam saçını çekiştirdi.

"Tanrım," diye fısıldadı, iri gri gözleri parlıyordu. "Tıpkı babanın senin yaşındaykenki haline benziyorsun."

Kendisini babasıyla kıyaslamasına rağmen ona gülümsemeye başladı, çünkü bu kadın kadar çok seven birine nasıl gülümsemezsin ki?

"Lanet olası annesine benziyor."

Cage gülümsemesini kaybetti.

Annesi beleşçi bir kulüp faresi olabilirdi ve içkiyi çocuklarından daha çok seviyor olabilirdi ama yine de onun annesiydi ve başına gelenlerin yarısı en başta babasının suçuydu.

"Boş ver onu," diye fısıldadı Eva. "Ve gidip kız kardeşlerine merhaba de."

"Lafı açılmışken, velet nerede?" diye sordu Danny'yi kastederek.

Eva gülümsedi ve üst katı işaret etti.

Cage geri dönerek merdivenlere yöneldi ve kız kardeşinin eski yatak odasının önünde durana kadar merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Kapıyı çalma zahmetine girmeden tokmağı çevirdi ve kapıyı iterek açtı.

"Lanet olsun!" diye bağırdı ve kapıyı çarparak kapattı.

"Çok mu vurdun?" Danny az önce onu çıplak, dizlerinin üzerinde kocası tarafından çivilenirken gördüğü odanın içinden çılgılık attı.

Lanet olsun.

Kazara onları ilk kez de basmıyordu. Bu iki salak ellerini birbirlerinden uzak tutamıyordu. Banyolar, yatak odaları, mutfak kilerleri, nerede oldukları önemli değildi. Kendi evleri, başkasının evi, kulüp binası, restoran... İkisi de her zaman birbirlerinin işlerine burnunu sokuyordu.

Kapı hızla açıldı ve Danny, darmadağınık ama neyse ki giyinik bir halde koridora fırladı. "Bu ne lan!" diye bağırdı.

Gözlerini devirdi. "Merhaba demek için gelmiştim, seni lanet velet."

Ağzının köşesi kıvrıldı ve bir gamze belirdi. Bir sonraki bildiği şey, kızın kollarını ona doladığı ve sıkıldığı oldu.

"Bırak lan beni!" diye bağırdı ve onu geriye doğru iterek Ripper'ın kollarına attı.

giyinikti. "Karindeşen gibi kokuyorsun," dedi iğrenmiş gibi yaparak.

Ripper gülerek kollarından birini Danny'ye doladı. ve tutulan dışarı onun Yumruk. Kafes gözlü o ihtiyatla önce Yumrukla, hızla çarparak.

"O bokun nerede olduğunu bilmiyorum," dedi.

"Siktir git," dedi Ripper. "Yeni mi döndün?"

"Evet."

"Bu bok nasıl oldu?"

"Bam bam," dedi Cage ona. "Girdim ve çıktım. Geceyi Vaiz'in yerinde geçirdim, İblislerle biraz takıldım, yapmam gerekeni yaptım, sonra da manzaralı yoldan eve döndüm."

"Güzel," dedi Ripper. "Prez mutlu olacak."

Evet doğru, diye düşündü, içten içe alay ederek. Prez, onunla hiç mutlu olmayan babası, tam da böyleydi. Onunla hiç mutlu olmamıştı.

Arkasında, iki kapı aşağıda, Cage banyonun içinden tuvaletin sifon sesini duydu. Musluk açıldı, sonra kapandı, sonra-

Kapı açıldı ve tüm başlar Tegen'in ıslak ellerini uzun beyaz keten eteğine silerek koridora çıktığını görmek için tam zamanında döndü.

Başını kaldırdığında, kedi gibi yeşil gözleri ona kilitlendi ve adımının ortasında dondu kaldı. Tam merhaba diyecekti ki aniden küçük, hafif sivri burnu kırıştı ve ağzı bariz bir tiksintiyle düzleşti.

"Bu arada," dedi Danny arsızca. "Tegen burada."

Cage zaten kızgın olan ruh halinin daha da kötüleştiğini hissetti çünkü Tanrı aşkına, o kaltağı her gördüğünde, sonsuza dek önce sarhoş bir gecede olanlar hakkında hâlâ kışında bir sopa olduğu çok açıktı. Hatırlamadığı bir gece.

Zonklayan başını tutan Cage, yan yattığı yerden yavaşça sırt üstü döndü ve yanında yattığını hissettiği sıcak bedeni kontrol etmek için bir göz kapağını araladı.

Gördüğü ilk şey turuncu-kırmızı kıvırcık saçlardan oluşan büyük bir karmaşaydı ve beyni çok fazla viskinin etkisiyle tıkanmış olduğundan, bu saçları nereden tanıdığını anlaması biraz zaman aldı. Anladığında, saçın tam olarak kime ait olduğunu bildiğinde, oturur pozisyona geçti ve başı bu hareketi şiddetle protesto ettiğinde küfretti.

Belki de o değildi. Belki de Miles City'de saçma sapan kıvırcık havuç rengi saçları, sopa gibi bir vücudu ve her yerinde çilleri olan başka biri vardı. Kendini hasta hissederek omzunun üzerinden baktı. Lanet olsun, orospu çocuğu, hayatını ve içindeki her şeyi sikeyim.

Tanrım, nesi vardı bunun?

Daha da kötüsü, bunu yaptığını bile hatırlamıyordu. İçinde bir umut ışığı yandı. Belki de onu becermemiştii? Ama o zaman neden çıplaktı? Hâlâ zonklayan kafatasını kavrayarak ondan uzaklaştı ve başını eğdi.

Sonra çenesi düştü.

Olamaz.

Derisi hâlâ üzerindeydi ama lanet olası aleti hafif bir kurumuş kan tabakasıyla kaplı bir şekilde dışarı sarkıyordu. Harika. Kızın bekaretini almıştı. Daha da kötüsü, bunu yaptığını hatırlamıyordu bile.

Bu, hayatının en kötü sabahlarından biriydi. Aslında bütün gün berbattı.

Ne yapacağını bilemeden, kızın uyanmasını ve o çıkmadan önce odasından siktir olup gitmesini umarak hemen duşa girdi.

Olmadı.

Hâlâ oradaydı, onun yatağında, hâlâ çıplaktı ama şimdi uyanıktı ve onun çarşafıyla örtünmüştü, elinde onun cep telefonu vardı. "Çalmayı kesmiyordu," dedi usulca, solgun teni kızarıırken gözlerinin içine bakamıyordu. "Ben de cevap verdim."

Ona baktı, ne söylediğine pek dikkat etmiyordu, onunla ne halt edeceğini anlamaya çalışıyordu. Cidden, beceriksiz, aptal, memesiz bir genç kızla ne yapacaktı ki?

"Ah, dinle, Çay Fincanı," dedi, uzanıp ensesini ovmaya başlarken rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Burada ne diyeceğimi bilemiyorum ama dün gece... İyi misin? Sen, uh, sen..." En başta ne demeye çalıştığını bilmeden ve kendini bir ahmak gibi hissederek konuşmasını sürdürdü.

"Ben iyiyim," diye fısıldadı. "Sen olduğun için mutluyum." Adam ona bakmaya devam etti, zihni bomboştı.

"Arayan Ellie'ydi," diye yumuşak bir sesle devam etti. Ellie mi? Ellie onu neden arasın ki?

"O, o, o gerçekten üzgün..." Tegen tereddüt etti. "Danny'nin kürtaj kliniğine gittiğini söyledi."

Ne? Danny. Kürtaj kliniği mi? Cage kendini kaybetti. Küçük kız kardeşi başını belaya sokmuştu ve onu bulması gerekiyordu. Hemen. Şimdi. Geri kalan her şey, herkes siktir olup gidebilirdi.

"Gitmeliyim," dedi aceleyle, giysilerini bulmak için etrafına bakınırken. Derilerine odaklandı ve onları yerden kaptı. Tamamen giyindikten sonra odanın karşısına geçti ve kapı kolunu tuttu. Sonra durakladı ve omzunun üzerinden baktı.

"Kimseye bir şey söyleme," diye rica etti.

Tegen'in yeşil gözleri büyüdü ve başını salladı. "Yapmayacağım," dedi. "Söz veriyorum."

Başını sallayarak kapıyı açtı.

"Cage?"

Duruyorum, o bakışlı geri Tekrar.

"Ne?" o sabırsızca sordu.

Tereddüt etti, kirpiklerinin arasından ona bakarken teni şiddetle kızardı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Cage dondu kaldı.

Oh, lanet olsun.

Oh, lanet olsun.

Hayır.

Sadece...hayır.

"Kahretsin," diye mırıldandı, aniden ona bakamaz hale gelmişti. Bu nasıl olmuştu böyle? Cidden bu kadar çok içmeyi bırakması gerekiyordu.

"Dinle," diye yavaşça devam etti. "Ne düşündüğünü bilmiyorum ama... benim için öyle değil bebeğim."

Başını kaldırıp baktı, kadının yüzündeki şaşkınlığı gördü, acıyı gördü, her şeyi gördü.

Sonra da oradan siktir olup gitti.

Günün geri kalanını küçük kız kardeşinin dağınıklığıyla uğraşarak geçirmişti. Daha doğrusu Ripper'ın dağınıklığıyla... Tegen'i ya da olanları pek düşünmemişti, ta ki yeterince zaman geçip de Tegen'in kendisiyle konuşmamakla kalmayıp ona bakmadığını fark edene kadar. Aslında, sanki o hiç yokmuş gibi davranıyordu.

O zamanlar bununla yüzleşmediği sürece pek de umursamamıştı. Onu gülümsemek yerine kaşlarını çatarken, onunla konuşmayı reddederken, kimseyle konuşmayı reddederken bulduğunda.

Kızgınlığı, acısı ve sonunda düpedüz huysuzluğu arttıkça uzaktan izliyordu.

Sonra üniversiteye gitti ve hiçbir tatil için eve gelmedi. Aslında, annesi vurulana kadar bir daha eve gelmemişti.

Ona, yeni görünüşüne bir kez bakmıştı ve artık eskiden durmadan dalga geçtiği küçük, aptal kızı değil, bir kadını, güzel bir kadını görmüştü.

Onunla hiçbir şey yapmak istemeyen güzel bir kadın. Ve belki de onu en çok rahatsız eden şey buydu. Tegen bir zamanlar sanki güneş onunla doğup onunla batıyormuş gibi davranan, onu sevdiğini söyleyen ama şimdi *onunla* hiçbir şey yapmak istemeyen güzel bir kadındı.

Ve onu her gördüğünde, eve her gelişinde bir öncekinden daha kötü bir tavır takınıyormuş gibi hissediyordu.

Kesin olarak bildiği bir şey varsa, o da kadının çok uzun bir hafızası olduğu ve bir orospu çocuğu gibi kin tutabildiği idi. Ve ne yazık ki onun için zaman geçtikçe kadın daha da güzelleşiyordu. Son derece ince vücudu artık sopa gibi değil, bir balet gibi doğal olarak kıvrak görünüyordu. Ve hâlâ çok küçük olan göğüsleri daha yuvarlak bir dolgunluğa sahipti. Gözleri uzun bakır saç örgülerini, kulak memelerindeki çeyrek inçlik tıkaçları, ince boynunu ve göğsündeki renkli çiçek dövmelerini taradı. Çıplak kolları da omuzdan bileğe mürekkeple kaplıydı ve atletiyile eteği arasında kalan içbükey karın bölgesi de mürekkepleydi. Onu son gördüğünden çok daha fazla.

Tanrım, kızın üzerinde ondan daha fazla mürekkep vardı, neredeyse yüzü dışında tepeden tırnağa dövmeli olan Cox kadar.

Ve bu... ateşliydi. Cage vücudunun düşüncelerine tepki verdiğini fark etti; fiziksel bir uyarılma değil, sadece lanet olası düşünceleri, sadece Tegen'in ve onun lanet olası tavırlarının yanında olan bir şeydi bu.

Hâlâ ona dik dik bakarken, uzun saçlarını bir bilek hareketiyle omuzlarına savurdu ve kemikli bir kalçasını eğdi. Yumruklarını sıktı ve ona savuracağı her türlü çamura karşı kendini hazırladı. Bu saçmalık için havasında değildi. Yoldan çikalı daha beş saniye bile olmamıştı ve şimdi de bu mu?

"Kimse bana o orospu çocuğunun burada olacağını söylemedi," diye tısladı.

Arkasında Ripper homurdandı ve Danny içini çekti.

Cage'in çenesi kilitlendi. Gözleri Tegen'in sağına kaydı ve hızlıca ne kadar zamanı olduğunu hesapladı

onu eski odasına atacak ve kimse onu durdurmaya çalışmadan önce bu tavrı onun içinden söküp alacaktı.

Danny'nin "Aşağıda olacağız," dediğini duydu ve sesindeki lanet kahkahayı duyabildi.

"Ama Tegen'in ona söyleyeceği tüm o boktan şeyleri duymak istiyorum," dedi Ripper gülerek.

"Nefesini tutma," diye tersledi Tegen, gözleri Cage'den hiç ayrılmıyordu. "Deuce Junior'a söyleyecek hiçbir şeyim yok."

Burun delikleri alevlendi. Hiçbir orospu onunla bu şekilde konuşmamıştı. Aslında babası dışında hiç kimse ona onun davrandığı gibi davranmamıştı; buna izin vermezdi, ikinci bir hakaret etmeden önce onlara yumruk yedirirdi. Tegen hariç. Ağzını bozduğunda, kaltak her zaman onun ya dilini bağlardı ya da kaya gibi sertleştirirdi ya da her ikisini birden yapardı.

Şu anda olduğu gibi.

Tegen ona sırtıttı. "Ah, sorun ne West? Senin o şişirilmiş egonu mu zedeledim? Küçük yaşlı beni mi? Milyonlarından sadece biri mi?"

"Siktir git," diye hırladı.

Hâlâ sırtarak gözlerini devirdi. "Hayır, teşekkür ederim. Üzgünüm Cage, oradaydım, seni yaptım, tekrar suçlu olmak umurumda değil."

"Kahretsin," dedi Ripper. "Bu iyi bir taneydi."

"Akşam yemeği!" Eva'nın sesi evin içinde yankılandı ve üst kattakilerin gerginliğini bir anda yok etti.

"Sonunda," diye mırıldandı Tegen, onu iterek geçerken. "Bu ailenin birayla yaşadığını düşünmeye başlamıştım."

Göğsü öfkeyle kabarmış, siki acı içinde derisine bastırırken, Danny ve Ripper'ın yanından geçmesini izlemek için döndü. Danny ona ters ters bakarken, Ripper'ın yüzünde eğlenen bir gülümseme vardı.

"Yine de," diye devam etti Tegen merdivenlerden inerken. "Bira diyeti pek çok şeyi açıklar."

Cage, sırtının duvara çarptığını hissedene kadar onun peşinden gitmeye başladığını fark etmemiştii bile. Gözlerini kırıştırdı ve Ripper'ın yara bere içindeki yüzünü kendisinininkinden birkaç santim ötede gördü.

"Kardeşim," dedi Ripper, sesi alçaktı. "Boş ver gitsin. Kaltak seni kızdırmaya çalışıyor ve sen de ona izin veriyorsun."

"Siktir et onu," diye homurdandı, savaş şehveti azalmaya başlarken bile Ripper'ı üzerinden itti. "Yıllar önce olan ve benim bile hatırlamadığım bir şey yüzünden bana hâlâ kızgın!"

"Sen bir aptalsın!" Danny manikürlü pembe tırnağını onun suratına yapııştırarak tersledi.

"Sarhoştum!" diye savunmaya geçti.

Danny başını salladı ve gözlerini devirdi. "Sen gerçekten bir aptalsın."

Kız kardeşinin parmağını yakaladı ve yüzüne geri itti. "Hello Kitty tırnakların var küçük kardeşim ve sen bana aptal mı diyorsun? Siktir git."

Babalarının yüzü aralarında belirdi ve-

"AKŞAM YEMEĞİ!"

O ve Danny birbirlerinden ayrıldılar.

"Baba!" Danny bağırdı. "Ne oluyor-"

"O cümleyi sakın bitirme," diye hırladı Deuce. "Kıçını ve o zavallı adamın kıçını o lanet merdivenlerden aşağı indir."

Ripper gülerek Danny'nin elini tuttu ve onu Cage'e doğru dönen Deuce'den uzaklaştırdı.

"Tegen buraya geleli beş dakika oldu ve sen şimdiden onu çalıştırmaya mı başladın? Senin derdin ne lan?"

"O mu?" diye bağırdı. "Daha yeni geldim ve sen onu mu umursuyorsun? Bana işin nasıl gittiğini bile sormadın! Siktir git!"

Deuce'un gözleri yarıklara dönüştü. "Sana sormam gerek

Şimdi her küçük şey hakkında mı? Aptal kıçının kanamadan önümde durduğuna bakılırsa işin gayet iyi gittiğini tahmin ediyorum. Sorununun ne olduğundan pek emin değilim ama

madem bir şeyler paylaşıyoruz

Şimdi sana sorunumun ne olduğunu söylememe ne dersin?"

Cage ona ters ters baktı, babasının ona davrandığı gibi bir bok parçası gibi hissetmekle o orospu çocuğunun koca ağzına yumruk atmak arasında kaldı.

"Benim sorunum," diye devam etti, "senin beş para etmez kışının aşağıda, o lanet olası yerde olmaması..."

Cage sustu. Sadece sustu, sustu, babasını yolundan itti ve merdivenlerden aşağı indi.

Aile yemekleri, onun kıştı.

- - -

Eve dönmenin en kötü yanı buydu. Deuce ve Eva ve onların aptal aile yemekleri ve... Cage'i görmek.

Beş dakika öncesine kadar her şey yolundaydı, ta ki üst kattaki banyodan çıkıp o pisliğe çarpana kadar.

Miles City'nin, rengârenk dövme vücutuma, sayısız piercingime, dreadlock'larıma bir, iki, üç ve dördüncü kez bakan ve anında bir hilkat garibesi olduğuma karar veren dar kafalı dindar ucubelerle dolu küçük bir kasaba olması bile önemli değildi.

Belki de öyleydin. Ama bu konumuzun dışındaydı.

Danny bile, mükemmel vücudu, mükemmel saçları, mükemmel yüzüyle - muhtemelen kızları lezbiyene çeviriyordu, o kadar mükemmeldi ki - değişiklik olsun diye onunla iyi anlaşıyordum. Doğru, gözlerimi onun gülünç derecede parlak pembe kıyafetine karşı gölgelemek zorunda kaldım, ama yine de.

Sonra işemeye gittim ve...Cage.

Bom.

Her seferinde, hiç şaşmadan, bir bakışla kendimi yine ergenlik çağında, garip ve önemsiz hissediyordum. Ve şimdi akıl sağlığımı korumak için dua ediyordum.

Ama akıl sağlığı ve Miles City, Montana, dostane komşular değildi. Aslında, birbirlerinin tam tersi yerlerde yaşadıklarından emindim.

evrenin sonları.

Kötü ruh hali, işte geliyorum.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ellie koltuğunun bir köşesine kıvrılıp dizlerini göğsüne çekerek iki odanın arasından Dirty'nin mikrodalga fırının kapağını açıp kısmen kararmış bir patlamış mısır poşeti çıkarmasını ve ardından çıkan dumanı el sallayarak uzaklaştırmasını izledi.

Geleceğin getireceklerinden bu kadar korkmasaydı, onun ne kadar gülünç görüldüğüne gülerdi. Bu ona yiyecek bir şeyler hazırlamak için üçüncü denemesiydi; üçüncü başarısız denemesiydi. İlki mikrodalgada makarna ve peynirdi, onu da yakmıştı, ikincisi iki dilim ekmekti, onu da tost makinesi yakmıştı ve şimdi de patlamış mısır yanmıştı.

Hiç kuşkusuz, Dirty aşçı değildi. Gerçi bunun bir önemi yoktu, çok gergindi ve sinirden midesi bulanıyordu, hemen geri gelmeden bir şey yutamazdı.

Deuce dün uğramış, kızın hırpalanmış yüzüne bir kez bakmış ve küfürler savurmaya başlamıştı. Sonra Dirty'yi yatak odasına götürmüş ve kapıyı arkalarından kapatmıştı. Neredeyse kırk beş dakika içeride kalmışlardı, çoğunlukla sessizdiler ama kadın arada birkaç kelime yakalamayı başarmıştı.

Bırakın.

Anlaşma kötü

gitti. Ona

ihtiyacımız var.

O vardı Hayır fikir ne oldu gidiyor
üzerinde hariç o

Önemli bir şey olacaktı ve Daniel Mooresville de işin içindeydi ve açıkçası bu onu daha da korkutuyordu. Deuce ailesini ve kulübünü seviyor olabilirdi ama o ikisi de değildi. Eğer Deuce gibi bir adam onu ikincil zarardan başka bir şey olarak görmüyorsa, o zaman işler onun için iyiye işaret değildi.

Önsezili düşünceleri onu o kadar tüketmişti ki, yatak odasından çıktıklarını bile duymamıştı.

Deuce boğazını temizleyene kadar tam önünde durduklarını biliyordu. İrkilerek çığlık attı, neredeyse koltuktan düşüyordu ve utanç verici bir şekilde Deuce kalkmasına yardım etmek için ona uzandığında, ondan uzaklaştı ve gözyaşlarına boğuldu.

Hemen geri çekildi, ellerini havaya kaldırdı ve sanki ondan yardım istiyormuş gibi Dirty'ye baktı. Dirty'nin pek yardımı dokunacak gibi değildi; zavallı adam da en az onun kadar korkmuş görünüyordu.

Gerçekten de, aklını kaçırarak kadar korkmuş olmasaydı, tüm sahne oldukça gülünç olabilirdi.

Sonra Deuce tereddütle, durumla ilgili ne yapacağını "çözene" kadar kulübe gelmesini önermişti. Ellie bununla neyi kastettiğini bilmek istemiyordu ve bu yüzden sormadı, ama pantolonlarının içinde tutma konusunda hiçbir zaman çok iyi olmamış bir grup erkekle kulüpte kalmaktan tam olarak heyecan duymuyordu. Aslında, penisi olan ve yasaları açıkça hiçe sayan biriyle birlikte olmak isteyeceği en son yerdi. Birkaç yıl önce meydana gelen silahlı saldırıyı öğrendikten sonra bir daha o kulübe adımını atmamaya yemin etmişti. Ortasında kalmak isteyeceği son şey, aldatan bir motorcu ve onun öfkeli yaşlı kadınıydı.

İdeali, Miles City'den hızla uzaklaşıp kendi şehrindeki dairesine dönmek ve bu olanları unutmaktı. Ancak Deuce'un yüzündeki ifadeye bakılırsa, bu yakın zamanda gerçekleşecek gibi görünmüyordu.

Ama kesinlikle o kulüp binasına gitmeyecekti. Ne kadar güvenliği olduğu umurunda değildi. Peki, bu onu nereye götürüyordu?

Her an odadan kaçacakmış gibi ayak ayak üstüne atan Dirty'ye baktı. O da ona bakmayı reddetti.

Pislik içinde bir adam olabilirdi, kesinlikle iyi kokmuyordu, ama dairesi son derece temizdi.

overkill ve o görünüyordu daha fazla daha mutlu için ondan uzak durmaya devam etti.

"Ben burada kalacağım," dedi Deuce'a, sonra Kirli'ye baktı. "Senin için de uygunsa?"

Dirty'nin tepkisi en hafif tabirle beklenmedikti. Başını kaldırdı ve karanlık, şaşkın bakışları onunkilerle buluştu.

"Hayır!"

Ağzı açık kalmıştı. Onun hayatını kurtarmış, evine getirmiş, Deuce'u yardım etmesi için çağırmıştı ama ona evinde kalamayacağını mı söylüyordu?

"Öyle bir şey olmayacak," dedi Deuce kararlı bir şekilde. "Burası kulüp ya da bu işi kendi başınıza halledebilirsiniz."

Ellie gözlerinden yaşlar boşandığını hissetti. Onlara ne yapmıştı ki? Bu korkunç küçük kasabanın polis şefinin ona tecavüz etmeye kalkışması onun suçu değildi, bu açıkça MC'nin işine müdahale eden bir şeydi.

"Ah, kahretsin," dedi Dirty ellerini yağlı saçlarında gezdirirken. "Ağlama lan. Burada kalabilirsin."

Deuce'un kafası Dirty'ye doğru döndü. "Hayır," diye hırladı.

Dirty başını salladı. "Hayır, Prez, sorun değil. Ben... ben... sadece... sadece onunla kal, ben kulübe gidip... bir şeyler alayım."

Deuce, Dirty'ye ters ters baktı ve Ellie, Dirty'nin bu korkunç bakış karşısında nasıl olup da solup ölmediğini, bunun yerine Deuce'ye ters ters baktığını merak etti.

"Ben hallederim," dedi Dirty kararlı bir şekilde. "Bırak da gidip bazı işleri halledeyim."

Ellie her şeyden çok kafası karışmış bir halde, iki adamın birbirlerine bakıp sadece ikisinin bildiği özel bir sohbete dalmalarını izledi. Ellie iki insanın bu düzeyde bir iletişim kurabilmesi için ne kadar derin bir bağa sahip olmaları gerektiğini anlayamıyordu bile.

Gözlerini ilk kaçırın Deuce oldu ve başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Git," diye bağırdı. "İki tane

en fazla birkaç saat. Akşam yemeği için evde olmalıyım."

Dirty hiç tereddüt etmedi; yapması gereken şey her neyse, belli ki onun için son derece önemliydi. Ön kapıdan çıktıktan sonra Deuce hışımına mutfağa girdi, buzdolabından bir altılı paket aldı, Dirty'nin tekli koltuğuna oturdu ve televizyonu açtı.

Bu dündü. Dirty geri dönmüştü, Deuce çoktan gitmişti ve Dirty...

Dirty yanmış patlamış mısır torbasını tutuyordu ve oldukça mutsuz görünüyordu.

Ellie kendini tutamadı. Bir kahkaha patlattı.

- - -

Dirty, Ellie'ye baktı. Neden gülüyordu ki? Elindeki patlamış mısır paketine baktı. Oh. Ona gülüyordu. Normalde biri ona güldüğünde silahını çeker ve canı isterse kafatasını parçalara ayırırdı.

Şaşırtıcı bir şekilde, Ellie'ye karşı böyle hissetmiyordu. Daha da şaşırtıcı olanı, ona karşı bir şeyler hissediyordu.

Daha önce Deuce'un önünde sinmesini, iri mavi gözlerindeki şaşkınlık ve korku karışımını gördüğünde onun *için* üzölmüştü.

Onunla kalamayacağını ona nasıl söyleyebilirdi? Kendini güvende hissettiği tek yerin burası olduğu ortadayken. Bunu ondan nasıl alabilirdi? Korku içinde yaşamının nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu, keşke gidebileceği tek bir kişi, tek bir yer olsaydı ve kendini güvende hissetseydi.

Eğer bunu Ellie'ye verebilirse... Garip bir şekilde, bir bakıma kendisine de aynısından biraz veriyormuş gibi hissediyordu.

Ama bunların hiçbirini onunla yalnız kalmanın onun için kolay olduğu anlamına gelmiyordu. Onu çıplak gördükten, ona dokunduktan, neler yaşadığını bildikten ve onun

korkuyor ve lanet olsun *ona*, tüm bu olanlardan hem öğreniyor hem de tahrik oluyordu.

İçten içe savaşıyordu. Kızın neredeyse yaşadıkları, korktuğu her şeyi, onu asla terk etmeyecek olan hayaletleri temsil ediyordu ama yine de onu alt etmek, özgürlüğünü, seçimini elinden almak için duyduğu fiziksel dürtü, içinde yanan bir işaretti ve serbest bırakılmak için yalvarıyordu.

Kulübe gitmekten başka çaresi yoktu.

Onu uzaklaştırmak zorundaydı.

Bir bağımlı gibiydi, gittikçe daha da hastalanıyor, bir sonraki ilaca ihtiyaç duyuyordu.

Deuce rahatlar rahatlamaz doğruca kulübe, bara gitmiş, bulduğu ilk kulüp fahişesinin birasını içmişti - Amanda, onun haberi olmadan defalarca birlikte olduğu bir orospuydu. Kadın bara doğru yığılmaya başlayınca onu kaldırıp odasına götürdü. Onu yüzüstü yatağa atıp çırılçıplak soydu ve gözleri alev alev yanarken, Dirty onun arkasına geçti, girişinde durdu ve-

Midesi bulandı. Kendini her zaman hasta hissedirdi; on yıllardır alıştığı bir duyguydu bu, ama bu, bu çok daha kötüydü. Ellie'nin yüzü, vücudu, gülümsemesi, hepsi beyninde ön plandaydı.

Ama yapamadı. Ona zarar veremezdi, ona değil. Ellie'ye değil.

O iyi bir kadındı ve o yapamazdı.

Yapamadı işte.

Bu sürtüğü sikmek zorundaydı, canını yakmak zorundaydı. O istedi

-Hayır, hiçbir şey yapamayacağını, çaresiz ve güçsüz olduğunu, kontrolün tamamen onda olduğunu ve onun zararına boşalacağını bilerek içinde kayboluşunu izlemeye ihtiyacı vardı.

Ellie değil.

Oh, lanet olsun. Boşalmak istiyordu; bunu çok istiyordu. Duvarların yıkılmasına izin verdi, anıların gelmesine izin verdi, onu ele geçirmelerine, kafasının içinde çılgınca dönmelerine izin verdi. Tüm o dokunuşlar,

Ellemek, ağlarken bile ereksiyonunu durduramamak, *ona* durması için yalvarmak ve sarhoş ve inliyordu, onu aşağı tutarken ve kendini horozunun üzerine indirirken ona dokunmaya zorluyordu.

Bunu düşündükçe daha da sertleşiyor, daha da hasta oluyordu. Onun nesi vardı? Bu kadar aşağılık, bu kadar berbat bir şeyin nasıl olup da onu sapkınca tahrik eden, kadınları incitmenin hastalığını hafifletmesine neden olan bir şey haline geldiğini anlamıyordu.

Gelmek zorundaydı, gelmek zorundaydı, lanet olası gelmek zorundaydı. Daha da kötüsü, üvey annesini düşünmek zorundaydı, ona yaptığı hastalıklı ve çarpık şeyleri, gelmeye ve bunu yapmaya, bunu yapmaya çalışırken, yatağında yüzüstü bayılan kaltağın sadece bu olduğunu kendine hatırlatmak zorundaydı. Bir orospu. Pis amcığının kardeşlerine göstermekten başka bir bok yapmayan işe yaramaz bir kulüp fahişesi. O hariç hepsine. Ama gerçekte neye benzediğini bilseydi onu da isteyerek sikerdi.

Ama onun kendisini istemesini istemiyordu. Ona dokunmasını istemiyordu. Sadece sevişmek, bir hafta boyunca mastürbasyon yaptıktan sonra içindeki bu lanet düşünceleri silmek istiyordu... aklı başında hiçbir erkeğin mastürbasyon yapmayacağı şeyler hakkında.

Ama aklı başında değildi, hiçbir zaman da olmamıştı. O kadar genç yaşta vahşete uğramıştı ki, kendini berbat hissetmemenin nasıl bir şey olduğunu bile bilmiyordu. Tek bildiği berbat hissetmekti.

Dişlerini sıkarak, boğazının arkasında safranın asidik yükselişini hissederek, Dirty fahişenin içine kaydı. İlk gözyaşı ilk itişiyile birlikte düştü, sonra ikincisi, üçüncüsü ve sonra sessizce ama açıkça ağlıyordu, gözyaşları altındaki kadının dövmeli sırtına iniyordu.

Onu umursamıyordu; o sadece bir fahişeydi ve umurunda değildi. Gözlerini sıkarak onu daha sert sikti,

üvey annesini, onun kendisine yaptıklarını ve sonra...

Fuuuuuck. İşte oradaydı, ihtiyacı olan şey. Onu uçuruma sürükleyecek görüntü, anı.

Yıllar sonra, nihayet kendini biraz toparladıktan sonra, New York'a geri dönmüş ve durumu ona tersine çevirmişti.

Zengin, sıkılmış, kafası sikilmiş, boktan üvey annesi.

Onu tanımamıştı bile. Yirmi üç yaşındaydı, kapısının önünde duruyordu ve kadın onu önemsiz biriymiş, bir çöpmüş gibi küçümsemişti. Hayır, çöpten de betermiş gibi, bir hiçmiş gibi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, kaşlarını çatarak onu bir aşağı bir yukarı süzerken.

Cevap vermemişti, veremezdi. Başı dönüyor, düşünceleri bulanıklaşıyor ve gözleri sulanmaya başlıyordu. Tam arkasındaki duvar kâğıdı, halı, burnuna dolan koku, viski ve Lysol, her şey tamamen aynıydı. Kadın bile. Hâlâ çok güzeldi, hâlâ çok asil, çok derli topluydu.

Kadın kapıyı suratına kapatmak üzereyken bacağı fırlamış, çizmesi kapıya çarpmış, kapıyı ardına kadar açmış ve kaltağın dengesini bozarak onu geriye doğru tökezletmiş ve kış üstü yere yuvarlanmasına neden olmuştu. O dehşet evinin içine daldı ve o dört duvarın hâlâ içinde barındırdığı acı dışarıya yayıldı ve çok uzun zamandır hissetmediği bir şeyi, derinlerden, çocukluğundan gelen bir şeyi tetikledi. Çaresizlik. Kafa karışıklığı. Korku. Öfke.

Tüm bu duygular, nabız gibi atmış, kükreymiş, çılgılık atmış ve bağırmışlardı; itmiş, yumruklamış, pençelemiş ve çıkış yollarını kazmışlardı.

Kadın daha ayağa kalkamadan, adam üzerine çökmiş, bacaklarını ayırmaya zorlarken çılgılık atmış ve

Sonra silahını çekip kızın kafasına dayadı.

"Kapa çeneni!" diye kükredi ve kız onun altında titrerken ağzı kapandı.

"Lütfen," diye yalvardı, sesi titriyordu. "Lütfen, param var."

İpeksi elbisesinin eteklerini karıştırırken soğuk metalle yanağını okşadı. "Sorun yok," diye fısıldadı fermuarını açarken. "Hoşuna gidecek, sana söz veriyorum, seni iyi hissettireceğim."

Güzel ela gözleri kocaman açıldı ve parlak dudakları aralandı. "Michael," diye nefes aldı.

"Artık değil," diye tısladı. "Bundan emin olabilirsiniz." Adrenalinden başı dönüyor, güç sarhoşu hissediyordu, Onu incitmek için duyduğu ezici ihtiyaçla birleşince, silahının namlusunu kızın ağzına soktu ve sadece bir kalp atışı sonra da sikini kızın içine soktu.

Ve işi bittiğinde, kızın beynini uçurdu.

Şimdi Ellie'yi beslemeye çalışıyor ve başarısız oluyordu ki onun güldüğünü duydu. Ona baktı, güzel yüzünün mizahla aydınlanışını izledi ve içinde bir şeyler değişti. Bu çok hoş bir sestti, çok hafif, çok kadınsı, daha önce de duyduğu bir şeydi ama asla ona yönelik değildi, asla onun yüzünden değildi. Ve... hoşuna gitmişti. Onu tahrik ediyordu.

Kadınlara fiziksel özelliklerinden başka bir şey için ilgi duymak ona tamamen yabancı bir şeydi. Telaşlandı ve rahatsız oldu, kalbi çarpmaya başladı ve soğuk terler döktü.

Patlamış mısır torbası elinden düştü ve sonra hızla oturma odasını geçti, çenesi kilitlenmiş, yumrukları sıkılmıştı, Ellie'ye bakmayı reddediyor, banyo kapısını arkasından çarpıp kilitleyene kadar nefes almayı reddediyor ve yere çöküyordu, elleri kot pantolonunu karıştırmaya başlamıştı bile, kendini serbest bırakıyordu.

Bir kolunu kapalı tuvalet kapağının üzerine koyarak başını aşağı eğdi ve kendini okşamaya başlarken ön koluna dayadı. Banyonun köşesinde küçük bir yığın halinde duran Ellie'nin yırtık, kanlı giysilerine odaklandı ve siki öne doğru kalktı.

Ellie'nin tatlı kahkahası kafasında yankılanırken, onu yarı çıplak, ara sokakta kanlar içinde ve daha sonra morarmış ve hırpalanmış bir halde, savunmasız, çaresiz, ona asla sunamayacağı şeyler için ona bakarken hayal etti. Sonra onu tamamen giyinik, yanmış patlamış mısırın üzerinde kıkırdarken hayal etti.

Ve sonra onu bayılttığını, kontrolünü elinden aldığını, canını yaktığını, çığlıklarını dinlediğini, onu ağlattığını, onu becerdiğini hayal etti.

Vuruşlarının hızını artırırken eli sikinin etrafını sıktı.

İkili görüntüler, çığlık ve kahkaha sesleri ona saldırmaya devam etti. Sadece tek bir şeye odaklanmaya çalıştı, acıya ya da...

Bilmiyordu.

Sonunda onun çığlık sesi, ağlaması ve güzel yüzündeki korku ifadesi onu bitirdi.

Zor nefes alan ve titreyen Dirty başını kaldırdı ve kucağına baktı. Ve hemen kustı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yemek masasının en ucunda otururken, Cage'in mutfağa, yemek pişirme alanını yemek alanından ayıran adayı geçip Cox'un yanındaki en yakın sandalyeyi kapışını izledim. Öfkelenerek sertçe oturdu ve kalın kollarını göğsünde kavuşturarak geriye doğru yığıldı. Bu bakışı biliyordum, onun yanında büyürken yüzünde milyonlarca kez görmüştüm. Ve eğer Deuce'un ona çıkıştığını duymamış olsaydım, sanki evdeki herkes duymamış gibi, olanın tam olarak bu olduğunu çoktan anlamış olacaktım.

Aslında duygularımın sempati içinde ona doğru eğilmeye başladığını ve ona dokunma, onu rahatlatma dürtüsünün ortaya çıktığını fark ettim; bu güçlü duygu bana çocukluğumuzdaki kadar tanıdık, benim için doğaldı.

Önce o-

Hayır, eskiden olduğu gibi onun için üzülmecektim. Asla olmazdı. Cage bir sürtük ve aptaldı ve Deuce'un bunu ona her saniye hatırlatması benim suçum değildi.

Deuce mutfağa hışımla girdi ve nefes aldığı kadar özgürce bakışlar fırlattı. Adamın benim için yaptığı her şeyi maddi olarak takdir etsem de, o kadar ciddi bir mağara adamı kompleksi vardı ki, Eva'nın bir adamda gördüğü şeyi anlamaktan nefret ediyordum...

Önce Cage'e, sonra tekrar Deuce'a baktım ve düşünce çizgimi kapattım. Eva'nın Deuce'da ne gördüğünü çok iyi biliyordum. Benim Cage'de gördüğüm şeyin aynısıydı. ZZ ile yatmaya devam etmemin nedeni buydu. Hepsi çok...

Erkekler. Onlar lanet olası erkeklerdi. Sert, belalı, kendi kurallarına göre yaşayan... erkekler.

Lanet olsun, tam bir aptalmışım.

Masanın başındaki yerini alan Deuce, herkese o kendine özgü bakışını attıktan sonra homurdanarak, "Yiyin," dedi.

Ve yemek başladı.

Gözlerimi devirdim.

"Tegen?"

Sağıma baktım, Kami bana büyük bir kase karışık sebze sunuyordu, iki çocuk annesinden çok bir sebze modeline benziyordu, ağır dövmeleli bir motorcunun karısı yemek dolu bir tabağı uzatıyordu. Uzun boylu, çelimsiz, sarışın, mavi gözlü ve güzel olan Kami bir podyumun ıslak rüyasıydı.

Bana gülümsedi. "Seni yemekte görmek güzel, T. Eve daha sık gelmelisin."

Gülümsemeye zorlayarak kaseyi kabul ettim. Havuçtan uzak durarak küçük bir porsiyon aldım ve kardeşime de aynı derecede küçük, havuçsuz bir porsiyon verdikten sonra Danny'ye uzattım.

Danny, Christopher'ın tabağına kaşlarını çatarak, "Havuç küçük çocuklar için iyidir," dedi.

"Havuçlar iğrenç amına koyayım," diye karşılık verdim, kötü ruh halim çirkin yüzünü gösteriyordu.

"Havuçlar iğrenç amına koyayım," diye taklit etti Christopher ve Cox kahkahayı patlattı.

"Gördün mü?" dedim Danny'ye tatlı tatlı gülümseyerek.

"O da aynı fikirde."

Danny bana ters ters baktı, buz mavisi gözleri kızgınlıkla kısılmıştı. "Oh, kapa çeneni," dedi, sesi her santimiyle benzediği vadi kızına benziyordu.

"Anne!" Harley tam anlamıyla dehşete düşmüş görünerek ağladı. "Susmanın kötü bir kelime olduğunu söylemiştin!"

Diesel, Kami'yi göstererek, "Annem babama sürekli çenesini kapatmasını söylüyor," dedi.

"Ona bundan çok daha kötülerini söylüyor," diye mırıldandı Devin. Ripper gülmeye başladı, ancak çatal Kami'nin attığı yumruk neredeyse yüzüne çarpıyordu.

"Hey!" Danny tersledi.

"Lanet olsun, Ripper," Cox dedi, homurdanarak. "Sen yaşlı kadınının seni savunmasına ihtiyaç duyacak kadar korkak mısın?"

"Cox, konuşma," dedi Kami. "Bu seni daha az ateşli yapar."

"Kapa çeneni kötü bir kelime değil," dedi Ivy kesin bir ifadeyle. "Lanet olsun kötü bir kelime."

"Bu kötü bir kelime!" Harley ısrar etti.

"Öyle değil!" Ivy çığlık attı.

Deuce en küçük kızına bakarak, "Kes şunu," diye homurdandı. "Senin de bunu söylemene gerek yok."

Ivy'nin yüzü benim Danny'nin sinirli suratı olarak adlandırdığım şekle büründü. "Onu benden daha çok seviyorsun!" diye bağırdı. "Keşke ben değil de Harley senin kızın olsaydı!"

Harley Ivy'ye sırıttı. "Beni en çok babam seviyor," dedi minik sesi şeker gibi tatlıydı.

Eva gözlerini kapadı ve bıkkın bir iç çekti. "Kimse kimseyi diğerinden daha fazla sevmez. Herkes herkesi aynı şekilde sever."

Cage homurdandı ve Deuce ona ters ters bakarken Ivy dilini ona kaşlarını çatarak karşılık veren Harley'e uzattı.

Deuce birasını eline alıp uzun bir yudum aldıktan sonra, "Siktir git," diye mırıldandı. Birayı yere bırakıp Eva'ya baktı ve birasını karnına doğru tuttu. "Oradaki çocuk kız olmasa iyi olur. Ve biri bana şu lanet tuzu verecek mi?"

"Yeterince tuz koydun zaten!" Eva bağırdı.

Ondan sonra kulak kesildim, dinledim ama gerçekten dinlemedim, tartışmalar her zaman olduğu gibi devam ederken tabağımdaki yemeğimi ittim. Hiçbir şey değişmemişti, son motorcu dalgası ve yaşlı kadın adayları bile.

Suçlu olmaya hevesli yeni bir nesil ve aletlerini pantolonlarının içinde tutamamalarına rağmen onları sevecek zavallı, acınası kadınlar.

Korkunç çilenin yarısında, dayanıklılığım neredeyse tükenmek üzereyken kapı çaldı. Ivy sandalyesinden fırladı ve mutfığa doğru koşarak "Ben bakarım!" diye bağırdı. Ben alırım!"

Başım çarpmaya başladı.

"Hawk burada!" diye tiz bir ıglık geldi antreden.
"Hawk burada!"

Başındaki arpıntı daha da kötüleşti.

Babasının adını duyan Christopher'ın yeşil gözleri büyüdü. "Baba!" diye haykırdı ve sandalyesinde ayağı fırladı.

Ivy kayarak mutfağı geri döndü, Hawk'ın çizmeli ayakları arkasındaki muşambayı dövüyordu. Şaşırtıcı bir şekilde yeni tıraş olmuş, mohawk'ı kesilmişti ve her zamanki deri kıyafetlerini değil, temiz bir kot pantolon, düz siyah bir tişört ve Horsemen kesimini giymişti.

"Kardeşlerim," dedi huysuzca, Cage ve Cox'a, sonra da Ripper'a doğru başını sallayarak. Deuce'un yanında durdu ve elini adamın omzuna koydu. "Prez," dedi, sesi daha az taşlıydı, yüzü aniden duygularla ve tam olarak çıkaramadığım başka bir şeyle doldu.

Aralarında derin bir geçmiş olduğunu biliyordum. Deuce, tıpkı Cox, Ripper ve Dirty'de olduğu gibi Hawk'ı da on yıllar önce sokaklardan toplamıştı ve aralarındaki bağ Deuce'un kendi oğluyla olan bağından çok daha fazla bir baba/oğul bağıydı.

Cage'e baktım, iki adam arasındaki sessiz saygı alışverişini görmesini izledim, incindiğini belli etmeden önce ifadesini elikleştirmeye çalışmasını izledim ama onu çok uzun zamandır tanıyordum. Gözlerim her zaman onun üzerindeydi ve yüzündeki her nüansı, her seğirmenin ya da görünen çizginin ne anlama geldiğini biliyordum.

Bir çift kalın parmak yüzümün önünde şakladığında hâlâ Cage'e her zaman baktığım gibi bakıyordum, diğer herkes unutulmuştu. Gözlerimi kırıştırdım, yeniden odaklandım ve Cage de dahil olmak üzere masanın etrafındaki herkesin bana baktığını gördüm. Danny de bana sırtıyordu. Siktiğimin orospusu.

Yüzüm utançtan kızarmış bir halde parmakların sahibine baktım.

"Annen nasıl?" Hawk, Christopher'ı sandalyeden kaldırıp kollarına alırken sordu.

"Seni ilgilendirmez," diye tersledim. Hawk'ın gözleri sertleşti.

"Tegen," dedi sessizce, sesi sertti. "Anlıyorum bebeğim, anlıyorum. Benden nefret ediyorsun, hepimizden nefret ediyorsun ve seni suçlamıyorum. Vurulan benim annem olsaydı ben de herkesten nefret ederdim ama o benim oğlumun annesi ve nasıl olduğunu bilmeye hakkım var."

Tepki gösterdim. Ayağa fırladım, tabağımı ileri ittim, sandalyemi geriye ittim ve Hawk'ın kişisel alanına girdim. Onun boyuna ya da cüssesine yakın bile değildim ama o gelmeden önce zaten sinir krizinin eşiğindeydim ve Hawk sadece yanan ateşe körükle gitmişti.

"Siktir git!" Tükürdüm. "Onu mahvettin! Beni mahvettin! Öz annem bile benim kim olduğumu bilmiyor!"

Hawk'ın kollarında Christopher'ın yüzü düştü ve alt dudağı titredi ama bir kez başladığımda beni durduracak hiçbir şey yoktu. Bunu nasıl başaracağımı ben bile bilmiyordum.

"Tegen!" Deuce böğürdü.

"Sen ve Jase!" Deuce'u görmezden gelerek ve parmağımı Hawk'ın sert göğsüne sokarak bağırdım. "İkiniz de onu mahvettiniz, uyuşturucu satıcıları ve katillerle dolu bu lanet kulüple birlikte!"

Christopher gözyaşlarına boğuldu, onu Harley takip etti ve kendimi bok gibi hissederek, neredeyse gözyaşlarına boğulacaktım, Hawk'tan uzaklaştım ve odadan antreye doğru koştum, umutsuzca sırt çantamı nerede bıraktığımı hatırlamaya çalışırken durakladım. Kendime ve bitmek bilmeyen aptal duygusal çöküntülerime lanet ederek oturma odasından aile odasına doğru koştum ve çantamın üzerine kilitlendim.

Eski püskü deri koltuğun üzerinden kaptığım gibi koşmaya başladım, doğruca ön kapıdan geçip annemin arabasına yöneldim, bu araba beni çok ama çok uzaklara götürecekti.

Bu ev, birbirlerine zarar vermekten ve hayatları mahvetmekten başka bir şey yapmayan korkunç insanlarla dolu.

Ama çok uzağa gidemedim. Koşmak için döndüm ve koşmak yerine bir kas duvarına çarptım. İki kol etrafımda kıvrılmıştı, bir eli sırtımın küçük kısmına sıkıca bastırırken diğeri saçlarıma doğru kayarak bir avuç saçımı sıkıca kavradı.

Kokusundan. Anında tanıdım. Hiç unutmamıştım. Ter ve deri, sigara ve egzoz dumanı ve... Cage.

Aptal kalbim şişti, vücudum ısındı ve- Oh, lanet olsun, hayır.

"Dokunma bana!" Çığlık atarak geri çekildim, onu uzaklaştırmak için yaptığım acınası girişimde neredeyse birkaç saç telimi koparıyordum.

"Kapa çenenini," diye homurdanarak beni tekrar kendisine doğru çekti. "Arkada hüngür hüngür ağlayan onca çocuk var. Evet, herkes canının yandığını biliyor Çay Fincanı ama..."

Çay fincanı.

Bunca yıl sonra, yaşanan onca şeyden sonra neden hâlâ bana böyle sesleniyordu? Nefret ediyordum. Hem de çok nefret ettim. Tek yaptığı bana çocukluğumuzu hatırlatmaktı ve bana karşı çok tatlıydı, kimse ilgilenmezken o benimle ilgileniyordu.

"Bana öyle deme!" Çırpınmaya devam ettim, kurtulmaya çalışırken kendime zarar vermekten başka bir şey yapmıyordum.

"Senin derdin ne lan?" diye tısladı, ben anlamsız çırpınışlarımı sürdürürken o yarı yürüyerek yarı sürükleyerek beni oturma odasına geri götürdü.

"Neyim var benim?" Bağırdım, yenilenen öfkem gözyaşlarımı kuruttu, duygularımı, dikkatli olmazsam onları bir anda yerle bir edebilecek dünyadaki tek kişiden korudu.

"Benim sorunum sensin! Benim sorunum senin kulübün!"

Cage küfrederek bedenimi koridordaki dolaba sertçe çarptı. Yüzümün kenarlarından tutarak beni kendisine bakmaya zorladı. Dişlerini sıkarak bana baktı ve eğilerek neredeyse burun buruna gelmemizi sağladı.

"Lütfen siktirip gider misin!" Tısladım.

"Sakın bir kelime daha etme," diye hırladı. "Dinleme zamanı, seni geveze küçük orospu."

"Neden seni dinleyeyim ki?"

"Çünkü!" diye kükredi ve yüzüme tükürükler saçtı. "Birini dinlemenin zamanı gelmişti! Yıllar oldu, bebeğim, lanet olası YILLARDIR hayatında omzunda bir çiple dolaşıyorsun. Hıncını etrafındaki herkesten çıkarıyorsun, tüm kulübe bok atıyorsun, annene bok atıyorsun, herkesi zaten olduğundan daha kötü hissettiriyorsun, oysa ikimiz de biliyoruz ki bu bok annenle ilgili bile değil ve kendi saçmalıklarına sahip çıkmanın zamanı geldi!"

Hayır, bundan kurtulmasının imkanı yoktu!

"Sakın," diye hırladım. "Sakın bunların seninle bir ilgisi olduğunu düşünme!"

Ama Cage, Cage olduğu için beni görmezden geldi.

"Beni hala hissediyorsun Çay Fincanı ve yıllar önce sana kazık attığım için hala kızgınsın, değil mi?"

"Hayır!" Tersledim. "Sen umurumda bile değilsin!"

Cage bana baktı, bakışları yüzümün her santimini tararken kahverengi gözleri yer değiştirdi. Ona baktım, her şeyi hissediyordum. Cage'in etrafında olmanın getirdiği her korkunç, çürümüş, boktan duyguyu.

"Hayır mı?" Acı acı gülümseyen yüzü aniden düştü ve dudakları dudaklarıma değdi.

Göğsüme bir yumruk yemiş gibi hissettim. Çabuk, hızlı, acı verici ve tamamen adaletsiz. Duvarlarım, dikilmesi uzun ve zahmetli yıllar alan duvarlarım, anında yıkıldı ve bir kâğıt gibi kayıtsızca yere süzüldü.

Ne? Düzgün düşünemiyordum bile. Beni böyle tutarken olmazdı. Sadece orada durup duygularımla ürperebiliyordum, çok fazla, çok az, hepsi, onun hepsi... bana çok yakın, çok uzak. Asla yetmiyordu.

"Bu teoriyi test etmek ister misin, seni çılgın orospu?"

Ona daha iyi erişebilmek için başımı eğmeye başlamıştı bile. Beni öperse tamamen teslim olacağımı ve sonunda onu geri öpeceğimi biliyordum.

"Beni istiyorsun," diye hırladı.

Başımı çılgınca salladım. "Hayır," dedim nefes nefese. "Hayır!"

Eli yanağımdan göğsümün üstünden aşağıya doğru kaydı ve yan tarafıma indi.

Sağ eli daha da aşağı kayarken usulca "Evet," diye homurdandı. "Evet, Çay Fincanı, biliyorsun."

Tam bir panik anında, Cage'in dudakları benimkilerle buluştuğu anda hızlı davrandım, eğildim, ittim ve aynı anda dönerek kendimi ondan etkili bir şekilde uzaklaştırdım.

"Seni lanet olası pislik!" Çığlık attım ve hem duygusal hem de cinsel bir hayal kırıklığıyla savurdum. Sırt çantam fuayeye doğru uçu ve Cage'in suratının ortasına çarptı. Düşerken yakaladı, sağına doğru savurdu ve burun delikleri alevlenerek bana baktı.

Ne yaptığımı fark edince, nasıl tepki vereceğini bilmeden paniğe kapıldım. Etrafımda dönerek ters yöne, oturma odasına, aile odasına doğru koştum, sonra paravan kapıyı çekerek açtım ve karanlığa doğru kaçtım.

Sırt çantam yanımda değildi, yani cep telefonum ya da annemin araba anahtarları da yanımda değildi. Bu aynı zamanda hiçbir ulaşım aracım ya da birilerini arama yolum olmadığı anlamına geliyordu ve amaçsızca koşmaya devam edersem, Montana'nın vahşi doğasında kaybolma ihtimalim çok yüksekti.

Tam da yavaşlayıp etrafıma iyice bakmayı ya da yarıştan vazgeçmeyi düşünürken

hiçbir yerde Tamamen, I duyduğum ve farklı ses . Arkamdaki sert zemini döven ağır, çizmeli ayak sesleri.

"Neden siktirip gitmiyorsun!" Çığlık attım, durdum ve etrafımda dönmeye başladım.

Cage kayarak durdu ve bana çarpmamak için neredeyse dengesini kaybediyordu.

"Tegen," diye hırladı. "Kes şu lanet olası saçmalığı, hemen şimdi."

"Git buradan!" Ben talep ettim.

Burun delikleri açılırken göğsü genişledi ve babasına o kadar benziyordu ki, sadece o kadar sert değildi, yüz hatları daha yumuşaktı, gözleri o kadar soğuk değildi. Kolunu kaldırdı, öne doğru bir adım attı ve ben geriye doğru sıçradım.

"Dokunma bana," diye uyardım.

"Siktir et," diye homurdandı ve kolu dışarı fırladı, eli ön koluma dolandı. Beni öne doğru çekerek kendisine doğru yaklaştırdı, içeride olduğu gibi beni sıkıca tuttu ve ona bakmaktan başka çarem kalmayana kadar daha da sıktı. "Bir kez olsun çenenin kapayacak ve sana söyleneni yapacaksın."

Tanrım.

Hayır. Hayır.

Hayır.

Tabii ki hayır.

Neden bana dokunmayı kesmiyor? Bana dokunduğunda düzgün düşünemiyordum.

"Hatırlamadığım bir şey için daha kaç kez özür dilemem gerekecek?" diye devam etti. "Gerçekten bana sonsuza kadar kızgın mı kalacaksın?"

Evet!

"Evet!"

"Neden?" diye bağırdı. "Beni hâlâ seviyor musun, Çay Fincanı? Hâlâ beni mi bekliyorsun bebeğim?"

Öfke, beyaz ateş, içimde kabardı ve öfkeden doğan güç bana onun pençesinden kurtulmak için yeterli ivmeyi verdi. Bana doğru uzandığında, çığlık attım.

Avazım çıktığı kadar bağırdım, kolum ileri fırladı ve avuç içim yüzüne çarptı. Cage dondu, tamamen hareketsiz kaldı ve bana baktı.

"Seni sevdiğimi mi sanıyorsun?" Avuçlarımı göğsüne vurarak tükürdüm ve tüm gücümle onu geriye doğru ittim. "Senden nefret ediyorum! Seninle birlikte olmak başıma gelen en kötü şeydi! O kadar berbattı ki. Çok zavallıydın, seni içimde zar zor hissettim bile, sakin çok küçüktü. Sadece iki saniye dayandın ve SENİ SEVDİĞİMİ düşünme cüretini mi gösteriyorsun? Beni iğrendiriyorsun! Sen gezegende yürüyen en değersiz bok parçasısın ve senden nefret ediyorum!"

- - -

Tegen'in peşinden koşmak için yemek odasından ayrıldığında bunun iki nedeni vardı: Birincisi, onu babasının gazabından kurtarmak, ikincisi ise bu deli kaltak masadaki her bir çocuğu gözyaşlarına boğduğu için. Yaptığı şeyin doğru olmadığını, davranışının berbat olduğunu, kulüple ilişkili herkesi kötülemeye devam edemeyeceğini bilmesi gerekiyordu.

Özellikle de bunca yıldır kusup durduğu nefretin annesiyle çok az ilgisi varken. Hepsi onun suçuydu. Bu yüzden, önce ona kendisinden nefret etmesinin ne kadar saçma olduğunu, Tanrı aşkına, sadece on dokuz yaşında olduğunu ve ne beklediğini söyleyecekti. Bu saçmalık çok uzun süredir devam ediyordu ve artık iki saniyeliğine çenesini kapatıp ona söz hakkı vermesinin, özür dilemesine izin vermesinin zamanı çoktan gelmişti, çünkü evet, tam bir pislikti, bunu biliyordu, herkes biliyordu ve artık bunu ortaya dökmelerinin zamanı gelmişti.

Sonra da onu becerecekti. Onun yanındayken neden birdenbire bu kadar mutlu olduğundan emin değildi ama işte oradaydı.

Belki de saçmalıklarıyla onu çıldırttığı içindir, öyle ki o küçük suratına bir delik açmak istiyordu. Ama onu gerçekten öldürmek istemiyordu, bu yüzden amına bir delik açmak bir sonraki en iyi alternatif gibi görünüyordu.

Ya da belki de ilk kez seviştikleri zamanı hatırlamadığı ve o zamandan beri onunla her karşılaşmasının büyük bir umutsuzluk fiyonkuna sarılmış bir sefalet kutusuyla geldiği içindi.

Ya da belki de bir kızken ona güneş onunla doğup onunla batıyormuş gibi bakan kadının şimdi ona tanıdığı en büyük bok parçasıymış gibi bakmasına dayanamadığı içindi.

Babasının ona baktığı gibi.

Yani, evet, onu azarlayacak, yola getirecek ve sonra onu öyle bir sikecekti ki, sadece ondan nefret ettiğini değil, lanet olası adını da unutacaktı. Sonra da onu daha fazlası için yalvarır halde bırakıp çekip gidecekti.

En azından, o çenesini kapatmayı reddedene kadar asıl plan buydu. Yüzüne bir tokat atana kadar. Ta ki ağzından çıkan her kelime onu daha büyük bir pislik gibi hissettirene kadar.

Cage kendini kaybetti. Beyni karardı ve duyguları kontrolü ele geçirdi. Bir sonraki bildiği şey onu yakaladığı, yere düşürdüğü, sırt üstü yatırdığı, dayanıksız yeşil atletini yukarı çektiği, küçük göğüslerini ortaya çıkardığı, uzun eteğini avuçlayıp kıcının üzerine itmeden önce kabaca avuçladığıydı. İç çamaşırını bir tarafa yırttı ve derisini açtı.

"Bu sefer hatırlayacağım, kaltak," diye homurdandı, sikini avuçlarken.

"Siktir git, göt herif," dedi öfkeyle. "Siktir git!"

Fokur fokur kaynıyor, öfke patlamaları yaşıyordu, onunla yaşadığı bu saçmalıktan bıkmıştı ve ne olduğunu tam olarak bilmiyordu.

Ama aynı zamanda onun kendisiyle mücadele etmediğinin de farkındaydı, baldırlarını tuttu, dizlerini büktü ve bacaklarını açarak kalçalarıyla manevra yaptı, böylece sikinin ucu amına değdi. Yarığının üzerinden kaydırarak kendini girişine yerleştirdi.

"Siktir git mi?" diye bağırdı. "Anladın sen onu!"

Sertçe itti. Geri çekildi ve daha sert itti. Geri çekerek tekrar itti ve sonunda kadının içine girdi. Üç kez daha ve tamamen oturmuştu, ona aşağı bakarken kedi onun etrafında sıkıca kenetlendi.

"Bunu hissediyor musun, seni küçük geveze amcık? Küçük sikimin bokunu iyice açtığını hissediyor musun?"

Kadının içinden neredeyse sonuna kadar çekerek tekrar içeri girdi.

Tegen'in dudakları titredi ve gözleri sıkıca kapandı. Cage bir damla gözyaşının sol gözünden yüzünün yan tarafına doğru kayarak saçlarının arasında kayboluşunu izledi. Düşünceleri lastik gibi gıcırdayarak farklı bir yöne döndü ve hareket etmeyi bırakıp sadece ona baktı. Ne halt ediyordu bu adam? Aklını mı kaçırmıştı?

Az önce ona saldırdı!

Küfrederek, içinden çıkıp ondan uzaklaşmaya hazır bir şekilde kıpırdamaya hazırlanırken, kızın gözleri aniden açıldı ve şaha kalkarak adamın pazularını kavrayıp sıkıkmaya başladı.

"Hayır," diye nefes aldı.

Bir an için sadece birbirlerine baktılar, gözlerini kırpmadan, hareket etmeden.

Ama ona, badem şeklindeki parlak yeşil gözlerine bakarken, ay ışığında parlayan süt beyazı tenini ve soluk pembe dudaklarını görürken, nefes alıp verirken... ve nefes alırken... ve nefes alırken... ve nefes alırken, baktıkça nefesi hızlanıyordu.

Tanımadığı yeni bir duygu hissetti. Bu şehvetti ama dev bir çift memeden kaynaklanan türden bir şehvet değildi.

Yüzünün önünde zıpladığı için ya da siki derisinin üzerinden okşandığı için ya da bir fahişenin eteği yukarı kalktığı için kışını gizlice görebiliyordu.

Öfke ya da adrenalın kaynaklı değildi. Ne olduğunu bilmiyordu.

Ama vücudu anladı. Ondaki bir şeyi fark etti ve aynı şekilde karşılık verdi, heyecan midesini doldurdu. Tekrar nefes aldı, aniden bu tepkileri tanıdı, hatırladı ama aynı zamanda bunları en son yüz kadın önce hissettiğini de biliyordu.

"Çay fincanı," diye mırıldandı, yüzünün yan tarafını avuçlamak için uzandı. "Bunu daha önce söylememe hiç izin vermedin bebeğim, ama yaptığım şey için gerçekten üzgünüm."

"Hayır, değilsin," diye fısıldadı, yüzünü kavrayan adamın elinden kurtulmaya çalışarak. Başparmağı çenesinin altından fırladı ve onu olduğu yerde kilitledi.

"Evet," diye devam etti. "Öyleyim. On dokuz yaşındaydım. Pisliğin tekiydim ve bu şekilde olmamalıydı. İlk seferin için benden çok daha iyisini hak ediyordun bebeğim."

Ağız açık kaldı ve zaten çenesinde olan başparmağı içeri kayarak alt dudağını aşağı çekti.

Kız hiçbir şey söylemeyip, ne sözlü ne de fiziksel bir itirazda bulunmayıp, gözlerini kırpmadan ona baktığında, adam hızla başını eğdi ve ağızını kendi ağızıyla kapattı. Dili içeri kaydı ve kızın boğazından yumuşak bir inilti kaçtı. Ağız onun için daha da açıldı ve eli hareket etti, saçlarını kavradı, diğeri sırtından aşağıya, kalçasının üzerinden ve uyluğunun altından geçti, küçük, sert bir kış yanağında durdu ve sıkı.

Ah, kahretsin. Şimdi hatırlamıştı, kadınları sikmeyi neden sevdiğini hatırlamıştı. O lanet duygu -beklenti, yanma, dokunma, tatma, bir kadını ele geçirme, bedenine, dışına ve içine hükmetme ihtiyacı. Sadece boşalmak için değil.

Onun boşalmasını istemesini sağlamak, bunun için çalışacak kadar çok istemesini sağlamak.

"Cage," diye fısıldadı çılgınca, adamın giysisini omuzlarından itmeye çalışarak. Adam onu omuzlarından silkecek, tişörtünü başına kadar çekip bir kenara fırlatacak kadar uzun süre itti ve sonra tekrar onun üzerine çıktı, ağzı meme ucundan delinmiş çilli bir göğsün üzerine kapandı.

Önce meme ucunu, sonra da neredeyse tüm göğsünü ağzına aldı, ahh, sikeyim onu. Büyük memeleri her zaman sevmiştii, şişman ve ağır, kavranacak ve sıkılacak çok şey vardı. Ama tüm o eti ağzına sığdırabilmek ve sadece emebilmek?

Çok sıcaktı. Ve daha da ateşlisi, Tegen miyavlıyordu - küçük nefesler, nefes nefese iniltiiler. Elleri adamın saçlarındaydı, kavırıyor, çekiştiriyor ve göğsünü kabartarak ağzına daha fazla sokuyordu. Bacakları adamın etrafını sarmış, kalçaları adamın belini kavırıyor ve sarsıntılı, dairesel hareketlerle kendini adamın sikinin üzerine bırakıyordu.

Beklenti, yanma, dokunma, tatma, bir dişiyi ele geçirme, bedenine, dışına ve içine hükmetme ihtiyacı. Sadece boşalmak için değil, aynı zamanda onun da boşalmasını istemesini sağlamak, bunun için çalışacak kadar çok istemesini sağlamak.

Bir kolunu onun altına kaydıldı ve onu kendine yakın tutarak onun üzerine gelecek şekilde yuvarladı. Avuçlarını onun göğsüne dayayarak kendini oturma pozisyonuna getirdi. Ona yaslanarak sertçe nefes aldı ve gözlerinin içine baktı.

"Al şunu," dedi kısık sesle, ellerini tutup parmaklarını birbirine kenetleyerek.

Kadın kıpırdamayınca, adam kalçalarını kaldırıp daireler çizerek Tegen'den bir soluk ve bir ciyaklama sesi çıkardı. Kukusu sıkıştı ve ince parmakları adamın çok daha kalın olan parmaklarını sıktı.

"Al şunu," diye homurdandı, kalçalarını sertçe yukarı kaldırarak. "Al şunu, çay fincanı."

Ağız sessiz bir iniltiyle açılırken bile gözleri kısıldı.

Çenesini kapalı tutmasını umarak, ona teklif ettiği şeyi kabul etmesini umarak, tüm o nefreti bırakıp ikisine de istediklerini vermesini umarak ona baktı.

Tanrım, uzun zamandır böyle bir beklenti hissetmemiştir.

"Lütfen," diye inledi. "Al şunu bebeğim."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve adamın nefesi kesildi. Onu en son ne zaman gerçekten gülümserken gördüğünü bile hatırlayamıyordu ve eğer bu onu tamamen değiştirmediyse lanet olsun ona.

Ama o kendini toparlayamadan, kadın hareket etmeye başladı. Daha hızlı ve daha hızlı.

Ve sonra onu aldı.

Bunun için çalıştı, onu çok çalıştırdı ve hepsini aldı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Karanlıkta, sırtıma bastırılan sıcak bir bedenin ağırlığıyla uyandım, sıcak nefes yanağımı yelpazeliyordu, büyük bir el karnımın düzlüğünü benimle yatak arasında avuçluyordu, diğeri uyluğumun arkasını kavıyordu ve Cage arkamdan içime kayıyordu.

Yastığı tutarak nefes nefese kaldım.

"Benim sıram," diye kulağıma homurdandı.

Gözlerimi kapatarak bedenimi gevşettim, sadece Cage'in yavaş ve nazikçe içime girip çıkmasına odaklandım.

"İyi hissediyor musun?" diye fısıldadı.

Oh, evet. Annemin üzgün olduğumda bana yaptığı dondurmanın fiziksel karşılığı gibi hissettirdi. İki top vanilyalı, bir top çikolatalı, ezilmiş ceviz, serpme, kurabiye kırıntıları, çırpılmış krema ve üzerine vişne serpilmiş çikolata sosu.

"Siktir git," diye nefes aldım. "Ve kapa çeneni."

Güldü ve nefesim kesildi. Gülümsemesini yanağımda, göğsündeki titreşimleri sırtımda hissedebiliyordum.

Evin arkasındaki ormanda hızlı ve öfkeli bir şekilde bir araya gelmiştik, sonra ayrı düşmüştük ve yıldızların altında yan yana uzanmıştık, dokunmadan, konuşmadan, zar zor nefes alarak, ta ki Cage ayağa kalkana kadar. Kalkmama yardım etti, giyinmeme yardım etti ve sonra elimi tutup beni bisikletini park ettiği evin yan tarafına götürdü ve... dedi.

Sekiz küçük kelimededen oluşan bir dizi, Cage için hiçbir şey ifade etmeyen ama benim için kesinlikle her şeyi ifade eden sekiz çok aptalca, önemsiz kelime.

Motosikletimin arkasına bin, Tegen.

Kaç yıl boyunca bana bunu söylemesini hayal etmişim? Bisikletinin arkasında ve yatağında onun "yaşlı kadını" olmayı hayal ettim? Ben ve sadece ben.

Kaç yılımı ıstırapla, anıları bastırmakla ve ilerlemek için çok uğraşmakla, duygularımı kapatmakla, Cage'in yerine bir başkasını koymaya çalışmakla geçirmiştım? Çok fazla.

Hayatımın ilk yarısını ona aşık olarak, ikinci yarısını ise ona olan aşkımdan vazgeçmeye çalışarak geçirdim.

Ve aptal, APTAL ben, aptal Hawk VE GERÇEKTEN APTAL KAFES yüzünden çok uzun zamandır elde etmeye çalıştığım kontrolü kaybetmişim. Şimdi burada, çocukluğumdan beri sevdiğim adamın kollarındaydım ve o bir çocuktı ve bundan beni yarasız bırakacak bir çıkış yolu yoktu.

Kararlılığım çoktan kırılmıştı ve duygularım endişe verici bir hızla içime sızıyordu. Öfkemin, uzun zamandır çektiğim iç acımın kaybolduğunu ve bedenimin bu adamın bana sunduğu rahatlığı memnuniyetle karşılayarak gevşemeye başladığını hissettim.

Artık yapılacak bir seçim yoktu. Hawk'ın derimin altına girmesine izin verdiğimde ve Cage'le savaşmayı bilerek, isteyerek bırakıp bana dokunmasına izin verdiğimde seçeneklerimi yemek masasında bırakmışım.

Bunu atlatmak zorunda kalacaktım ve Tanrı'dan diğer tarafa sağ salım geçmeyi umacaktım. Hayır, sağ salım çıkacaktım. Buraya kadar gelmişim, bunca yıl acı çekmişim; bir gece hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Bir gece hayatımın gidişatını bir daha asla değiştirmeyecekti.

Ben de tedbiri elden bıraktım. Sessizce arkasına tırmandım ve beni eve götürmesine izin verdim.

Beni küçük, karanlık evin içinden geçirdi, merdivenlerden yukarı çıkardı ve çırılçıplak soyunduğu odasına götürdü, yıllar boyunca düşünmekten kendimi alamadığım şeyi tam olarak görmeme izin verdi.

Artık daha iriydi, daha uzundu, kolları ve kalçaları kalın kaslıydı ve yüzü, kare şeklindeki yüz hatları yaşla birlikte daha da belirginleşmişti ve Tanrım, çok güzeldi. O kadar güzeldi ki,

Haksız yere güzeldi. O hep öyleydi, ben de hep öyleydim.

-

Birden kendimi garip hissettim, kendi tenimde rahatsız oldum ve fiziksel güzellikten yoksun olduğum için utandım. Kendimi yeterince iyi hissetmiyordum; Cage için hiçbir zaman yeterince iyi olmamıştım.

"Benim için öyle değil, bebeğim."

Odanın öbür ucundan onun bir sigara yaktığını, yatağına göbek üstü uzandığını, kolunu uzatıp bana uzatmadan önce sigarasından iki nefes çektiğini izledim.

Hiç düşünmeden öne doğru bir adım attım ve ruloyu almak için uzandım ama Cage elini çekti ve diğer koluyla bileğimi kavrayıp beni öne doğru çekti. Ruloyu dudaklarının arasına sıkıştırdı, dizlerinin üzerine sıçradı ve beni yatağına çekti.

Sonra çırılçıplak soyuldum ve Cage uzun uzun vücuduma baktı. Sigarayı ağzından çekip dudaklarıma götürdü ve ben de uzun bir nefes çektim. Ben nefesimi verirken o da bir nefes daha çekti, sonra komodinin üzerinde söndürdü, ağzını benimkinin üzerine koydu ve dumanı içime üfledi.

Sonra tekrar içime girdi, bizi yuvarladı, beni üstüme getirdi ve bana tekrar "al" dedi.

Tüm güvensizliklerimi ve öfkemi unuttum ve onu aldım, ona sert ve hızlı bir şekilde bindim, bana kurban oluşunu tarif edilemez bir memnuniyetle izledim. Çıkardığım her inilti, her göz kapama, başını itme, vücudunu sarsan zevk sarsıntısı, ismimin her hırıltılı hecesi, her çaresiz bakış, kapüşonlu gözleri onu bitirmem için bana yalvarıyordu. Tüm bunlar sadece benim aldığım zevki artırmıştı. Hayatımda daha önce hiç bu kadar sert boşalmamıştım.

Sonra cinsel olarak doymuş ve duygusal olarak tükenmiş bir halde kollarında uyuyakaldım.

Şimdi o alıyordu ve ben buna bayılıyordum.

Kalçaları yavaşça kaymaya devam ederken çenemi kavradı, başımı boynumun izin verdiği kadar çevirdi ve dilini ağzıma soktu. Yavaş, özensiz, dudaklarımı emen, dilini ağzıma sokan öpücükler, kalça hareketleriyle senkronize değildi. Ve yine de, daha yavaş, her uzun, ıslak vuruşu kasıtlı olarak uzatıyordu.

Ağzı benimkinden daha büyüktü, ağzımı içine alıyor, dudaklarımı çekiyor, usulca ısırıyor, dudaklarımı... çenemi... boynumu yutuyordu.

Oh Tanrım. Hiçbir şey, hiç kimse beni böyle öpmemişti. Daha önce kimse beni böyle sikmemişi.

Etrafımda uzandım, başını tuttum, onu kendime çektim ve onu daha sert, daha şiddetli, ihtiyaç duyarak, isteyerek, Tanrım, isteyerek öptüm.

Karnım sıkıştı, omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı ve sertçe boşaldım, ağzına doğru haykırdım, altında titredim.

"Bir tane daha, bebeğim," diye mırıldandı. "Bana bir tane daha ver."

Tekrar bağırdım, ikinci kez serbest bırakılmamdan çok hayal kırıklığıyla. Bağırdım çünkü Cage beni sadece becermekle kalmıyordu, *beni beceriyordu*.

Çünkü sadece *öpüşerek* orgazm olmuştum. Ve sonra bir tane daha, çünkü o orospu çocuğu bunu yapmamı söylemişti.

"Siktir git," dedim, kıcımlı kasıklarına bastırırken ağzının içinde yarı inliyordum. "Siktir...seni."

Cage küfrederek hızla içimden çıktı ve kendi salıverilişiyle inlerken ıslak sıcaklık sırtıma vurdu. Nefes nefese sırtüstü dönerek beni de yanına aldı ve yan tarafıma, kolunun kıvrımına yerleştirdi. Kolumu dalgalı karnının üzerinden kaydırıp ve sol bacağımı onunkinin üzerine kıvırdım, sonra yanağımı dövmele göğsüne koydum.

"Sen de siktir git," diye homurdandı ve başımın tepesini öptü. "Seni geveze küçük pislik."

Homurdandım, dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü ve kendimi Cage'i daha sıkı tutarken buldum.

"Bütün hafta sonu burada kalacaksın, değil mi?" diye sordu sağına uzanıp komodinin içindekileri karıştırırken.

Gerçeklik şehvetime nüfuz etmeye başladığında gülümsemem kayboldu.

bağımlı beyin. Bunu bana neden soruyordu ki?

"Çay fincanı mı?" Bir çakmak sesi ve ardından yeni yakılmış yeşilin kokusunu duydum.

"Ne?" Ona bakmayı reddederek fısıldadım.

"Ne kadar kalacağını sordum, bebeğim."

"Emin değilim." Bu bir yalandı. Pazartesi günü ayrılmam gerekiyordu ama istersem daha uzun kalabilirdim. İş yerinde tatil zamanım vardı ve eğer...

SIKTIR.

Hayır. Bu yola tekrar giremezdim, kendimden daha fazla nefret etmekten başka bir işe yaramayacak duygulara hapsolamazdım. Bu yüzden gözlerimi kapalı tuttum ve Cage'i birlikte olurken gördüğüm her kadını hatırlamaya çalıştım. Onları ellemek, öpmek. Kendimi yıllar önce kulüp bina s ı n d a y a ş a d ı ğ ı m o korkunç geceyi yeniden yaşamaya zorladım.

Buradan gitmem gerekiyordu. Cage'den uzağa. Ve sonra çok sarhoş olmalıydım, çok, çok sarhoş olmalıydım ve olanları unutmalıydım, çünkü unutmazsam, onların içimde çok derinlere işlemesine izin verirsem...

Çay fincanı. Yine Teacup olurdum.

Ben de kendi kendime, Cage West'in bir fahişe olduğunu, yaptığı şeyin bu olduğunu ve hayatı boyunca bir kez bile davranış biçimini değiştirmediyse, asla değiştirmeyeceğini söyledim.

"Çünkü düşünüyorum da," diye hırıldayarak ağzından bir ağız dolusu duman çıkardı, "eğer bütün hafta sonu burada kalacaksan, sen gidene kadar bu işi devam ettirebiliriz."

Seks. Tek d e r d i buydu. Hep öyle olacaktı. hakkında. Eğer tüm hafta sonunu onunla seks yaparak geçirirsem, daha fazla seks daha fazla duygunun açığa çıkması demektir ve

Daha fazla duygu, sonunda gerçekten aptalca bir şey yapacağım anlamına geliyordu.

Onu sevdiğimi söylemek gibi... tekrar.

Bu da, asla kirli bir motorcunun ikinci tercihi olmayacağıma dair kendime verdiğim onca söze rağmen gerçekten de anneme dönüştüğüm anlamına geliyordu. Ya da üçüncü. Ya da fahişesi.

Birdenbire sadece kendime değil, ona, anneme, babama, büyükanne, büyükbabama, Jase'e ve tüm bunları yeni baştan başlatan aptal motorculara da kızdım. Ve sonra sadece kızgın değildim, çok öfkeliydim ve birden ağlamak, çılgılık atmak ve böyle aptal bir kız olduğum için saçlarımı yolmak istedim! Yine!

"Tegen?"

"Hmm?"

"Gerçekten mi, kadın? Sadece son on dakikadır ne kadar kalacağını soruyorum."

"Yorgunum," diye yalan söyledim, esneme numarası yaparak ondan uzaklaştım. Battaniyeleri kaptığım gibi omzumun üzerinden yukarı çektim. "Sabah konuşalım."

Kadınlar ve karar verme hakkında saçma sapan şeyler mırıldanıyor,

Cage yuvarlandı, battaniyenin altına uzandı ve beni kollarının arasına aldı. İri elleri çıplak bedenimde gezindi, biri göğsümde diğeri bacaklarımın arasında durdu.

"Bu gece çok eğlendim," diye fısıldadı dudakları boynumu bulurken. Yüzümü buruştururken bile içimi bir ürperti kapladı.

Eğlendi.

Bunu bir iltifat olarak mı almalıyım? Cage ne zaman eğlenmedi ki? Eğlence onun iki göbek adından biriydi, diğeri "sürtük".

"Dudaklar," diye homurdanarak yüzümü ısırdı. Farkında olmadan başımı çevirdim ve onunla buluştum, mükemmel dilinin her darbesine kendi dilimle karşılık verdim. Bir süre öpüştük, birbirimize dokunduk ama Cage bitkin düşmüştü ve bunu asla yüksek sesle itiraf etmesem de ben de bitkin düşmüştüm.

Sonunda bitkin düştük ve birbirimizden uzaklaştık.

Cage'in mışıl mışıl uyuması on beş dakika kadar sürdü. Sonra kalktım, giyindim ve onun cep telefonundan annemi aradım.

- - -

Ertesi gün öğleden sonra kulüp binasına varan Cage, elinde Eva'nın New York'taki odasından aldığı fotoğrafların bulunduğ u küçük zarfla doğ ruca babasının ofisine gitti. Dün gece iş ler o kadar hızlı kontrolden çı kmış tı ki, onları vermeyi unutmuş tu. Ofisin kapısını zaten kısmen açık bulan Cage içeri girdi ve Deuce'u masasının arkasında oturmuş, ona ç amaş ır listeleri gibi görünen bir yığ ın basılı sayfaya bakarken buldu. Kulübün yasal olarak sahip olduğ u iş letmeler aracılığ ıyla akladığ ı kirli para gibi.

Deuce baş ını kaldırıp bakma zahmetine katlanmadan, "Bana o hippiyi becermediğ ini söyle," dedi.

Cage yüzünü buruşturdu.

Evet, hippiyi becermiş ti. Ve sonra hippie gitmiş ve bir daha geri dö nmemiş.

Bu yüzden hafta sonunu onunla geçirmek istememiş ti. Geceyi bile onunla geçirmek istememiş ti. Ki bu iyiydi. Her neyse. Ne olmuş yani, daha önce hiç gecenin bir yarısı kalkıp giden bir orospusu olmamış sa, bir kulüp fahiş esi bile. Ama hey, her şeyin bir ilki vardı. Bu da iyiydi.

Bugün tekrar oynamak için onu arayacaktı.

"Onu becerdin, değ il mi?" Deuce homurdandı, sonunda ona baktı. "Sana onu rahat bırakmanı söyledikten sonra bile mi?"

Birbirlerine baktılar ve Cage sanki Otuz yıl sonraki bir aynaya bakıyorum. Huysuz, sinirli, yargılayıcı bir ayna.

Cage ağzını açtı ve Deuce'un eli havaya kalktı, sonra tekrar masanın üzerine düştü.

"D'nin ne kadar berbat durumda olduğu hakkında bir fikrin var mı? Kızını zar zor görüyor ve sen ne yapıyorsun? GIDIP ONU BECERİYORSUN!"

"Gerçekten çok basitti," diye devam etti. "Sana kızı rahat bırakmanı söyledim ama yanından geçen her şeye pisliğini sokmak emirleri uygulamaktan daha önemli, değil mi?"

Cage cevap vermedi. Bu konuşmayı o kadar çok dinlemişti ki ezbere biliyordu. Ayrıca babasının sözünü kesmenin adamı daha da kızdıracağını da biliyordu.

"Otuz yaşına merdiven dayadın ve hâlâ dinlemiyorsun," diye devam etti, Cage'e maskesiz bir tiksintiyle bakarak. "Asla bir boka yaramayacaksın, değil mi?"

Bu bir soru değildi. Bir cevaptı. Bunu biliyordu, babası da biliyordu ve ön odada barda uyuyan Blue da biliyordu.

"İşte," diye mırıldandı Cage, babasına doğru yürürken kesesinden resimleri çıkardı. Zarfı masanın üzerine fırlattı.

Deuce'un bakışları düştü. "Bu da ne böyle?"

Cage omuz silkti. "Bunu Demons MC'de, Eva'nın eski odasında buldum."

Deuce yere baktı ve zarfı aldı. Yığındaki ilk fotoğrafa bakarken, barda Blue'nun yanında oturan Eva, Cage babasının ifadesinin kayıtsızlıktan düpedüz hüzne dönüşmesini izledi.

"Nereden buldun lan bunları?"

"Saklı," dedi Cage, Frankie'yle ya da Frankie'nin Eva'yla olan ilişkisinden babasına bahsetmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Şu anda aralarında her şey yolunda gidiyor olabilirdi ama her zaman böyle değildi ve bunun sebebi Frankie'ydi.

"Bir fotoğrafin arkasında," diye bitirdi.

"Siktir," diye mırıldandı Deuce, yığını yavaşça gözden geçirirken, gözleri her resimde daha da odaksızlaşıyordu. "Ona bak... sadece lanet olsun... ona bak."

"Hâlâ oldukça iyi görünüyor," dedi Cage ve Deuce'un gözleri ona dikilip kısıldı.

"Bahsettiğim şey bu değildi," diye homurdandı. "Ne kadar aptal olduğumdan bahsediyordum. O bendeydi." Deuce baktığı fotoğrafı kaldırdı.

Eva, sırtıyor, bol bir tişört giymiş ve sarkık Kami ve Dorothy'nin arasına sıkışmış olan kot pantolon, Dorothy'ye tavşan kulakları verirken diğer eliyle Kami'nin omzunun üzerinden şeytan işareti yapıyordu.

"Ben de vardı," diye tekrarladı Deuce. "Ve her şeyi berbat ettim."

Cage hiçbir şey söylemedi, babasının işi berbat etmeyi bıraktığına inanamıyordu ve Deuce resimlere bakmaya devam etti.

Ayağa fırlayan babası ona ters ters baktı. "Bütün bunlara baktın mı?"

Baba ve oğul birbirlerine baktılar.

"Küçük pislik," diye homurdandı Deuce. "Defol git buradan."

"Bana ihtiyacın olursa buralarda olacağım," dedi ses tonunu bozmadan, topuklarının üzerinde dönmeye başlamıştı bile.

Deuce'un, "Nefesini tutma," diye mırıldandığını duydu. Öyle bir şey yapmayacaktı.

Konu babasına gelince, nefesini tutmayı çok uzun zaman önce bırakmıştı.

ONUNCU BÖLÜM

"Aptal," diye mırıldandım tencere ve tava yığınının altından bir tavayı çekip çıkarırken, ardından gelen gürültülü şangırtı mutfakta yankılanırken yüzümü buruşturdum. Annem çok fazla uyuyamazdı; uyuduğunda da tam olarak erişemediği anılarını rüyasında görür ve genellikle soğuk terler dökerek, titreyerek ve ağlayarak uyanırdı. Bu ve Christopher arasında, dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Tencereyi ocağın üstüne koyduktan sonra buzdolabına yöneldim.

"Aptal, aptal, aptal," dedim içimden, soğumuş yiyecekleri incelerken. Bir karton yumurta, bir paket peynir, bir somun ekmek ve bir küvet tereyağından sonra peynirli omlet ve kızarmış ekmekle oturmuş yemek yemiyordum.

Yemek yiyemeyecek kadar hasta hissediyordum.

Ben birinci sınıf bir aptaldım. Ve sadece Cage'i becerdiğim için değil. Yine. Yani, evet, bu cidden aptalcaydı, ama daha da kötüsü, onu bir değil, üç kez sikmişim ve bir kez bile prezervatif kullanmamıştık. Bir kere bile prezervatif kullanmayı hatırlamamıştım. Neden bu adamın yanında aklımı kaybediyordum ki?

Lanet olsun, muhtemelen şimdi AIDS'liydim ya da en azından bir tür tuhaf motorcu zührevi hastalığı. Daha da kötüsü, sonum Danny gibi olacaktı ve küçük bir motorcu bebeğe hamile kalacaktım, şansımı bilirim, tıpkı babasına benzeyen, tıpkı babası gibi bir motorcu olacak ve tıpkı babası gibi milyonlarca kalp kıracak bir çocuk olacaktı.

Artık resmileşmişti. Ben annemin kızıydim. Onunla yatabilirdim ama asla evlenemezdim. Ona sakso çekebilir, yemek yapabilir, çamaşırlarını yıkayabilir ve çocuklarını doğurabilirdim ama asla ona sahip olamazdım.

Tanrım, aslında mini etek giyip sahnede jig yaparken patlayıcı ishal olmayı tercih ederdim.

yarım milyon insan.

Tek kurtarıcım, hafta sonunun geri kalanında Cage'i görmek için hiçbir nedenimin olmamasıydı. Gözlerimi kapattım ve sinirli bir şekilde iç çektim. Neden bu sesten kesinlikle nefret ediyordum?

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve omletime baktım. "S.KTİR!" diye bağırdım. "Çok lezzetli görünüyorsun ve ben seni yemek bile istemiyorum!"

"Tegen?"

Kahvaltımdan başımı kaldırdığımda, annemi mutfak girişinin yanında, üzerinde sadece diz boyu siyah bir bornoz ve tüylü terliklerle dururken buldum.

"Kahretsin," dedim ve hemen sandalyemi geri itip ayağa kalktım. "Özür dilerim anne."

Bana küçük bir gülümseme verdi. "İçeri girebilir miyim? Yoksa suratıma bir omlet mi yiyeceğim?"

Omuzlarım çöktü. Annem hiçbir zaman utangaç bir kadın olmamıştı ve hassas konulardan asla kaçmazdı. Jase'le olan ilişkisiyle ilgili bir şey olmadığı sürece, aklından geçenleri söylemekte hiçbir zaman sorun yaşamamıştı. Ben de bu konuda ona çekmişim, her ne kadar ondan çok daha kaba olsam da.

Onun dışında birbirimize zıt kutuplar gibiydik. Saçlarımız aynı kızıl tonunda bile değildi.

Kırk bir yaşında bile hala güzeldi; kırk yaşında bir sopadan sarkan deri gibi görüneceğimden oldukça emindim. Ama annem öyle değildi. Benden birkaç santim kısaydı, minyondu ama kıvrımsız değildi, göğüsleri dolgun ve karnı düzdü.

Koyu kızıl saçları yumuşak dalgalar halinde sırtının yarısına kadar sarkıyordu, güzel yeşil gözleri hala genç bir canlılıkla parlıyordu ve çilli olmasına rağmen cildi hastalıklı bir solgunlukta değil, parıldayan bir solgunluktaydı. Benim gibi.

"Seni uyandırdığım için özür dilerim," dedim sessizce.

"Hayır bebeğim, bağırdığını duyduğumda çoktan kalkmış ve duşa girmek üzereydim. Her şey yolunda mı?"

"Evet," dedim çabucak. "Ben iyiyim."

Mutfağa doğru bir adım attı ve kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu. "Tegen, her şeyi hatırlamıyor olabilirim ama kendi kızımın bana ne zaman yalan söylediğini hâlâ biliyorum. Dün gece Eva ve Kami arabamı geri getirdiğinde zaten bir şeyler olduğunu anlamıştım. Ve sonra Cage'in telefonundan bana Cage'in evinde olduğunu ve seni almaları gerektiğini söyleyen bir telefon aldım. Sadece bu da değil, bir kadının seks yaptıktan sonra nasıl görüldüğünü çok iyi biliyorum, ki seni Cage'in evinden aldığımda tam olarak böyle görünüyordun. Şimdi iki seçeneğin var; bana sorunun ne olduğunu söyleyebilirsin ya da annene yalan söylemeye devam edebilirsin."

Oh. Pekala. İşte bu tam olarak anneme benziyordu. Hafıza sorunları olsun ya da olmasın, cinsel hayatımı kesinlikle tartışmak istemediğim annem. Kesinlikle hayır.

"İyi görünüyorsun," dedim, dün gecenin kafa karışıklığı ve pişmanlık dolu okyanusu üzerinde bir köprü kurmayı ve hemen karaya çıkmayı umarak. "Artık kâbus görmüyor musun?"

"Nasıl istersen öyle olsun," dedi iç geçirerek. "O zaman ben duş alacağım, sanırım."

Dönmeye başladığında durakladı. "Biliyorsun bebeğim, senden daha yaşlı olabilirim ama acının ne olduğunu hâlâ biliyorum. Sadece yardım etmek istedim."

Sertçe yutkundum. Elbette acının ne olduğunu biliyordu. Acıdan başka bir şey yaşamamıştı ve ben neden onu zaten ağırlaştıran korkunç miktarlara daha fazla katkıda bulunmak isteyeyim ki?

"Anne, ben-"

Kapı zilinin keskin sesi sözümü kesti.

Sağ tarafına bakan annem dudaklarını büzdü. "Bunun için çok erken-"

"D! AÇ ŞU LANET KAPIYI!"

Jase'in sesini duyunca annemin rengi sağlıksız bir şekilde soldu.

Kapı zili tekrar çaldı, bir, iki, üç kez. Bunu, birinin yumruklarıyla kapıyı kırmaya çalışmasına benzeyen zorlu bir dizi ses izledi.

Gözlerimi kapattım. Jase eve yaptığım ziyaretleri daha da berbat hale getirmeye bayılırdı.

"DOROTHY!"

"Sesi yine sarhoş gibi geliyor," diye fısıldadı, koridora bakarken yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı. "Geçen sefer buraya sarhoş geldiğinde beni öpmeye çalışmıştı."

NE? Oh, hayır.

"Arkaya git," dedim sertçe, hızla mutfağa geçtim ve yanından geçerken tezgâhtan arabasının anahtarlarını aldım. "Ben ondan kurtulurum."

"Tegen!" diye bağırdı, kolumu tutarak. "İçtiği zaman saldırganlaştığını biliyorsun!"

"Siktir et," dedim onu silkeleyerek. "Bir şey yapmaya kalkışırsa ayağını sikine yiyecek."

Arabasının anahtarlarını kot pantolonumun ön cebine sokarak kapı kolunu tuttum ve beklemeye başladım. Jase tekrar vurmaya başladığı anda kilidi hızla çevirip kapıyı açtım. Jase'in yumruğundan sıyrıldım ve orta kısmına doğru hamle yaptım. Hazırlıksız yakalanmıştı, geriye doğru tökezledi.

"Siktir!" diye bağırdı ve merdivenlerden aşağı yuvarlanmadan önce korkuluklara tutundu.

"Kilitle şunu!" Ön kapıyı kapatmak için döndüğümde bağırdım.

"D!" Jase bağırdı, kendini tekrar ayağa kaldırmış ve kapıya doğru hamle yapmıştı. Önüne atladım ve gömleğinden bir avuç tuttum. "Dur!" diye bağırdım. "Kes şunu hemen!"

Jase koyu halkalarla çevrili, kan çanağına dönmüş kahverengi gözlerini kırpıştırarak bana baktı.

"Tegen?"

Duh.

"Evet, Jason," diye ısırdım. "Şimdi sarhoş kışını çevir de arabaya binelim."

"Ne?" Tekrar gözlerini kırıştırdı, kafası karışmış görünüyordu.

"Araba!" Annemin garaj yolundaki dört kapılı sedanını göstererek bağırdım. "Bin şu lanet arabaya! Seni eve götürüyorum!"

"Önce D'yi görmem gerek," diye mırıldandı, koluna vurarak kurtulmaya çalıştı.

"Jason!" Çığlık attım. "Ya arabaya binersin ya da ben içeri girer, bir beyzbol sopası alır ve o lanet olası Harley'inin ağzını burnunu kırarım!"

"Tegen," dedi kısık sesle ve gözleri dolmaya başladı. "Lütfen, lütfen onu görmeme izin verin."

Kahretsin.

Yetişkin bir adamın ağladığını görmek bir şeydi, ama tepeden tırnağa deri kaplı, iki buçuk metre boyunda, iki yüz otuz kiloluk bir adamın önünüzde yıkılmasını izlemek başka bir şeydi.

Hâlâ gömleğini tutarken, boştaki elimle uzandım ve yüzüne bir tokat attım.

"Bu hafta sonu kaç motorcuyu tokatlamak zorunda kalacağım?" Bağırdım. "Kendine gel! Seni gerçekten böyle görmek istediğini mi sanıyorsun? Hayır! İstemiyor. Bok gibi görünüyorsun, bok gibi kokuyorsun ve gevezelik edip ağlıyorsun! Kimse seni böyle görmek istemiyor! Şimdi Deuce'u çağırmadan önce arabaya bin ve bir pislik gibi davrandığın için seni köşeye oturtsun!"

Jase'in ağzı düzleşti. "Onu arama."

"Yapacağım," dedim ve onu küçük bir itişle serbest bıraktım. "Eğer kışını kaldırıp bu verandadan inmez ve o lanet arabaya binmezsen!"

Jase dengesini kaybetti ve botu geriye doğru kaydı. En üst basamak. Başka zaman, başka koşullar altında, ben

Jase'in üç basamaklı bir verandadan düşüp kışının üstüne düşmesini izlerken mizah bulabilirdi. Ama bu sadece üzücüydü.

"Ben iyiyim," dedi ayağa kalkmaya çabalayarak.

"Harika," diye mırıldandım kolunu tutarak. "Bu gece rahatça dinlenebilirim."

Onu yolcu koltuğuna oturtuktan sonra eve dönüp baktığımda annemin pencerede durmuş Jase'e baktığını ve gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü gördüm.

Ne boktan bir durum.

- - -

"Patrón nerede lan?" Cage barın arkasından sordu.

Karşısında oturan Cox başparmağını Blue'ya doğru salladı. "Uyan artık, seni yaşlı ayyaş!" diye bağırdı. "Patrón'un üstünde uyuyorsun!"

Mavi bir göz kapağını kırdı ve Cox'a dişsiz bir sırıtış attı. "Çekil gözümün önünden, seni küçük çılgın İspanyol," diye mırıldandı. "Bu bebek benim." Sonra yaşlı piç hemen uykuya daldı.

Cage babasının uzun zaman önce bir keresinde Blue'nun yetmiş beş yaşlarında olduğunu söylediğini hatırlıyordu, ama gerçekten emin değildi ve bildiği kadarıyla seksen beş ya da doksan beş de olabilirdi. Eğer bu doğruysa, Blue şu anda yüz yaşını çoktan aşmış olabilirdi ve öyle görünüyordu. Yine de hâlâ balık gibi içiyordu.

Cage bara geri dönüp Cox'un yanındaki tabureye otururken "Siktir," diye mırıldandı. Cebinden bir paket sigara çıkarıp birkaç tanesini salladı ve birini Cox'a uzattı.

Kabul eden adam başıyla teşekkür etti ve sigarayı yaktı.

"Ee, dökecek misin?" Cox bir duman halkası üfledikten sonra sordu.

Cage ona baktı. "Neyi dökeyim?"

"Kardeşim, dün gece o hippie sürtüğün peşinden gittin ve bir daha geri dönmedin. Ben aptal değilim, o yüzden dökül. Neredeyse iki aydır kışımı kaldıramıyorum. Kardeşlerim aracılığıyla vekaleten yaşamak zorundayım."

Cage yüzünü buruşturdu. "Sen ve Kami mi? Ciddi misin dostum? Siz ikiniz ne zamandan beri kızışmış pitbullar gibi birbirinize saldırmıyorsunuz?"

"Bir çocuk daha istiyor," diye mırıldandı Cox ve Cage kaşlarını kaldırdı.

Son zamanlarda bu yaşlı heriflerin daha fazla çocuk istemesinin sebebi neydi? Eva ve Kami kırklarına yaklaşıyorlardı. Ama Eva hamile olduğuna göre, Kami'nin de hamile kalmak istemesi mantıklıydı. Bu ikisi ne yaparlarsa yapsınlar, hep birlikte yaparlardı.

"Zaten üç çocuğum var," diye devam etti Cox, "ve daha fazlasını istemiyorum. Bu yüzden benimle ilişkisini kesti. Onu vurmayı kabul edene kadar kadın alamayacağımı söyledi. Ve benim küçük adamlarım da o çılgınca davranmayı bırakana kadar onun aç kışlı amına yaklaşamayacaklar. O yüzden, dökül bakalım."

Gözlerini deviren ve başını sallayan Cage, sigarasını tezgâhın üzerindeki kül tablasında söndürdü. "Onu becerdim. Son."

Cox ona bön bön baktı. "Lanet olası son mu? Ciddi misin kardeşim?"

Hiç detay yok mu?"

Cage ona ters ters baktı. "Ne tür detaylar arıyorsun? Dostum, sen onun babası olacak yaştasın, onu küçüklüğünden beri tanıyorsun ve gerçekten onun amcığı hakkında bir şeyler duymak mı istiyorsun?"

Cox hiç şaşırmadan ona baktı.

"Tegen'den bahsediyoruz," diye devam etti Cage, öfkesinin yükseldiğini hissetmeye başlamıştı. "Tegen mi? D'nin küçük kızı mı? Sinirime dokunmaya başlamadım mı daha, piç kurusu?"

Cox gönülsüz bir omuz silkmeye omzunu kaldırdı.

"Anlıyorum

Ne diyorsun kardeşim, ama bir de benim açımdan bak.

Doğru, o deli saçlı, boktan konuşan küçük piçin büyümesini izledim, sonra üniversiteye gitti ve

geri döndüğünde, hiç de eskisi gibi görünmüyordu. Yani benim durduğum yerden, bu Tegen değil, bizim Tegen değil, bu ateşli bir kış parçası."

Cage'in zaten yükselmekte olan öfkesi alevlendi ve kolu dışarı fırladı. Cox'un gömleğinin yakasını kavrayarak onları burun buruna getirdi. "Benim ateşli kışım," diye hırladı. "Ki bunun hakkında konuşamazsın."

Cage dondu kaldı. *Ne oldu?*

Ne oluyor lan?

Ne sikim...

Bu da nereden çıktı şimdi?

Cox gülmeye başladı ve Cage onu aniden serbest bıraktı.

Ona "benim" demesini bir kenara bırakın, gerçekte ona bir fahişe gibi davrandığı halde ondan bir kulüp fahişesiymiş gibi bahsettiği için Cox'u neredeyse bayıltacak kadar sinirlenmişti.

Birdenbire Cage hissetmeye alışık olmadığı şeyler hissetmeye başladı. Kızgındı, evet. Biraz da küçümsenmiş hissediyordu ve kesinlikle sinirlenmişti. Ama...

Hayal kırıklığı. Evet, kadınlar söz konusu olduğunda bu yeni bir şeydi.

Yetersizlik. Siktir et onu. Korkunç muydu? Onunla olduğu kadar onunla da ilgilenmemiş miydi?

Ve... kıskançlık.

Cali'de başka biri mi vardı? Suçlu hissettiği için mi çekip gitmişti?

Birdenbire kızın evde biriyle olduğunu ummaya başladı. Çünkü bu, onu kaçıranın kendisi olmadığı anlamına geliyordu ve...

SIKTIR.

Hayır, hayır, onun eve kimin yanına gittiğini düşündükçe yine sinirleniyordu... kime? Erkek arkadaşına mı? Eva'nın ya da Danny'nin erkek arkadaşından bahsettiğini duyup duymadığını düşünmeye çalışarak beynini zorladı.

erkek arkadaşı ve, kahretsin, bilmiyordu, bu saçmalığa dikkat etmedi.

Cox'un histerik kahkahasının sesi onu bir anda durdurdu.

"Dostum," diye boğuldu Cox, karnını tutarak. "Ripper bir keresinde o küçük bok için çok zor olduğunu söylemişti ve ben ona inanmamıştım, ama kutsal Meryem, Tanrı'nın annesi, öylesin! Hem de nasıl! Yüzündeki ifadeyi görmeliydin!"

Cage onu bayıltmayı düşünüyordu ki birden bir el aralarındaki tezgâha çarptı ve ikisi de Deuce'un onlara dik dik baktığını görmek için başlarını kaldırdılar.

"Bahsettiğin o küçük pislik," diye homurdandı Deuce, "lanet olası kapıda."

Hem Cage hem de Cox güvenlik monitörüne baktı ve ekranda Tegen'in kızgın yüzünün görüldüğü kesindi. Bağırduğu belliydi ama ses düğmesine basılmadığı için kimse ne dediğini duyamıyordu.

Deuce işaret ederek, "Jase onunla birlikte," diye devam etti. Kesinlikle öyleydi. Yüzü ön panele doğru çökmüştü.

"Onu almayacağım," dedi Cox. "O orospu çocuğu çok ağır."

"Sen ne işe yararsın lan?" diye sordu Deuce. "Oturup benim içkimi içiyorsun, benim yemeğimi yiyorsun, sürekli Kami şöyle, Kami böyle diye konuşup başımı ağrıtıyorsun."

Cage gerisini duymadı, çoktan ön kapıdan çıkmış, kapıya doğru gidiyordu.

Tegen onu görür görmez Dorothy'nin arabasından dışarı fırladı. "Çıkarın şu orospu çocuğunu annemin arabasından!" diye bağırdı. "Şimdiden iki kez kustu ve emin olamıyorum ama altına da sıçmış olabilir!"

"Sakin ol lan!" diye bağırdı kapıyı açacak sayı dizisini tuşlarken.

"S a k i n l e ſ m e k m i?" Tegen ılık attı. Cage yüzünü buruſturdu.

Tanrım, bu kaltağın boğulması gerekiyordu.

"Sarhoſ geldi, annemin ödünç kopardı ve onu ağlattı, ſimdi de kustu ve muhtemelen arabasının her yerine sıçtı ve sen benden sakın olmamı mı istiyorsun?"

Burun delikleri alevlenen Cage, açık kapıdan hıſımla içeri girdi.

ve yüzüne doğru.

"Sen hiç çeneni kapatmaz mısın?" diye hırladı. "Hiç mi?"

Tegen aralarında kalan bir santimi de kapattı. "Sadece kıımı kaldırdığım zaman," diye tısladı.

Tegen'in ağzının bozukluğuna o kadar alıſmıſtı ki, söylediği hiçbir ſeyin onu korkutamayacağını dſnmſtü ama yanılmıſtı. Bu ifade onu o kadar hazırlıksız yakalamıſtı ki neredeyse dſyyordu. Ayrıca sikiinin seğirmesine neden oldu. Ve biraz da sinirlendirdi. Ve neden bu kadar güzel kokuyordu ki? Sabun ve... kahvaltı gibi. Kahretsin. Cidden acıkmıſtı. Hem yemek hem de am için. Onun amcığı.

"Bana bir ſey mi söylemeye alıſıyorsun?" diye sordu ona doğru bastırarak. Kız geri çekilmeye baſladığında, Cage onun sırtını avuçladı ve onu kendine doğru çekti, hemen kıını kavradı ve hızla büyüyen ereksiyonunu karnına bastırdı. Kızdaki deėiſim anlıktı; gözleri büyüdü, dudakları aralandı ve Cage kendini dn geceyi dſnrken buldu, onu fuayede ve sonra tekrar dıſarıda yakaladığı zamanı. Ona fiziksel olarak her dokunduğunda nasıl da sakınleſiyor ve yumuſuyordu, sadece sözlü olarak değil fiziksel olarak da.

Ve aniden birçok ſey mantıklı gelmeye baſladı. O ſekilde ona davranması, her zaman bağırıp çağırması ve sert saçmalıklarının haykırması, her zaman mesafesini koruması, onunla aynı odada olmayı reddetmesi, bunun tek bir anlamı olabilirdi.

ay fincanı onu hala seviyordu.

Ona gülümsedi, onu içine çekmesini, göz bebeklerinin büyümesini izledi ve vücudunun gevſediėini hissetti.

daha ileri.

"Neden gülümsüyorsun?" diye fısıldadı.

Ha. O kadar aptal olmasının imkanı yok. Eğer Tegen'e L'li kelimeden bahsedecek olursa, bir fahişenin uçuk çıkarmasından daha hızlı bir şekilde kasığına dizini, gözüne de yumruğunu yerdi.

"Kal," dedi ellerini vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirerek. "İçeri gel. Odama geri dön."

Sıçıp batırdığını o an anlamıştı. Bir kez daha. "Odam" kelimesi ağzından düşer düşmez Tegen'in vücudu kaskatı kesilmişti.

"Bırak beni," diye mırıldanarak adamın göğsüne bastırdı. Adam onu bırakmadı. "Bu saçmalığa başlama."

"Siktir git!" diye bağırdı, ona ters ters bakarak. "Ben senin fahişelerinden biri değilim!"

"Hayır mı?" diye bağırdı kadın ondan kurtulmak için çırpınırken ama adam sadece elini daha da sıktı. "O zaman nesin sen?"

"Sana göre mi?" diye bağırdı. "Senin için ben bir hiçim!"

Cage küfrederek Tegen'i serbest bıraktı ve Tegen hemen ondan uzaklaştı.

"Lanet olsun, Tegen!" diye bağırdı, ellerini saçlarında gezdirerek, onun ne kadar çılgın olduğundan ve daha da kötüsü, kendisini ne kadar çılgın hissettirdiğinden nefret ediyordu. "Bu saçmalığı ne zaman bırakacaksın? On dokuz yaşındaydım! Daha dokuz yaşındaydım! Hatırlamıyorum bile!"

Öfkeyle parlayan Tegen'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten iğrençsin West!" diye tükürdü. "Koca sikini ve güzel yüzünü boşa harcıyorsun!"

Cage'in ağzı açık kaldı.

Ne. Ne. Sikeyim.

O. Gidiyordu. Gidiyordu. Gidiyordu. Öldürecekti. Onu.

Burun delikleri alevlendi, ona doğru öfke dolu, kasıtlı bir adım attı ki, tanıdık bir ses "Ne oluyor lan?" diye homurdandı. Cage soluna baktı ve babasını gördü

arabanın karşı tarafında durmuş, Jase'e bakıyor ve yüzünü buruşturuyordu.

Cox, Cage'in yanına yaklaşarak, "Naber küçük aşıklar," dedi. Pislik herif onunla Tegen'in arasına baktı ve sırtıttı.

"Buralarda takılacak mısın Tegen?" Cox ona yukarıdan aşağıya bakarak sordu, gülümsemesi kirli düşüncelerle doluydu, onu açıkça kontrol ediyordu ve Cage'in o pisliği yakalayıp tüm piercinglerini sökmeye başlamasına neden oldu. Yavaşça.

Yine de adamı suçlayamazdı. Kız çok seksi görünüyordu.

Alt kısmı yırtılmış, dövmeli göbeğini gösteren beyaz bir erkek kazağı giyyordu, sutyeni yoktu, göğüs uçlarındaki piercingler ince kumaştan görünüyordu ve kendisine iki beden büyük, parçalanmış İspanyol paça kot pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyordu. Saç örgüleri bir omzunun üzerinden sarkan uzun bir örgü şeklinde yana doğru savrulmuş ve boncuklu bir kenevir ipiyle birbirine bağlanmıştı.

Ve yalınayaktı, ayak parmakları halkalarla kaplıydı, bu da nedense onu fena halde tahrik ediyordu.

"Ciddi misin sen?" Tegen, Cox'a ağzı açık bakarak sordu. "Çünkü alnımdan bir penis çıkarmayı tercih ederim."

Cox omuz silkti. "Alnında bir sik istiyorsan, eminim küçük West bu iş için hazırdır, senin o paçuli kokulu amcığınla ona her ne yaptıysan, sana kızım demesi ve beni tehdit etmesi onu çok kızdırdı."

Tegen'in gözleri büyüdü ve aniden utanan Cage küfretti.

"Siktir git ihtiyar," diye homurdandı Cage, çılgın Porto Rikolu'yu iterek.

Cox onu geri itti. "Yaşlı adam mı?" Cox bağırdı, sesi gücenmiş gibiydi. "Yaşlı lanet adam mı?"

"Cox!" Deuce bağırdı. "Değişiklik olsun diye bir işe yara ve şu sarhoş pisliği D'nin arabasından çıkarmama yardım et.

Cage! Git bana lanet olası bir müşteri adayı bul ve Tegen için bunu temizlemelerini söyle!"

Utanmış, sinirlenmiş ve azmış olan Cage, tepinerek oradan uzaklaştı.

Asfalt boyunca küfürler mırıldanıyor ve daha önceki tepkisi için zihinsel olarak kendini azarlıyordu. Ama artık bu konuda yapabileceği pek bir şey yoktu.

Kulüp binasının içinde gördüğü ilk pisliği, nispeten yeni bir kardeş olan Anger'ı yakaladı. Aday değildi ama yeterince yakındı. "Prez'in sana ön tarafta ihtiyacı var," diye homurdanarak adamı ön kapıya doğru itti.

Yarı Amerikan yerlisi sert, öfkeli, kara gözlerini ona çevirip dik dik baktı ve Cage de ona ters ters baktı. Öfke, değişken öfkesi nedeniyle uygun bir lakap olabilirdi ama Cage ondan korkmuyordu. Tam tersine. Öfke n ö b e t i geçirdiğinde bu salağın oldukça komik olduğunu düşünüyordu.

"Ne?" Cage çenesini kaldırarak sessizce kardeşine onunla bir şeyler yapması için yalvardı. Bastırılmış öfkesinin bir kısmını serbest bıraksa iyi olacaktı...

Saldırganlık mı? Cinsel hayal kırıklığı mı? Ya da, nasıl Agresif Cinsel Tegen Hayal Kırıklığı. Evet, kötü bir ASTF vakası vardı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Anger. Cage onun ardından baktı ve ön kapıyı çekerek açmasını izledi.

"Dikkat et, sikik!"

Tegen yüzüne doğru ayağa kalkarken öfke geriye doğru yükseldi.

"Lanet olası orospular," diye mırıldandı Anger, onu atlatıp dışarı çıktı.

"Siktiğimin motorcuları," diye mırıldandı Tegen, omzunun üzerinden Anger'ın geri çekilen figürüne bakarak.

Cage odanın diğer ucundan her şeyi, küçük göğüslerinin yanlarını, uzun, zarif vücudunu, kışının küçük kıvrımlarını açıkta bırakan atletinin çok büyük kol deliklerini içine çekti.

Bütün o lanet dövmeler.

Kızın kirli ayakları bile onu çıldırtıyordu.

Lanet olsun, onu tekrar sikmek zorundaydı. Onun odasına gitmeyeceği kesindi, peki ona ne kalıyordu? Evine mi? Onun evinde sikini daldırmasına izin vermekte bir sakınca görmemişti.

Şimdi tek yapması gereken onu oraya nasıl götüreceğini bulmaktı.

"Tegen," diye seslendi. "Jase'in arabası D'de mi?"

"Evet," dedi temkinli bir şekilde. Mükemmel.

"Arabayı temizledikten sonra beni de götürür müsün?"

Gözleri kısıldı; ne yaptığını biliyordu ama sanki umurundaydı. Kadın oyun oynamayı seviyordu, adam da ona karşılık veriyordu.

"Evet mi hayır mı?" diye sordu, kız hâlâ cevap vermeyince.

Dişlerini sıktı. "İyi," diye tısladı. "Ama aletini kendine sakla."

Dişlerini sıktı.

Onu yalvarttığı anda, pantolonunun fermuarını çekecek ve gülerек oradan uzaklaşacaktı.

"Hiç sorun değil," diye karşılık verdi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Ellie çılgılık atarak ayağa fırladı, kolları önünde sallanıyor, bacakları öfkeyle tekmeliyordu. Acil bir tehdit olmadığını, aslında hâlâ Dirty'nin kanepesinde olduğunu, eski siyah bir yorganla örtüldüğünü, üzerinde uykuya daldığı eşofman ve tişörtün olduğunu fark etmesi bir anını aldı.

Çılgılık atanın kendisi değil de... Kirli olduğunu anlaması bir saniye daha sürdü.

Hiç düşünmeden, sadece panikleyerek yataktan fırladı, oturma odasından koridora, o korkunç acı seslerinin geldiği Dirty'nin yatak odasına doğru koşmaya çalışırken dolanan örtülere takılıp düştü.

Kapı kolunu tutarak kapıyı açtı ve içeri koştu ve... dondu kaldı.

Kirli çıplaktı, yan tarafına kıvrılmıştı, bir eliyle parçalanmış yastığını tutuyordu ve diğer eli...

Aman Tanrım.

Gözyaşları yanaklarından süzülürken belli aralıklarla yüksek sesle hıçkırarak ağlıyordu.

"Lütfen," diye yalvardı, sesi boğuk ve gergindi, yetişkin bir adamdan çok küçük bir çocuk gibiydi. "Lütfen bana zarar verme... lütfen... lütfen anne."

Anne?

Ama onu görmüştü, gözleri açılmış ve ona odaklanmıştı ve şimdi yatakta doğrulup doğruca ona bakıyordu.

"Seni orospu," diye bağırdı. "Seni iğrenç orospu!"

Bir anda yataktan kalktı ve komodinin üzerindeki silahı kaptı. Ellie etrafında dönerken haykırdı, aklı başından gitmişti. Nereye gitmişti? Sağa mı? Oturma odasına mı yoksa sola, onun kapısından çıkıp merdivenlerden aşağıya ve sokağa mı? Bilmiyordu, tek bildiği bir an önce

ondan uzaklaştı. Panik içindeyken bir anlığına sola dönmeye karar verdi ve şansını sokakta denemeye karar verdi.

Arkadan çarpıp yüzüstü kapıya fırlatıldığında eli neredeyse kapı kolundaydı. Çarpmanın etkisiyle yüzeye çıkan çığlığı boğazında düğümlendi.

"Seni incitmeyi hayal ediyorum," diye homurdandı, yüzünü saçlarına bastırarak. "Bana yaptığın gibi sana zarar vermeyi. Yaptığın tüm o pislikleri yaparken, çılgılık attığımı, durman için yalvardığımı umursamadan."

Ellie'nin nefesi kesildi. Hâlâ rüya görüyordu ya da... rüyasında her ne görüyorsa ona kapılmıştı, uyandığını henüz fark etmemişti ya da acısının anılarına çok fazla dalmıştı.

İşte o zaman hissetti, çıkıntılı sertlik acı verici bir şekilde kıkına bastırıyor ve silahın namlusunun soğuk metali boynunun yan tarafına sıkıştırılıyordu.

"Benim için çılgılık atmanı istiyorum," diye tısladı. "Eskiden bana çılgılık attırdığın gibi."

Oh Tanrım, oh Tanrım, ona tecavüz edecekti. Bu olamazdı; bu onun başına nasıl gelebilirdi?

"H-h-hayır," diye boğuldu. "D-d-d-kirli, lütfen, rüya görüyorsun."

Eşofman altı aşağı doğru çekilmişti ve-

Sesini buldu ve avazı çıktığı kadar bağırdı, umutsuzca vücudunu döndürmeye çalıştı, artık boğazına dayanan bir silah olduğunu umursamıyordu, sadece neredeyse tekrar tecavüze uğramasına saniyeler kaldığını ve bunun olmasına izin vermeyeceğini umursuyordu. En azından, bunun olmasına izin vermemek için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Bir de baktı ki Dirty'nin ağırlığı gitmiş, arkasını döndüğünde birkaç metre uzaklaştığını gördü.

onu. Şiddetle titriyordu, gözleri kocaman açılmıştı ve sadece elindeki silaha odaklanmıştı.

Titreyerek arkasına uzandı, kapı kolunu bulmaya çalışıyordu ki adam başını kaldırdı ve bakışlarını yakaladı. Kadın donup kaldı, adamın tekrar üzerine gelmesini bekledi ama adam hiçbir şey yapmadı, hiçbir şey söylemedi, sadece dehşete düşmüş, korkmuş, acı çekmiş, üzgün ve Tanrım, tamamen kırılmış bir şekilde orada durdu.

Silah elinden düştü ve büyük bir gürültüyle yere düştü. Ellie o anı pantolonunu yukarı çekmek, kapıyı çekip açmak ve koridora fırlamak için kullandı. Güvenli bir yere doğru çılgınca koşmaya henüz beş adım atmıştı ki bir gümbürtü ve onu takip eden bir acı homurtusu duydu. Bocaladı, durakladı ve sonra devam etmeye karar verdi, ancak bir ses daha duydu, bu seferki öncekinden daha kötüydü ve dönmekten kendini alamadı.

Dirty dizlerinin üzerine çökmüştü, silahı elindeydi, yüzünü duvara çarparken namluyu çenesinin altına dayamıştı. Etli gümbürtü dairenin dışına ve koridora yayılırken Ellie irkildi. Yüzünün yan tarafından kan akıyordu ama o yine de vazgeçmedi; yüzünü tekrar tekrar duvara çarpmaya devam etti.

Ellie'nin midesi bulandıkça derisi ürpermeye başladı. Artık her şey anlamlıydı; Dirty anlamlıydı. Dirty onun hatırladığı gibi bir motorcu domuzu değildi; aslında onun bir domuz olmadığından oldukça emindi, bunun yerine muhtemelen bir Lifetime filmine yakışır bir geçmişi olan hasarlı, dengesiz bir adam kabuğuydu. Yeterince psikoloji dersi almış, kadın ve çocuk sığınma evlerinde staj yapmıştı ve bir istismar geçmişini gördüğünde bunu anlayabilirdi.

Lütfen bana zarar verme. Lütfen anne.

Acı içinde haykırıyor ama aynı zamanda mastürbasyon yapıyordu, hafızasının onu yeniden yaşamaya zorladığı şeytanların durması için çılglık atıyor ve yalvarıyordu...

Boğazında safra yükseldi. Görüşü bulanıklaştı ve vücudu ağırlaştı.

"Oh Tanrım," diye nefes aldı, duvara uzandı, aniden kendi ağırlığını taşıyamaz hale geldi.

Annesi. Annesi onu incitmişti. Kendi annesi.

Gözleri akmayan yaşlarla dolan kadın, adımlarını geri geri atarak daireye girdi ve kapıyı usulca arkasından kapattı.

Yüzünden kan damlayan adam, vücudu aniden kaskatı kesilmiş bir halde kadının kendisine yaklaşmasını dikkatle izledi. Hem onun hem de kendisinin iyiliği için mesafesini koruduğundan emin oldu ve ondan birkaç metre uzakta bir yere oturdu ama yine de kolunu uzatıp ona elini uzatabilecek kadar yakındı.

Gözlerini kırpmadan, kıpırdamadan kadının eline baktı, ta ki sonunda silahı çenesine dayamış olan eli yavaşça aşağı inene kadar.

"Bana dokunma," dedi, sesi gergin çıkıyordu.

Ellie hemen elini geri çekti ve kucağına koydu. Kirli ona arkasını döndü, ama gözlerinden süzülen yaşların yanaklarından süzülmeye devam eden kanla birleşip karıştığını görmeden önce değil. Gözleri adamın yüzünden çıplak göğsüne kaydı ve gördüğü şey karşısında dehşete kapılarak bakmaktan kendini alamadı. Sonra daha aşağılara, kasıklarına ve kalçalarına... Aman Tanrım, her tarafı yara izleriyle kaplıydı.

Defalarca yakılmıştı. Uzun ince kesiklerin arasına serpiştirilmiş küçük dairesel yanıkların yanı sıra daha büyük dikdörtgen yanıklar da vardı, hepsi eşit aralıklarla yerleştirilmişti, bazıları çapraz, bazıları yatay ilerliyordu, hepsi de görünüşe göre metodik olarak uygulanmıştı.

Derin bir nefes alarak başını duvara yasladı.

Çok acınası ve bir o kadar da öfke uyandırıcıydı. Bir insan masum bir çocuğa nasıl zarar verebilirdi? Bir anne çocuğuna nasıl zarar verebilirdi?

Kendini hiçbir şekilde güvende hissetmiyordu ama ne kadar tuhaf olsa da, Dirty'nin yanında kendini, başka bir yerde olsa Daniel'ın ona ulaşabileceğini bilmekten daha güvende hissediyordu.

Bu garip miydi?

Belki de. Ama hem fiziksel hem de duygusal olarak gerçekten umursamayacak kadar bitkin düşmüştü.

- - -

"Dikiş atılması gerek," dedi Ellie, hem görünüşü hem de sesi sinirli çıkıyordu.

Dirty pencere kenarındaki koltuğundan dönüp ona ters ters baktı. "Ben iyiyim," diye mırıldandı ve sigarasından bir nefes daha çekti. Kadının neden çığlıklar atarak kaçmaya devam etmediği, bunun yerine içeri girip yanına oturduğu, hatta onu teselli edecek kadar ileri gittiği hakkında en ufak bir fikri yoktu.

Ne oluyor lan?

Ona tecavüz edip öldürmesine saniyeler kalmıştı ve kadın onu teselli mi etmişti?

Tanrım, kâbusu sırasında ağzından neler duyduğunu sadece Tanrı biliyordu. Sadece hayal edebilirdi.

Kahretsin, çok uzun zamandır kâbus görmemişti. Yıllardır. Ellie'yle ilgili her şey, onun saldırıya uğraması, ona dokunması, onu çıplak görmesi.

Sonra onunla kalmak isterken ağlamasını izlemek. Onunla mı? Kimsenin ona ihtiyacı yoktu. Hiç kimse, bir kez bile, hiçbir şey için ona ihtiyaç duymamıştı. Ama kızın ona ihtiyacı vardı.

Ve sonra onun gülüşünü duymak, gülüşünü izlemek, yaşadıklarına, korkusuna, bilinmezliğine rağmen onu güldürdüğünü bilmek. O, değersiz, boktan bir pislik, onu güldürmüştü.

İnanılmaz derecede berbat durumdaydı. Düşünceleri dakikada bir mil hızla ilerliyor, bilmediği yönlerde sapıyordu, yeni topraklar, karanlık ve kafa karıştırıcı yollar

Suçluluk duygusu ve yeni bir tür acı, iyi idare edemediği, ne yapacağını, nasıl uzaklaştıracığını ya da dindireceğini bilmediği bir acı, çünkü lanet olsun, hiçbir şey işe yaramıyordu.

Fahişeyi becermek işe yaramamıştı, Ellie'yi düşünerek otuz bir çekmek işe yaramamıştı, hayır, hiçbir şey işe yaramamıştı. Hâlâ Ellie'yi, onun vücudunu, kahkahalarını düşünüyordu ve kendini suçlu hissediyordu, düşüncelerini ele alış biçimi yüzünden suçlu, hayatını yaşayış biçimi yüzünden suçlu, çünkü o kim oluyordu da sayamayacağı kadar çok kadına yaşattığı kaderden bir kızı kurtaracaktı. O DA KİM OLUYORDU?

O bir hiçti. Bok gibiydi. Öldürülmeyi hak eden hasarlı, dengesiz, hasta bir orospu çocuğuydu. Bu kadar uzun süre yaşamamalıydı; Ellie gibi insanlarla, haysiyetleri ellerinden alındıktan sonra bile yanmış patlamış mısıra gülen insanlarla aynı dünyayı paylaşmayı hak etmiyordu.

Ve aynı zamanda, tüm bunlar için ondan nefret ediyordu. Bu lanet duyguları su yüzüne çıkardığı, yüzüne tokat gibi çarptığı ve elinden geldiğince bastırmak için çok çalıştığı her şeyi mahvettiği için.

Hayır, bu kimseye tavsiye edeceği bir hayat değildi, ama bu kadar uzun süre böyle hayatta kalmıştı ve şimdi...

Kendine geldikten sonra, ona tecavüz etmek, muhtemelen onu öldürmek üzere olduğunu anladığında, bir saniye daha nefes almayı hak etmediğini biliyordu. Çünkü eğer bilseydi, eğer teselli etmeye çalıştığı adamın, ona yaptıklarından sonra bile, onu kurtardığı adamdan daha iyi olmadığını bilseydi, çılgılık atarak kaçır ve bir daha geri dönmezdi. Yanmış patlamış mısıra gülmezdi, alnında kocaman bir yara olmasını umursamazdı, yaşasa da ölse de umurunda olmazdı.

KIZIN UMURSAYIP UMURSAMADIĞINI NEDEN UMURSUYORDU KI?

Zerre kadar akılsız olsaydı, Ellie onu daha fazla mahvetmeden ve kesinlikle yaptığı bir şeyi yapmadan önce Ellie'yi dairesinden çıkarırdı

ona yapmak istemiyordu, çünkü onun içinde karıştırdığı tüm saçmalıkları koyacak bir yere ihtiyacı vardı.

"Kirli," dedi Ellie. "Her yerin kanıyor. Eğer hastaneye gitmeyeceksen, en azından kanamayı durdurmana yardım etmeme izin ver."

Sigarasından başını kaldırdı ve onu ayakta dururken buldu. ona çok yakın.

"Geri çekil," diye hırladı. "Hemen şimdi geri çekil."

Korkunun yüz hatlarını bir an için çarpıtmasını ama hemen ardından yerini kararlılığa bırakmasını hayretle izledi.

"Kirli," dedi sessizce. "Sadece sana yardım etmek istiyorum."

Neredeyse kendi dilinde boğuluyordu. Ona yardım etmek mi? İşte bu paha biçilemezdi. Kimse ona yardım edemezdi. Ve artık kendine yardım edemeyeceğini hissetmeye başlamıştı.

"Yüzünü yıkaman gerekiyor," diye devam etti. "Sen... um... yaranın etrafındaki bölgeyi... temizlemelisin."

"Ben kirliyim," dedi açıkça. "Bunu söyleyebilirsin. Sanki bilmiyormuşum gibi."

Onun büyük mavi gözler yumuşadı.

"Sen kirli," o usulca söyledi.

"Ve yaralısın, yani enfeksiyon kapabilirsin." Ona baktı, uzun, sıkı siyah buklelerine, morarmış ama yine de pürüzsüz ve berrak olan karamel tenine, büyük Koyu kirpiklerle çevrili mavi gözleri, dolgun dudakları.

Alışık olduğundan çok farklıydı. Kardeşlerinin yaşlı kadınları gibiydi - temiz, iyi kadınlar. Onun gibi bir adamla asla yalnız bırakılmaması gereken kadınlar; onları incitebilecek, büyük olasılıkla incitecek bir adam.

Ona bakmaya devam etti ve sonra birden kendini onu sikmeyi düşünürken buldu, kalçaları ardına kadar açılmıştı, içinde kayboluşunu izliyordu, karnının titreyişini ve göğüslerinin hareketlerinin gücüyle zıplamasını izliyordu ve son olarak o büyük mavi gözlere bakıyordu.

Midesi yuvarlandı ve asit boğazına doğru fırladı.

"Çekil," diye homurdandı, pencere pervazından kayarak Ellie'yi geri çekilmeye ya da onun tarafından ezilmeye zorladı.

"Kirli," diye seslendi arkasından. "Gerçekten temizlenmen gerek-"

"Duş alacağım!" diye bağırdı köşeyi dönerken, koridorda aceleyle ilerledi ve lanet olası dırdırdan kaçmak için çılgınca koşarken banyonun içine düştü. Kadınlar böyle miydi? Bilemezdi; çocukluğundan beri bir kadınla yaşamamış, bir kadınla gerçekten yalnız kalmamıştı.

Ondan, her şeyden, onun temsil ettiği her şeyden uzak durmaya ihtiyacı vardı ama en çok da o... o lanet olası gözlerinden uzak durmaya ihtiyacı vardı.

Lavabonun kenarlarına tutunan Dirty eğildi ve kusmamak için nefes alış verişini yavaşlatmaya çalıştı. Kalp atışları yavaşladığında başını kaldırdı ve kendini ona bakarken buldu. Alnındaki yaraya nazikçe dokundu.

Hay sikeyim. Kız haklıydı. Muhtemelen dikişe ihtiyacı vardı.

Siktir et, kendisi dikerdi; daha önce de yapmıştı.

Ama önce yüzündeki kurumuş kanı yıkaması gerekecekti. Aslında çıplak olduğu için tepeden tırnağa kurumuş kanla kaplıydı. Hijyeni pek sevmiyor olabilirdi ama bu, etrafta B s 1 n 1 f 1 bir korku filminin setinden çıkmış gibi dolaşmak istediği anlamına gelmiyordu.

Önce duşa, sonra da kendine baktı. Siktir et, sadece bir duştı. Her zaman Meksika duşu alırdı. Su, biraz sabun, tüm önemli bölgeler.

Ama suyu açıp küvete girdiğinde, neden bir duştan çok daha fazlası olduğunu hissetti?

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Bırak beni," dedim sertçe nefes alarak ve Cage'in göğsüne doğru başarısızca iterek. Kahretsin, betondan mı yapılmıştı? Bu da neydi böyle?

"Hayır," diye homurdandı ve öpücüğüne sırtımı döndüğümde burnunu boynumun kıvrımına daldırdı. Ben daha fazla itiraz edemedim dili dışarı fırladı ve birdenbire yalamaya, emmeye ve ısırmaya başladı ve sonra eli vücudumun yan tarafından aşağı doğru kayıyordu ve hafifçe üzerimden kalkmak için manevra yapıyordu ve eli bacaklarımın arasındaydı ve parmakları içimdeydi ve sonra kendimi lanet olası evrenin kraliçesi gibi hissetmekle o kadar meşguldüm ki, terli benliğinin üzerimde ağır bir şekilde yattığını ya da sırtımın düz olmayan ahşap tahta zeminde bir darbe daha alıp alamayacağı konusunda ciddi şüpheler yaşadığını umursamıyordum. Kışkımda ciddi sürtünme yanıkları olduğundan oldukça emindim ama kafamdaki diğer tüm tutarlı düşünceler gibi bu da bir daha asla duyulmamak üzere hızla uçup gidiyordu.

Hiçbir şey plana göre gitmemişti. En azından benim Plan.

Önce, salak Jase annemin arabasının her yerine kustu, sonra da bayıldı ve onu arabadan çıkarıp evine götüremeyince onu kulübe götürmek zorunda kaldım. Kulüpte şansına Cage de vardı.

Ve vegan arkadaşlarımla geçirdiğim bir haftalık kampın ardından bu adam duble pastırmalı çizburger kadar iyi görünmüyorsa ne olayım.

Hayatımı sikeyim.

Yukarı, aşağı, sola ve sağa doğru becerin, doğruca cennete ve cehenneme geri dönün ve sonra Şeytan'ın kızgın çivili kuyruğuyla lanet kışkımdan becerin.

Pislik herif benimle oynuyordu. Nedense, belki de son zamanlarda yeterince am bulamıyordu, Cage dün geceden beri beni sikmeyi o kadar çok sevdiğine karar vermişti ki, beni evine geri götürmek için elinden gelen her şeyi yaptı, böylece beni biraz daha sikebilecekti.

Şikayet ettiğimden değil, en azından şu anda. Ancak daha önce, neden arabayı sürmeyi talep ettiğini, beni annemin evine geri götürmeye kesinlikle niyeti olmadığını anladığımda, biraz şikayet ettim.

Ve beni kulüpten evine geri götürdüğünü fark ettiğimde, daha da fazla şikayet ettim. Bağırđım ve çığlık attım. Ona her türlü renkli isim taktım. Hatta birkaç kez ona yumruk atmaya bile çalışmış olabilirim. Ama tüm bunlar, beni tekme ve çığlıklarla arabadan sürükleyip zorla evine götürdüğünde çabucak sona erdi.

Bildiğim bir sonraki şey, çıplak olduğumuzdu. En azından bu sefer prezervatif kullandık. Şükürler olsun.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Bu çok iyi hissettirdi.

Yaptığı her şey -beni öpmesi, bana dokunması, beni sert ya da yavaş sikmesi- fark etmiyordu. Hepsi mükemmel hissettiriyordu.

Ama şimdi, kendimi onun eline sürtüyor, parmaklarını bitkin bedenimin kaldırabileceğı kadar hızlı beceriyor olsam bile, bağıırıp çağırmaya geri dönmüşüm.

Ama bu sefer sadece ben duyabiliyordum.

Sessizce çığlık atıyor, azarlıyor ve bu kadar zayıf olduğum için kendimden nefret ediyordum. Cage'den kaçarak geçirdiğim onca yıl, duygularımdan kaçarak geçirdiğim onca yıl, lanet olası onca yıl.

Ve işte yine buradaydım. Lanet bir kukla gibi oynatılıyordum.

Sanki Montana'dan hiç ayrılmamış, hayattan bu kadar uzak bir yerde kendime bir hayat kurmamıştım. Sanki on altı yaşında bir ezik olarak hayata baktığımdan beri hiç zaman geçmemiş gibiydi.

Cage'e baktım, onun benim tüm dünyam olduğunu düşündüm, onu sevdiğimi söyledim, o ise bana baktı ve "Benim için öyle değil bebeğim" dedi.

Hayır. Hayır. Hayır. Lanet olsun, hayır!

Bu nasıl oldu? Bir hafta sonu tüm hayatımı nasıl ters yüz etmişti?

"Hayır," diye fısıldadım, Cage'in başının yan tarafını iterek onu boynumdan çıkarmaya çalıştım.

"Çeneni kapatacak mısın?" dedi başını kaldırarak. "İki saniye için mi?"

"Çekil üstümden," dedim sert karnını iterek.

"Teg-"

"Off," diye tekrarlardım sıkıca, çenemi sıkarak, umutsuzca o duvarı geri inşa etmeye çalışarak. "Bana lanet bir kulüp fahişesi gibi davranmana izin vereceğimi sanıyorsan düşündüğünden de aptalsın."

Cage'in şaşkınlığı buharlaştı ve anında öfkeye dönüştü. Yüz hatları kızgınlıkla gerildi, burun delikleri açıldı.

"Siktir git Tegen," diye hırladı. "Sen de yanımdaydın bebeğim. Daha fazlasını istemediğini düşünüyorsan kendine yalan söylüyorsun."

Ona ters ters baktım. Seks. Seks, seks, seks. Tek yaptığı buydu.

Her zaman olduğu gibi.

"Hayır, değildim!" Tersledim. "Şimdi, çekil üstümden!"

"TAMAM!" diye kükredi ve sonra ağırlığı gitti ve ayağa kalktı.

Beni bıraktığı anda soluma doğru yuvarlandım ve ayağa fırladım. Kıyafetlerimi kaptığım gibi hızla giyinmeye başladım.

"Tegen."

Arkamı dönmedim. "Ne?"

"Yapma bunu," dedi sessizce. "Böyle bırakıp gitme. Buna dayanamıyorum."

Kalbim çarpmaya başladı.

"Neden umursuyorsun ki?" Fısıldadım. "Artık beni tanımıyorsun bile."

Cevap vermediğinde kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı. Sözcükler ağzımdan çıkana kadar, doğru olmamalarını ne kadar çok istediğimi fark etmemiştim.

"Seni tanıyorum," dedi. "Tüm o lanet çay partilerini unuttuğumu mu sandın? Ya da tüm o hikayelerini, bir gün kitaba dönüştüreceğini söylediğin tüm o çılgın fikirlerini dinlemem için beni zorladığını?"

Kalp atışlarım sert bir şekilde hızlandı. Hikayelerimi hatırladı mı?

"Ama şimdi," diye devam etti. "Ne zaman eve gelsen, bana lanet olası ayakkabının üzerindeki bok gibi davranıyorsun ve bebeğim, buna dayanamıyorum. Şimdi, aramızda böyle şeyler oluyor ve sen ve babam bana aptal demeye bayılırsanız da ben aptal değilim. Bir orospunun ne zaman azdığını bilirim ve sen de üç katını yapıyordun."

Ona doğru döndüm. "Kimse sana seks konusunda aptal olduğunu söylemedi, Cage! Seks konusunda çok başarılısın! Gezegendeki her dişi bunu bilir!"

"Çay fincanı," dedi yavaşça, gözlerimin içine bakarak. "Ne kadar kıskanç görüldüğünün farkında olmalısın."

Bu doğrudan kalbime indirilmiş çifte bir darbeydi. Kısa bir cümleyle, özenle inşa ettiğim camdan evimi paramparça etmişti. Ooh, ondan nefret ediyordum, daha doğrusu ondan nefret etmek istiyordum. Orada cırılçıplak dururken, uzun sarı saçları darmadağınırken, mükemmel yontulmuş yüz hatları ciddiye, zerre kadar özbilinç olmadan ne kadar güzel olduğunu bilirken, onu hor görmek istedim... ama yapamadım.

"Anlıyorum bebeğim, anlıyorum," diye devam etti. "Sen sadece bir çocuktun ve ben sana yanlış yaptım, ama benim de bir çocuk olduğumu unutuyorsun. Ben yepyeni bir kardeşim, sadece bir yıldır buradaydım ve sağımda solumda kendilerini bana atan sürtükler vardı ve Tegen, çoğu zaman sarhoş olduğumu biliyorsun."

İçini çekti. "Bu da bir mazeret değil, sadece Tanrı'nın dürüst gerçeği, ama bu seni umursamadığım anlamına gelmiyordu. Ya da aramızda geçenleri. Umurumdaydı bebeğim, sadece bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum."

Cage durakladı ve derisini almak için eğildi. Onları giydikten sonra ceplerini karıştırmaya başladı. Bir paket sigara ve çakmağını çıkarıp iki tane salladı, ikisini de yaktı ve birini bana uzattı. Önce tereddüt ettim ama sonunda Cage gitmeme izin vermezse ya da ben Montana'nın vahşi doğasında saatlerce yürümek istemezsem hiçbir yere gitmeyeceğimi anladım. Bu yüzden lanet sigarayı aldım ve bunu yaptığımda Cage sırttı.

Gamzeleri ortaya çıktı ve trilyon kat daha kötüydü. Yani. değil. Adil değil.

"Sen asla bir kulüp fahişesi olmadın Tegen," dedi. "Bir kez bile böyle düşünmedim. Benim için sen her zaman D'nin küçük kıızıydın. Sen aileden biriydin ve Teacup, sen benim en iyi arkadaşımydın."

Nefesim ciğerlerimden titreyerek çıktı. İşim bitmişti. Bu hafta sonundan sağ salim çıkmamın imkânı yoktu.

Körü körüne arkama uzandım ve masasının arkasında olduğunu bildiğim sandalyelerden birini aradım. Her an yere yığılabiliyordum.

Cage beni hayatımda üçüncü kez mahvetmişti. Bir gün içinde beni mahvetti. Yine mahvetti.

İlki onunla tanıştığım gündü; ikincisi bekâretimi aldıktan ve beni sevmediğini söyledikten sonraki sabahı; ve tam burada, şu anda, üçüncü kez oluyordu.

- - -

Cage onu etkilemeye başlamıştı; bunu yüzünden anlayabiliyordu. Bu, onun yüzünde gördüğü en savunmasız ifadeydi.

Tegen'in son on yıldaki yüzü. Ve bu hoşuna gitmişti. Daha yumuşak, daha kadınsı görünüyordu. Onun çay fincanına benziyordu.

O da devam etti. Artık onun için değil, kendisi için hatırlayana ya da daha doğrusu geçmişte ona pek anlamlı gelmeyen bir şeyin farkına varana kadar anılarını birbiri ardına sıraladı.

O zaman Tegen'in ona karşı hissettiklerinin, yıllar boyunca yaptığı tüm kötü davranışlarla aynı zamana denk gelmesi bir anlam ifade etmiyordu. Tegen eve her geldiğinde ve ona çöpmüş gibi davrandığında neden bu kadar mutsuz hissediyordu.

"Cage!" Tegen onun peşinden çığlık attı. "Geri ver onu!"
Gülüyordu, o tutuldu çalışan aracılığıyla ve
Tegen'in mor sırt çantasını başının üzerinde
tutarak kulüp binasına girdi. Ana odadan hızlıca sola döndü
ve çift kanatlı kapıdan hemen sağa dönerek mutfağa girdi.
Mutfaktaki dört kişinin hepsi dönüp ona baktı. "Pislik herif!"
Tegen arkasından bağırdı. "Ver şunu
geri!"

"Dil!" Dorothy azarladı.
Sırt çantasını hâlâ başının üzerinde tutan Cage ona
doğru sırttı. "Aw, Teacup, sorun nedir?"
"Bana öyle deme!" diye bağırdı, bir aşağı bir yukarı
zıplayarak çantasına ulaşmaya çalışıyordu. "Ben artık küçük
bir çocuk değilim!"

"Hayır mı?" Güldü. "Sonunda o sütyenden kurtuldun mu?"
"Cage!" Dorothy tersledi. "Uygunsuz!"
Tegen'in solgun, çilli yüzü öfkeden kıpkırmızı kesildi,
Cage'in iyi bildiği bir ifadeydi bu. Onu taşaklarından
vurmasına on saniye kalmıştı ki sola dönmüş gibi yaptı ve
sonra sağa dönerek Tegen'in etrafından dolandı ve koridora
geri döndü.

Mutfağın arkasından Tegen'in çığlığını duydu.
Sırtarak koşmaya devam etti.

"Beni asla yakalayamayacaksın, ay Fincanı!" diye bağırdı omzunun üzerinden.

Ve evet, birkaç yıldır onu becermek istiyordu. Ama yine de arkadaşını özlüyordu.

Cage'in düşünceleri dalgalanıyordu. Bu sefer kızın omzunda bir çiple gitmesini kesinlikle istemiyordu. Hafta sonunu onunla geçirmesini istiyordu ve kesinlikle onun içine geri dönmek i s t i y o r d u .

"Bu son derece adaletsiz," diye fısıldadı Tegen, o çok seksi gözlerini ona dikmiş bakarken. Aşağıya bakarak sigarasını masadaki kül tablasına söndürdü ve eliyle bir tane daha yakmasını işaret etti.

Paketi ona fırlattı ve titreyen dudaklarının arasına yeni bir sigara yerleştirip titreyen elleriyle yakmasını izledi.

"Haksızlık olan ne?" diye sordu.

Homurdanarak başını salladı. "Sen," dedi. "Hiç adil değilsin."

Cage onun sigarasından bir nefes daha çekişini, külleyişini ve bir nefes daha çekişini izledi.

Mutfağa geçip onun karşısındaki koltuğa oturdu, masaya uzandı ve sigarayı parmaklarının arasından çıkardı. Tegen onun sigarayı ağzına götürüp bir nefes çekişini izledi. Sigarayı geri uzatarak ona gülümsedi.

"Hafta sonunu benimle geçir," dedi sessizce. "Seni artık tanımadığımı söylüyorsun, o zaman lanet olası hafta sonunu benimle geçir, ay Fincanı ve bana şimdi kim olduğunu göster."

Ona bakarak başını salladı. "Neden?" diye sordu. fısıldadı. "Bu senin için neden önemli ki?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi. "Öyle işte."

"Annemi öylece yalnız bırakamam," dedi ama yüzündeki ifadeye bakılırsa kararını çoktan vermişti.

"O zaman gidip onu alalım," diye önerdi. "Ve öğle yemeği için dışarı çıkarız."

Tegen'in ağızı açık kaldı. "Ne? Randevu gibi bir şey mi?"

Cage bir an için bunu düşündü. Bu bir randevu gibi miydi? Bilemezdi; daha önce hiç randevuya çıkmamıştı. Birinin öğle yemeği molasına sakso çektirmek için gitmenin sayılıp sayılmayacağından emin değildi.

Her neyse.

Omuz silkti. "Tabii. Neden olmasın?"

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Dirty aynadaki yansımasına baktı. Baktı, baktı ve baktı. Kendini bile tanıyamadı. Sakalı ya da saç olmadan...

Hiç de düşündüğü gibi görünmüyordu. Eskiden olduğu genç çocuğu görmeyi bekliyordu. Üvey annesinin sevdiği yüzü, vücudu adil bir oyun olsa bile asla zarar vermediğinden emin olduğu yüzü. Güzel dediği yüzü. Melek gibi.

O yüz gitmişti. Rahat bir nefes aldı.

Zaman ona pek iyi davranmamıştı. Kafasını ve yüzünü tıraş ederek görünüşünden on yıl eksiltmiş olabilirdi ama bu, gözlerinin ve ağzının etrafındaki çizgileri ya da gözlerindeki yorgun bakışı gizlemek için hiçbir şey yapmamıştı.

Çirkin değildi. Ama artık güzel de değildi. Aslında, gördüklerinden hoşlanıyordu. O sadece...oydu. Bir erkekti.

Diğer odada cep telefonunun çaldığını duyan Dirty aceleyle derisini giydi ve banyodan çıktı. Telefonu yatağından kaptı.

"Naber, Prez?"

"Bir sorunumuz var."

Ne olmuş yani? Her zaman bir sorunları vardı.

"Ne?"

"Homurdananlardan biri polis telsizinden Ellie'nin kayıp olarak bildirildiğini duymuş. Bağlantılarımızdan biri araştırdı ve lanet olası Mooresville'in Ellie'yi Hank'in yerinde gördüğünü söyleyen bir rapor yazdığı ve bir sonraki bildiği şey, barın yanındaki ara sokakta lanet olası çantasını bulduğu ortaya çıktı. Sonra puşt herif işi bir adım daha ileri götürmüş, ailesinin evine gitmiş, onlara eve döndüğünü söylemiş, iş görüşmesinden bahsetmiş, her şeyi anlatmış."

Dirty'nin çenesi kilitlendi. "Onun oyunu ne? Olanlardan sonra neden onun bulunmasını istesin ki?"

"Biliyorsam ne olayım," dedi Deuce. "Aklıma gelen tek şey, kızın elimizde olduğunu biliyor olması. Ve onu bir koz olarak kullanmak istiyor ya da bizi kurutmaya çalışan bir şey. Ya öyle ya da onun için gelecek, onu dışarı çıkaracak ve suçu bizim üzerimize yıkmaya çalışacak."

Kahretsin, o heriften nefret ediyordu.

"Plan nedir?"

Deuce, "Mooreville adamlarıyla mekanını basmaya karar verirse hiç şansın olmayacak," diye homurdandı. "O yüzden kızın üstünü ört, bisikletinin arkasına koy ve koca kışını kulübe götür. Kilit altına alıyoruz. Bu orospu çocuğu kulübümle dalga geçebileceğini sanıyor, gerçeklerle yüzleşmek üzere."

Deuce telefonu kapattı.

Dirty kaşlarını çatarak telefonuna baktı. Ellie'nin kışkı o kadar da şişman değildi. Ama Deuce'un Ellie'nin kışkı hakkında ne hissettiğinden çok, Ellie'nin bisikletinin arkasında olmasıyla ilgileniyordu. Arkasında. Onu göremeyeceği bir yerde.

Daha da kötüsü. Ona dokunuyor olacaktı. Sadece dokunmakla kalmayacak, tüm vücudunu ona bastıracaktı. Daha önce hiç kimsenin kaltağa binmesine izin vermemişti. Arkasında olup bitenleri kontrol edememe düşüncesine dayanamıyordu; birinin onu zapt edebileceği, aşağı itebileceği ve ona ne yapmak isterse yapabileceği düşüncesine.

"Kirli mi?"

İrkilerek arkasını döndü ve Ellie'yi yatak odasının kapısında dikilirken buldu. Gözleri irileşerek ona böcek gözlü bir görünüm verdi ve dudakları aralandı.

"Kirli mi?" diye tekrarladı, sesi şok olmuş gibiydi.

Hiçbir şey söylemedi, sadece onun kendisini, tıraşlı kafasını ve sakallarını alışını izledi. Aslında temiz beyaz bir tişört giyecek kadar ileri gitmişti. Eğer temiz olacaksa, son adımı da atması gerektiğini düşünmüştü. Onun

Ancak derileri hâlâ kirliydi ve bunu düzeltmek için acil bir planı yoktu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Ellie. "Görünüyorsun... görünüyorsun..." Başını sallayarak konuşmasını sonlandırdı.

Dirty, kızın ona bakışından hoşlanmamıştı. Hem de hiç.

"Ailen biliyor," dedi sertçe. "Moorseville seni arıyor." Bu onu sersemliğinden kurtarmış gibi görünüyordu.

"Başka seçeneğim yok," diye devam etti. "Kulübe gitmek zorundasın.

Kilitleniyoruz."

"Annem," diye fısıldadı. "O gerçekten hasta; iyi olduğumu bilmeye ihtiyacı var."

Dirty cep telefonunu uzattı. "Ara onu," dedi. "Olanları anlat ama polise bir şey söylemeyeceklerinden emin olmalısın. Atlılar ve kanun arasında işler karışmak üzere ve sen de ortada kalacaksın."

Ellie ona baktı, muhtemelen "ortalık karışmak üzere" derken neyi kastettiğini anlamaya çalışıyordu ama adam ayrıntı vermeyecekti. Bu lanet olası karmaşanın ortasında olabilirdi ama bu, karmaşanın ne olduğunu bilmeye hakkı olduğu anlamına gelmiyordu.

Ellie telefonu ondan aldı ve Ellie ailesini ararken, o da dolabını karıştırarak Ellie'nin giyebileceği bir şeyler aramaya başladı. Telefonu kapattığında ve morarmış yanaklarındaki gözyaşlarını silerken, ona bir çift deri, bir kemer, beyaz bir tişört ve eski deri ceketini uzattı.

"Evden çıkmadan önce kaskımı tak," diyerek kaskı işaret etti ve hazırlanması için onu yalnız bıraktı.

Birkaç dakika sonra Ellie onun yatak odasından çıktı. Tişört göğüslerini sımsıkı sarıyordu ve derisi de vücuduna tam oturuyordu.

Çok seksi görünüyordu. Ama gözünü alamadığı şey ceketiydi.

Dirty bunu açıklayamıyordu, anlayamıyordu da, neden bir kadının kendisine ait bir şeyi, ilk deri ceketini, Deuce onu Montana'ya geri getirdikten sonra kendisi için aldığı ilk şeyi giydiğini görmek onu...

Mesela...

Sertçe yutkundu.

Bir erkek gibi. Lanet olası bir erkek gibi hissetti. Bu çok garip bir duyguydu.

"Hazır mısın?" Ellie elinin tersini burnunun altına silerken burnunu çekerek sordu.

"Evet," diye mırıldandı ve arkasını döndü. Birdenbire onu kulübe götürmek istemedi. Onu erkeklerin etrafında istemiyordu; onu burada tutmak istiyordu. Onunla birlikte. Onunla değil ama yakınında, bir ya da iki oda ötede, böylece arada bir güldüğünü duyabilecekti. Ya da başka bir şey.

- - -

Ellie kaskı kafasına geçirdi ve Dirty'yi dışarıda, bisikletini park ettiği kaldırıma kadar takip etti. Cadde her zamankinden daha kalabalıktı; hafta sonu tatili olduğu için kasaba halkının hepsi şehre inmişti, bu yüzden Ellie başını öne eğdi ve Dirty'nin bisikletine binmesini sessizce beklerken etrafına bakmadı.

Dirty'nin "Lanet olsun," diye mırıldandığını duydu ve başını kaldırdı. Dirty'nin bakışlarını sokağın diğer tarafına, Hank'in evinin önüne doğru takip ettiğinde Daniel'ı iki üniformalı ve Hank'in kendisiyle birlikte ikisine bakarken buldu. Yüreği ağzına geldi.

"Kaskın kapağını aç," dedi Dirty nefesinin altından. "Sen olduğunu biliyor. Bu boku hemen burada ve şimdi oynamamız gerekecek."

Sertçe yutkunan Ellie, titreyen elleriyle Daniel'in sert ve dar bakışları doğrudan kaskına yöneldi.

Onu.

Daniel ve iki memuru onlara doğru ilerlerken, "Beni onunla yalnız bırakmayın," diye fısıldadı çılgınca. "Lütfen, Kirli, lütfen beni bir yere götürmesine izin verme."

Dirty ona döndü ve yüzündeki ifadeyi görünce tereddüt etti.

Yüzü. Daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu. Bu... bu... öfke, kararlılık ve kesinlikle biraz da delilikti.

"Denerse onu olduğu yerde öldürürüm," dedi Dirty sıkılmış dişlerinin arasından. Ellie, Dirty'ye bön bön baktı. Onun güpegündüz ve kasabanın yarısının önünde bir kanun adamını öldürebileceğinden bir an bile şüphe duymamıştı, ifadesi o kadar dehşet vericiydi.

"Ellie," dedi Daniel, Dirty'nin motosikletinin karşı tarafında durarak. "Biz de seni arıyorduk."

Kan dolaşımında hızla aktığını hissettiği öfke ve felç edici korkuya rağmen Ellie titreyen bedeninin mümkün olduğunca hareketsiz kalmasını istedi. "Gerçekten mi?" diye sordu sesi titreyerek.

Boğazını temizleyerek tekrar denedi. "Neden?"

Daniel'in ağzının kenarı kalktı. "Bir polis memuru Hank'inkinin arkasında senin çantanı bulmuş," dedi yumuşak bir sesle.

Ellie Daniel'a baktıkça kendini daha da hasta hissetmeye başladı, ta ki yükselen mide bulantısını durdurmak için terli ve titreyen ellerinden birini midesinin üzerine koymaktan başka çaresi kalmayana kadar.

"O iyi," diye homurdandı Dirty, kendini kısmen onun önüne doğru manevra yaparken. Bir kalkan, koruyucu bir duvar gibi... onu bir kez kurtarmış ve bunu tekrar yapmaya hazır bir adam gibi. Kanunla yüzleşirken bile.

"İyi görünmüyor," diye karşılık verdi Daniel. "Aslında oldukça hırpalanmış görünüyor."

Ellie ona bön bön baktı. Bu adamın cüretine, küstahlığına inanamıyordu.

"Ona çantasını geri vermeye ne dersin?" diye homurdandı Dirty, "ve biz de yolumuza gidelim."

Daniel'ın sırtışı Kirli'ye odaklandığında acımasız bir hal aldı. "antası karakolda," diye cevap verdi sıkıca. "Kayıp kişi davası olduğunu düşündüğümüz bir davanın kanıtı."

Dirty başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Özlemedi, Einstein."

"Ailesi öyle olduğunu düşünüyor," diye karşılık verdi Daniel, eli belindeki tabancaya gitti. Her iki yanında duran iki polis memuru da aynı hareketi yaptı.

Dirty de öyle. Kesiğine uzandı ve-

"Hayır, yok," dedi Ellie, Dirty'nin arkasından çıkarak. "Az önce onlarla konuştum, birkaç günlüğüne bir arkadaşım la takılmaya karar verdiğimi ve yakında geleceğimi söyledim. Bunun bir sürpriz olması gerekiyordu." Daniel'a ters ters baktı, öfkesinin bu dehşet gösterisinde ön planda yer almasına minnettardı. "Senin mahvettiğin bir sürpriz." Bu son beş kelimeyi dişlerinin arasından söyledi ve olabildiğince zehirli imalar la noktaladı.

"Arkadaşlardan bahsetmişken," dedi Dirty. "Gitmemiz gerek. Gitmemiz gereken yerler var."

Daniel ona dönerek, "Ellie," dedi sıkıca.

Büzölüp gitmemek için tüm irademi, üzerinde dolaşan o korkunç ağızı, onu ısırdığını, taciz ettiğini, giysilerini yırttığını, yumrukladığını, tokatladığını hatırlamamak için tüm aklımı kullanmam gerekiyordu.

"Dosyayı kapatabilmemiz için benimle karakola gelmen gerekiyor."

Dirty bisikletinin üzerinden Daniel'ın kişisel alanına doğru eğilerek, "Hayatta olmaz," dedi. "O istasyona birinin gelmesini istiyorsan, bu Deuce olacak. Ve çok yakında gelecek."

Daniel'ın ifadesi değişmemiştir ama gözleri değişmiştir. Ellie'nin gördüğü korku muydu? İçinden memnuniyet kükredi.

Daniel Deuce'dan korkuyordu. Ve birden Deuce ve Atlılar'ı tanıdığı için daha önce hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

Daniel cevap vermeden önce birkaç gergin an bekledi. "Yaptığından emin ol," diye yanıtladı sakın bir sesle.

Daniel ve memurları gözden kaybolduktan sonra, Dirty bisikletine bindi. Oturduktan sonra başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Atla," dedi sıkıca.

Onu bisikletinin arkasında istemiyordu; bu çok açıktı. Dokunulmakla, boşluğa ihtiyaç duymakla kesinlikle sorunları vardı ve hatta tam uzunlukta konuşmalar yapmakla ilgili sorunları var gibi görünüyordu.

Ama şu anda ikisinin de fazla seçeneği yoktu. Sadece ona dokunmasının başka bir geçmişe dönüşe ya da daha kötüsüne yol açmayacağını umuyordu.

İlk başta ona dokunmadan arkasına geçmeye çalıştı ama en son motosiklete bindiği zaman Cage'le yattığı ilk ve tek zamandı. Yıllar ve yıllar önce. Sonunda denemekten vazgeçti ve kendini sabitlemek için Dirty'nin omzunu tuttu, sol bacağını koltuğun üzerinden geçirip kendini yukarı kaldırdı.

Oturur oturmaz kollarını Dirty'nin beline doladı ve bunu yaparken Dirty'nin sırtı dimdik oldu. Ellerini Kirli'nin beline koyarak dondu kaldı ve sonra "Sana zarar vermeyeceğim" diye fısıldadı.

Nefesini tuttu ve onun tepki vermesini, kendisine kızmasını, hatta gülmesini bekledi ama bunun yerine vücudu gevşedi ve omuzları öne doğru eğildi. Rahatlamış bir şekilde nefes alarak, onun zayıf beline sıkıca tutunana kadar orta bölümünün etrafında yavaşça kaymaya devam etti.

Dirty, Harley borularının gürültüsü arasında yüksek sesle, "Benimle eğil," dedi.

"Ne?" diye sordu.

Başını yana çevirdi. "Köşeye geldiğimde benimle birlikte eğil."

Kadın başını salladı, adam öne doğru baktı ve sokağa fırladılar.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Son içkimi de içtikten sonra bardağı bardağın üzerine bıraktım ve Cage'e dönüp ters ters baktım. "Beni buraya gelmeye ikna etmene izin verdiğime inanamıyorum," diye mırıldandım.

Cage birasından bir yudum almadan önce sırttı. "Kim konuşuyordu lan?" diye sordu. "Tek hatırladığım bir sürü sevişme."

Boş bardağıma bakarak, sessizce cinin kendini yeniden doldurmasını diledim. Hiçbir şey planlandığı gibi gitmiyordu. Hiçbir şey.

Annemin evine uğramak beni Cage'in çıplak kucağına daha da itmekten başka bir işe yaramamıştı. Onun annemle olan ilişkisini, ona karşı o kadar dikkatli, nazik ve tatlı oluşunu izliyordum ki, oradan ayrıldığımızda, ben ona cinsel saldırıda bulunmadan önce bisikletine ancak varabilmiştik.

Peki ya bir adam çok kırılgan annenize iyi davranıyorsa? Bu, aniden onun sikini ağzınıza almak için can attığınız anlamına gelmemeli. Ya da günün geri kalanını onun saçma sapan motosiklet kulübünde geçirmeyi kabul edip, hala sikini ağzınızda arzulamanız anlamına gelmemeli.

"Sence bizi gördü mü?" Fısıldadım.

"Annen mi? Yolda beni çırılçıplak soymaya çalıştığını gördün mü?" Cage homurdandı. "Evet bebeğim, sanırım bütün mahalle bizi gördü."

"Neden beni durdurmadın?" diye sordum.

Bana eğlenen bir bakış atan Cage gülmeye başladı. "Seni durdurmak mı? Bebeğim, senin amın çatlak gibi. Bütün gün o lanet şeyin içindeydim ve hâlâ daha fazlası için can atıyorum."

Ahhhhh, kahretsin. O gülümseme, o ses, bir şekilde kulağa çok seksi gelen o kaba sözler.

"Tegen," dedi yumuşak bir sesle. "Bana öyle bakmayı kes bebeğim, yoksa seni kaldırıp doğruca odama götürürüm. Oraya gitmek istemediğini biliyorum ama bana öyle aç aç bakıp duruyorsun, ne istediğin umurumda

değil. Sadece alacağım."

Cage'e baktığımı fark edince sertçe yutkundum ve bakışlarımı kaçırdım. Saniyeler sonra elinin kalçama indiğini ve yavaşça bacaklarımın arasına kayarak beni kavradığını hissettim. "Sanırım yine de alacağım," dedi, sesi kısık bir hırıltıydı.

Zorlukla nefes alarak, onun dokunuşu yerine konuşmaya odaklanmaya çalışarak yüzümü ona döndüm. "Ona karşı bu kadar nazik olduğun için teşekkür ederim."

Cage gözlerini kırıştırdı. "Ha?" dedi elini geri çekerek. "Annen mi? Neden yapmayayım ki?"

Omuz silktim. "Herkes kulübe gelmesi için ona baskı yapıyordu ama sen bundan bahsetmedin bile. Gerçekten çok naziksin."

"Bir şeyi unutuyorsun bebeğim," dedi nazıkçe. "D'yi seviyorum. Hepimiz D'yi seviyoruz. Ona baskı yapan kimse onu incitmeye çalışmıyor, sadece onu özleyiyorlar. Onu bir süredir görmüyordum ve kulübü onun üzerine salmak gibi bir niyetim yoktu."

Ona baktım, gözlerim mükemmel yüzünün her santimetresinde geziniyor, onun yanında oturmak için inanılmaz derecede yetersiz hissediyordum.

Neden bu kadar tatlı davranıyordu?

"Ne zamandan beri bu kadar iyisin?" Fısıldadım.

Cage'in burun delikleri hafifçe açıldı. "Seninle tanıştığım günden beri sana doğru davranmadığım tek bir gün oldu, Çay Fincanı. Haksız mıyım?"

Yanaklarım kızararak hemen ondan uzaklaştım ve aynı hızla Cage kalçamı kavradı ve ben acı içinde inleyene kadar parmak uçlarını etime batırdı.

"Bana bak," diye hırladı.

Zaten öyleydim. Gözlerimi dikmiş bakıyordum.

"Haklı mıyım? Haklı mıyım?" diye sordu sessizce, doğrudan gözlerimin içine bakarak. Ona baktıkça öfkem azalmaya başladı. O... haklıydı.

Birden kendimi çok aptal, çok küçük hissettim, sanki ona karşı duyduğum tüm öfke kocaman bir zaman kaybıymış gibi. Beni ikna etmeye çalıştığı her seferinde onu dinlemiş olsaydım, ona doğru bakmış olsaydım, gözlerindeki özrü yıllar önce görmüş olacaktım. İçimden bir mide bulantısı dalgası geçti. Burada neler oluyordu?

Eğer onunla konuşmaya bile bu kadar isteksiz olmasaydım, Cage ve benim aramdaki bu şey, her neyse, yıllar önce gerçekleşir miydi?

Alt dudağımı ısırdım, çelişkili hissediyordum, hızlıca başımı salladım ve o da hemen bıraktı. Memnun görünerek bar taburesine yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Bir şeyler hatırlayıp da kimseye söylemediğini hiç merak ettiniz mi?"

Konunun aniden değişmesi beni duraksattı. "Ne?" diye sordum. Başımı sallayarak sordum.

Omuz silkti. "Öğle yemeği sırasında söylediği bir şey. Christopher'ın Hawk'ın bisikletine binmek istediğini, ama sonra ona asla izin vermeyeceğini, senin on iki yaşına kadar bisiklete binmene izin vermediğini söyledi."

Ona baktım, düşüncelerim milyonlarca farklı yöne dağılıyordu. Hatırlıyor muydu? Yoksa hatırlamasına yardımcı olmaya çalıştığım birçok girişimden birinde ona bundan bahsetmiş miydim? Telefon konuşmalarını ve eve yaptığım ziyaretleri hatırlamaya çalışarak beynimi zorladım.

Kahretsın! Bilmiyordum! Hatırlayamadım.

"Bunu neden yapsın ki?" Ben sordum. "Neden bana söylemedi?"

"Yıllardır Jase'i bekliyordu, Teacup," dedi Cage, "ama sonunda yaşlı karısı tarafından kafasından vuruldu. Belki de onu hatırladığını belli etmemenin çıkış yolu olduğunu düşünmüştür."

"Lanet olsun," dedim. "Vay anasını!"

Cage bana şaşkın bir bakış attı. "Ne dedin?" "Bu sabah ağlıyordu."

Pencerede durmuş Jase'le kavga etmemi, onun sarhoş aptal kışını arabaya atmamı izliyordu ve ağlıyordu. Jase'in içeri girme tehlikesi ortadan kalkmıştı. Onun tehdidi için ağlamıyordu... onun *için ağlıyordu*.

Bu, bir erkeği hatırlamayan bir kadının yapacağı bir şey değildi. Hatırlamadığın biri için neden ağlarsın ki? Bu, kalbi bir erkek tarafından defalarca kırılmış bir kadının yapacağı bir şeydi.

Bana söylemediği için ona kızmak istiyordum ama aynı zamanda onu yargılayacak durumda da değildim. Ben sorunlarımdan kaçıyordum. O da kendi sorunlarından saklanıyordu. İkimiz de aynı şeylerden suçluyduk.

"Seni eve götürmemi ister misin?" Cage sordu, yüz ifadesi endişe doluydu. "Görünüşe göre senin ve onun konuşmaya ihtiyacı var."

Başımı salladım. "Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

Düşünceli görünen Cage başını salladı, sonra birden sırtımaya başladı.

"Seni ilk kimin gezdirdiğini hatırlıyor musun, Teacup?"

"Evet," dedim kuru bir sesle, gülümsememi bastırarak. "Bana ilk sürüşlerimin hepsini sen verdin."

Deuce'un ofisinin kapıları aniden çarparak açıldığında ve ana odadaki herkes onun hışımla çıkışını izlemek için döndüğünde, Cage beni taburemden çekip almak ve bir tur daha attırmak üzere olduğunu gösteren bir bakış attı. Odadakileri şöyle bir süzdü ve öfkeli bakışlarını Mick'in üzerinde durdurdu.

"Bütün çocukları çağırın," dedi. "Ailelerini de getirmelerini söyle. Şu andan itibaren tecrit uygulayacağız."

Eva'yı arayan Deuce onu işaret etti. "Bebeğim, git D'yi al ve buraya getir."

Bekle. Ne oldu? Kilitlenme mi? D? Kahretsin.

Olamaz, hayır.

Bar t a b u r e m d e n atladım ve beni tutmaya çalışan Cage'in elini tokatlayarak uzaklaştırdım.

"Tegen!" o tısladı. "Sen Biliyorum

KİLİTLEME anlamına gelir Sen de!"

"Ben gidiyorum!" Deuce'ye doğru bağırdım, hızla kapıya doğru koşarken Cage'i görmezden geldim.

"Tegen!"

Yürümeye devam ettim.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye seslendi Deuce. "Bu kulüp işi."

Bucket aniden ön kapının önünde dikilmiş, kafasını bana doğru sallayarak gitmeme engel oluyordu. Yürümeyi bıraktım ve ona ters ters baktım.

"Çekil," diye bağırdım.

Bucket sırtıttı. "Hayatta olmaz," dedi.

"Çekil!" Bağırdım.

"TEGEN!" Deuce böğürdü.

Bucket işaret parmağını dairesel bir hareketle çevirerek dönme zamanımın geldiğini işaret etti, bu beni daha da sinirlendiren bir şeydi.

Bucket'ı tersleyerek etrafımda döndüm. "Ben senin lanet kulübünün bir parçası değilim!" diye bağırdım. "Annem de öyle!"

Deuce bana doğru ilerlerken, çizmeli adımları ağır ve kasıtlıydı, burun delikleri alev alevdi, öfkeli bakışları altında büzülmemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Deuce'un öfkeli hali hoş bir görüntü değildi; aslında kesinlikle dehşet vericiydi.

"Beni dinle," diye homurdandı Deuce sessizce, bana ulaşmıştı. "Şu anda senin çeneni dinleyecek vaktim yok. Yerel kanunlarla ilgili henüz çözemediğim bir sorunumuz var. Yani şu anda bir şeyler oluyor diye o lanet kapıdan çıkıp gitmene izin vereceğimi sanıyorsan aptalın tekisin."

Deuce barı işaret etti. "Ağzı bozuk küçük kışını oraya geri götür, Kral Aptal'ın yanına otur ve her ne halt ediyorsan onu yapmaya devam et.

Ve bunu yaparken çok rahat ol, çünkü Çarşamba'ya kadar burada olacaksın."

Çenem düştü. "Çarşamba!" Deuce'un öfkesinin kimsenin uğraşmak isteyeceği bir şey olmadığını öfkemden unutarak bağırdım. "Salı günü işe dönmek zorundayım!"

"Lanet olsun," dedi ve çoktan benden uzaklaşmaya başlamıştı. Beni görmezden geliyordu. Bana sanki onun deri giysili kölelerinden biriymişim gibi davranıyordu.

"Seni lanet olası pislik!" Kendimi tamamen unutarak bağırdım. "Sen benim başkanım değilsin! Sen benim babam değilsin! Sen benim patronum değilsin! Artık bana ne yapacağımı söyleyemezsin!"

Deuce yavaşça, tehditkâr bir şekilde bana doğru döndü. "Ben senin baban değil miyim?" Alay etti. "Bunca yıldır sırtındaki giysileri ve karnındaki yemeği kim sağlıyordu? Cali'deki o bok gibi pahalı dairenin parasını kim ödüyordu? Sana kim para yolladı, seni ve ZZ'yi bu lanet olası oyunda önde tuttu?"

"Sana parana ihtiyacım olmadığını söyledim!" Sesimin tizleşmeye başladığını umursamadan bağırdım. Tepeden tırnağa titriyordum ve gözlerim dolmaya başlamıştı. "Her hafta aradığında sana söylüyorum, ZZ de öyle! Onu hangi işlere gönderiyorsan, gayet iyi yapıyor gibi görünüyor! Ama sen o koca kafanı ait olmadığı yere sokmak zorundasın çünkü Tanrı korusun etrafındaki her küçük şeyi kontrol etmiyorsun! Sana ihtiyacım yok, Deuce! Bu kulübe ihtiyacım yok! Hiç ihtiyacım olmadı!"

Burun delikleri alevlenmiş, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş Deuce bana baktı.

Aşağı. "Cage!" diye bağırdı, gözleri hâlâ benim üzerimdeydi. "Kafataslarında delikler açmaya başlamadan önce o son kış parçanı suratımdan çek!"

"Seni cinsiyetçi, kendini beğenmiş ŞEREFSİZ!" Çığlık attım ve Deuce'a doğru hamle yaptım. Ne yaptığımı bilmiyordum.

ona ulaştığında ne yapacağımı düşünüyordum ama o kadar ilerisini düşünmüyordum. Ona ulaşmak, yumruklamak, boğmak, taşaklarını tekmelemek, herhangi bir şey yapmak istiyordum. Sadece canını yakmak istiyordum.

Ama ona asla ulaşamadım. Beni yandan yakaladılar, yerden kaldırılır ve hızla odadan çıkarılır.

"Senden nefret ediyorum!" Deuce'a doğru bağırdım.
"Senden nefret ediyorum!"

- - -

Cage yatak odasının kapısını açıp içeri girdi, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve Tegen'in çırpınan bedenini yatağa fırlattı. Tegen hemen oturur pozisyona geçti ve yataktan atlamak için hamle yaptı ama Cage bir anda Tegen'in üzerine atladı, bacaklarını altından çekti, kalçalarına sarıldı ve kollarını iki yanında tuttu.

Kalbi göğsünün içinde düzensiz bir şekilde çarpan Cage ona ters ters baktı. Onun babasıyla bir kez daha sözlü kavgaya tutuşmuş olması umurunda bile değildi. Deuce'un suratına yumruk atmasına sadece birkaç santim kalması ve bunun için kışına tekme yemesi de umurunda değildi. Tegen'in asla değişmeyecek olması umurunda bile değildi; her zaman düşünmeden hareket edecek, sonuçlarının farkında olmadan herkese, her yere laf yetiştirecekti. Kızın kulüpten nefret etmesi umurunda bile değildi.

Tek önemsemediği, tek düşünemediği, babasıyla birbirlerine bağırıp çağırdıkları her şeyin önüne geçen tek şey...

ZZ.

Hiç kimse, tek bir kardeş bile, Mick bile ZZ'nin nerede olduğunu bilmiyordu. Deuce bir süre önce herkese ZZ'nin artık onları ilgilendirmedini ve soru sormayı bırakmalarını çünkü cevap vermeyeceğini söylemişti.

Sana kim para gönderiyor, seni ve ZZ'yi oyunun önünde tutuyor?

Bu da ne demek oluyor? ZZ'nin Cali'de olduğu mu? Ya da ZZ'nin Tegen ile Cali'de olduğunu biliyor muydun?

"Bırak beni, seni aptal herif!" Tegen umutsuzca kollarını adamın pençesinden çekmeye çalışarak çığlık attı.

Aptal. Lanet olsun.

Kaybetti. Kendini kaybetti. Kafası zaten karmakarışık, bilmediği her türlü çılgınca şeyi hissediyordu ve Tegen'in ona son darbesi onu lanet olası uçurumdan aşağı gönderdi.

"ZZ!" diye kükredi. "Lanet olası ZZ!"

Tegen gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"Ne?" diye fısıldadı.

"Beni duydun," diye homurdandı. "Şimdi dökül bakalım. Sen ve ZZ Cali'de birlikte misiniz? Birlikte mi yaşıyorsunuz?"

Tereddüt etti; sadece gözlerinin küçük bir kayması, o kadar küçük bir hareket ki, doğrudan ona bakıyor olmasaydı fark edemeyecekti. Küfrederek onu itti ve ayağa kalktı. Ellerini saçlarında gezdirerek arkasını döndü ve düşünmeye fırsat bulamadan tepki vererek çizme giymiş ayağını doğrudan duvara vurdu. İçinden, kontrol edemediği ani bir öfkeyle birlikte, çözemediği duygular geçiyordu.

Arkasına döndü ve Tegen'i yatağında dik oturmuş, ona ters ters bakarken buldu.

Tegen. ZZ. Hesaplama değildi.

Tegen'di, Tanrı aşkına. Kaltak hayatı boyunca ona kafayı takmıştı ve şimdi, bu hafta sonu, olan biten her şeyle birlikte...

Onu hissediyordu. Bu işin içine girmişti. Ve başından beri evde biri vardı, herhangi biri değil, onun lanet olası kardeşlerinden biri.

Onu hâlâ sevdiğinden o kadar emindi ki. Bunu nasıl yanlış okumuştı?

"Onu beceriyor musun?" diye sordu.

Yeşil gözleri saf bir öfkeyle parlıyordu; ne pahasına olursa olsun tırnaklarıyla gözlerini oymaya hazır bir şekilde kendini yatağından fırlatmaya çalışıyordu. Ona hakkını vermeliydi.

-Böyle bir kadın olduğu için çelik gibi taşakları vardı. Ama ne olursa olsun, artık onun herhangi bir konuda ne kadar kızgın olduğu umurunda bile değildi. Bunca yıldır, o gizlice kardeşlerinden biriyle birlikte olurken yaptığı bir şey yüzünden tepki çekiyordu.

Onun saçmalıkları şimdi sona erecekti.

"Cevap ver bana, kaltak!" diye bağırdı.

Gözlerini kırpmadan, kıpırdamadan, pişmanlık duymadan ona baktı. Adam bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Az önce yataklardan atlamış olması umurunda bile değildi. Kulüpten bu kadar nefret ediyordu. Ondan o kadar nefret ediyordu.

"Cevap ver bana!" diye kükredi.

"Evet!" diye tısladı.

KAHRETSİN! Neden umursuyordu ki?

Uzun zamandır Çay Fincanı olmamıştı, o sadece başka bir orospuydu, kardeşten kardeşe atlayan başka bir orospu.

Onu sikmekten hoşlanmıştı, ne olmuş yani? ZZ de onu sikmekten hoşlanıyordu, kimin umurundaydı?

Kusacaktı. Lanet olası kusacaktı.

İlk kez bir kızın yanında kalmasını gerçekten istiyordu ve tüm kavgalara rağmen onunla vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Tanrım. Daha fazlasını istemişti. Kardeşlerinin sahip olduğu şeyi aptalca istemişti, bunu uzun zamandır istiyordu ve bunu aptalca Tegen'den istemişti.

Tam bir morundu. Babası haklıydı. Aptallar Kralı'ydı.

"Görünüşe göre tıpkı lanet olası annen gibi olmuşsun," diye tükürdü ve ona en çok acı vereceğini bildiği yerden vurdu.

Cevap beklemedi, gözleri fal taşı gibi açıldı ve adam arkasını dönüp kapıyı açtı ve hışımlla koridorda ilerlemeye başladı.

"Biliyordun!" diye bağırdı ana odaya geçerken, babasının durduğu yeri işaret ederek. "Tegen'in Z'nin yatağında olduğunu biliyordun," diye devam etti, "ve bana tek kelime bile etmedin!"

"Ne? Tegen ve ZZ ne?"

Cage ilk kez Danny ve Ripper'ın kızlarıyla birlikte geldiklerini fark etti ve Danny pek mutlu görünmüyordu.

"Tegen'in neyi?" diye sordu. "Kiminle?"

Onu görmezden geldi. Çok heyecanlıydı; Tegen'in babasıyla karşı karşıya geldiğinde nasıl göründüğünü içinde hissediyordu, öfkeden titriyordu, her an patlamaya hazırdı ve patladığında babasını da yanında götüreceğini umuyordu.

Deuce'un gözleri kısıldı. "Ciddi misin sen? Ben lanet olası bir randevu servisi miyim? Bokunu kabul eden her deliğe sokuyorsun, Tegen'i farklı kılan ne?"

Cage patladı.

"ÇÜNKÜ O TEGEN!" diye kükredi. "O lanet olası benim!"

Babasının özür dilemeyen, tereddütsüz bakışları onu daha da üzmemekten başka bir işe yaramadı.

"Bir şey söyleyecek misin?" Cage talep etti. "Yoksa orada öylece duracak mısın?"

"ZZ nerede?" Danny araya girerek onunla babalarının arasına girdi. "San Francisco'da mı?"

Cage ona kendini becermesini söylemek için ağzını açtığı anda Ripper ondan önce davrandı. Ripper ters ters bakarak Danny'nin kolunu tuttu ve onu aralarından çekip çıkardı.

"ZZ'nin nerede olduğu neden umurunda ki?" Ripper homurdandı.

"Oh, kapa çeneni!" Danny onun kolunu tuttuğu yerden çekerek tersledi. "Hepimiz onun için endişeleniyoruz. Sanki bundan başka bir şeyle ilgiliymiş gibi davranma!"

"Z onunla yaşıyor," dedi Deuce ve tüm gözler ona çevrildi. "Yolda olmadığı zamanlarda, ki çoğu zaman yolda oluyor."

"Yolda ne yapıyorsun?" Ripper sordu.

Deuce Ripper'a döndü, adama bakıyordu ama gözünü bile kırpmadı. Cage, Ripper ve kulüpteki diğer herkes bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu.

"Tanrım," dedi Ripper nefesinin altından. "Z? Z bu boku mu yapıyor?"

Kimse tek kelime etmedi, çünkü herkes "o bokun" ne anlama geldiğini zaten biliyordu. Deuce'un Z'si ön saflardaydı, tüm kirli işlerle ilgileniyor ve ilk elden denetliyordu. Bu, çoğunlukla yaşayıp yaşamadıkları umurlarında bile olmayan göçebelere ihale edilen pis bir işti.

Tegen ve ZZ'yi kastederek, "Ne kadar sürecek?" diye sordu. Deuce ona baktı. "Bunun bir önemi var mı?"

"NE KADAR UZUN?" Cage bağırdı.

"Yıllar," diye yanıtladı Deuce, sesi öfkeyle gerilmişti. Yıllar. Lanet olası yıllar.

Mide bulantısı geri geldi, bu sefer daha kötüydü.

Ne haltlar dönüyordu? ZZ'yi seviyor muydu? ZZ'ye geri dönmek için onun üzerinden yuvarlandığını düşünmek bile adamın sadece onu tokatlamakla kalmayıp suratını dağıtmak istemesine neden oluyordu.

Bunu kavrayamıyordu bile, bu çok... Siktir.

Tegen ve ZZ... birlikte mi? ZZ onun için çok yaşlıydı. ZZ sadece onun için çok yaşlı değildi, ZZ tehlikeli işlere bulaşmıştı. Herhangi biri, Atlıların düşmanlarından herhangi biri onu eve kadar takip edebilir ve Tegen'i kulübe karşı kullanabilirdi.

Siktir et onu. Hayatta olmaz. Son iki gündür *onun* sikinde boğulmaktan mutlu oluyorsa, belli ki o orospu çocuğunu sevmiyordu.

Yumruklarını sıkı.

Tegen bir erkek kardeşinin yatağına girecekse, bu onunki olacaktı. Bunca yıldır kafayı taktığı kişi oydu; onu patlatan oydu; son iki gün içinde kaç kez siktiğini sayamadığı kişi oydu. O adam. Onu. Başka hiç kimse.

Tanrım

. Siktir

et.

Kulağa ne kadar gülünç geldiğini umursamıyordu bile; öfke ve, cehenneme kadar yolu var, kıskançlıktan aklını kaçırmıştı.

Öfke çünkü babası tecriti kaldırır kaldırmaz onu terk edecekti. Kıskançlık çünkü evine gideceği kişi ZZ'ydi. Kıskançlık, çünkü Tegen ve ZZ'nin birlikteliği her neyse, eğer yıllar sürmüştü, son birkaç gündür Cage onu elde etti diye adamın sikini bırakmayacağından oldukça emindi. Ve daha da öfkeliydi çünkü babası neden ona hiçbir şey söylememişti? Hem de hiçbir şey!

Eğer bilseydi, o kaltağa asla dokunmazdı! Her zamanki gibi onun saçmalıklarının kendisini kızdırmasına izin verirdi ama bu saçmalığın üzerine gitmek yerine otururdu. Müthiş sekse rağmen harekete geçmek onu Tegen Matthews denen pisliğin içine daha da batırmaktan başka bir işe yaramamıştı.

Artık çok geçti. Çok derine inmişti. Daha fazlasını istiyordu ve bu duygunun tekrar geri gelmesini beklemeyecekti, başka biriyle, itiraf edeceğinden çok daha fazla kadınla yıllarca sıkıcı, anlamsız seks yaptıktan sonra değil, tüm hayatındaki en iyi seks gibi hissettiren şeyi yaptıktan sonra değil

Çılgın sürük. Çünkü, lanet olsun, ya hiç geri dönmezse? Ya bu kadarsa? Diyelim ki, bu kaltağı hemen burada ve şimdi kapmadı ve bunun yerine daha az bagajı olan daha az çılgın bir kaltak gelmesini bekledi ama bunun yerine Tap gibi sona erdi. Yaşlı ve yalnız.

Yalnızlıktan o kadar bıkmıştı ki.

"Ellie?" Danny arkasından çığlık attı. Kız kardeşi aniden onu iterek ön kapıya doğru koşmaya başladı, lanet olsun, Ellie deri giysiler içinde, kolunun altında bir kaskla duruyordu. Ve arkasında yürüyordu.

Cage'in kaşları havaya kalktı.

"Bu Kirli mi?" Ripper fısıldadı. "Yoksa Prez güzel oğlanları kesmeye mi başladı?"

"Toplantı!" Deuce böğürdü.

"İşin ilk sırası," dedi Ripper kuru bir sesle. "Dirty'nin yeni bir isme ihtiyacı var mı?"

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

"Toplantı!" Deuce ofisini işaret ederek tekrar bağırdı. "Hemen şimdi!"

Kulüp binasındaki herkesin şaşkın bakışlarını görmezden gelen Dirty, hâlâ Danny'nin kollarına sarılmış olan Ellie'ye döndü ve kız bir aşağı bir yukarı zıplayıp ciyakladı.

"Benim gitmem gerek," dedi Danny'nin arkasından kaşlarını çatarak ve Ellie'yi neden bırakmadığını merak ederek.

Ellie ona küçük bir gülümseme verdi. "İyi olacağım," dedi ve küçük bir kahkaha attı. "Emin ellerdeyim."

Danny sonunda su yüzüne çıktı ve önce Dirty'ye, sonra da Ellie'ye baktı. "Kafam karıştı," dedi. "Siz ikiniz buraya birlikte mi geldiniz?"

Danny konuşmayı kesti ve bakışlarını aniden tekrar Dirty'ye çevirdi. Ve öylece baktı.

Dirty Danny'den gerçekten hoşlanıyordu; kendisine dokunmasına katlanabileceği birkaç kişiden biriydi. Birkaç yıl önce, Ripper'ın gidişinden dolayı morali bozukken birbirlerini oldukça iyi tanımaya başlamışlardı ama konu Danny'nin geçmişine ya da boş zamanlarında ne yaptığına geldiğinde hiçbir şey bilmiyordu. Ve o da bunun böyle kalmasını istiyordu.

"Aman Tanrım, Dirty," diye fısıldadı ve Dirty irkilerek bir sonraki söyleyeceği şeyden korktu. "Öyle görünüyorsun ki-"

Ellie Danny'nin kolunu yakaladı. "Danny," dedi. "Lütfen bana deri dışında giyebileceğim bir şeyin olduğunu söyle, sana yalvarıyorum. Deli gibi terliyorum. Sanırım dizlerim bile terliyor."

"Ah, evet," dedi Danny, telaşlı görünüyordu. "Harley'i alayım da benim ve Ripper'ın odasına gidelim, orada bir sürü eşyam var." Gitmeden önce iki kadın da ona son bir kez baktı. Danny'ninki kafa karışıklığıyla doluydu ama Ellie'ninki...

Ona bilmiş bir gülümseme verdi. Ve işte o zaman anladım.

Terlememişti, belki de terlemişti ama Danny'den giysi istemesinin nedeni bu değildi. Onu koruyordu. Tıpkı daha önce kollarını yavaşça Danny'nin ortasına doladığında olduğu gibi, Danny korkmaya başladığında durmuş ve ona alışması için zaman tanımıştı.

Onu kendinden koruyordu.

Onun ceketini giyiyor. Onu koruyordu. Ona gülümsüyordu; ardındaki anlamı sadece ikisinin bildiği gizli bir gülümseme.

Nefes alış verişi düzensizleşti. Sonra kendini onu tekrar çıplak olarak hayal ederken buldu, onu banyo kapısının önünde dururken, saçları ıslak, vücudundan aşağıya doğru sarkarken, iri göğüsleri, iri koyu renk meme uçları, derin nefeslerle kabarıırken, amını örten koyu renk saç üçgeni...

Aleti ileri doğru fırladı.

"Ne... lanet..."

Dirty, yüzü bir anda kendisinininkinin sadece birkaç santim önünde beliren Cox'u itti.

"Cidden kardeşim," dedi Ripper, onlara katılmış, Dirty'yi inceliyordu. "O lanet saçların ve pisliğin altında bir tenin olduğunu bilmiyordum."

"Sen Dirty'sin, değil mi?" Cox onu bir aşağı bir yukarı süzerek devam etti.

"Hayır, dostum," dedi Ripper sırtarak. "O değil. O temiz."

Cox homurdandı. "Güzeldi," dedi ve yumruğunu havaya kaldırdı. Ripper kendi yumruğuyla ona vurdu ve sonra ikisi de onu incelemeye geri döndü.

"Siktir git," diye mırıldandı ikisine de. "Ve geri çekilin."

Cox omuz silkti. "Her neyse, dostum, ama biliyorsun, kendime gerçekten yardım edemem. Gerçekten çok seksi görünüyorsun."

Dirty'nin ağzının kenarı kalktı ve günler sonra ilk kez rahatlamaya başladı. Kulüpte o adam olabilirdi

gerçekten öyle olmayı diledi. Diğer çocuklar gibi şakalaşabilir, kadınlar hakkında konuşabilirdi. Tüm bunların göstermelik olması ve erkek kardeşlerinin çoğunun yatak odasında onun için işlerin nasıl yürüdüğünü bilmesi önemli değildi. İçlerinden hiçbiri kulüp fahişelerini neden uyuşturduğunu bilmiyordu ama sormadılar da.

"Seksilikten söz etmişken," dedi Ripper. "Ellie kışından dibe vurdu, değil mi? Onunla ne yapıyorsun? Bu toplantının amacı b u mu?"

Cox, "Onu yine de becerirdim," dedi. "Yüzü hâlâ harika. Onun kışkı kimin umurunda?"

Ripper kahkahayı patlattı. "Dostum, sen sadece kışkınlı özlüyorsun çünkü senin yaşlı kadınının kışkı yok."

"Siktir git," diye karşılık verdi Cox. "Amcığı özledim. Nokta. Arkada ne olduğu umurumda değil, sadece lanet olası bir amcık istiyorum. Kami'yi istediği kadar şaplak suyuyla doldurmaya hazırım."

"Siktiğimin A'sı," dedi Ripper, tiksiniş bir ifadeyle geri çekilerek. "Sparky Marky ve Spunky Funk hikayelerini kendine sakla."

"Ben!" Cox bağırdı. "Sorun da bu zaten!"

"TOPLANTI!" Deuce kükreyerek üçünü de harekete geçirdi ve koşarak odayı geçip Deuce'un ofisine girdiler. Ripper ve Cox'un kendilerine ayrılmış koltukları dışında masa doluydu, bu yüzden Dirty odanın arka tarafına yöneldi ve Deuce'un iki deri kanepesinden birinde Anger'ın yanına oturdu.

Herkes yerine oturup sustuktan sonra Deuce ona döndü. Başkanının ona uzun uzun bakmasını izledi ama diğerlerinin aksine Deuce yorum yapmadı.

"Anlat onlara," dedi Deuce. "En başından başla."

Sanki yeterince kötü değilmiş gibi, hepsi ona bir sirk ucubesi gibi bakıyordu.

Ama o her şeyi, her yerde olan duygularını ve çılgın düşüncelerini içine attı ve herkese neler olduğunu açıkladı

Aşağı. Arabaya binişinden Ellie'nin çığlığını duymasına, onu Memur Dipshit ile ara sokakta bulmasına ve bugün sokağa çıkışına kadar. Onlara her şeyi anlattı ve kaçırdıklarını Deuce onun yerine doldurdu.

"Evet," dedi Tap. "Şerefsiz kesinlikle oyun oynuyor. Seni o ara sokağa sokmuş olmalı, Dirty, Atlılar'ın en başından beri onu yakaladığını biliyordu. Hiç kimse bir önseziyle işi bu seviyeye getirecek kadar aptal olamaz."

"Bu anlaşmanın gerçekleşmesi için ona ihtiyacımız olduğunu biliyor," dedi Ripper. "Ellie'ye ulaşmak için bu kartı oynayacağını garanti ederim."

"Takas yapmaya çalışacağını mı düşünüyorsun?"

"Başka ne olabilir ki? Bizden nefret ediyor olabilir ama uzun zamandır onun ve ailesinin cebini dolduruyoruz. Bizi federallere ihbar etmeye çalışarak kendisini besleyen elleri ısırmasına imkan yok. Hayır, bu onun Ellie'ye ulaşmasıyla ilgili."

Dirty sessiz kaldı, sadece kardeşlerinin konuşmalarını dinledi, fikirleri ve olası senaryoları ileri geri attı, Mooresville'in gerçekten neyin peşinde olduğunu anlamaya çalıştı, ta ki biri bir şey söyleyip kendini kaybedene kadar.

"Şişman siyah piliç kimin umurunda?" Bucket bir ağız dolusu sigara içtikten sonra şöyle dedi. "Bu lanet anlaşmanın kolaylıkla sonuçlanmasını istiyoruz. Bu işten çok para kazandık ve eğer Federaller, ATF, herhangi biri burada olacaklardan haberdar olursa, işimiz biter. Hepimiz bu kulübe elveda diyebiliriz. Zararın neresinden dönersek kârdır."

Dirty düşünmüyordu, sadece tepki veriyordu ve aslında ne yaptığından bile emin değildi. Bir an Bucket'ın ağzından çıkanları dinliyordu, sonra herkes bağırmaya başladı ve yumrukları hâlâ sallanırken Bucket'ın üzerinden çekildi. Bucket ayağa fırladı ve Dirty ona doğru tekrar hamle yapmaya çalıştı.

Deuce onu geriye doğru duvara çarptı ve orada tuttu.

"Bu ne lan, kardeşim!" Bucket bağırdı. "Ben sana ne yaptım?"

"Öncelikle," diye bağırdı Deuce, Bucket'ı göstererek. "Ağzından çıkanı kulağın duysun. Ellie'yi hayatı boyunca tanıdım. O Danny'nin arkadaşı ve ben yardım edersem kimse onu Mooresville'e vermeyecek!"

Sonra Deuce ona geri döndü. "İkincisi," diye bağırdı. "O kel kafanın içinde ne saçmalıklar dönüyorsa, hepsini içinde tut! Burada iş konuşuyoruz, seni aptal orospu çocuğu. Kafa tokuşturmak istiyorsan, bunu toplantıdan sonra yaparsın. Beni anlıyor musun?"

Başını salladı.

Deuce eğildi. "Bana söylemen gereken bir şey mi var? Neden saçın olmadığı ve Cage ziyarete geldikten sonra benim tuvaletim gibi kokmadığın gibi bir şey mi?"

Dirty cevap vermedi ve Deuce onun cevap vermeyeceğini anladığı anda adam bir kez başını salladı ve onu serbest bıraktı. "Herkes yerine otursun!" diye bağırdı ve herkes oturdu.

Odadaki herkese ters ters bakan Deuce tiksintiyle başını salladı. "Nasıl olduğunu anlamıyorum," diye mırıldandı. "Bu sirkte her zaman mantığın sesi ben oluyorum."

- - -

"Ellie?" Danny onun kulüp odasındaki dolabını karıştırırken duraklayarak sordu. "Herkesin önünde sormak istemedim ama o morluklar nasıl oldu? Tecrit altında olmamızın nedeni sen misin?"

Ellie başını salladı ama Danny'ye ne söylemesi ya da söylememesi gerektiğinden emin değildi. MC'nin giriş ve çıkışlarını bilmiyordu ve açıkçası zaten olduğundan daha fazla dalga yaratmak istemiyordu.

Danny dudaklarını birbirine bastırdı. "Tamam," dedi usulca. "Anlıyorum. Ripper'dan bilgi alacağım ama konuşmak istersen ben buradayım, tamam mı?"

Ellie, hiç de adil olmayan bir şekilde yirmi iki yaşından bir gün bile büyük görünmeyen eski arkadaşına baktı. Eğer hemen yanındaki yatakta oturan ve Deuce'un soyundan gelen bir başka muhteşem kıza benzeyen küçük, sevimli sarışın kız olmasaydı, Ellie Danny'nin hamile olduğunu asla tahmin edemezdi.

"Harika görünüyorsun," dedi Ellie. "Ve kızın da çok güzel."

Danny'nin gözleri kızını buldu ve dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Teşekkür ederim," dedi.

Ellie birden kendini çok rahatsız hissetti, sanki özel bir anına izinsiz girmiş gibiydi. Kendi anne babasıyla da böyle anlar yaşamıştı, annesini ya da babasını onu izlerken yakalamıştı, yüzlerinde küçük bir gülümseme, düşünceli bir halde kaybolmuşlardı.

Ama buna hiç dışarıdan, üçüncü bir kişi olarak, bir annenin kızına bakışını izlerken tanık olmamıştı, Danny'nin gözlerindeki bakış Ellie'ye bu küçük kızın Danny'nin tüm dünyası olduğunu söylüyordu.

O da açıklanamaz bir şekilde yalnız hissediyordu. Ailesini özliyordu, evet, ama bunu izlerken bundan daha fazlasını hissediyordu. Otuz yaş hemen köşede değildi ama yeterince yakındı ve bunun için gösterecek neyi vardı? Kocasını yoktu, çocuğu yoktu, erkek arkadaşı bile yoktu. Hiçbir yere gitmeyen bir kariyeri ve peşinde deli bir polis şefi vardı ve şimdi ne kadar süreceğini Tanrı bilir, suçlu bir motosiklet çetesinin kulüp evinde kilitliydi.

Ve bu onun hayatı mıydı?

Danny'nin Ripper'la evlendiğini, hamile kaldığını, Miles City'den hiç ayrılmadığını ve yerleştiğini duyduğunda onunla alay ettiği için utanç duyuyordu.

Ama Danny hiç de durulmamıştı. Danny mutluydu ve Ellie onun mutlu olduğunu düşünürken, şimdi mutlu olmadığını biliyordu.

"Güzel demişken," diye mırıldandı Danny, gözlerini Harley'den kaçırarak. "Kirli... sadece... aman Tanrım."

Ellie başıyla onayladı. "Biliyorum," dedi. "Onun bu kadar..." olduğunu hiç bilmiyordum. Doğru kelimeyi bulmaya çalışıyordu.

"Güzel mi?" Danny bir kaşını kaldırarak "Güzel mi?" diye sordu.

Evet. Güzel hemen hemen her şeyi kapsıyordu. Kirli, daha iyi bir tanım bulamadığım için söylüyorum, simetrik olarak kusursuzdu. Sadece bu da değil, erkeksi güzelliğin tam tanımıydı. Alnı geniş, elmacık kemikleri belirgin, kaşları ve çenesi belirgin ve çenesi mükemmel bir şekilde yontulmuştu.

Yine de, aynı zamanda onda neredeyse masum bir yan vardı. Yaşına rağmen dokunulmaz görünen bir şey. Bu ikisinin birleşimi, erkeksi güzelliği ve masumiyeti, adamı nefes kesici yapan şeydi.

Duş ve tıraş da acıtmamıştı.

Çılgılık sesleri Ellie'nin panik içinde yataktan fırlamasına neden oldu. "Neler oluyor?" diye bağırarak kapalı kapıya doğru baktı.

Danny uzun uzun iç geçirdi ve başını salladı.

"Bu Tegen!" Harley yataktaki koltuğundan haykırdı. "Her zaman bağırıyor!"

Ellie, cevap olarak omuz silkmiş olan Danny'ye baktı. "O haklı. Tegen sürekli bağırıyor ve şu anda babama ve kardeşime çok kızgın... her neyse... hepsi deli."

Danny dolaba doğru döndü, sonra aniden geri döndü. "Ah!" diye haykırdı. "Neredeyse unuttuyordum! Görünüşe göre ZZ ve Tegen San Francisco'da birlikte yaşıyorlarmış! Büyük, mutlu bir aile gibiyiz!"

Ellie'nin, Danny'nin bu bilgi karşısında aslında mutlu ya da heyecanlı olmadığını, bunun yerine iğnelemede aşırıya kaçtığını anlaması bir dakika sürdü.

"Buna gerçekten üzülüyor musun?" Ellie sordu. "Çünkü Ripper'ı sen seçtin, değil mi?"

Danny iç geçirerek yatağa oturdu ve ellerini kucağına bıraktı. "Kulağa garip gelecek ama üzgün olduğumdan değil. Yani, uzun zamandır onun için endişeleniyordum ve bunca zamandır babam onun nerede olduğunu biliyordu ve Tegen'le mi? Ugh. Cidden, bu iğrenç. Yani, ben Ripper'la yattım, sonra ZZ'yle, Cage Tegen'le yattı ve sonra Tegen ZZ'yle yattı ve sanki hepimiz birlikte yatmışız gibi." Danny burnunu kırıştırdı ve ürperdi. "Bu çok iğrenç, anlıyor musun?"

Ellie gülmeye başladı. "Bence bu konuyu çok fazla düşünüyorsun."

"Biliyorum," dedi Danny iç çekerek. "Ama benim yüzümden gitti... ve şimdi Tegen'le mi yaşıyor? Yani, perişan halde olmalı."

Ellie daha da çok güldü. Tegen'i tanımıyordu. Kız kendisinden iki sınıf aşağıdaydı ama onunla yaşadığı birkaç karşılaşmada, kızın çok değişken olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Demek o ve Cage, ha?" diye sordu. "Şey, bu... ilginç."

Danny gözlerini devirdi. "Tanrım, kim bilir. Birlikte berbat durumdalar. Cage onu uzun zaman önce aldattı, sonra D vurulduktan sonra Kaliforniya'dan döndü, kirli bir hippy gibi görünüyordu ve aniden Cage, 'Oh, o çok ateşli, falan filan,' dedi ama Tegen, 'Bana dokunma yoksa seni öldürürüm,' dedi ve o zamandan beri ne zaman aynı odada olsalar kıyamet kopuyor."

Ellie burnunu kırıştırdı. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Evet. Tonlarca. Şahsen ben ikisinin de birbirlerine aşık olduğunu düşünüyorum. Yani, Cage'in hiç ciddi bir kız arkadaşı olmadı. Herhangi bir kadına ilgi duymuyor, bunun dışında..." Danny sözünü kesti ve kızına baktı. Fısıltıyla, "Senin bildiğin şey dışında," dedi.

"Keşke birbirlerini bir güzel pataklasalar, öpüşüp barışsalar ve bu işi bitirseler ama neyse."

Danny tekrar omuz silkti ve ayağa kalktı. "Hoş geldiniz Tımarhaneye," dedi ve dolabını karıştırmaya geri döndü.

ON ALTINCI BÖLÜM

Orospu çocuğu.

Aptal orospu çocuğu.

Görünüşe göre tıpkı lanet annen gibi olmuşsun.

Öfkeliydim. Çok öfkeliydim. Ben noktayı geçmişti
Öfkeliydim, aklım başımda değildi. Neyim vardı benim?
Önce eve geldim ve YILLARDIR kendime bir daha asla
yapmayacağıma dair söz verdiğim şeyi yaptım. Sonra
aptalca bir şekilde kulübe geldim ve TEKRAR YAPTIM,
sonra o pislikle bir randevuya çıkmayı kabul ettim ve
SONRA onunla kulübe geri döndüm.

"Neyim var benim?" Cage'in şifonyerinin üzerinde asılı
duran aynadaki yansımama bağırdım, arkamda yatağını
görebiliyordum. Onun aptal, lanet, iğrenç yatağını. Beni
mahvettiği yatak.

Bekle. Bu da ne...?

Gözlerimi kısarak aynaya baktım ve gözlerim kocaman
oldu. Avazım çıktığı kadar bağırarak etrafımda döndüm,
yapılmamış yatağa, tam ortada duran kırmızı dantelli
tangaya doğru atıldım. Onu yakaladım, iki elimle
kavradım ve çekebildiğim kadar sert çektim. Dantelin
danteli gevşedi ve iki kumaş parçasını odanın diğer ucuna
fırlattım.

Nefes nefese, kalbim göğsümde çarparak odayı gözden
geçirdim.

Duvarlarda kocaman göğüslü, çoğunlukla çıplak
kadınların motosikletlere bindiği posterler sıralanmıştı,
komodinin üzerinde bir kutu prezervatif duruyordu ve
yatağının yanındaki zemini prezervatif ambalajları
kaplamıştı.

Benden önce kaç kişi gelmişti? Ona verebileceğim tek
şeyi elimden almadan önce o yatakta kaç orospu sikmişti ve
o bunu umursamamıştı bile?

Peki benden sonra kaç kadın gelmişti? Daha
kaç kadın gelecekti?

"Aptal!" Çığlık attım. "Seni aptal, aptal, aptal sürük!"

Masanın üstündeki prezervatif kutusunu kaptığım gibi odanın diğer ucuna fırlattım. Sonra yatak örtülerine ve yastıklara el attım ve aynı şeyi yaptım. Ondan sonra duramadım; temas ettiğim her şey anında parçalandı, lime lime oldu ya da kırıldı. Posterleri duvardan söktüm, çekmeceleri şifonyerden çektim, giysileri her yöne uçurdum ve sonra yok edecek bir şey kalmadığında, Cage'in çorap çekmecesinden bir silah aldım, duvardaki dikdörtgen aynaya uçurmak üzereydim ki kapı patlayarak açıldı.

Cage bir odasına, bir bana baktı ve vücudu anında gerildi. Burun delikleri açıldı, yumrukları sıkıldı, boynundaki ve kollarındaki damarlar şişti ve bana saldırdı. Çığlık atarak etrafımda döndüm, yatağın üstüne sıçradım ve hızla diğer tarafa yuvarlandım. Silahı kaldırıp Cage'e doğrulttum.

"DUR!" Çığlık attım.

Yapmadı. Tabii ki yapmadı. Kim üzerine silah doğrultulduğunda yaptığı şeyi bırakır ki? Cage değil.

"Siktir et," dedi yatağın etrafında yürüyerek. Artık hızı daha yavaştı, gözleri silahtaydı ama hâlâ üzerime geliyordu. "Kazara kendine bir delik açmadan önce indir şu şeyi."

"Siktir git!"

Durakladı ve gözleri benimkilere ulaştı. "Onu yere bırak," dedi yavaşça. "Yoksa sana ulaştığımda onunla seni eşek sudan gelinceye kadar döverim."

Sesi o kadar kaba, o kadar soğuk ve duygusuz geliyordu ki, tıpkı lanet olası babası gibi, kendimi tutamadım. Alt dudağım titremeye başladı ve benden bir inilti kaçtı.

"Tanrım," diye fısıldadım çılgınca. "Senden nefret ediyorum!"

"Bırak onu," diye tekrarladı ve yürümeye devam etti.

"Lanet olsun Tegen," diye homurdandı, bana ulaşmasına saniyeler kalmıştı. "Koy şu lanet şeyi-"

"FINE!" Çığlık attım ve tam onu yakalamak üzereyken sol tarafıma doğru fırlattım.

Cage küfrederek yönünü değiştirdi, omuzlarımdan tuttu ve sert bir itişle beni dizlerimin üzerine çöktürdü. Sonra önümde eğildi.

"Onu seviyor musun?" diye hırladı.

Arayı kapatmam biraz zaman aldı. Hâlâ silah olayının etkisindeydim. Ama anladığımda, ZZ'den bahsettiğini anladığım anda öfkem on katına çıktı ve patladım.

"Hayır!" Bağırdım. "O benim arkadaşım!"

"Oldukça iyi bir arkadaş," dedi öfkeyle. "Yıllardır onu becerdiğine göre!"

"Seviştiğin herkesi seviyor musun?" Çığlık attım. "Seviştiğim hiç kimseyi sevmiyorum!" diye bağırdı. Ahh. Bu cidden çok acıttı.

"Güzel!" Çığlık attım. "Ve kendimi sadece bir horozla da sınırlamıyorum!"

Cage'in kahverengi gözleri büyüdü ve çenesine yakın bir kas seğirmeye başladı.

"Fahişe olmak hoşuna mı gidiyor?" Cage öne doğru eğildi ve beni kendisiyle burun buruna getirdi. Sesini alçaltarak fısıldadı, "Elden ele dolaşmak hoşuna mı gidiyor, seni küçük ikiyüzlü?"

Bu yorumdan o kadar rahatsız olmuş, o kadar incinmişim ki Cage'in elinin aramızda ne aradığını anlamam biraz zaman aldı ama kot pantolonuma uzandığında sikini serbest bıraktığını gördüm, irkildim ve hemen yana atlamaya çalıştım. Ama Cage daha hızlıydı, kolları dışarı fırladı, ayak bileklerimi yakaladı ve beni sırtüstü yuvarladı.

"İşte olacak olan bu," dedi karanlık bir sesle ve kot pantolonumu bacaklarımdan çekip çıkardı. Sonra baldırlarımdan tutarak beni karnımın üzerine çevirdi. Bir avuç içi ile bastırdı

Cage kalçalarını sıkıca sırtıma bastırarak kalçalarımın arasında manevra yaptı.

"Önce," diye tısladı. "Hayatında ilk kez çeneni kapayacak ve bir kez olsun dinleyeceksin. Bağırmadığın, çığlık atmadığın ya da birini bayıltmaya çalışmadığın tek zamanın içinde alet olduğu zaman olduğunu görüyorum..."

Cage'in göğsü sırtımdaki elinin yerini aldı ve dudaklarının enseme bastırdığını hissettim.

"Bana tecavüz mü edeceksin?" Elimden geldiğince yüksek sesle bağırdım.

"Sana tecavüz etmek mi?" dedi, sesi gücenmiş gibiydi. "Ciddi misin Tegen? Tek yapmam gereken sana gülümsemek ve sen de ıslanıp benim için hazır oluyorsun."

Vücutlarımızın arasında, Cage'in parmakları kasıklara doğru kaydı. iç çamaşırimdan.

"Değil mi, Çay Fincanı?" diye fısıldadı, bana hafifçe dokunarak.

İçimi bir ürperti kapladı ve nefesim sıcak, aşağılanmış bir hava olarak beni terk etti. Beni okşamaya devam etti, beni kendi nemimle ıslattı, her dokunuşta beni titretti ve titretti, ihtiyaçtan yanana kadar, sadece bana dokunmayı bırakmasını ve sadece beni almasını istedim.

Arkamda Cage usulca güldü. "İstiyor musun?" diye fısıldadı, parmağının ucuyla ona en çok ihtiyaç duyduğum yerin üzerinde daireler çizerek alay etti.

İçim anında tek düşünceli bir ihtiyaçla zonkluyordu, artık Cage'in benden ne istediği umurumda değildi, sessiz olmak, onu dinlemek, lanet çamaşırlarını yıkamak ya da taşaklarını tıraş etmek, umurumda değildi. Yarattığı bu inanılmaz, güzel, acı verici ağrıyı dindirmeyi planladığı sürece hiçbir şey umurumda değildi.

"Evet," diye inledim, kalçalarımı yerden kaldırarak ona doğru geri ittim.

Bildiğim bir sonraki şey tekrar ters çevrildiğimdi ve Cage iç çamaşırimı bacaklarımdan aşağı çekiyordu.

Kollarımın üstündeki atleti. Kendi tişörtünü başının üzerine çekip bir kenara fırlatmasını izledim, sonra daha fazlasını arzulayarak ona uzandım. Kolu dışarı fırladı, eli boğazıma dolandı ve bizi yüz yüze getirdi. "Z'ye sakso çekiyor musun?" diye fısıldadı.

Gerçekliği gölgelemeye başlayan sis dağılmaya başladı ve ona hırladım. "Ne oluyor lan?" Tısladım.

Cage ayağa fırladı ve beni de yanına alarak yatağına doğru itti. Hâlâ boynumu tutarak beni önünde oturur pozisyona itti.

"Cevap ver bana," diye hırladı.

Çenem kilitlendi. "Evet," diye ısırdım.

Cevap gülümsemesi acımasızdı ama aynı zamanda... acı mı çekiyordu? Neler oluyordu? Bunu neden yapıyordu ki?

"O amcığın içine girdiğini zaten biliyorum," dedi dişlerinin arasından. "Başka bir yere girdi mi?"

"Evet," dedim hırlayarak. "Neredeyse her gün kulağımı sikmesine izin veriyorum."

Parmakları boynumda sıkılaştı ve boğazımın hava kaybıyla hıçkırdığını hissettim. Ellerim boğazıma gitti ve parmaklarım çalışarak elini üzerimden çekmeye çalıştı.

"Başka nerede olacak?" diye hırladı.

"Kıçımı siktiğimin psikopatı," diye öksürerek homurdandım. "Beni götümünden sikmeye bayılıyor!"

"Güzel," diye mırıldandı ve beni neye varmak istediği ya da bunu neden yaptığı konusunda daha da şaşkın bıraktı.

Ama kendi sikini avuçlarken ve boğazımı sıkarken saçıma dokundu ve beni öne doğru çekerek ağzımı aletin ucuna getirdi, neler olduğunu tam olarak biliyordum. Sadece parmaklarının dokunuşuna bile boyun eğmişken, beni daha fazla aşağılamasına izin veremezdim.

"Senin üzerinde hak iddia ediyorum Tegen, her bir parçan üzerinde, hemen şimdi."

"Benim hiçbir parçamı alamazsın!" Başımı çevirmeye çalışarak bağırdım ama saçımı çok sıkı kavramıştı. Homurdanarak başımı geriye doğru çekti ve beni ona bakmaya zorladı.

"Yanlışı," diye hırladı. "Sana hep sahiptim. Tek fark, şimdi seni alıyorum."

Aman Tanrım, bu da ne demek? Bu da ne demek?

"Al şunu," diye homurdandı Cage, sikini dudaklarımın arasına sokmaya çalışarak, "ya da hemen şimdi hayatımdan siktir olup git ve bir daha da gelme."

Kalbim çarpmaya başladı, midem bulandı ve Gözlerimin arkası yaşlarla doldu. Kalçalarını hafifçe geriye çekti.

"Annem gibi olmak istemiyorum," diye fısıldadım.

"Ben Jase değilim," diye fısıldadı. "Ben Hawk değilim, ben babam değilim, ben onların hiçbirisi değilim."

İri kahverengi gözlerine bakarken hıçkırıklarımı tutamadım. O zaten pek çok yönden babasına benziyordu. Ama aynı zamanda, değildi.

"Al onu, Çay Fincanı," dedi kısık sesle. "Benim kızım ol." Nefesim kesildi. Olmak. Onun. Kızı.

Cage'in kızı ol.

Sekiz yaşındaki benliğim, dokuz yaşındaki benliğim, on iki yaşındaki benliğim, kalbi kırık on altı yaşındaki benliğim ve acı çeken, yıkılmış yetişkin benliğim, hepsi bir araya geldi... ve...

Ben aldım.

Onu tuttum ve ağzıma alabildiğim kadarını aldım. Her iki eli de saçlarımdaydı, sıkıca kavırıyor, acı verici bir şekilde sertçe çekiyor ve kalçalarını öne doğru sallıyor, ağzımı tıkıyor, beni daha fazlasını almaya zorluyordu ama umurumda değildi.

Umurumda değildi çünkü daha fazlasını istiyordum. Onun her şeyini istiyordum. Hep öyleydim; hiç durmadım.

Ellerim ona tutunmak için kalçalarına doğru uçtu. Tırnaklarım daha da derine battı, ta ki o acı içinde homurdanırken daha hızlı itmeye başlayana kadar... Nefes alamıyordum ve saçlarımı kavrayışı haşlanma seviyesine ulaşmıştı ve...

"Tegen," dedi inleyerek, sert, düzensiz patlamalar halinde nefes alıp veriyordu. "Benim için hiç böyle olmamıştı bebeğim, hiç. Hiç kimse bu kadar iyi olmamıştı... bu kadar iyi hissetmemiştim."

Tanrım, biliyordum; hep biliyordum. Ne kadar zamandır Bu an için dua etmiş miydim? Kendimi bildim bileli, hatta sonsuza dek.

Hep o olmuştu. Sadece o olacaktı.

Gözyaşlarım taşıtı. Uzun zamandır kırık olan kalbim yeniden kırılıyor, paramparça oluyor, parçalara ayrılıyor ve dağılıyordu. Ve onun yerinde yepyeni bir kalp vardı. Küllerinden doğan bir Anka kuşu gibi.

Her şey bittiğinde -Cage her şeyimi, alabildiği her parçamı aldıktan, onu alabildiğim her yerde bedenime almamı sağladıktan, birbirimizden uzaklaştıktan sonra- odasının zemininde yan yana uzanmış, bir sigarayı paylaşıyorduk.

"Şimdi ne olacak?" Fısıldadım.

Cage'in başı sağa doğru döndü ve yarı kapalı gözleri benimkileri buldu. "Şimdi, hiçbir şey," dedi.

"Hiçbir şey mi?" Panik içindeydim. Az önce beni sikip atmış mıydı? Yine mi?

"Sadece sen ve ben varız, Çay Fincanı," dedi, yan dönüp elini çıplak karnımın üzerinde gezdirerek. "Ve hiçbir şey. Çünkü şu anda başka hiçbir şeyin önemi yok."

- - -

Cage Tegen'i yerden kaldırdı ve yatağına yatırdı. Bir süre ona baktı, bakışlarını çıplak vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi, sadece uyumasını izledi.

Yalan söylemişti. Seviştiği tek bir kadını bile sevmediğini söylediğinde. Yalan söylemişti.

Daha önce sevmişti. Onlardan tam olarak birini sevmişti. Sadece şu ana kadar bunu fark etmemişti.

Tegen'i seviyordu. Aslında onu hayatı boyunca sevmişti ama şu ana kadar bu duygunun gerçekte ne olduğunu bilmiyordu.

Aşk, bir insanın etrafında kaç gn geirdiğinle ya da birini ne kadar zamandır tanıdığınla llen bir şey değildi ve kesinlikle onu becerip beceremediğinle ya da kaç kez becerdiğinle de llmyordu.

Cage sevgiyi sadece biri için ne yapacağıyla, ne kadar ileri gidebileceğiyle lerdi. Onların iyiliğini ve hayatta kalmalarını ne kadar nemsemiğiyle. Ve Tegen'i her zaman nemsemişti; hiç vazgeçmemişti. O ailesiydi, en iyi arkadaşıydı ve tıpkı kız kardeşleri, erkek kardeşleri, hatta babası için bir kurşunu gze aldığı gibi, o anda, ona bakarken, Tegen için de bir kurşunu gze alacağını biliyordu.

Kaliforniya'ya dnmesinin imkanı yoktu. Hayatta olmaz.

Gerekirse onu lanet yatağa bağlardı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Bir çift siyah tayt ve bir omzundan sarkan ve arkasında bir çift gümüş melek kanadı basılı olan büyük boy, sarkık pembe bir tişörtle artık daha rahat giyinen Ellie, Danny'yi odasından çıkarken takip etti.

Kulüp her zamanki gibi görünüyordu. Arka koridordaki yatak odalarının kapılarında kardeşlerin isimleri yazıyordu, duvarlarda çocukların aileleriyle ya da bisikletleriyle çekilmiş resimleri sıralanmıştı ve burası sigara dumanı, dökülmüş içki ve düzenli olarak banyo yapmak yerine sigara ve içki içmeyi tercih eden erkeklerin kokusunu taşıyordu.

Üniversiteye gitmeden önce kulübe yaptığı her ziyaret zar zor katlanılabilir olmuş ve ağzında hep kötü bir tat bırakmıştı. Ancak herhangi bir olumsuzluk hissetmek yerine, kendini hiç olmadığı kadar evinde hissediyordu. Hem de güvende.

Hem bir erkekten hem de bir kadından gelen seks sesleri koridoru doldurdu ve Ellie, Cage'in derin sesini tanıdığında ve Tegen'in onun oldukça açık bir şekilde ağzını sulandıran cinsel taleplerine yanıt olarak ağladığını duyduğunda utançtan kızardı.

Lise yıllarını ve Cage'le olan deneyimlerini düşünerek kendi kendine gülümsedi. Cage'in mükemmel olduğu bir şey varsa o da kadınlardı. Ya da daha doğrusu kadınlarla seks yapmak. Ve görünüşe bakılırsa, Tegen tam anlamıyla mükemmelleşiyordu.

Danny, Harley kucağındayken tiksintiyle başını salladı ve hızını artırdı.

"Sanırım 1 numaralı deli ile 2 numaralı deli barıştı," diye mırıldandı. "Onlara beş dakika ver, yine birbirlerinin boğazına sarılacaklar. Yemin ederim, sanki Kami ve Cox yeniden bir araya gelmiş gibi."

Ellie ona yan yan baktı. "Sonunda sakinleştiler mi?"

Danny homurdandı. "Aslında evet. Ama bence bunun daha çok Kami'nin daha fazla çocuk istemesi ve onun istememesiyle ilgisi var, bu yüzden onu tamamen görmezden gelmeye başladı."

"Ya sen?" Ellie sordu. "Ya Ripper? Her şey yolunda mı?"

Danny yürümeyi bıraktı ve Ellie'nin gözlerinin içine baktı.

"İyiden de iyiler," dedi yumuşak bir sesle. "Çok mutluyum Ellie. Gerçekten, gerçekten."

Ellie eski arkadaşına baktı ve kıskançlığın keskin, istenmeyen acısının çirkin başını kaldırdığını hissetti. Onun nesi vardı ki? Önce bebek kıskançlığı yaşıyordu, şimdi de bu mu? Dövülmek ve neredeyse tecavüze uğramak hayattaki öncelikleri hakkında şüpheler uyandırmış, belki de farklı bir yol seçmiş olmayı dilemesine neden olmuştu.

Hayır, okulu ve kariyeri ilk sıraya koyduğu için asla pişman olmayacaktı. Ama belki de üniversitede hiç randevuya çıkmadığı, ders çalışmak dışında pek bir şey yapmadığı için pişmanlık duyuyordu. Bugüne kadarki tek erkek arkadaşı, krem rengi kablo örgü kazakları tercih eden ve sadece bir kitabın sayfalarında var olan, kink fetişi olan bir milyonerdi.

Sapıkça seksten hoşlandığından falan değil.

"Benden mi bahsediyorsun, güzel kız?"

Ripper köşeyi döndü, karısına ve kızına gülümsüyordu, Dirty ve Tap de arkasındaydı. Ama Ellie sadece Ripper'a odaklanmıştı. Onu son gördüğünde her zamanki tekila şişesini taşıyor ve perişan görünüyordu. Artık durum kesinlikle böyle değildi. Karşısında bambaşka bir adam duruyordu; tüm dünyası iki sarı saç, iki çift mavi göz ve göz alabildiğine gamzeden ibaret olan bir adam.

"Belki," diye yanıtladı Danny nazlı nazlı gülümseyerek. "Eğer ZZ konusunda aptalca davranmayı bırakırsan."

Ripper'ın gülümsemesi eriyerek yumuşak ama ciddi bir ifadeye dönüştü. "Evet bebeğim," dedi sessizce. "Ben iyiyim."

Tap, Ripper'ı iterek, "İkinizin de iyi olmasına çok sevindim," dedi. "Ben kendi adıma hiç iyi değilim. Dört gün daha kilit altındayız ve bu lanet olası kulübün içindeki tüm amcıklar kapılmış durumda."

Ripper, Harley'i Danny'nin kollarından alıp küçük kızın başının üzerinde sallayarak omuzlarına koyarken, "Yaşlı karına sadık kalmalıydın, kardeşim," dedi. "O zaman güneyde bir puştla evlenmek yerine seninle birlikte kilit altında olurdu."

Cevap vermek üzere ağzını açan Tap'in gözleri Ellie'ye takıldı ve ağzı aniden kapandı. Bunu izleyen sırtıtış Ellie'nin tüylerini diken diken etti. Kötü görünümlü bir adam değildi, belki Ellie'nin sevdiğinden biraz daha kısaydı, ama formdaydı, temizdi, uzun siyah saçlarına iyi bakıyordu, ama gerçek şu ki babası olacak kadar yaşlıydı. Daha yaşlı değilse bile.

Tap öne doğru bir adım atarak, "Seni unutmuşum," dedi. Ellie hızlı bir adımla geri çekildi.

"Büyük siyah kışlar ve çikolatalı amlar gibi," diye devam etti Tap. "Buralarda bunlardan yeterince yok."

"Aman Tanrım, Tap!" Danny bağırdı. "Küçük kulaklar!"

Dirty bir adım öne çıkıp kafasını Tap'in kişisel alanına soktuğunda Tap ona doğru baktı. "Geri çekil lan kızdan," dedi Dirty karanlık bir sesle. "Yoksa bir daha göreceğin tek amcık, kışını üzerine düşürdükten sonra yerde ağlayan sen olacaksın."

Ellie'nin çenesinin düştüğü anda Tap'in kaşları havaya kalktı. Danny gibi kulüp hayatının içinde büyümemişti ama Deuce'nin çocuklarının birbirlerini çok sevdiklerini, söz konusu kadınları ya da çocukları olmadıkça birbirlerine kenetlendiklerini bilecek kadar çok şey görmüştü. Dünyaya karşı onlar.

Ellie kimsenin kadını değildi; motorcu bir velet değildi, artık Danny'yle arkadaş bile değildi, gerçekten değildi, ama Dirty az önce Tap'i tehdit etmişti. Onun için.

Danny sinirli bir sesle, "Hadi Ellie," dedi. "Sana bir oda bulacağım. Çocuklardan biri kanepede yatabilir."

Ellie kolunu geri çekti, kısmen son zamanlarda fazlasıyla ürkek olduğu ve Danny onu hazırlıksız yakaladığı için, ama çoğunlukla Tap'in davranışı yüzünden korkudan ani bir tepki vermişti.

"Hayır," dedi. "Teşekkür ederim, ama ben Dirty ile kalacağım."

"Ne?" Danny ağzı açık ona bakarak sordu. Aslında herkesin ağzı açık kalmıştı. Dirty bile.

Neden herkes birden aklını kaybetmiş gibi ona bakıyordu? Dirty'nin yanında kendini güvende hissediyordu; Tanrı aşkına, onun hayatını kurtarmıştı. Sorunları varsa ne olmuş yani? Son zamanlarda kendisinin de pek çok sorunu vardı ve herkes gibi Dirty de bunu anlıyordu. Çocukken başına ne gelmiş olursa olsun, onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu, hatta belki ondan bile iyi biliyordu.

Dirty, Tap'ten uzaklaşırken, "Odayı alabilirsin," dedi. "Ben önde uyuyacağım."

Ellie bu fikirden de hoşlanmamıştı. Tap gibi adamlar kulübün her yerinde dolaşırken, gecenin bir yarısı yalnız kalmak istemiyordu. Aslında düşündükçe, bir daha asla hiçbir yerde yalnız kalmak istemiyordu.

Tanrım, kendini acınası hissediyordu. Çaresiz, güçsüz. Kendi hayatını bile kurtaramamıştı.

"Zorunda değilsin," dedi Ellie sessizce, gözleri sadece Dirty'ye odaklanmıştı. "Benimle kalırsan kendimi... daha iyi... hissederim."

- - -

Dirty, Ellie'ye bakarken kendisine delikler açan üç şok olmuş göz grubunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ama göğsünden çıkmaya çalışan kalbinin gürültüsünü görmezden gelmek mümkün değildi.

Bu kaltağın nesi vardı? Önce, ona saldırdıktan sonra onu teselli etmek için geri geldi. Sonra, onu Danny'ye neden kendini temizlediğini açıklamaktan kurtardı.

yukarı. Yapabileceğinden değil. Gerçekten de son zamanlarda yaptığı şeylerin yarısını neden yaptığını bilmiyordu.

Ve şimdi onun yanında kendini güvende hissediyordu; o kadar ki onunla yatmak istiyordu. Buradaki herkes içinde Ellie *onun yanında kendini güvende* hissediyordu.

Yüce Tanrım. Bu kulüpte hiçbir kadının yanında kendini güvende hissetmemesi gereken tek erkek oydu.

Neler oluyordu? Şu ana kadar dünyası anlamlıydı. Güzel ya da şeker kaplı değildi. Kıskanılmadığı da kesindi.

Ama onun için tek bildiği buydu, başka bir günü görmek için böyle yaşıyordu. Ona göre, işe yarıyordu.

Şimdiye kadar. Ona kadar. Ve aniden, hiçbir şey işe yaramıyordu ve hiçbiri bir anlam ifade etmiyordu.

Konuşmaya çalışırsa sesinin çatlayacağını ve koridorda duran herkese ne kadar berbat durumda olduğunu göstereceğini biliyordu. Bu yüzden konuşmak yerine kesesinden sigara paketini çıkardı, bir tane yaktı ve paketi yerine koyarken Ellie'ye baktı ve çenesini koridorun diğer ucuna doğru salladı. Sonra koridorda ilerlemeye başladı, Ellie'nin çıplak ayaklarının arkasındaki beton zemine vurduğunu duyunca erkeksi bir tatmin duygusuna kapıldı.

Bir kadının ilgisini hiç istememişti ama Ellie'nin onu kardeşlerine tercih etmesi, bir odada tek başına uyumak yerine onu seçmesi, koridorda onu takip etmesi, lanet olsun, hoşuna gitmişti. Bu güç gibi geliyordu ve kadınlar üzerinde uygulamaya alışık olduğu türden bir güce hiç benzemiyordu. Bu farklıydı, daha yumuşaktı, damarlarında yumuşak ve sıcak bir şekilde akıyor, duruşunu düzeltiyor ve dudaklarını büküyordu.

Kendine ait bir kadına sahip olmak böyle bir şey miydi? Bir erkeğin fiziksel gücünü gerçekten hoş karşılayan, onun korumasını isteyen, sadece ona itaat eden bir kadın.

Dirty odasının önünde durup anahtarlarını çıkardı ve kapının kilidini açtı. Onun için kapıyı tutarken, Ellie

yanından geçip odasına girdi. Gözleri onun çıplak omuzlarında, kum saati figürünün kıvrımlı hatlarında gezindi ve kışında durdu. Sulu bir kıştı; yumuşak görünüyordu ve yürürken tıpkı göğüsleri gibi sallanıyordu.

Ve bunların hiçbiri itici değildi. Aslında, onu izledikçe kusurlu vücudunu, koyu tenini ve simsiyah saçlarını daha çok beğeniyordu. Kulüp fahişelerine, sahte memeli sahte sarışınlara, vücutları dövmelerle ve deriyle kaplı olanlara hiç benzemiyordu.

Daha da önemlisi, üvey annesine hiç benzemiyordu. Üvey annesine hiç benzemiyordu. Bir çocuğu asla incitmezdi. Olması gerekmediğinde bile nazikti.

"Kirli mi?"

Dirty'nin gözleri Ellie'nin vücudunun n kısmında gezindi, güzel yüzüne inmeden önce cömert göğüslerinin üzerinden geçti.

"yle mi?"

"Gerçek adın ne?" diye sordu. "Sana Kirli demek çok tuhaf geliyor."

Midesi altüst oldu. Deuce dışında kimse onun gerçek adını bilmiyordu ve *ondan* beri kimse ona gerçek adıyla hitap etmemişti.

Tedirgin heyecanı midesinden boğazına kadar yükseldi. Ona söylemek istiyordu, bilmesini istiyordu ama neden bilmesini istediğinden ya da bilmesinin sonuçlarının ne olacağından emin değildi.

"Michael," dedi kendi kendine konuşmaya fırsat bulamadan.

Ellie'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı ve sonra aynı hızla dudakları bir gülümsemeye dönüştü.

"Michael," diye mırıldandı. "Cennetin büyük prensi ve kötülüğün glerine karşı koruyucu."

Dirty ona baktı. Az önce onu lanet olası bir meleğe mi benzetmişti? Bir koruyucuya mı? Ona mı? Gerçekten delirmişti. Yoksa yediğı dayak beyninde hasar mı bırakmıştı?

"Teşekkür ederim Michael," diye devam etti usulca.
"Beni koruduğın için."

Sertçe yutkundu. Kime teşekkür ettiğı, onu koruduğunu sandığı canavarın aslında onun içinde yaşadığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Bırak lan beni," diye fısıldadım Cage'in gezinen ellerini iterek. "Herkes bize bakıyor."

Aslında bakmak doğru kelime değildi. O anda ana odada bulunan herkes ağzı açık bize bakıyordu. Ya da kıs kıs gülüyordu. Motorcular, onların yaşlı kadınları ve çocuklar tecrit için içeri doluşmuşlardı ve Deuce ve ben olaya karıştığımızda burada olmayanlar hemen bilgilendirilmişti. Daha da kötüsü, Cage 7/24 beni taciz ediyordu.

Büyürken hep istediğim bir şeydi.

Ama şimdi, cehennem gibi utanç vericiydi. Ani çiftleşmemizin sezonun en iyi komedi gösterisi olduğunu düşünmeyen tek kişiler Deuce ve Eva'ydı. Deuce bizi tamamen görmezden geliyordu ve Eva bize doğru sıcak gülümsemeler gönderiyordu. Neredeyse tüm kahkahalar kadar utanç verici olan gülümsemeler.

Ve sonra Danny vardı. Bana tek bir kelime bile etmemişti, yüzüme bile bakmamıştı.

ZZ.

Her şeyi ve muhtemelen daha fazlasını duymuştu.

Garip bir şekilde, aslında kendimi suçlu hissediyordum. Her ne kadar Küçük Bayan Mükemmel'e katlanamasam da, onunla birlikte büyümüşüm ve onun benden nefret etmesi, her zamanki boktan tavrımdan rahatsız olmak yerine benden gerçekten nefret etmesi düşüncesi içime sinmiyordu.

Dirty'nin kulübe ilk gelişi, ürkütücü bir şekilde Calvin Klein iç çamaşırı modeline benzemesi ve Ellie'nin -herkes gibi- onunla kalması dikkatleri Cage ve benim üzerimden çekmiş olsa da, Dirty odasından sadece kısa ziyaretler yapıyordu, çoğunlukla mutfığa gidiyordu, bu yüzden tüm dikkatler tekrar bizim üzerimizdeydi. Aptal lanet olsun Kilitlenme. Aptal Lanet olası kilitlenme. Sadece burada kapana kısılmakla kalmadım, aynı zamanda kendi kıyafetlerim olmadan burada kapana kısıldım, burada benim kadar zayıf olan diğer tek kadın olan Kami'ninkileri giymek zorunda kaldım. Ve

Sevdiğimden daha dar olmasına rağmen dar kot pantolon o kadar da kötü değildi, ama aptalca ve parıldayan mor renkteki neredeyse şeffaf kaşkorse iğrençti. Çamaşır makinesinin boşalması ve kendi giysilerimi tekrar giyebilmem için dakikaları sayıyordum.

Ve sadece Pazartesi günüydü. Katlanmam gereken iki gün daha vardı. Deuce'un Çarşamba günü yapacağı şey plana göre gitmezse belki daha da uzun.

Daha da kötüsü, annem Deuce ve Eva'nın odasından çıkmayı reddediyordu ve Jase koridorda kamp kurmuş, annemin eninde sonunda çıkacağını umuyordu. Neyse ki Hawk mesafesini koruyor, sessiz kalıyor ve Christopher'ı meşgul ediyordu. Bunun için ona hak vermeliydim; zavallı annem ikisi birden ona saldırırsa duygusal olarak hiç şansı kalmazdı.

Duygusal fırsatlardan bahsetmişken, onu daha fazla üzmeden hafızası konusunu nasıl açacağımı bulmaya çalışıyordum.

Her zamanki gibi, Cehennem Atlıları Montana Bölümü büyük bir karmaşaydı.

"Umurumda değil," diye homurdandı Cage, beni geriye doğru itmek için vücudunu kullanırken ellerime tokat attı. Sırtım bar tezgahına çarptı ve Cage'in kolları etrafıma dolanarak beni yerimde kilitledi.

"Acıktım," dedi, yüzü boynumun kıvrımına gömülürken sesi alçaktı.

"Ben mutfak değilim," diye tısladım, dili kulağımın arkasında her ne yapıyorsa göz kapaklarım titrerken bile.

"Hayır mı?" diye sordu, dişleri boynumu sıyırırken hafifçe güldü. "Yani, yediğim tüm o amcıklar? Altın arar gibi yüzümü ezip geçen sen değil miydin?"

Sol tarafımda yüksek sesli kahkahalar patladı ve yanaklarım kızardı utanç içindeydi. Ancak Cage ya tamamen kayıtsızdı ya da öyle ya da böyle umursamıyordu.

"Lütfen, Cage," diye yalvardım, onu tekrar iterek. "Lütfen, herkesin önünde olmaz."

Cage başını kaldırdı ve kendini tam boyuna getirerek üzerimde yükseldi. "Hepsinin bilmesini istiyorum," diye fısıldadı. "Z'yle birlikte olmadığını. Benimle olduğunu."

Benim. Onun.

Tanrım, beni öldürüyordu. Yavaş yavaş. Kendi ölümümün sadece bir izleyicisiydim, hareket edemiyordum, sadece tam olarak ne olacağını bilerek her zaman izleyebiliyordum.

"Bana o dudakları ver, Çay Fincanı," diye fısıldadı, başını eğip ağzını dudaklarıma bastırarak. Dili dudaklarımın arasından kaydı, eli yukarı kalktı ve parmakları saçlarımin arasından geçti. Ne yaptığımı anlayamadan parmak uçlarıma kalktım, kollarımı boynuna doladım, aynı hevesle onu öptüm, nerede olduğumuzu unuttum, yalnız olmadığımızı unuttum.

Birlikte olduğum onca erkek arasında, cinsel deneyimlerimin hiçbirisi böyle olmamıştı. Kendimi durduramadığım, hayır diyemediğim bir yerde - Cage benden ne talep ederse etsin, yine de daha fazlasını, daha fazlasını istiyordum.

Çok iyiydi. Cinsel açıdan çok tatmin ediciydi ama yine de onun yanındayken kendimi toparlayamıyordum. Daha fazlasına sahip olmalıydım.

Sağ eli sırtımdan, ödünç aldığım gömleğimin altından ve yanımdan yukarı kayarak göğsüme indi. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Yeter artık.

"Kes şunu!" Bağırdım, tüm gücümle onu ittim, en azından göğsümdeki tutuşunu yerinden oynatmayı başardım.

Kahkahadan titreyen Cage iki elini de havaya kaldırdı, avuç içleri ileriye bakıyordu. "Sakin ol," dedi.

"Evet, Tegen, sakın ol. Sanki hepimiz Cage'i daha önce milyonlarca kez pantolonu ayak bileklerinde görmedik."

Öfke'ye döndüm, şeytani sırıtışı daha da kötüleşti. ona ters ters baktı.

"Ne?" diye sordu omuz silkerek. "O barın tepesinde tuttuğu ilk orospu sen değilsin. İkinci, üçüncü, onuncu ya da kırk beşinci de değilsin."

Bakışlarım Cage'e doğru döndü.

Artık gülmeyen Cage sinirli bir hırıltı çıkardı. Anger'a doğru, "Çok sağ ol, pislik herif," dedi. "O bacakları tekrar açmak için bir levye gerekecek şimdi."

Çenem düştü.

"Bu ne lan!" Çığlık attım. "Neyin var senin?"

Onu iterek odadan çıktım, incinmiş ve aşağılanmıştım. Tekrar. Tanrım, bunu yapmaya devam etti. Ve ben de ona izin vermeye devam ettim. Beni kızdırıyor, birkaç kelimeyle acımı dindiriyor, tekrar kızdırıyor, beni utandırıyor ve sonra acımı öpücüklerle dindiriyordu.

Konu ona gelince neden bu kadar aptal oluyordum?

Sonunda oturup bu kadar kısa bir süre içinde olan biten her şeyi düşünebildiğimde, hepsi bana çok tuhaf gelmişti. Sanki bu benim gerçekliğim değil de yaz tatilinde yaşadığım bir kaçamak, eve götüremeyeceğim, bana sadece anılar bırakacak bir şeydi.

Çarşamba günü ne olacaktı? Cage beni San Francisco'da görmeye gelecek miydi? Tekrar düzenli ev ziyaretleri yapmaya başlayacak mıydım? Orada burada bir hafta sonu? Tatiller? Bundan sonra annem yerine Cage ile mi kalacaktım?

Peki biz tam olarak neydik? Beni bisikletinin arkasında istediğini, "onun" olduğumu söylemişti ama hiç detay vermemişti.

Bu konuyu ne zaman Cage'e açmaya çalışsam, beni dinlemeye bile çalışmıyordu, sadece beni durmadan okşuyor, öpüyor ve beceriyordu.

"Tegen!"

Koşunun ortasında durdum ve derin bir nefes aldım, ne beklediğimden emin değildim, sonra dönüp Danny'ye baktım.

Benden yaklaşık bir metre uzakta duran Danny bana küçük bir gülümseme verdi. "Belki bir şeyler giymek istersin diye düşündüm," dedi ve odasını işaret etti. "Fransa'daki üst düzey bir tasarımcıdan ithal edilmemiş."

Rahat bir nefes aldım. Yüzleşme yok. Daha fazla yüzleşmeyi kaldıramazdım. Eve her geldiğimde duygusal bir tren enkazı gibiydim ve bu sefer, Tanrım, bu sefer çok daha kötüydü. Hem iyi hem kötü. Kafa karıştırıcı bir karmaşa, hem çirkin hem de güzel ve artık inkâr edemeyeceğim bir karmaşa.

"Ama önce," dedi ben ona doğru ilerlemeye başlarken. Yürümeyi bıraktım. *İşte geliyor.*

"Ne?"

"O iyi mi?" diye fısıldadı omzunun üzerinden bakarak. "Mutlu mu?"

Ona baktım, gözlerimin içine bakamayarak rahatsız bir şekilde kaymasını izledim. ZZ'yi önemsiyordu, bu çok açıktı.

"O iyi," dedim. "Ama mutlu mu? Hayır, mutlu olmaktan çok uzak."

Sanki ona beklediği cevabı vermişim gibi kayıtsızca başını salladı. Derin bir nefes alarak tekrar odasına doğru işaret etti. "Giysiler?"

"Kesinlikle evet," diye mırıldandım. "Kahrolası evet."

- - -

Yumruğunu sallayan Cage, Anger'ın kanlı bir burun ve yarılmış bir dudakla yere yığıldığı yere doğru baktı. "Benimle taşak geçme," diye hırladı. "Bir daha asla benimle uğraşma."

Anger başını yana çevirdi ve bir ağız dolusu kanla birlikte bir dişini tükürdü. "Siktir git," dedi öksürerek. "Tegen ne zamandan beri senin bokun oldu? Ne zamandan beri

"Orospu yataklara atladı, bu da onu kulüp kışından başka bir şey yapmaz."

Cage öfkenin kara perdesinin onu ele geçirmeye başladığını hissedebiliyordu. Her zaman hafif bir titremeye başlar, büyür ve büyür, ta ki derinlerden gelen, kontrol edemediği, onu tam bir kavganın ortasında uyanmasına neden olan ve oraya nasıl geldiğinden tam olarak emin olamadığı bir gümbürtü olana kadar.

"Neden umursadığını anlamıyorum kardeşim," diye devam etti Anger kendini oturur pozisyona iterken. "O sürtük o kadar da seksi değil."

Cage'in hatırladığı bir sonraki şey bağırmaktı. Bağırmak ve çığlıklar atıyor, kolları arkasından çekiliyor, odanın içinde geriye doğru sürüklenirken ayakları altından fırlıyordu.

Eva görüş alanında belirdi ve endişeyle ona baktı. "Cage!" diye bağırdı, parmaklarını onun yüzünün önünde şıklatarak. "Cage!"

Kafası karışmış bir halde gözlerini kırpıştırarak üvey annesine baktı.

"Sakin ol lan!" diye bağırdı.

Hemen sakinleşti. Eva çok kızgındı. Ve hamileydi. Eva en son kızdığında ve hamile kaldığında neredeyse Ivy'yi kaybediyordu ve bu süreçte neredeyse ölüyordu. Bara doğru baktığında, Anger'ı bara yaslanmış, yüzünün yan tarafına bir bira tutmuş ve ona pis pis bakarken buldu.

Her ne sikimse.

Onu tutan her kimse aniden yukarı doğru çekip ayağa kaldırdı, sonra da çok da hafif olmayan bir şekilde yana doğru itti. Cage ters ters bakmak için döndü ve Hawk'ın da ona ters ters baktığını gördü.

"Seni nakavt edeceğim kardeşim," diye gürledi Hawk. "Bu kulüp kadınlarla ve çocuklarla dolu ve eğer deli gibi davranacaksan, seni gebertirim."

Evet, eğer önce o Hawk'ı bayıltmazsa Hawk onu bayıltacaktı. Ama ne düşündüğünü tam olarak bilen ve bundan pek de memnun görünmeyen Eva'ya bir kez daha baktıktan sonra düşüncelerini bir kenara itti ve ikisine de hızlıca başını salladı.

"Baban arkada olduğu için şanslısın," diye tısladı Eva. "Bu sefer seni onun yumruklarından kurtarabilir miydim emin değilim."

Cage'in çenesi sıkıca kilitleti. Onu kurtarmak mı? Yaşlı piç ona nasıl dövüşüleceğini öğretmişti. Aynı boydaydılar, damarlarında aynı sıcak ve öfkeli kan akıyordu. Babasının da altmışına yaklaştığını unutun.

Hay sikeyim. Kimi kandırıyordu? O tank gibi adam, mecbur kalırsa hâlâ altı adamı haklayabilirdi. Bu konuda hep babasını örnek almıştı. Büyüdüğünde tıpkı onun gibi olmak istemişti.

Artık sadece bir teşekkür ya da "iyi iş çıkardın" demekle yetiniyordu. En azından biri tekmelemeden önce bir kez.

"Cage," diye uyardı Eva. "Sana biraz Billie Holiday dinletmem gerekiyor mu? Çünkü dinleteceğim, biliyorsun dinleteceğim."

Dudakları kıpırdadı. Bunu gören Eva düpedüz sırtıttı. "Git ve az önce yaptığın şeyi düzelt," diye fısıldadı, ona doğru eğildi ve Tegen'in kaçtığı yöne doğru itti. "Düzeltenmekten kastım onu çıplak bırakmaya çalışmak değil. Gerçekten düzeltmeyi kastediyorum."

"Beni kışkımdan tekmeleyecek," diye mırıldandı, bunu düşünmek bile yüzünü buruşturuyordu.

Hawk'ın eli omzuna indi ve sıktı. "Eşeklik etme," dedi adam. "Güzel güzel oturman sana hiçbir şey kazandırmayacak. Sonunda tek başına oturacaksın. Ve kardeşim, hippie davranış şekline bakılırsa, ikimiz de artık yalnız oturmak istemediğini biliyoruz."

Hem Cage hem de Eva, Hawk'ın topuklarının üzerinde dönüp kulüpte sessizce ilerleyişini izledi. Kardeşinin canı çok yanıyordu, bu yüz ifadesinden, sesinden ve

yürüdüğü yol. Omuzları sanki dünyanın yükü omuzlarına binmiş gibi çökmüştü.

Cage tekrar Eva'ya döndü. "Gerçekten," dedi. "Beni tekmeleyecek."

Eva omuz silkti. "Etrafına bir bak, Cage. Kaostan genellikle en güçlü aşk türü doğar."

Kaos. O ve Tegen bu işi kesinlikle halletmişlerdi.

Ama gerçek aşk, karşılıklı aşk, Eva'nın bahsettiği türden bir aşk? Böyle bir şeye sahip olup olmadığınızı nasıl anladınız?

Zaman, diye düşündü. Zamanla anlayacaksın. Ve sonra kafasına dank etti.

Çarşamba günü! Salı günü işe dönmek zorundayım!

Tegen artık Miles City'de yaşamıyordu. Tegen lanet olası Kaliforniya'da yaşıyordu. Bir dairesi, bir işi ve muhtemelen arkadaşları vardı. Orada bir hayat kurmak için yıllarını harcamıştı.

Kahretsin, kendini ona o kadar kaptırmıştı ki, aslında onun içindeydi, tecrit sona erdiğinde ne olacağını pek düşünmemişti.

Zamanı yoktu.

Cage hışımla Tegen'i aramaya koyuldu. Birkaç kısa nefes sonra, onu Danny ve Ripper'ın yatak odasının kapısını kapatırken ve kollarında bir giysi demetiyle buldu.

"Buna gerek var mıydı?" diye sordu ona doğru yürürken. "Lanet bir deli gibi mi davranıyordun?"

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," dedi. "Yaptığın şeye tepki gösterdiğim için bana kızgın mısın? Herkesin önünde beni bir serseri gibi ellemene! Sonra da bacaklarımı açmak için levyeye ihtiyacın olduğunu söylediğin için mi? Sen hasta, cinsiyetçi bir orospu çocuğusun ve ne? Sikik bir jig yapmamı mı bekliyordun? Ya da kıkırdayıp bayılmamı ve herkesin önünde beni becerebilmek için barın üzerine eğilmemi mi?"

Cage ağzını açtı, sonra hemen kapattı. Buna ne dedi ki? Kadın haklıydı. Tam da kızın onu suçladığı şeyi yapıyordu.

Sadece düşünmemiști...

Hay sikeyim. Hiç düşünmemiști. Nokta.

Tegen homurdanarak onu itti. "Çocukların yarısının yataklardan nasıl atladığım hakkında konuştuklarını duymadığımı mı sanıyorsun? Benim bir sürtük olduğumu düşündüklerini biliyorum ama sen daha iyi biliyorsun, değil mi?"

Kapısının önünde durup omzunun üzerinden baktı. "Daha iyi biliyorsun, değil mi?"

Tanrım, Tegen'in bir kulüp fahişesi olup olmadığı konusunda başka bir tartışmaya girmeyecekti.

"Gir şu lanet odaya," diye bağırarak ona doğru yürüdü. Kolundan tutarak kapıyı açtı ve onu içeri itti.

"Lanet olsun, Cage!" diye bağırarak kucak dolusu giysisini ona fırlatırken. "Bana böyle davranmayı kes! Beni odalara tıkmayı bırak, sanki orada değilmişim gibi benim hakkımda konuşmayı bırak ve cidden, Neandertal baban gibi davranmayı bırak!"

"Z konusunda ne yapacaksın?" diye sordu, onu görmezden gelerek. "O aramayı benim yapmamı mı istiyorsun, yoksa o işi hallettin mi?"

Tegen hareketsiz kaldı. "Ne?" diye sordu.

"Aptal mısın?" diye karşılık verdi, sabrının hızla azaldığını hissediyordu. "Ona aranızdaki her şeyin bittiğini söylemelisin. Daireyi ona ver, her neyse, sadece hallet. Seni oradan çıkarmayı sonra düşünürüz."

Tegen'in gözleri irileşti ve Cage aradığı cevabı aldı. Eve dönmeyi planlıyordu.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Tegen sordu. "Neden ZZ'ye dairemi vereyim ki?"

Ve aptalca, bir adım daha ileri gitti. "Sana sevgilim olmanı istediğimi söyledim. Sen de kabul ettin."

"Bunu biliyorum!" diye karşılık verdi. "Hala bunların benim dairemle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum?"

Cage kendini kaybetti. O kadar akıllı bir çocukken, aptal bir yetişkine dönüştü.

"Çünkü benim hiçbir kızım üç eyalet ötede yaşamayacak! Özellikle de başka bir adamla! Ne bok düşünüyorsun, Tegen?"

"Oh, gerçekten mi?" Tegen alay etti. "Bana başka ne yapmam ya da yapmamam gerektiğini söyleyebilir misin? Bu lanet çöplüğün etrafında okumam gereken bir bisiklet arkası el kitabı var mı?"

"Oh, hayır, bekle," diye devam etti, sesi alaycıydı. "Unutmuşum. Hiçbiriniz okumayı bile bilmiyorsunuz. ZZ hariç."

"Bizimle yaşadığın bu olaydan sonra tekrar yataklara atlayacağını sanıyorsan, yanılıyorsun."

"Zıplayan yataklar mı?" diye bağırdı. "Bu hafta sonundan önce bir kez birlikte olduk, Cage! Bir kez, tam iki dakika boyunca ve sonrasında benimle bir daha hiçbir şey yapmak istemediğini söyledin! Yataklara atlamadım! Seninkinden atıldım ve mutlu bir şekilde başkasının kine gittim!"

Tanrım, lanet olsun! Neden her zaman bu kadar deliydi? Neden onun için beş saniyeden fazla normalliği bir araya getiremiyordu?

"Kafanı uçurmam için beni tahrik etmeye mi kararlısın?" diye bağırdı. "Benden ne istiyorsun, kaltak? Söyle de sana vereyim, sen de ÇENENİ KAPAT!"

Kız, fırlatacak bir giysisi olmadığı halde kendini ona doğru fırlattığında pek şaşırmadı. Onu hızla atlatmadan önce bir süre bekledi, sonra yanından geçip giderken bir kolunu karnına doladı. Onu ayaklarından kaldırdı ve yatağıyla arasındaki üç metrelik mesafeye fırlattı.

"Cage!" diye bağırdı, oturur pozisyona geçerken. "Beni hırpalamayı kes!"

Cage birden kendini bitkin hissetti. Çok yorucuydu. Sürekli gidip gelmelerden nefret ediyordu. Bu ona babasını, onların berbat ilişkisini hatırlatıyordu ve bu Tegen'le olan ilişkisinin dönüşmesini istediği son şeydi.

"Tanrım," dedi, ellerini saçlarında gezdirerek ondan uzaklaşırken. "Bu işin böyle olmasını istemiyorum."

Kadınlar neden bu kadar sikikti?

Bunun sadece bir hafta sonu sikiş festivali olmadığını biliyordu. Bu gerçeği hissedebiliyordu, onun içine her girdiğinde, üzerinde çalıştığında, izlediğinde, vücudunun gerildiğini ve serbest kaldığını hissettiğinde, ona verdiği tepkiyi ve bunun ne kadar harika bir tepki olduğunu hissettiğinde içten içe biliyordu.

Adam kızın içine girmişti; kız da adamın içine girmişti. Böyle bir şeyi taklit edemezsin. Çok fazla kadınla birlikte olmuştu, neyin ne olduğunu biliyordu.

Ve hala bir deli gibi davranıyordu.

Tanrım, bu sürük onu mahvediyordu. Ona bir şey düşündürüyor, sonra başka bir şey düşündürüyor, sonra başka bir şey düşündürüyor ve sonra yine en başa dönüp kafasının karıştığını hissediyordu. Beyni bir kırbaç direğine bağlanmış gibi hissediyordu.

Kaostan genellikle en güçlü aşk türü doğar.

Eva ne zaman Buda oldu? Ama... bunu babasını dizginleyen kadın söylediğine göre, bu ifadede doğruluk payı olabileceğini düşündü.

Tegen henüz başka bir ukala yorumla karşılık vermemişken, Cage arkasını döndü ve Tegen'i kendisinden sadece birkaç santim uzakta dururken buldu. Anında parmak uçlarına kalktı ve kollarını onun boynuna dolayarak yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak onu usulca öptü. Elleri boynundan omuzlarına inerken dili ağzının içine kayd ve onunkine karıştı ve sonra daha aşağıya, göğsüne ve karnına gitti ve sonra...

"Bekle," dedi, bileklerinden tutup ellerini sabit tutarak. Kadın irkilerek ona baktı.

"Az önce... üzgün olduğunu mu söyledin?" Alnı kırıştı. "Evet."

Adam ona bakakaldı. "Siz, Tegen Louise Matthews, az önce... üzgün olduğunuzu mu söylediniz?"

Üst dudağı kıvrıldı. "Evet," diye ısırıldı. "Dünyanın en ünlü erkek fahişesi özür dileyebiliyorsa, ben de dileyebilirim diye düşündüm." Yüzünü buruşturma sırası ondaydı.

Kadının cinsel geçmişine atıfta bulunmasından gerçekten bıkmıştı ama bunu yapmak istemiyordu.

Artık kavga etmeyecekti, bu yüzden çenesini kapalı tuttu ve her şeyi olurlarına bıraktı.

"Şimdi pantolonunu çıkarmaya devam edebilir miyim?" diye sordu.

"Eğer sana izin verirsem, yüzündeki o pis bakışı silecek misin?"

"Belki."

"Bebğim, bir garantiye ihtiyacım var yoksa olmaz. Çamaşır yıkamayı tercih ediyormuş gibi görünen bir kaltakla yatamam. Erkek düşkünün egomun böyle bir darbeyi kaldırabileceğinden emin değilim."

Sadece dudaklarını kıpırdatarak başladı ama hızla tırmandı ve Cage kendini karşısındaki kadına şaşkın şaşkın bakarken buldu. Kadın kıkırdıyordu.

Tegen.

Kıkırdama.

Anında sertleşti.

"Gülmeye devam et," diye homurdanarak onu geriye doğru yürüttü. "Bu şey sana çok yakışıyor."

"Kapa çenenin," dedi sırtarak. "Ve beni becer."

Onu yatağa geri itti ve üzerine atladı.

"Senden çok öndeyim, Çay Fincanı," dedi fermuarını karıştırırken. "Sen deli gibi davranırken, ben seni en az yirmi dakikadır beceriyorum, belki de o aç ağına girmeden önce bitirebilirim. Ve ben

küçük bir motor değil; benim yakıtım bittiğinde, o piç kurusu geceyi geçiriyor. Yani, senin yerinde olmak berbat bir şey." Kıkırdamalar tam bir histeriye dönüştü ve Cage yaptığı işi bırakıp onun gülüşünü izledi. Kahretsin, kız

Genç. Onun burun buruşuk
Yukarı, pembe yüzlü, ve
göbekli kahkaha nöbetleri arasında nefes almaya çalışıyordu.

Çatık kaş yok. Kızgın çizgiler yok. Daralmış gözler veya düz dudaklar yok.

Genç, taze ve çok güzel görünüyordu.

Cage kendini harekete geçirdi. Böyle bir şansı bir daha ne zaman yakalayacağını bilmediğinden, bu fırsatı kaçırmayacaktı. Onu olabildiğince hızlı bir şekilde soyduktan sonra uzandı, komodinden bir prezervatif aldı ve-

Tegen onun sert girişi karşısında nefesini tuttu. Sonra şaşkınlığı hızla bir gülümsemeye dönüştü.

"Daha iyi misin bebeğim?" diye sordu ona sırtıtarak.

"Senin sakin Birleşmiş Milletler'e üye olmalı," dedi. "O piç kurusu dünya barışına darbe vurabilir."

Cage'in vücudu kahkahalarla sarsıldı.

"Seni seviyorum, Çay Fincanı," dedi gülümseyerek. "Her zaman sevdim," dedi. "Sadece şimdiye kadar fark etmemiştim."

Kızın şaşkın iniltisi adamın sırtına neden oldu.

"Şimdi, Cali'deki o lanet daire hakkında?"

Altında Tegen'in vücudu şiddetle titriyordu. Çenesi titremeye başladığında, yüzünün yan tarafını kavradı ve onu hareketsiz tuttu.

"Bebeğim?" diye sordu nazikçe.

"Burada ne yapacağım ben?" diye fısıldadı.

"Burada tam olarak ne yapacağını biliyorsun," diye fısıldadı, yavaşça içinden çekildi ve sonra aynı yavaşlıkla tekrar içeri kaydı.

"Sıska kışını bisikletimin arkasına koyacaksın, lanet olası evime taşınacaksın, yemek yapacaksın, temizlik yapacaksın ve ne zaman istersem beni becereceksin."

Kadının gözleri öfkeyle parladığında, "Kapa çeneni" diye hırladı. Ona şefkatle bakmayı başardığı bir aradan sonra devam etti. "Bunun dışında ne sikim istiyorsan onu yapabilirsin. İster bir iş bul, ister bulma, ister hep bahsettiğin o kitapları yazmaya başla."

Bir an için ikisi de kıpırdamadı, sonra Tegen'in ağzı açıldı ve Cage içten içe irkilerek onun üzerine atılmasını bekledi. Ama konuşmak yerine nefesi göğsünden ağır bir şekilde titredi ve ağzı kapandı. Tekrar açıldı. Kapandı.

"Tamam," diye fısıldadı ve adam onun yeşil gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. İçindeki korkuyla eşleşiyordu; yanlış karar verdiğiinden, birlikte çalışmadıklarından, bunun bir sevişme ve kavga felaketiyle sonuçlanacağından korkuyordu.

Tek bir şey vardı... hissettiği mutluluk korkularından çok daha ağır basıyordu.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Küfürler mırıldanan Deuce, Jase'in odasına ulaşana kadar arka koridorda hızla ilerledi. Kapı kolunu tutarak kapıyı çevirdi ve iterek açtı. Kapı arkasından kapanır kapanmaz, paçalarını silkti ve tişörtünü kafasına geçirdi, sonra iki giysiyi de odanın diğer ucuna fırlattı. Hâlâ küfrederek kemerinin tokasına uzandı ve bir çift küçük, yumuşak el kendi elini tutunca durdu.

Eva'nın iri gri gözleri onunkilerle buluştu. "Bebeğim," dedi yumuşak bir sesle. "Sakinleşmen gerek."

"Evet," diye mırıldandı, kadının ellerini iterek. "Öyle bir şey olmayacak bebeğim. Seni tekrar hamile bırakan aptalın tekiyim ben. Zaten yeterince sorunum var, bir de seni kaybetmeyi listeme eklememe gerek yok."

"Daha fazla çocuk istiyordun."

Deuce kot pantolonunu indirerek içinden çıktı ve karısına arkasını dönerek banyoya yöneldi.

"Evet," diye mırıldandı kendi kendine. "Çünkü senin kışına bakıyorum ve sertleşiyorum. Gerçek şu ki bebek sahibi olmamalısın."

"Hey!" Eva tersleyince adam yürümeyi bıraktı ve dönüp ona baktı.

"Pek çok kadın benden daha yaşlıyken çocuk sahibi oluyor."

Homurdanarak başını salladı. "Sadece senin hakkında konuşmuyorum. Sana yaşlı demiyorum bebeğim. Kendime yaşlı diyorum. Neredeyse altmış, Eva. O çocuğa nasıl bir baba olacağım ben? Kendim bile yürüyemezken ona ata binmeyi mi öğreteceğim?"

Eva bir kahkaha patlattı. "Yürüyemiyor musun?" dedi soluk soluğa. "Sen mi? Bebeğim, sen erkeklerin yarısından daha formdasın! Yani..." Kadın sözlerini bitirdi ve Deuce onun gözlerinin yavaşça vücudunda aşağı ve yukarı doğru gezinmesini izledi. Gözleri karardı ve ifadesi değişti.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı onun bakışlarıyla buluşarak.

Burun delikleri alevlendi. "Benimle uğraşmaya başlama, sürtük," dedi, sesi alçaktı, gözleri küçük kızının kanepede uyuduğu yere doğru kayıyordu. "İşini bitiremediğin zaman."

Eva'nın cevap veren sırtışı vücudunun gerilmesine neden oldu. Şimdi bile, kendisi neredeyse altmış yaşındaydı ve Eva kırkına merdiven dayamıştı ama yine de ona doyamıyordu. Ya da kızın ona o çılgın bakışına. Yumuşak. Muhtaç. İçinde eksik olan her şeyle dolu. On altı yaşındayken, piknik masasında otururken, onun için tüm hayatını bir kenara atmaya hazırlanırken ona baktığı gibi... Kendisinden on sekiz yaş büyük, ezilmiş, acımasız bir suçlu.

"Banyo," dedi, işaret ederek.

Başını iki yana salladı. "O banyoda yapacağım tek şey yaşlı vücudumdaki pis kokuyu yıkamak olacak."

Eva'nın burnu kırıştı. "Hamileyim ve azgınım ve sen hiç ama hiç eğlenceli değilsin."

Hafifçe gülerek yürümeye devam etti. "Sana söylemiştim bebeğim, yaşlandım amına koyayım."

"Eski moda," diye mırıldanarak onun arkasından gitti.

Banyonun içinde Deuce küvetin üzerine eğilip duşu açarken Eva kendini banyo tezgahının üzerine itti. Sırtını duvara yaslayarak iki elini hâlâ küçük ama şiş olan karnının üzerine koydu ve iç çekti.

"Bir oğlan," dedi sevgiyle gülümseyerek.

Deuce'un gözleri parladı. "Sana bilmemizi istemediğimi söylediğim halde bu boku mu buldun?"

Arsızca gülümseyerek başını salladı. "Hayır. Sadece içimde bir his var."

Başını sallayarak boxer'ını indirdi ve küvetin içine girdi. Perdeyi açık bırakarak Eva'nın kendisini izlemesini seyretti.

"Sana benziyor, biliyorsun."

"X ışını görüşün var mı?"

Eva gülerek başını salladı. "Hayır. Cage. Cage o yaşı tıpkı sana benziyor."

Deuce yüzünü buruşturdu. "Harika. Aklının başında olmaması çok kötü."

Eva omzunu kaldırdı. "Tegen bunu değiştirebilir," dedi onu inceleyerek.

Deuce gözlerini kapatarak yüzünü sıcak suyun altına eğdi ve bir iç çekti. "Bu ikisinin çılgın saçmalıklarını çözmelerinin zamanı gelmişti. Şimdi belki hepimiz hiçbirimizin değiştiremeyeceği saçmalıklar üzerinde durmak yerine yaşamaya geri dönebiliriz."

"Bence bundan daha fazlası var," diye devam etti Eva. "Mick bana ZZ olayını öğrendiğinde ne kadar üzüldüğünü anlattı."

Çıkıntının üzerindeki sabun kalıbını alan Deuce, sabunu vücudunda hızla aşağı yukarı gezdirdi. "Olmasa iyi olur," diye homurdandı. "Tegen gibi bir kaltak bu hayat için biçilmiş kaftan değil. O lanet tokmağı elime aldığımda, Cage'in yanında duracak, her küçük şey için dırdır etmeyecek yaşlı bir kadına ihtiyacı olacak."

"Onu biraz rahat bırak," dedi Eva. "Bak annesine ne oldu."

Deuce'un gözleri Eva'ya doğru kaydı. "Bebeğim," diye ısırıldı. "Hiç de bile. Çocuğu anlıyorum, anladığımı biliyorsun. Bana izin verdiği kadarıyla onunla ilgileniyorum ama gerçek şu ki, o yaşlı bir kadın değil. Cage'le ilişkisinin bitmesi, senin şu an olduğun yerde olacağı anlamına geliyor ve bunun için doğru tutuma sahip değil. Hâlâ deli gibi tükürüyor, muhtemelen hep de öyle olacak. Tegen yerini bilmediği için kulübümün ve çocuklarımın ailelerinin dağılmasına izin veremem."

"Oğlunu seviyor, Deuce," dedi Eva yumuşak bir sesle. "Her zaman sevdi. Bu da bir şey sayılmaz mı?"

Deuce küfrederek suyu kapattı ve duştan çıktı. Eva tezgahın üzerinden uzanarak raftan bir havlu aldı ve ona doğru fırlattı. Deuce kurulandı

ve havluyu yere attı. Aralarındaki küçük mesafeyi geçen Deuce, ellerini Eva'nın iki yanına koydu ve öne doğru eğildi.

"Bir bok sayılmaz," dedi huysuzca. "Burada değil, bebeğim. Adamı seviyorsan, hayatı da seversin. Bu kadar basit. Bu lanet şeyi biliyorsun."

"Peki ya o da onu seviyorsa?"

Deuce durakladı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Cage mi? Sence o küçük boktan hoşlanıyor mudur?"

Eva omuz silkti. "Bence olabilir. Gördüklerime bakılırsa, sanırım o noktaya gelmek üzere."

Hiç iyi değil. İhtiyacı olan son şey, tek oğlunun çılgın bir hippieyle bir şeylerin içine düşmesiydi. Bildiği bir sonraki şey, Cage'in saçına çiçek takıp San Francisco'ya kaçması ya da aptalca bir şey olmasıydı. Kulübünü Ripper'a mı teslim edecekti?

Siktir et bu saçmalığı. Ripper küçük kızını aldı ve o şerefsizin alacağı tek şey buydu.

Eva'nın söylediği doğruysa, Cage bataklık dolu bir amcığa yakalanmak üzereyse, bu boku ezecekti. Hem de hemen şimdi.

"Buraya gel bebeğim," dedi, ellerini Eva'nın kollarının altından geçirip onu öne doğru kaydırarak. "Alet istiyorsan, ben horlamaya başlamadan önce beş dakikan var."

Eva dudaklarını birbirine bastırdı ve gözleri dans etti Kahkaha.

"Seni seviyorum," dedi

kıkırdayarak. Adam homurdandı.

"Bebeğim. Evet."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Kasabanın sınırında, bırakma noktasında, Dirty motorunu kapattı ama bisikletinin üzerinde oturmaya devam etti. Kendini toparlayabileceğinden emin değildi. Mooresville ile yüz yüze geldiğinde olmazdı. Bütün bir hafta sonunu Ellie'nin gülümsemesini görerek, kahkahalarını dinleyerek, yerdeki derme çatma yatağında uyurken onu izleyerek ve her şeyi içine çekerek geçirdikten sonra olmazdı. Hafif horlaması, uykulu mırıldanmaları ve bacak seğirmeleri, çarşafları tekmeleyerek çıkarması, tişörtünün vücudunu sararak pürüzsüz karnını ortaya çıkarmasını görmesine izin vermesi.

Günlerdir uyumamıştı, başka bir kabus görmekten ve ona tekrar saldırmaktan korkuyordu ama umurunda değildi. Kendini ona kaptırmış, şok olmuş, kafası karışmış, aklını kaçırmış, sürekli gerçek isminin sesini, söylerken cömert ağzının hareketini, ellerinin altındaki ıslak teninin hissini, ara sokaktaki yalvaran bakışını düşünüyordu.

Onu o kadar çok becermek istiyordu ki canı yanıyordu. Acıtıyordu çünkü dehşete düşmüştü. Ölümüne korkuyordu.

Bir kadın tarafından tecavüze uğramıştı, bir erkek tarafından tecavüze uğramıştı ve kadınlara tecavüz etmişti.

Hiç bir kadınla birlikte olmamıştı. Diğer erkeklerin kadınlarla olduğu gibi değil.

Ve hiç bir kadını öpmemişti.

Asla.

Siktir et onu, öpüşmeyi unut, dokunulmaya dayanamıyordu. Ellie'nin ona dokunduğu düşüncesi... bu şekilde... derisi iğrenmeyle dalgalanırken bile ona cehennemden bir ereksiyon verdi.

Evet. Sikerim böyle işi. O ve Ellie; ona ilaç vermediği sürece bu asla gerçekleşmeyecekti. Ki bunu yapmayacaktı.

Yapacağı şey, Mooresville'in ya yere düşmesini ya da lanet olası mesafesini korumasını sağlamaktı.

Çünkü kesin olarak bildiği tek şey Ellie'nin gitmesini istemediği idi. Daha fazla gülümseme istiyordu. Daha fazla kahkaha. Sadece onun etrafında olmak istiyordu. Ya da en azından onunla aynı kasabada.

Belki bir ara onu bisikletinin arkasında gezintiye çıkarabilir.

"Siktir git!"

Dirty şöyle bir baktı ve Cage'in Cox'un yüzüne bakarak kardeşini geriye doğru ittiğini gördü.

"Bana bir daha dokunursan, küçük çocuk," diye hırladı Cox. "Ve senin sonunu getireceğim."

Cage'in burun delikleri çılgınca alevlendi. "Bitir beni, seni aptal İspanyol orospu çocuğu, yap şunu!"

"Eğer çenenizi kapatmazsanız ikinizin de işini bitireceğim!" Deuce kükredi.

Dirty gözlerini devirdi ve başka tarafa baktı. Cage Salı sabahı uyanıp Tegen'in gecenin bir yarısı gizlice kaçtığını öğrendiğinden beri aklını kaçırmıştı. O zamandan beri aşırı derecede içiyor, kavga çıkarıyor ve sadece mutsuz oluyordu.

Lanet olası kadın draması. Dirty başını salladı. Belki de bir kadınla normal bir ilişki yaşayamadığı için memnun olmalıydı. Etrafındaki çiftler ilişkilerin nasıl olduğuna dair örnek teşkil ediyorsa, kendini şanslı hissediyordu. Kami, Tegen ve hatta Danny gibi çılgın sürtüklerle baş edebilecek duygusal donanıma sahip olmadığı kesindi, çünkü ne kadar normal görünse de bir kadını öldürmüştü. Ripper'ın eski kız arkadaşına iki kurşun sıkmıştı. Böyle bir şey kesinlikle kadın deliliği sayılırdı.

"Kirli."

Deuce'un yanında durduğunu görmek için başını kaldırdı.

"Prez?"

Deuce başparmağını omzunun üzerinden Cage'e doğru sallayarak, "Salak herifin suratı beş karış," dedi.

Şey...tabii. Cage dün sabahtan beri içmeyi bırakmamıştı.

"Onu oturtman ve eve götürmen gerek, sürtük."

Dirty'nin kaşları saç çizgisine çarptı. "Şimdi mi?"

"Evet, şimdi. Sence Mooresville ve adamları geldiğinde böyle davranmasına ihtiyacım var mı? Ya da lanet olası teslimata ne dersin? Tansiyon yüksek olacak, herkes zaten kavga bekliyor. Yepyeni amcığınızı kaybetti diye çocuğumun deli gibi davranmasına ihtiyacım yok."

"Seni duyabiliyorum," diye mırıldandı Cage. "Ve hiçbir yerde kaltağa binmiyorum."

İkisi de onu görmezden geldi.

"Başka birini bul," dedi Dirty. Şefi görmeden asla buradan ayrılmayacaktı.

"Hayır," dedi Deuce. "Sana bir emir veriyorum, Dirty. Bu da yapman gerektiği anlamına geliyor."

"Bunu yapma Prez," dedi Dirty bisikletinden atlayıp ayağa kalkarken hızla. "Burada olmam gerekiyor. Emin olmam gerek-"

Deuce ceketinin yakasından tuttu ve onu Sonra da sert bir itişle onu geriye doğru tökezletti.

"Neye ihtiyacın olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye bağırarak ona doğru ilerledi. "Çocukluğundan beri ihtiyacın olan her şeyle ben ilgileniyorum! Neye ya da *kime* ihtiyacın olduğu önemli değil, ben her zaman hallettim, değil mi?"

Dirty'nin elleri iki yanında yumruk oldu. "Anlamıyorsun, bu-"

"ANLAMİYOR MUYUM?"

Deuce'un kalın kolu dışarı fırladı ve eli Dirty'nin boğazına dolandı. "Anladım Dirty," diye alçak sesle homurdandı Deuce ve onları yüz yüze getirdi. "Anladım amına koyayım. Anlamayan sensin. Bu gece çok para kazanacağız ve eğer sen kendini kötü hissettiğin için bu iş berbat olursa

Hayatında ilk kez bir kadın olarak, senin hasta ve sapkın kışını yere sereceğim."

Dirty'nin adrenalini fırladı, kanının damarlarında hızla akmasına, kalbinin daha hızlı çarpmasına ve ellerinin titremesine neden oldu. Deuce onunla hiç böyle konuşmamıştı. Asla.

"Seni buraya getirdiğimden beri seni başıboş bırakıyorum, canın ne isterse onu yapıyorsun ama bu gece böyle bir şey olmayacak, Ruslarla olmaz. Bu bokun aşağı inmesine ihtiyacımız var, kulübün buna ihtiyacı var ve lanet olası Şeytanların bunun herhangi bir saçmalık olmadan aşağı inmesine ihtiyacı var. Ellie'yi önemseddiğini anlıyorum, ben de önemsiyorum ama yanlış adamla sarhoş olduğu için neredeyse öldürülecek olan bir kaltağı önemseddiğimden çok daha fazla çocuklarımı ve ailemi önemsiyorum."

"Prez," diye homurdandı, iyi bir nefes almak için mücadele ediyordu. "Yere inmesi gerekiyor."

Deuce'un boynundaki tutuşu sıkılaştı. "Neden?" diye sordu. "Hissettiğin bir kaltakla sikişti diye mi? Kaç tane orospuyla yattın, Dirty? Senin de mi yerin dibine girmen gerekiyor?"

Dirty, ona şimdiye kadar her türlü iyiliği göstermiş olan, ona bir aile, arkadaşlar ve bir hayat vermiş olan, saygı duyduğu ve sevdiği tek kişinin gözlerine baktı. Uğruna seve seve ölebileceği bir adam. Eğer onu öldürürse, Dirty'nin onun ellerinde ölmeyi bir onur sayacağı bir adam.

"Evet," diye boğuk bir sesle konuştu. "İstiyorum."

Deuce'un burun delikleri alevlendi ve Dirty'nin boğazındaki tutuşu gevşedi. Dirty hemen geri çekildi, boynunu tuttu ve öksürmeye başladı. Ama kendini toparlayamadan Deuce'un yumruğu yüzünün yan tarafına çarptı ve bir patates çuvalı gibi yere düşmeden hemen önce, Dirty beyninin yerine yerleşmeden önce kafatasının tepesine çarptığını hissettiğine yemin edebilirdi.

"Bu bir kez oldu," diye tükürdü Deuce, onun üzerinde durarak. "Bir daha söylersen iki bacağını da kırarım. Şimdi, git

"O zavallı kışını kaldır ve Cage'i buradan götür."

Deuce uzandı ve ona bir kolunu uzattı. Dirty adamlar kol kola girdi ve kalkmasına yardım edilmesine izin verdi. Ayağa kalktıktan sonra Deuce onu Cox, Cage, Tap ve Mick'in hepsinin onlara baktığı bisikletine doğru itti.

Deuce, "Bir avuç pislik gibi dikilmeyi kesin," diye homurdandı. "Dirty, sarhoş çocuğumu eve götür ve Cox, o lanet kışını keskin nişancı pozisyonuna getir."

Dirty, kendisine sert bir bakış atan Mick'e baktı ve şöyle dedi

Dirty'ye, "Eğer kışını kaldırmazsan, seni eşek sudan gelinceye kadar döverim ve sonra da mezarına işerim."

"Gidelim," dedi Cage'i bisikletine doğru iterek. "Ama bana dokunursan, pislik herif, seni arkadan tekmeler ve ezip geçerim."

"Sana kim dokunmak ister ki?" Cage sarhoşça mırıldandı. "Duş alıp tıraş olmanın bir fark yaratacağını mı sanıyorsun?" Cage kahkahayı patlattı. "Orospuların umurunda bile değil... ve hepsi orospu. Aslında hepsi orospu. Kendilerinden başka kimseyi siklerine takmazlar. Ve bunu çok geç olana kadar, onlara aptalca şeyler söyleyene ve onlar için de aynı olduğunu düşünene kadar bilemezsiniz ama öyle değildir ve sonra giderler ve sonra -"

"Kardeşim," diye homurdandı Dirty bisikletine binerken. "Kapa şu lanet çeneni ve bin şu lanet arabaya."

"İyi," diye geveledi Cage. "Ama seni uyarmadığımı söyleme."

"Yapmayacağım," diye mırıldandı Dirty. "İnan bana."

- - -

Ellie çaprazlanmamış onu Bacaklar sonra hemen tekrar çaprazladı ve ayağını yere vurmaya başladı. Tekrar.

Dirty bir saatten fazla bir süredir ortalıkta yoktu, Daniel ve başka kimlerle buluşacaklarsa onlarla buluşmaya gitmişti. Ne için, o

bilmiyordu ve Dirty de ona söylemedi. Tek söylediği, halletmeleri gereken bazı kulüp işleri olduğu ve Daniel'in bir daha ona yaklaşmayacağından emin olduğuydu. Kadın yuttum Zor. Ne? Eğer bir şey vardı yanlış mı gitti? Böyle bir durumda kulüp işleri genellikle ne kadar sürerdi? Küçük bir kasaba mı? Daha da iyisi, kulüp işi tam olarak neydi?

Boş ver. Kulüp işinin ne olduğunu bilmek istemiyordu. Eğer bir gün suç ortağı olarak tutuklanırsa... her neyse, yalan makinesi testini geçmek istiyordu.

Odada etrafına bakarken, diğer herkesin nasıl bu kadar sakin olduğunu merak etmekten kendini alamadı. Giden adamlar için korkmuyorlar mıydı? Ellie, Eva'yla hararetli bir şekilde konuşan Kami'ye odaklandı, Cox'un kulüp işlerini halletmek için gitmiş olmasını hiç umursamıyormuş gibi bir çift ayakkabıdan yüksek sesle şikâyet ediyordu.

Aynı şey Eva için de geçerliydi. Mick'in karısı Adriana için de.

Hepsi de bir hafta boyunca sıkı korunan bir binada kilitli kalmanın ve adamlarının aniden kalkıp tamir edilmesi gereken işi "tamir etmek" için gitmelerinin onlar için son derece normal, günlük bir olay olduğunu düşünüyordu.

"İyi misin kızım?"

Olağanüstü açık tenli, siyah saçlı bir kadın kanepede yanına oturunca Ellie başını kaldırıp baktı. Yirmili yaşlarının ortalarında görünüyordu, güzeldi, kıvrımlıydı, bir kolu kafatası dövmeleleriyle doluydu, çok fazla göz makyajı yapıyordu ve rahatsız edici derecede uzun tırnakları vardı, parlak maviye boyanmış ve tehditkâr bir noktaya kadar törpülenmişti.

"Christina?" diye sordu. Burada o kadar çok insan vardı ki, takip edemiyordu.

Ağızındaki sakız tomarını çıtlatan kadın başını salladı. "Evet. Ben Bucket'ın kız arkadaşıyım," dedi ve odanın öbür ucunda Bucket'ın durduğu yeri işaret etti. "Bir kıza sahip olmak istediğinde."

Ellie burnunu kırıştırdı. Bir kıza sahip olmak istediğinde mi? Bu da ne demek oluyordu?

Christina bilerek gülümsedi. "Hayatı hissetmiyorsun, ha?"

Başını salladı.

"Evet, kızım, bu bok herkese göre değil. Demek istediğim, Bucket bir aziz değil ve aleti seksen inç uzunluğunda değil, ama diliyle şu kıvrılma şeyini yapıyor..."

Ellie'nin yüzündeki ifadeyi gören Christina sözünü kesti ve

Omuz silkti.

"Ama ne olursa olsun, ister yaşlı bir kadını istesin isterse oyun oynamak istesin, erkeğim bana çok iyi bakıyor, bu yüzden diğer tarafa bakmayı öğrendim, anlıyor musun?"

Ellie bilmiyordu ama başını salladı ve Christina'yı izledi. kafatası tişörtünün önünden aşağı uzandı ve bir paket sigarayla çıktı. Ellie'nin gözleri irileşti. Tişörtü daracıktı; paketi fark edilmeden oraya nasıl sığdırmıştı?

Bir tane yaktıktan sonra Ellie'ye paketi uzattı. "İster misin? Biraz bitkisel rahatlamaya ihtiyacınız varmış gibi görünüyorsunuz."

Ellie'nin alnı kırıştı. "Bitkisel rahatlama mı?" diye aptalca tekrarladı.

Christina'nın cevap sırtışı, grupta şakayı anlamayan tek kişi olduğunu hissetmesine neden oldu.

"Ot, kızım. Ot mu? Mari-fuckin'-juana?"

Ellie'nin yüzü kızardı. şimdi kendini gerçekten aptal hissediyordu. "Hiç denemedim," dedi usulca.

"Bunu anladım, kızım. Al bakalım." Elindeki esrarı uzatıp Ellie'ye uzattı. "Dene, rahatlamana yardımcı olur."

Ellie almadan önce sadece bir an baktı. Gerçekten de rahatlamaya ihtiyacı vardı ve bu yüzden omuz silkip dudaklarına götürdü.

Roma'dayken... ya da daha doğrusu, bir grup suçluyla kilit altındayken.

- - -

Dirty, Cage'i otoparkta tökezlerken bıraktı ve kulüp binasının içine daldı. Ön odaya hızlıca bir göz attı, Ellie'den hiçbir iz bulamadı ve hemen arka salona yöneldi.

"Kirli!" Eva seslendi. "Ne oldu?"

Arkasını dönmeye zahmet etmedi. "Ben bilemem," diye bağırdı. "Eve gönderildim."

Kapısına ulaştığında kilidin açık olduğunu gördü ve iterek açtı. Ellie yatağındaki koltuğundan başını kaldırdı, yemekte olduğu patates cipsi paketini bir kenara fırlattı ve ayağa fırladı.

"Dönmüşsün!"

Dirty ona baktı. Onun Clutch tişörtünü giyiyordu. Clutch tişörtü kışının altına kadar ancak ulaşıyordu. Ve beyaz iç çamaşırı. Hepsi bu kadardı. Kızın amının dış hatlarına bakarken, aleti zonklamaya başladı.

"Gitmeliyim," dedi hızla, arkasını dönerek.

"Bekle! Ne oldu? Çenene ne oldu?"

Dirty ona geri döndü. "Henüz ne olduğunu bilmiyorum. Deuce beni geri gönderdi."

Ellie yüzünde aptalca bir gülümsemeyle ona doğru birkaç adım attı. Damarlarında ondan kaçması için yalvaran sinirsel kaşıntıya rağmen ayaklarını yere sağlam basmaya devam etti.

"Sevindim," dedi, yumuşak sesi alışılmadık derecede solukluydu. Şimdi neredeyse onun üstündeydi ve o kocaman mavi gözleriyle ona bakıyordu. Kocaman mavi gözleri kan çanağına dönmüştü. "Senin için endişelendim."

Onu incelerken kaşlarını çattı. "Sıçtın mı?"

Ellie kıkırdamaya başladı ve Dirty cevabını aldı. Düşünceleri bir anda dibe vurdu ve Ellie'nin ne kadar berbat durumda olduğunu ve bu haldeyken ona ne yaptırabileceğini merak etmeye başladı.

Ellie fısıltıyla, "Gerçekten çok güzelsin," diye devam etti. Dirty onun kolunun kalkışını, elinin yüzüne doğru gelişini izledi ve kaskatı kesildi. Bir an için hareket edemedi, gözünü kırpamadı, nefes alamadı ve sonra...

Kadının yumuşak, hafif nemli avuç içi adamın yanağına değdi ve adamın bedeni, birleşmenin verdiği alışılmadık hislerle istemsizce ürperdi.

"Bir model olabilirdin," dedi.

Gözleri sıkıca kapandı. Bu sözleri bir daha asla duymak istemediğini düşünmüştü ama Ellie'den duymak onu öfkeden çıldırtmak yerine...

Acıdı. Çok acıyordu.

Geçmişini silebilmeyi, farklı bir adam olabilmeyi, kendisine verilen yüze layık, bu yüzden defalarca çiğnenip tükürülmemiş biri olabilmeyi dilemesine neden oldu. Nefret ettiği her şeye dönüşmemiş biri.

Ellie'nin elinin yanağında kaydığını hissetti ve gözleri tam zamanında açılarak Ellie'nin dudaklarının kendisiyle buluştuğunu gördü. Mide bulantısı midesinde yükseldi ve Dirty'nin titremesine neden oldu. Ne oluyor lan? Ne yapması gerekiyordu? Bilmiyordu, lanet olasıca bilmiyordu, lanet olasıca bilmiyordu!

Hayal kırıklığı ve kendinden nefretten doğan bir damla gözyaşı gözünün kenarından burnundan aşağı kayarak birleşmiş dudaklarına düştü. Ellie'nin gözleri açıldı ve sonra kayboldu, eli, dudakları, her şey, öylece yok oldu.

"Tanrım," diye fısıldadı, başparmağıyla alt dudağını sildi ve gözyaşının nemini gördü. "Çok üzgünüm, Michael," diye nefes aldı ondan uzaklaşırken. "Bunu yapmak istememiştim..."

Hayır. Hayır, onu öpüp sonra da hiçbir şey yapamazdı. Zihni dönüyordu. Onu istiyordu. Onun için yanıp tutuşuyordu. Ama ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Onu öpemezdi, ona dokunmasına izin veremezdi.

Ona arkadan çarptı, hemen vücutunun etrafına uzandı, karnını sardı ve şaşkın çığlığı çığlıklara dönüşmeden önce elini ağzına vurdu.

Ellie onun elinin altında inledi ve Dirty keskin bir suçluluk duygusunun midesine saplandığını hissetti.

"Sana zarar vermeyeceğim bebeğim," diye fısıldadı kısık sesle. "Bana güveniyorsun, değil mi?"

Bebeğim.

Sevgi sözcüğü ağzından o kadar kolay çıkmıştı ki yine de şok içinde donup kalmıştı. Daha önce hiçbir kadına adından başka bir şey söylememiş ya da onun yerine aşığılayıcı bir terim kullanmamıştı.

Şimdiye kadar. Şu lanet ana kadar.

Hızlıca başını sallamadan önce birkaç gergin kalp atışı geçti. İçini bir rahatlama kapladı. Ona güveniyordu. Ona güvenmişti. Bunu kaybetmeyecekti. Buna ihanet etmeyecekti.

Adam kadının ağzını bıraktı ve bir kolunu daha kadının beline doladı. Başını kulağına doğru eğerek fısıldadı, "Ben iyi bir adam değilim. Bektan şeyler yaptım... Oldukça kötü şeyler yaptım ve artık benim için çok geç. Asla iyi bir adam olamayacağım."

Dirty, onu tutuşunun altında Ellie'nin vücutunun gerildiğini hissetti. Kalp atış hızı on kat arttı. Büyük olasılıkla bundan sonra onunla hiçbir şey yapmak istemeyecekti. Ve o da bununla başa çıkacaktı. Onu serbest bırakacak, bu odadan, kulüpten ve hayatından çıkıp gitmesine izin verecekti. Bunu yaparsa onun için daha iyi olacaktı. Ve ona zarar vereceğı korkusuyla etrafta dolaşmak zorunda kalmayacaktı.

"Ne yaptın ki," diye fısıldadı, "affedilmeyeceğini düşünüyorsun?"

Gözlerini kapattı, tekrar açmadan önce derin bir nefes aldı. "Bunu bana son kez soruyorsun. Sana karşı dürüst olacağım, sana asla söylemeyeceğim

Çünkü bana, bu odaya ilk girdiğim andaki halinden farklı bir şekilde baktığını görmek istemiyorum.

"Bununla birlikte," diye devam etti kısık sesle. "İçinde şiddetli bir şey istiyorum bebeğim."

Ellie'nin nefesi sıcak bir hava hücumuyla serbest kaldı ve Ellie karnının avuçlarına doğru genişlediğini hissetti.

"Sanırım," dedi usulca, "ben de seni istiyorum."

İhtiyaç, sıcak ve baş döndürücü, zaten titreyen vücudunda hızla ilerliyordu. Onu sikmeyi o kadar çok istiyordu ki; onu yüzüstü yatağa itmek ve arkadan sert ve hızlı bir şekilde almak istiyordu.

Ama aynı zamanda o dudakları tekrar hissetmek istiyordu, ağzına karşı, vücudunun aşağısında, sikinin etrafını sararak, onu ağzına alarak.

Yine de ikisini de yapamazdı. Yatağında, yarı bilinçli bir halde, onlara bakmayı reddederek, pek çok fahişeyi becerdiği gibi onu da beceremezdi. Ve onun kendisine dokunmasına izin veremezdi, cinsel olarak değil, şiddete başvurmadan ya da hastalanmadan ya da her ikisini de yapmadan.

"Çok berbat durumdayım," diye devam etti, sesi kırılmıştı. "Ben... bir kadınla birlikte olamam."

"Michael," dedi ve Michael onun sesindeki boğuk gözyaşlarını duyabiliyordu. "Birlikte olmak zorunda değiliz. Arkadaş olabiliriz. Ben arkadaş olmak istiyorum."

"Neden?" diye sordu kırık bir sesle. "Senin gibi bir kadın neden benim gibi bir adamla bir şeyler yapmak istesin ki?"

"Kötü şeyler yapmış olabilirsin," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle. "Ama sen kötü bir adam değilsin, Michael. Sen benim hayatımı kurtardın ve iyi bir kalbin olduğu için benim hayatımı kurtardın. Şimdi ben de senin için aynısını yapmak istiyorum."

Dirty'nin kalbi patladı.

İşi bitmişti.

Anasını siktiğimin işi bitti.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"Peki, sadece kollarınızda mı yoksa başka dövmeleğiniz de var mı?"

Gözlerimi pencereden ayırıp masanın karşısındaki adama çevirdim. "Hmm?"

Humus kaplı çatalıyla kollarımı işaret etti. "Dövmeleğiniz," dedi. "Başka var mı?"

"Oh," dedim kayıtsızca. "Evet, ben hallederim."

"Bu çok seksi," diye cevap verdi sırtarak. "Toplumun ideallerine uymayan kadınlara bayılıyorum."

Sandalyemde geriye doğru çökerek kaşlarımı kaldırdım. Bunu neden kabul etmişim ki? Doğru ya, Hayley beni bir pislikle evlendirmeye kararlı, inatçı bir sürtük olduğu için.

Geçen hafta, bronzlaşma salonuna çoğu kadından daha sık gittiği belli olan Todd adında bir kişisel antrenördü. Konuşmaya bayılıyordu ama sadece kendinden ve ne kadar harika olduğundan bahsediyordu. Yemeğin yarısında, Todd'un kendisiyle olan aşk ilişkisini bir saniye daha kaldıramayarak sandalyemi geriye ittim, ayağa kalktım ve "Gerçekten, bu harikaydı, vücut kitle endeksini ve karın kaslarının ne kadar seksi olduğunu duymak kesinlikle hoşuma gitti, ama bir tornavidayla önemli bir randevuya gerçekten geç kaldım." dedim.

Zavallı şey çok şaşkın görünüyordu.

"Bir tornavida," diye tekrarladım. "Hayatımın bu son dayanılmaz acı dolu saatini silmeye çalışmak için kafatasıma bir tane sokmam gerekiyor."

Ve bu hafta bilgisayar analisti David'di. O iyi görünümlü olduğunu tahmin ettim. Sanki bu lanet şehirde yeterince yokmuş gibi, dağınık saçlı ve dar kot pantolon seven bir başka hipster. Ama sıkıcıydı ve bir kayanın kişiliğine sahipti. Neredeyse Alet Todd'la birlikte olmayı tercih ederdim; en azından o zaman zihinsel olarak dalga geçecek bir şeyim olurdu.

İç çekerek kollarımı göğsümün önünde kavuşturdum. Hayley'e bu işin sonunu getireceğime dair söz vermiştim ama daha da önemlisi, Miles City'den döndüğümde asla olamayacak şeylerin içinde debelenmeyeceğime dair kendime söz vermiştim.

Kendime kesin bir dille, ZZ'yi mümkün olan en nazik şekilde postalayacağımı ve ardından başka bir adama savaşıma şansı vermeye devam edeceğimi söylemiştim. Kendime nihayet bir gün roman yazarı olma hedefim doğrultusunda çalışmaya başlayacağımı, ama en önemlisi, kendime acımaya, kendimden nefret etmeye ve nihayetinde kendimi yok etmeye başvurmamak için kendimi meşgul edeceğimi söyledim.

Şimdiye kadar yaptığım hiçbir şey işe yaramamıştı. ZZ henüz dönmemişti ve ben lanet olası bir tren enkazıydım.

Deuce'yi sikeyim. Sikeyim o yaşlı piçi.

Bunu kendi iyiliğin için yapıyorum, Tegen. Cage asla değişmeyecek. Bu boku daha önce de gördüm, bir kaltağa aşık olduğunu sanıyor ve sonunda her şey aynı oluyor. Sıkılıyor ve her türlü pisliğe bulaşmaya geri dönüyor.

Deuce haklıydı. Cage de aynı oyunu oynamıştı. yıllarca. Onu izledim, bir kadından diğerine, diğerinden diğerine atlıyordu.

Ben neden farklı olayım ki? Sırf çok istedim diye mi?

Ha.

Üç hafta önce, uçağım San Francisco'ya indiği anda, kendime acıma duygusu kök salmış ve kendimden nefret etmeye başlamıştım. Merhaba ve çok ikinci Ben olsam yürüdü içine benim boş daire. Kendini yok etmenin, topuklarının üzerinde zıplayan lanet olası bir yankesici gibi köşede beklediğinden, gölgelerden izlediğinden, saldırmak için beklediğinden, gardımın düşeceği anı beklediğinden hiç şüphem yoktu. Bırakamazdım. Kalbimin kırıldığı son seferdeki kadar acı vericiydi. Sadece...hayır, bu çok daha fazlaydı

Daha da kötüsü.

O aptal orospu çocuğu bana beni sevdiğini söylemişti. Üstüme yerleşti, yavaşça vücuduma girdi, böylece her şeyi, her gerilmeyi, her titremeyi, kaslarımın her sıkılışını hissettim, tüm bunlar olurken bana, gözlerimin içine bakıyordu.

Seni seviyorum, Teacup.

Ve birdenbire doğruca Miles City'ye, kulüp binasına, Cage'e koşmak istedim.

Burada ne yapacağını çok iyi biliyorsun. Sıska kışını bisikletimin arkasına koyacaksın, lanet olası evime taşınacaksın, yemek yapacaksın, temizlik yapacaksın ve ne zaman istersem beni becereceksin.

Her şeyi atmaya çok yaklaşmıştım. Ne oldu? Hayattan ne istediğim hakkında? Cage ile bir hafta sonu geçirdim ve birdenbire bunların hiçbiri benim için önemli olmadı mı?

Evet, her neyse. Tam bir kaçıktım. Artık kendi isteklerimin ne olduğunu bile bilmiyordum. Kötü tavırlı, lanet olası bir kaltak. Kıyıya vurmuş ölmek üzere olan bir balık gibi dönüp duruyordum. Bir milyon dövme ve piercing daha yaptırabilirdim ama yine de bunca yıldır saklamaya çalıştığım şeyi örtbas edemezdim.

Kim olduğuma dair en ufak bir fikrim yoktu. Ya da ne istediğime dair.

Artık resmileşmişti. Kalbi kalıcı olarak kırılmış bir pisliğin tekiydim.

Milyonlarca farklı şey hissederek boş gözlerle restorana baktım. Utanç, şehvet, aşk, acı, suçluluk, aşağılanma, öfke, acı bir kabullenme...

Ve nefret.

Evet, bir şeyler hissetmeme izin verdiğim için, o adamın tekrar içime girmesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyordum. Konu ona geldiğinde, bana dokunduğunda her şeyi kaybedecek kadar tamamen ve tamamen zayıf olduğum için. Etrafıma ördüğüm duvardaki her tuğla anında parçalanacaktı ve ben hemen

Ona karşı her zaman beslediğim duygulara yenik düştüm. Asla yok olmayacağından korktuğum duygular.

"Benim hiç dövmem yok," dedi David. "İğneleri pek sevmem ama sizin yaptırdığınız kadar dövmeye dayanabilecek acı eşiğine sahip olan herkese saygı duyarım.

"Kadınların acıya tahammülünün erkeklerden daha yüksek olduğu kanıtlanmış bir gerçek," diye devam etti. Bunun kadınların çocuk doğurmak için yaratılmış olmasından kaynaklandığına inanıyorum, oysa erkekler-"

"Sikişmek ister misin?" Sözünü kestim, gözyaşlarımdan sıkılmıştım ama içimde bir türlü atamadığım kaygı dolu bir özlem duygusu vardı.

David'in gözleri büyüdü. "Ne?"

Homurdandım. "Beni duydun, pislik. Evet mi hayır mı?"

"Uh..." Şaşkınlık içindeki David başını salladı. "Evet?"

"Harika," dedim sertçe, çoktan ayağa kalkmıştım. "Hadi gidelim."

Ayağa fırlayan David cebinden cüzdanını çıkardı ve hızla masanın üzerine birkaç banknot attı. Sonra çıkışa doğru yöne l d i k v e evime dönmek üzere yola koyulduk.

Dairemin kapısı arkamızdan kapanır kapanmaz David'in açgözlü elleri üzerimdeydi. Gözlerimi kapatıp ruhumu zihinsel olarak bedenimden ayırarak ne isterse yapmasına izin verdim. Umurumda değildi; sadece acının dinmesini istiyordum.

Kendini yok etme, diye düşündüm acı acı. Tek kişilik parti lütfen.

- - -

Kadının arkasında konumlanan Cage, kadının kalçasını kavrayarak bacağına kaldırdı ve vücudunun içine doğru itti.

Birkaç vuruş geçti ve "İyi hissediyor musun bebeğim?" diye fısıldadı.

Hareket etmeyi bıraktı. Her seferinde. Siktiği her orospuya her seferinde aynı lanet şeyi söylüyordu.

"Oh evet, bebeğim," diye fısıldadı arka tarafını onun kalçalarına doğru sürterken. "Çok iyi bebeğim, çok büyük ve çok iyi."

Ondan çoktan sıkılmıştı, çenesine uzandı, kavradı ve başını yana çevirerek dudaklarına daha iyi erişmesini sağladı. Ağzını onunkine yapıştırdı, onu susturdu ve sikmeye devam etti, bu sefer daha hızlıydı, çok hızlı değil ama ritmikti. Vücutların tokat sesleri, dağınık öpüşme sesleri, küçük hava boşluklarına izin verdiğinde nefes nefese inlemeleri kaçıyordu.

Hepsi aynıydı.

Otomatik pilottaydı. Onu çekici bile bulmuyordu.

Ortalama bir vücut, ortalama bir yüz, sadece hala genç olduğu için çekici.

Neden bu kadar sertti ki?

Tabii ki sertleşmişti. Tabii ki. Neden olmasın ki? Yaptığı şey buydu. Bunu yaşamak için yapıyormuş gibi görünüyordu. Lanet olası hizmetleri için para alıyor olmalıydı, o kadar çok yapıyordu ki.

Ve tek düşünebildiği bu aptal kaltak değil, başka bir kadındı. Oyunu en az onun kadar iyi oynayan bir kadın.

Ama devam etti, sıırılsıklam olana ve ağzına karşı inleyene kadar orospuyu sikmeye devam etti. Bacaklarının arasına, birleştikleri yere uzanarak onu buldu. Onu ustalıkla

becerdi, daha önce bir ton farklı kadına milyonlarca kez yaptığı aynı lanet şeyi yaptı. "Cage," d i y e nefesini tuttu,

vücudu kilitlenirken keskin ve hızlı bir nefes aldı. Onu

öpmeyi bıraktı ve gözlerinin geri yuvarlanmasını, göz

kapaklarının çılgınca çırpınmasını izledi, genellikle bir

kadının orgazmını izlerken hissettiği türden bir kopukluk

hissetti. Arkasındaki pozisyonundan, onun

Ayak parmakları kıvrılıyor ve ayaklarındaki tendonlar şişiyor.

"Bir tane daha," dedi kibarca, hâlâ parmaklarını onun üzerinde kullanıyordu. "Bana bir tane daha ver, bebeğim."

Tekrar boşaldı ve o zaman artık yeterli olduğuna karar verdi. Onu içinden çekerek yüzüstü yatırdı ve bu kez kıcı havadayken arkadan tekrar aldı. Onu becerdi. Sertçe. Ve birkaç dakika içinde boşaldı, havadan başka bir şey boşaltmamış gibi hissediyordu, bu da onu başladığı zamandan daha da boş hissettirdi.

"Gidebilirsin," diye mırıldandı, sırt üstü yattı ve sigarasını almak için komodinine uzandı.

"Pardon?" diye sordu dizlerinin üzerine çöküp omuz hizasındaki kahverengi saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken.

Dudaklarının arasına sıkıştırdığı sigarayla ona doğru baktı. Onunla ilgili uzaktan yakından ilginç hiçbir şey yoktu. Sadece göğüsleri ve amcığı vardı, ikisi de o kadar dikkat çekici değildi.

Hiçbir şey. Evden ayrıldıktan sonra, iki gün sonra onunla karşılaşa muhtemelen onu tanıyamazdı bile.

"Sen," diye tekrarladı sertçe, "gidebilirsin. Şimdi."

Gözleri irileşti ve tam ona saçmalamaya başlayacağını anladığı anda sigarasını ağzından çekip ona doğrulttu. "Sadece git, kaltak. Sızlanma, mızızlanma ya da ağlamaya başlama. Başından beri bunun ne olduğunu biliyordun ve farklı bir şeymiş gibi davranma."

Kız öfkeli bir telaşla, küfürler mırıldanarak kıyafetlerini almaya çalışırken, Cage ondan uzaklaşıp yüzünü duvara döndü. Tegen ortadan kaybolduğundan beri siktiği dördüncü orospuydu bu.

Biri milyonlarca kez siktiği bir kulüp fahişesiydi, ikisi yerel garsonlardı ve şimdi de bu kaltak. İsimlerinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Dürüst olmak gerekirse, umurunda da değildi.

Merdivenlerden inen öfkeli ayak seslerini duydu ve-

Ön kapısı çarparak kapanınca irkildi. Her neyse.

İç çekerek doğruldu, bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve sigarasını yakındaki bir kül tablasında söndürdü. Ellerini dağınık saçlarında gezdirerek odaya baktı.

Şifonyer. Ayna. Dolap kapısı.

O lanet psikopata onu sevdiğini söylemişti ve o ne yaptı? Gecenin bir yarısı gizlice kaçtı. O da karşılık vermemişti.

Onun içinde kayarken gözlerinde gördüğü o kararlılık... onun için değildi. Onu terk etmek içindi.

Evet, Tegen onu sarsmıştı. Bu ne kadar beklenmedik ve rastgele bir şeydi? Tanrım. Kadın konuştuğu gibi sikişti. Kirli. Sert. Pozisyonlarını değiştirdiklerinde ve sikişen kişi o olduğunda bile, hala onu lanet bir gezintiye çıkarıyor, her şeyi alıyordu.

Bunu, onu, ikisinin birlikte olmasını düşündükçe vücudunun daha fazla tepki verdiğini hissediyordu.

Sikeyim.

Kendini tamamen ereksiyon halinde buldu, yatağında geriye yaslandı ve elini sikinin etrafına sardı. Gözlerini kapatarak onu hayal etti, Tegen'i, ormanda üzerine binmiş, sert yeşil gözleri doğrudan onunkilere bakıyor, dudakları ayrılmış, küçük elleri göğüs kaslarını kavrarken kalçalarını kaldırıyor, kalçalarını aşağı indiriyor, kaldırıyor, indiriyor, kaldırıyor, indiriyordu. Sonra kalçalarını kaldırıp aşağı indirmeden önce ileri geri, daha hızlı ve daha hızlı, hızlı dairesel hareketlerle gıcırdatıyordu.

Ve sonra, yatağında, onu arkadan alırken uzuvları birbirine dolanmıştı... yavaş, yumuşak, itişler... daha sert ve daha sert ama asla daha hızlı değil.

Ve sonra boşaldığında... sadece onu öperken. Sadece onu öperek.

"Fuuuck," diye inledi, karnının her tarafını serbest bırakırken hala elini pompalıyordu.

Bir süre öylece yattı, nefes alış verişinin normale dönmesine izin verdi, sonra orgazmın kalan son sisini de göz kırparak yavaşça doğruldu.

En son ne zaman mastürbasyon yapmıştı? Hatırlayamıyordu bile. Elinin altında ağızlar ve amlar varken neden kendi elini kullansındı ki? Hem de bir orospuyu siktikten sonra?

"Tanrım, lanet olsun, Çay Fincanı," diye mırıldandı, avuçlarını gözlerine sürterek. "Bana ne yaptın lan sen?"

Onu becerdi. Gerçek ve mecazi anlamda. Sikilmişti.

Tek düşünebildiği oydu. Onu geri istiyordu, evine, yatağına, sadece geri, geri, geri.

Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, cep telefonu titremeye başladığında yerinden sıçradı. Küfrederek yatağına doğru eğildi ve komodinin üzerinden telefonu aldı.

Baba: Neredesin lan sen?

Cage babasından gelen mesaja ters ters baktı. *Eve*, diye yazdı. Bir an daha geçti ve telefonu tekrar titredi.

Aptal mısınız? Bugün sadaka aldık.

Hayır, aptal değildi. Biliyordu, sadece umursamamıştı. Ama...

"Sikeyim böyle işi," diye mırıldandı ve yataktan fırladı. Sarhoş olmak işe yaramıyordu, sikişmek işe yaramıyordu. En iyisi kulübe uğrayıp babasının ne işler çevirdiğini görmektir. Belki Miles City'yi arkasına attığında Tegen'le olan bu boku unutulabilir, ne kadar zavallı olduğunu unutulabilir ve umarım onu tamamen unutulabilir.

"Vegas," dedi Deuce. "Kim ister?"

"Yasal fahişelik mi? Ben de varım."

Cage uzun dikdörtgen toplantı masasında Tap'in oturduğu yere baktı. Adam kolunu kaldırdı ve iki parmağını havaya kaldırdı.

Tap'e sinirli bir ifadeyle bakan Deuce, önündeki dosya klasörlerinden birini avucunun içine aldı ve masadan aşağı kaydırıldı. Tap'in kolu fırladı ve onu kaptı. Sandalyesinde arkasına yaslanarak dosyayı karıştırmaya başladı.

"Kirli," diye devam etti Deuce, başka bir dosya tutarak. "Her zamanki gibi Philly ve-"

"Hayır."

Tüm gözler başını sallayan Dirty'ye çevrildi. "Bunu yapamam. Miles City'den şu anda ayrılamam."

Deuce horozlu bir kaş. "Öyle mi? Sen Zihin neden paylaşıyorsun?"

Dirty başını sallamaya devam etti. "Yapamam."

Deuce'un yumruğu masaya sertçe inene ve oda sessizliğe bürünene kadar çocuklardan birkaçı kahkahalara boğuldu.

"Bu hâlâ Ellie'yle mi ilgili?" Deuce sordu. "Çünkü Mooresville'in ona dokunmayacağını zaten biliyorsun. Onu yola getirdik, tamam mı?" Deuce Mick'e baktı, o da başıyla onayladı.

"Ona dokunmuyor," diye doğruladı Mick. "Herifle uzun uzun sohbet ettik. Anlıyor, lüks içinde yaşamaya devam etmek istiyorsa bizim ona ihtiyacımız olduğu kadar onun da bize ihtiyacı olduğunu biliyor."

Cox eklemlerini teker teker kırarken, "O sürtüğün yasak bölge olduğunu söyledik," diye ekledi. "Yumruklarımla da birkaç kez söyledim. Anladı, kardeşim. Endişelenmene gerek yok."

"Prez," dedi Dirty telaşla. "Belki konuşabiliriz? Özel olarak?"

Cage başını yana eğdi ve adama baktı. Onun nesi vardı böyle? Farklı bir şeyler vardı.

onun hakkında. Duş aldığı ve tıraş olduğu gerçeğinden başka bir şey.

Vay anasını.

"Pis," diyerek tüm dikkatleri üzerine çekti. "Ellie'yi mi beceriyorsun?" Tüm gözler Dirty'ye döndü ve aynı anda şaşkınlıkla genişledi.

Ellie ateşliydi, ama Cage'in hatırladığı kadarıyla kışında lanet bir sopa. Kaltak hiç eğlenceli değildi. Hem de hiç. Onu eskiden bir kez becermişti ve daha fazlası için geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Ama Ellie ve...Dirty?

Ne oluyor lan?

"Dostum," dedi Anger. "O boka dokunuyorsun, değil mi?"

Güzel çocuk bakışı böyle bir şey, değil mi?"

Cage, Dirty'nin yüz ifadesinin rahatsızlıktan korkuya dönüşmesini ve kaçmak üzereymiş gibi görünmesini izledi. Deuce bunu gördü ve hızlıca başını salladı.

"Toplantıdan sonra konuşuruz," dedi sertçe ve rahatlamış görünen Dirty sandalyesinde geriye doğru yığıldı.

"Ripper," dedi Deuce, işine geri dönerek. "Gelecek hafta Cali'ye gidiyorsun, değil mi? Oakland'a uğrayıp-"

"Yapamam," dedi Ripper, Deuce'un ölümcül bakışları üzerine çevrildiğinde yüzünü buruşturarak. "Üzgünüm, Prez. Harley'nin kulaklarına tüp takılacak ve eğer ameliyat için orada olmazsam, kızın kışımını terk edecek."

"Kızım," dedi Deuce, "nasıl olduğunu bilir. Hiçbir şey söylemeyecek."

Ripper homurdandı. "Belki sana değil ama bana? Evet, Prez, kulağımı çekeceğim ve yapacağı tek şey bu da değil."

"Yaşlı karından korkuyor musun, Ripper?" Mick gülerek söyledi. "Nedir o? Sırılsıklam bir otuzluk mu?"

Ölümcül bir bakış fırlatma sırası Ripper'daydı. "Siktir git," diye karşılık verdi. "Üşüyüp üzüldüğümde ve sarılmak istediğimde sikimi koyacak bir yerim olmaması dışında hiçbir şeyden korkmuyorum."

Cage, Deuce ve Ripper dışındaki tüm kardeşler kahkahalarla kükredi. Mick bile gözlerinden akan yaşları siliyordu.

Deuce, Ripper'a iğrenmiş bir bakış fırlattı ve adam yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm Prez," diye mırıldandı Ripper. "Ama nasıl gittiğini biliyorsun-"

"O lanet cümleyi sakın bitirme," diye homurdandı Deuce, burun delikleri öfkeyle alevlenmişti. "Ve siz geri kalan pislikler," dedi masanın etrafına bakarak. "Her birinize birer kurşun sıkmadan önce şu lanet olasıca şeyi toparlayın."

Cage, Ripper'ın kendisi için çizdiğı zihinsel imgeden tamamen iğrenmesine rağmen, babasının söylediklerine takılıp kalmıştı.

Haftaya Cali'ye gidiyorsun, değil mi? Oakland'a uğramana ihtiyacım olacak.

Oakland. Yirmi dakika uzaklıkta.

Tegen.

"Oakland'ı ben alırım," dedi yüksek sesle ve Cox'un yüzünde boktan bir sırıtişla ona dönmesini görmezden geldi.

"Bundan emin misin?" Cox çizdi. "Etrafta bir sürü hippie dolaşıyor."

Deuce, "Sen hiç Cali bölgesini yönetmedin," dedi. "Seni neden göndereyim ki?"

"Çünkü ben aptal değilim," diye tükürdü Cage. "Doğu yakasında koştum, neden batıda koşmayayım?"

Baba ve oğul birbirlerine bakarken masa sessizliğe gömüldü ama Cage bu kez geri adım atmayacaktı. Bu koşuyu istiyordu çünkü Tegen'i görmek istiyordu ve bu odadaki her kardeşin onun oyununun tam olarak ne olduğunu bilmesi umurunda bile değildi. Kaltağı unutmak buraya kadarmış; onu bisikletinin arkasına bağlayıp eve götürmeyi ve orada kalmayı kabul edene kadar yatağına bağlamayı düşünüyordu.

"Burada işimiz bittiğinde, Ripper'la konuşacaksın. O orospu çocuğunun sana söylediği her kelimeyi içine çek ve en iyi ihtimalle tutmasını um. Oakland'da işler kötüye giderse, sorumlusu sensin. Anladın mı beni?"

Cage yaşlı adama hızlıca başını salladı.

İki gün sonra beton yiyordu, Kaliforniya'ya bağlıydı.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Cage koridora girdiğinde müzik ve kahkaha seslerini duyabiliyor, yeşilin, içkinin... seksin kokusunu alabiliyordu.

Burun delikleri alevlendi, yumrukları sıkıldı, yürümeyi bıraktı ve derin bir nefes aldı. Eğer içeride onunla birlikte olsaydı...

Daha önce hiç hissetmediği bir endişe midesini acı içinde sıktı.

Eğer kız orada ZZ'yle ya da başka bir adamla olsaydı, önce onu, sonra kızı, sonra da lanet olası dairesindeki herkesi ve o kan banyosundan sonra nasıl hissettiğine bağlı olarak, muhtemelen San Francisco'daki herkesi de öldürürdü.

Lanet olsun, ondan nefret ediyordu. Onu gezegende yürüyen en büyük aptal gibi hissettirmek için elinden geleni yapmasından nefret ediyordu, ona bakıp bakmamasını umursamamasından nefret ediyordu, onu o kadar çok istemesinden nefret ediyordu ki tadını alabiliyordu ve onunla hiçbir şey, lanet olası hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Onu sevdiğini söylemişti. Ona tüm dünyasını açmıştı. Ve...

Tanrı aşkına, onu gizlice kaçırmıştı.

Evet, o zaman neden buradaydı? Cezalandırılmaktan hoşlanan bir oburdu, bunun acı bir şekilde farkındaydı. Ama onu düşünmeden edemiyordu. Gözlerini her kapadığında, o oradaydı.

On üç yaşında, gözlüklü, diş telli ve hayatında gördüğü en büyük, en çirkin, en kıvırcık saçlı, aşık bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyordu.

On altı yaşındayken, bekaretini aldığı ve ona onu sevdiğini söylediğinde, on dokuz yaşında bir pislik ona "Benim için öyle değil bebeğim" demişti.

On yedi ve on sekiz yaşlarında, ona bakmayı reddettiğinde, onun varlığını kabul etmeyi reddettiğinde.

On dokuz yaşındayken, bir yıl üniversiteye gittikten sonra, Montana'ya eve döndüğünde ve adam ona şöyle bir

baktığında

yeni görünüşü, yeni tavrı ve onu istemesi. O ise onu istememişti.

Ve şimdi, yirmi dört yaşında, bir kadında aradığı her şeye sahipti. Ama hâlâ onu affetmemişti, hâlâ onu istemiyordu.

Tüm bunlar sürekli olarak düşüncelerinde çalkalanıyor, en basit işleri bile berbat ediyordu.

Dişlerini sıkarak kapı kolunu tuttu, kapıyı iterek açtı ve yoğun bir duman bulutuyla karşılaştı. Yarı çıplak, dans eden, uyuşturulmuş bedenleri yolundan iterek birkaç dakika geçirdikten sonra onu gördü.

Eski, hırpalanmış kireç yeşili bir kanepenin ortasında oturan Tegen'di. Uzun bakır saçları boncuklarla süslü bir at kuyruğu şeklinde arkaya doğru toplanmış, başı geriye atılarak sayısız örgü kenevir kolyesi sergilenmiş, piercingli dudakları ayrılmış, kapüşonlu sweatshirt'ünün fermuarı açılarak küçük göğüsleri ortaya çıkarılmıştı.

Onu fark etmemişti bile. Kendisini hırpalayan iki adamı fark edemeyecek kadar meşguldü; biri elini kot pantolonunun ön kısmına atmış, diğeri ise boynunu okşarken göğüslerini avuçluyordu.

Cage titreyerek silahını derisinin arkasından çıkardı ve nişan aldı. İlk kurşun sağ hoparlöre, ikincisi sol hoparlöre isabet etti ve müzik anında durdu. Bütün gözler ona çevrildi.

"Defolun!" diye kükredi, silahıyla el hareketi yaptı. "Her birinize lanet olası bir delik açmadan önce siktirin gidin buradan!"

Çılgılık atan insanlar, koşuşturmaya başladılar. ve kapıya doğru koşuyor, odanın içinde koşuştururken korkuyla etrafindan dolanıyorlardı.

Ellerini Tegen'in üzerinde gezdiren sıska, aptal orospu çocuklarından biri Cage ve onun arasında bir ileri bir geri baktı.

"Tegen?" diye sordu ihtiyatla.

"David," dedi Tegen, gözleri Cage'in üzerindeydi. "Git."

"Ama-"

"Sadece git, David!" diye bağırdı.

"Ama-"

"GİT!" Cage kükreyerek elindeki silahı orospu çocuğunun alnına doğrulttu.

Aldı.

Tegen kendini kanepeden itti ve ayağa kalktı. "Polislerin her an gelebileceğini biliyorsun, değil mi?" diye bağırdı.

"EVET!" diye bağırdı. "Ve umurumda bile değil!"

Umursamalıydı. Oakland'a bile gitmediğini, bunun yerine doğruca San Francisco'ya, Tegen'e geldiğini öğrendiğinde babasının çılgına dönecek olmasını önemsemeliydi. Ama umursamadı. Önemsemediği şey oydu.

"Tanrım, sen gerçekten aptalsın," diye mırıldandı.

Burun delikleri alevlendi. "Ben aptal değilim," diye tükürdü. "Bir orospuyu sikmekle seni sikmek arasındaki farkı biliyorum! Ağzımın içine ağlıyordun, bokunu üzerimde öğütüyordun, daha fazlası için yalvarıyordun! Tam yanımdaydın, kaltak! Bu boku hayal etmemiştim!"

Badem şeklindeki yeşil gözleri kısıldı. "Beni biraz daha becermek mi istiyorsun, Cage?" dedi sertçe. "Bu yüzden mi buraya geldin ve daireme ateş ettin? Çünkü durum buysa, hadi başlayalım."

Kızın kot pantolonunu ve iç çamaşırını indirip tekmelemesini izledi.

Ona ters ters baktı ve arkasını dönüp gitmeyi diledi. Çünkü kendini aptal gibi hissettiğinden emindi, kadın onu her zaman aptal gibi hissettiriyordu. Ama orada durup onun ince, zarif vücuduna, yüksek, diri göğüslerine, meme ucu halkalarına, göbek deliğindeki takılara, süt beyazı çilli teninin üzerindeki güzel sanat dövmelelerine bakarken... Yapamadı.

Ah, Tanrım, lanet olsun. O aptaldı. Buraya geldiği için aptal.

"Senden nefret ediyorum amına koyayım," diye tısladı silahını pantolonuna geri sokup hızla odayı geçerken.

"Senden yıllardır nefret ediyorum," diye tısladı. "Sanırım ödeştik-"

At kuyruğundan tutup başını yana doğru çekti ama hareket etmeye devam ederek onu sırtı duvara çarpana kadar geriye doğru tökezlemeye zorladı.

"Benden nefret etmiyorsun," dedi, boştaki eliyle derisini çekerek açtı. Yüzünü onun boynuna gömdü, derisini dişlerinin arasına aldı ve hafifçe yuvarladı.

Adamın pençesinde başını çılgınca salladı. "Dur," dedi. nefes aldı. "Cage...bekle."

"Siktir git," diye mırıldandı elini kızın ince bedeninde gezdirirken. "Ne gördüğümü biliyorum, beni hâlâ sevdiğini biliyorum, Çay Fincanı."

"Bana Çay Fincanı deme!" diye bağırdı. "Ben senin Çay Fincanının değilim!"

Söylemesi yanlış bir şeydi ama bunu söylemeden önce de biliyordu, artık umurunda değildi. Son bir ayını ondan başka pek az şey düşünerek geçirmişti, onun yokluğu ve gerçekte nasıl hissettiğini bilmemek, ikisi de onu çıldırtıyordu. Yani, hayır, artık onun şiddetli öfke nöbetleri umurunda bile değildi.

Bir elini dizinin altından geçirerek bacağını yukarı çekti ve kalçasının üzerine yerleştirdi. Aletini kavrayarak zaten ıslak olan amına doğru itti ve Tegen'in vücudu karşılık olarak titredi. Memnuniyet içinde kükredi. Kadın onu istiyordu. Hâlâ onu istiyordu. Adam haklıydı.

Kızın saçları elinin etrafına sıkıca dolanmışken, başını öne doğru çekerek onları burun buruna getirdi.

"Sen her zaman benim çay fincanım olacaksın," diye hırladı.

"Kapa... çeneni," diye soluk soluğa inledi, ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adamın saçlarını tutuşu buna izin vermedi.

Hareket.

"Sadece söyle," diye mırıldandı. "Bir kez olsun bana lanet gerçeği söyle. Beni sevdiğini söyle bebeğim."

Dudakları aralandı ve onu tanıdığı için, ona kendini becermesini söylemesine saniyeler kaldığını bildiği için, dilini içeri soktu ve saçmalıklarına anında bir son verdi.

- - -

"Tanrım," diye mırıldandım, ellerim yüzüne doğru uçtu, çılgınca saçlarını kavradım, onu daha sert öptüm, daha da yakınlaşmak için vücuduna tırmanmaya çalıştım. "Seni çok özledim."

"Ben de," diye fısıldadı. "Ben de, bebeğim."

Bunun olmaması gerekiyordu. Beni California'ya kadar takip etmemesi gerekiyordu. Evde, Miles City'de, işini yapıyor olması gerekiyordu. Kadınları beceriyor, suç işliyor, falan filan.

Ve kendimi yok etme yoluma devam etmem gerekiyordu çünkü...

Çünkü lanet olası neden? Artık hatırlayamıyordum.

"Söyle," diye hırladı, başımı kavradı ve beni üzerinden itti. "Beni sevdiğini söyle."

Titreyerek, sadece ona bakabildim. Tüm duygular oradaydı, ihtiyaç, acı, ama kelimeler gelmiyordu. Söyleyemedim.

"Lanet olsun, Tegen!" Cage benden uzaklaşarak bağırdı. "Ne yapmam gerekiyor?"

Kolları iki yanına düştü ve yumrukları sıkıca yumak haline geldi. Gözlerimiz buluştu ve burun delikleri açılmaya başladı. O anda aklımda hiçbir şüphe yoktu; o gerçekten babasının oğluydu.

Ve ben annemin kızıydım. Zayıf. Çaresiz. *Yanlışı* adama aşıktım.

"Dene. Bunu. Bok. Birlikte. Benimle," dedi sıkıldığı dişlerinin arasından hırlayarak.

Ohh. Kalbim kırıldı. Ona koşmamak için tüm irademi kullandım. ZZ hakkında her şeyi biliyordu ve yine de geri dönmüştü, bana ulaşmak için kelimenin tam anlamıyla kapımı kırmış ve daireme ateş etmişti. Hep istediğim şey buydu, değil mi? Hayallerim gerçek olmuştu, her fantezim.

"Annem gibi olmak istemiyorum!" Çığlık attım.

"Güzel!" diye bağırdı. "Çünkü ben senin lanet olası annene aşık değilim!"

Göğsüm kabardı, kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, titreyen parmağımla onu işaret ettim. "Sen lanet bir fahişesin, Cage! Değişmeyeceksin!"

"SİKTİR GİT!" diye bağırdı. "Bana güvenmen için sana bir neden vermediğimi biliyorum, ama sana bir neden vermem için bana bir şans bile vermedin!"

"Yine canımı yakacaksın!" Çığlık attım. "Bana bunu söyleteceksin ve sonra sen de bana bunu söyleyeceksin ve ben de yapmamı istediğın her şeyi yapacağım ve sonunda beni sikip atacaksın. TEKRAR! Ve ben, benden on kat daha güzel kızlarla takılmanı izleyerek zavallı ve aptal olacağım! TEKRAR!"

Cage'in gözleri karardı ve kollarındaki kaslar derisinin altında seğirmeye ve zıplamaya başladı.

"Kaltak," diye tısladı. "Ne duymak istiyorsun lan? Sana her şeyi berbat etmeyeceğimi söylemeyeceğim ve sana dünyanın en güzel kadını olduğunu da söylemeyeceğim! Evet, çok zayıfsın, göğüslerin bir boka benzemiyor ve lanet olası bir hippieye benziyorsun!"

Kabaran gözyaşlarına engel olmaya çalışırken alt dudağım titremeye başladı. Bunu gören Cage gözlerini kapadı ve uzun, sinirli bir iç çekti.

"Tegen," dedi ve öne doğru uzun bir adım attı. Ellerini üst kollarıma dolayarak başını eğdi ve bizi yüz yüze getirdi.

"Ama bebeğim, sen benim için dünyanın en güzel kadınısın. Tek istediğim sensin, Teacup. Gördüğüm en ateşli gözlere sahipsin ve dövmelelerin, bebeğim, çok seksi ve lanet olası kalça kemiklerin, lanet olsun, onlara tutunmam, seni yavaşça becermem beni çıldırtıyor."

Ciğerlerimdeki hava bir inilti şeklinde patladı ve aniden bitkin düşen bedenim Cage'inkine doğru yığıldı. Artık gözyaşlarımı tutamıyordum; yanaklarımdan özgürce akıyorlardı.

"Başka neyi seviyorum biliyor musun?" diye sordu hırıltılı bir fısıltıyla. "Senin o pis ağzını seviyorum. Kendini tutmamanı, dışarıdan bakıldığında çivi gibi sert olmanı ama içinde hâlâ benim çay fincanım olmanı seviyorum."

"Dur," diye fısıldadım, içimde kabaran tüm duyguları kontrol edemiyordum.

"Hayır," diye hırladı. "Bu boku duyman gerek. O sıska bacaklarını etrafımda dolaştırmak istediğimi, küçücük memelerini ellerimde ve lanet olası ağzımda istediğimi ve yanımda olduğun sürece nasıl görüldüğün umurumda olmadığını o kalın kafana sokman gerekiyor."

Sonra Cage başımı arkaya yatırdı ve bana sırtıttı. "Beni hissediyor musun bebeğim?" dedi babasını taklit ederek.

Ağlamayı bıraktım ve ters ters bakmaya başladım. "Sakın baban gibi davranmaya kalkma!"

Cage beni kendine doğru çekti ve kahkahayı patlattı. "Toparlan, Çay Fincanı. Çek şu lanet şeyi."

- - -

Cage Tegen'e sıkıca sarıldı ve rahat bir nefes aldı.

Berbat bir haldeydi. Ağlıyordu, kollarında titriyordu ama yine de gözlerinde binlerce reddedilmiş kadının öfkesiyle ona bakıyordu. Ama adamın umurunda değildi. O, onun sıcak karmaşasıydı.

"Tanrı aşkına, bir aydır yoldayım ve eve döndüğümde bunu mu göreceğim?"

Tegen kollarının arasında dondu kaldı ve omzunun üzerinden baktı. On beş metreden daha kısa bir mesafede duran, hayatı boyunca tanıdığı adam neredeyse tanınmaz haldeydi. Koyu renk saçları her zamankinden çok daha uzundu, yağlıydı, at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı ve gittiği birkaç yıl içinde on yaş yaşlanmıştı. Yorgun, bitkin ve son derece kızgın görünüyordu.

"Eve dönerken yaptığın şey bu muydu, Tegen?" ZZ çenesini Cage'e doğru kaldırarak konuştu. "Siktiğimin kardeşleri mi?"

Cage Tegen'i bıraktı ve arkasını döndü. Kendini tutarak ZZ'nin gözleri adamın vücut dilini hissetmiyordu, bu yüzden eğildi ve Tegen'in kıyafetlerini yerden aldı.

"Giysin," dedi ve giysileri ona doğru itti.

ZZ'nin ağzı acımasız bir sırıtışla kıvrıldı. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Onun içinde sayamayacağım kadar çok kez bulundum. Kaltak benim lanet yatağında. Yoksa bunu bilmiyor muydun?"

Cage'in zaten gergin olan vücudu daha da gerildi. "Evet, biliyordum. Ve o artık senin yatağında değil."

ZZ'nin sırıtışı daha da büyüdü. "Öyle mi? Şimdi sende mi?"

"Z," dedi Tegen, beceriksizce giyinmeye çalışırken kot pantolonuna takılıp düşerek. "Seni milyonlarca kez aramaya çalıştım."

ZZ'nin gözleri Tegen'e kaydı ve sırıtışı kayboldu.

"Deniyorsun

Bana bir şey söylemek ister misin?" diye sordu karanlık bir sesle.

Tegen cevap vermeden önce Cage onun önüne geçti. "Sana bir şey söylemeye çalışıyorum," dedi. "Sakın ona bakma."

"Kapa çeneni, Cage," dedi Tegen, arkasından iterek. Tamamen giyinmiş bir halde öne doğru adım attı. "Özür dilerim," dedi usulca. "Bunun böyle olmaması gerekiyordu."

Cage eski dostunun gözlerinin sertleşmesini, soğumasını ve odaklanamamasını izledi. "Sen aptal bir kaltaksın," diye tükürdü ZZ ve Cage kaskatı kesildi. "Eğer onun seni umursadığını sanıyorsan. Herif tıpkı kız kardeşi gibi ve ikisi de tıpkı babaları gibi."

"Kız kardeşimi bu işe karıştırma," diye homurdandı Cage. ZZ soğuk bir şekilde güldü. "Orospu kız kardeşin beni bir haftalık çöpmüşüm gibi kaldırırma fırlattı ve bir türlü kurtulamadı."

"Ve sen," dedi Tegen'e dönerek. "Yani bu kadar mı? Ben ve sen, geçen yıllar senin için bir bok ifade etmiyor muydu?"

Cage, Tegen'e baktı, o da ağzı açık bir şekilde ZZ, yaşadığı şok gün gibi ortadaydı. "Z," diye fısıldadı. "Düşünmedim... bu değildi... biz o kadar..."

ZZ acı acı gülümsedi. "Evet," dedi soğuk bir sesle. "Sanırım değil. Ama bu puştun, tıpkı kız kardeşinin bana yaptığı gibi senin kışına tekme basmayacağını düşünüyorsan çok yanılıyorsun."

Cage adama karşı biraz kötü hissediyordu, çünkü Danny ona yanlış yapmıştı. Ama herif önce kız kardeşine fahişe demişti, sonra da kadınına ve bununla da kalmayıp onu Tegen'i gerçekten umursamamakla suçlamıştı...

Kendini kontrol etme yetisinin son kırıntısını da kaybetti. "Defol git buradan!" diye bağırdı ve silahına uzanarak ileri atıldı. ZZ'yi vurmayacaktı, sadece onu korkutup buradan kaçıracaktı.

"Cage!" Tegen arkasından çığlık attı.

Cage, göğsüne yakıcı bir acı saplanırken geriye doğru tökezledi. Bir başka çatırtı ve daha fazla acı tüm vücudunda patladı. ZZ'ye, ayağı kayarken hâlâ kendisine doğrultulmuş olan silaha şaşkınlıkla baktı. Sonra yüzüne doğru hızla gelen yere baktı ve bir an için her şey bulanıklaştı.

"Cage! Cage! KAFES!"

Gözlerini öfkeyle kırıpıştırarak görüşünü kaplayan bulanıklıktan kurtulmaya çalıştı ve yanındaki Tegen'i seçebildi. Kolunu kavradığını, onu döndürmeye çalıştığını hissedebiliyordu; çığlık attığını, hıçkırdığını ve ağladığını duyabiliyordu; ve uzaklardan siren seslerini duyabiliyordu.

Zamanında yetişemeyeceklerdi. Dayanmaya çalışıyordu ama damarlarında kök salan dondurucu soğukla tam bir tezat oluşturan sıcak kan ağzına doluyordu.

"Cage," diye hıçkırdı. "Lütfen uyan, Cage. Lütfen, lütfen, uyan!"

Ona cevap veremedi. Denedi ama hiçbir şey olmadı; hiçbir şey işe yaramıyordu.

"Fuuuuuuuuuuuuuck!" diye bağırdı. "Hayır! Hayır! Siktir! Beni bırakma! SIKTIR GIT, KAFES! Lütfen beni bırakma, seni aptal herif! Seni seviyorum ve beni bırakamazsın!"

Gülümsemeye çalıştı; belki de gülümsedi, bilmiyordu. Sonra her şey karardı.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

"Bunu daha kaç kez tekrarlamamız gerekiyor?" Çığlık attım.

İkisi de sivil giyimli bir erkek ve bir kadın olan iki polis dedektifi, bana bakmadan önce birbirlerine baktılar.

"Bayan Matthews," dedi adam sakince. "Üzgün olduğunuzu biliyorum ama bize anlattıklarınız hiç mantıklı değil. Şimdi, hangi adamla romantik bir ilişkiniz var?"

Çığlık atarak yüzümü ellerimin arasına gömdüm.

Omzumda bir el hissettim. "Bayan Matthews," dedi kadın. "Şu anda bunun ne kadar zor olduğunu anlıyorum ama olan biten her şeyi bilmemiz gerekiyor."

Tabii ki biliyorlardı. Hemen şu lanet saniyede bilmeleri gerekiyordu. Cage'in ameliyat masasında kan kaybından ölmesi kimin umurundaydı? Onların umurunda değildi. Doktorların onlara uzattığı deri kesige bir kez bakmışlar, "Cehennemin Atlıları" yazısını okumuşlar ve hemen onun için en kötüsünü düşünmüşlerdi.

Sevdiğim adamın göğsünden iki kez vurulmasını, öksürüp hırıldamasını ve üzerine kan tükürmesini izlemiş olmam kimin umurundaydı? Gözlerinin arkaya yuvarlanmasını ve vücudunun gevşemesini izlemem ya da sağlık görevlilerinin nefes almasına yardımcı olmak için ciğerlerine bir tüp yerleştirmesini ya da travma cerrahlarının kurşunları çıkarmaya ve ciğerlerindeki hasarı onarmaya çalışırken ameliyatta olmasını izlemem kimin umurundaydı?

Bu şerefsizlerin umurunda değildi.

"Cage," diye tısladım, başımı yukarı kaldırarak. "Cage ile ilişkim var."

"Ve Bay Jeffries. Jeffries?" ve adam sordu.

"Ne oldu onunla olan ilişkiniz?"

"ZZ," dedim. "O benim oda arkadaşımdı. Ve bilgin olsun, eğer etrafta Zachary Jeffries'i sorarsan, kimse

kimden bahsettiğinizi bilecek!"

"ZZ, o zaman," dedi kadın omzumu sıkarak. "Onunla hiç ilişkiniz oldu mu? Cage'i bu yüzden mi vurdu?"

Utanarak gözlerimi kapattım. "Evet," diye fısıldadım.

Tanrım, hepsi benim hatamdı. Hepsi. Neden hiçbir şeyi doğru yapamıyordum? Normal bir insan gibi bir arada yaşamayı bile beceremeyecek kadar neyim vardı benim?

"Tegen!"

Annemin sesini duyunca vücudum harekete geçti. Dedektiften kurtulur kurtulmaz yerimden fırladım ve annemin beni yarı yolda karşılayıp kollarını boynuma doladığı resepsiyon alanına doğru koşmaya başladım. Birdenbire annemin kollarından kabaca çekildim ve Deuce kolumu acı verici bir şekilde sıkıca kavradı ve mavi gözleri yanarak üzerime yürüdü. "Nerede o?" diye hırladı.

"BEN..." Sertçe yutkundum ve tekrar denedim. "Ameliyatta," diye çabucak bitirdim.

"Cage değil!" diye bağırdı, beni sarsarak. "ZZ hangi cehennemde?"

Gözlerim doldu. "Bilmiyorum," diye fısıldadım. "Öylece gitti... Onu vurdu ve gitti."

"Deuce," dedi Eva sessizce, yanımızda belirerek. "Bırak onu gitsin."

Deuce onu görmezden geldi ve bana ters ters bakmaya devam etti. "Bu senin hatan, seni aptal orospu ve eğer çocuğum orada ölürse, sıradaki sensin, anlıyor musun?"

Midem bulandı ve gözyaşlarım sel oldu.

"Bırakın onu!" diye bağırdı annem.

"Kahretsin!" Eva, Deuce'u üzerimden çekmeye çalışarak bağırdı. "Ona zarar veriyorsun! Bırak onu!"

"Burada bir sorun mu var?" İki dedektif de kavgaya katılmıştı ve ikisi de Deuce'a kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" diye bağırdı onlara doğru. "Benim çocuğum kim bilir neresinde delikler var ve

Siz pantolon giyen orospu çocukları bana bir sorun olup olmadığını mı soruyorsunuz?"

İki dedektif yine birbirlerine baktı.

"Cole West," dedi erkek, sesi düz, ifadesi açıkça iğrenmişti.

"Evet," diye hırladı. "İmza ister misin?"

"Ya Bayan Matthews'u serbest bırakırsınız," diye uyardı kadın, "ya da sizi saldırıdan tutuklarım."

"Bebeğim," dedi Eva usulca, elini kolunda gezdirip pazusunu kavrayarak. "Bu Tegen'in hatası değil ve öyle olsa bile, bunun Cage'e hiç yardımını dokunmuyor."

Burun delikleri alevlendi, bana baktı, Deuce beni çekti kabaca öne ve parmak uçlarımda üzerine çıktım.

"Defol git bu hastaneden," diye homurdandı. "Oğlumdan ve kulübümden uzak dur. Seni görürsem, Tegen, kokunu bile alırsam, kafanı kırarım."

Sert bir itmeyle beni anneme doğru tökezletti.

"Gidelim," diye fısıldadı yüksek sesle, ortama sıkıca tutunarak. "Hemen şimdi, bebeğim."

"Şehirden ayrılmayın, Bayan Matthews," diye seslendi erkek dedektif.

Titreyerek bedenimi anneme çevirdim ve beni asansörlere doğru yönlendirmesine izin verdim.

Deuce arkamızdan, "Ciddiyim, D," diye bağırdı. "Onu yakınlarda bir yerde görürsem-"

Annem kayarak durdu ve arkasını döndü. "Onu bir daha asla göremeyeceksin!" diye öfkeyle tükürdü. "Beni ya da çocuklarımı bir daha asla göremeyeceksin!"

"Ve eğer bu birinin hatasıysa," diye devam etti. "Masum küçük bir kız, beyinleri yerine sikleri ve silahlarıyla düşünen kendini beğenmiş pisliklerle dolu bir motosiklet kulübünün etrafına getirdiğim için benim suçum!"

Asansöre doğru giderken Danny, Ripper, Cox ve Jase'in yanından geçtik ve ben göz göze gelmeyi reddederek anneme doğru döndüm.

"D!" Jase seslendi.

Annem hızını artırdı.

"D, ne oluyor lan!"

Tekrar durdu ve hızla bize doğru yaklaşan Jase'e dönerek işaret parmağını ona doğrulttu. "Sakın tek kelime etme," diye tısladı. "Seninle evli değilim, seninle bir çocuk paylaşmıyorum, bu dünyada beni sana bağlayan hiçbir şey yok."

Jase'in gözleri büyüdü. "Ama konuşabileceğimizi söylemiştin."

"Bunu, kızım kulübünüzün bir başka şiddetli sonucunu yaşamaya zorlanmadan ve bu yüzden sahip olduğu tek aile tarafından alenen aşağılanmadan ve dışlanmadan önce söyledim!"

"D," diye fısıldadı, kolunu kaldırdı ve elini uzattı. "Yapma bunu."

Beni bir kenara bırakan annem öne çıktı ve Jase'in elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Bir daha yanıma yaklaşırsan," diye tükürdü, yüz hatları tiksinti ve nefretle çarpılmıştı. "Ve seni öldüreceğim."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sevdiğiniz şeyi bulun ve sizi öldürmesine izin verin.

- Charles Bukowski

Bir yıl sonra...

Duygusal arafta kaldığınızda zaman farklı geçer. Daha yavaştır. Saatler salyangoz hızında geçer, ayaklarınız günler, haftalar boyunca sürüklenir; yılların gelip geçmesi sonsuza kadar sürer. Her şeyi olduğu gibi görmezsiniz, bunun yerine hissettiğiniz gibi görürsünüz. Her şey karanlık, ağır, hava bile ağırlaşmış hissediyorsun. İnsanlar size gülümsemiyor, hakkınızda fısıldaşıyor, gülüyorlar.

En güneşli gün bile etrafınıza ördüğünüz gri gökyüzü kalkanının üstesinden gelemes.

Neredeyse tüm hayatımı kendi yarattığım duygusal bir arafta sıkışıp kalarak geçirdim, sürekli olarak hayatımın başlamasını bekledim, ancak her geçen yıl, kendi bağlarımdan kurtulamayarak aynı zihin çerçevesinde çimentolanmış kaldığımın tamamen farkında değildim.

Ama bir kez özgür kaldığınızda, dünya yeniden hızlanır, günler çok hızlı geçer ve geceler daha da hızlı. Her şeyi farklı görürsünüz, Technicolor'ın aksine renkli görürsünüz. Güneş bulutların arkasından çıkmaya başlar ve aniden tekrar görebilirsiniz; daha önce hiç fark etmediğiniz insanları, yerleri ve şeyleri fark edersiniz. Aptalca şeyler bile, büyük şemada önemsiz ama o tek, yalnız anda son derece önemli, ama sadece fark ettiğiniz için ve sizi bir şekilde etkilediği için bir şeyler *hissettiriyor*.

Bir gülümsemenin gerçekte ne olduğunu görürsünüz. İnsanları gerçekte oldukları gibi görürsünüz. Aşk ilk kez tanırırsınız.

Ama en önemlisi, kendinizi tarafsız bir zihnin gözleriyle görebiliyorsunuz ve tüm o kendinden nefret etmenin, arzulamanın ve istemenin, olduğunuzdan başka biri, herhangi biri olmaya çalışarak geçirdiğiniz yılların hiç gerekli olmadığını fark ettiniz çünkü en başta sizde yanlış olan hiçbir şey yoktu. Kaçarak ve saklanarak yaptığınız tek şey kendinize ve etrafınızdaki herkese zarar vermektir.

"Neden bana öyle bakıyorsun, Tegen?" Christopher sordu.

Gülümsemem büyüdü. Piknik battaniyemizin üzerinde yuvarlanırken ve karnını gıdıklamak için uzanırken ona "Seninle gurur duyuyorum" dedim.

Kıkırdarak elimi itti. "Annem de benimle gurur duyuyor," dedi.

"Herkes seninle gurur duyuyor," diye takıldım. "Bayım, ben bu hafta anaokuluna başladım."

"Annemle evde olmayı özledim."

"Ayy," diye mırıldandım, uzun kızıl saçlarını karıştırmak için elimi kaldırdım. "Ben de onunla evde olmayı özlüyorum. Bir zamanlar ben de küçüktüm, biliyorsun."

"Sen de mi onun karnında yaşadın?" Başımı salladım.

"Yaşadım."

Christopher küçük düğme burnunu kırıştırdı. "Ama sen çok büyüksün!"

Bir kahkaha patlattım. "Dikkat et," dedim. "Erkekler böyle şeyler söylediğinde kızlar b u n d a n hoşlanmaz."

İri yarı değildim, hiç değildim ama annemin gece gündüz yemek pişirmesi sayesinde son bir yılda epey kilo almıştım.

Christopher legolarıyla oynamaya geri döndü ve ben de kovulduğumu bildiğim için iç çekerek arkama yaslandım ve güneşli Kaliforniya gökyüzüne baktım.

Annem ve benim için hayat en başından beri böyle olmalıydı. Kardeşimi, annem için

Dünyadaki tüm zaman yolculuklarına rağmen, bu yaşında bile, annemle yeniden yaşarken, huzurun gerçekte ne olduğunu biliyordum.

San Francisco şehir merkezinde sadece iki yatak odası, bir banyo ve küçük bir mutfığı olan küçük bir dairemiz vardı. Sadece benim maaşım ve annemin maluliyet çekleriyle geçiniyorduk ama idare ediyorduk.

Ve öyle de oldu.

Aslında, ilk birkaç ayı bir kenara bırakırsak, geçtiğimiz yıl şimdiye kadar yaşadığım en huzurlu yıllardan biriydi. Üçümüz her şeyi birlikte yapıyorduk; hatta annem ve Christopher çoğu gün işe benimle birlikte yürüyorlardı. Her zaman yapacak bir şeyimiz vardı -çiftçi pazarına geziler, şehirde yürüyüşler, geceleri sinemalar, parkta piknikler.

Hawk ayda bir Christopher'ı görmek için kasabaya gelirdi. Oturma odasındaki kanepede uyur, bir hafta, bazen daha az kalır ve sonra aynı hızla giderdi. Kulüpten, Deuce'dan ya da Cage'den hiç bahsetmedi ve ikimiz de hiç sormadık. Her şey sessizdi ve olanlardan sonra bu şekilde kalmasını istiyordum.

Cage'in vurulmasından sonraki ilk birkaç gün benim için acı verici bir bulanıklıktı. Evim bir suç mahalliydi; polis dedektifleri ve daha sonra FBI ve ATF tarafından defalarca sorgulandım. Herkes olaya dahil olmak istiyordu; görünüşe göre bir suç örgütünün sınırlarına bir tuğla düştüğünde, dört duvarın da eninde sonunda yıkılması bekleniyordu.

Ama Cehennem Atlıları'nın duvarları her şeye rağmen sağlam durdu. Ağızlar kapalı kaldı, sırlar saklı kaldı ve kulüp her zamanki gibi güçlü kaldı.

Yine de, tüm bu felaket ulusal haberlere konu oldu ve yavaş ama emin adımlarla ülkenin dört bir yanından Cehennem Atlıları ve Gümüş Zebaniler San Francisco'yu işgal etmeye başladı. Şehir motorcularla doldu taşı, küçük isyanlar çıktı ve birçok tutuklama yapıldı.

Deuce'nin oğluna, bir kardeşe desteklerini göstermek için her köşeden gelmişlerdi. Evin dışında nöbet tuttular.

Hastanede, motorlarını hep bir ağızdan devirdiler, kendilerinden biri için krom ve deri bir dua.

Cage ameliyatı atlattı, ancak henüz kendi başına nefes alamadığı için hemen solunum cihazına bağlandı. Birkaç hafta boyunca her şey pamuk ipliğine bağlıydı ve kimse yaşayıp yaşamayacağını bilmiyordu.

Ve öldü. Aslında iki kez. Her iki seferde de doktorlar kalbini yeniden çalıştırmayı başardı ve her iki seferde de Deuce hastane personeline saldırmaktan tutuklandı.

İlk birkaç hafta boyunca uyumak ve yemek yemeye çalışmaktan başka bir şey yapmadığımdan, hastaneye gidip Cage'i görmeyi, ona dokunmayı, onu sevdiğimi söylemeyi... ne kadar üzgün olduğumu anlatmayı dilediğimden, bunun çok azını ilk elden biliyordum.

Sadece onun yanında
olmak için. Bu hiç
olmadı.

Eve uçacak kadar iyileştiğinde, Cage'i son kez o zaman tanıdım. Annem sonunda Eva'dan aramayı kesmesini istedi ve Eva da onun isteklerine saygı gösterdi.

Bildiğim kadarıyla ZZ hiç bulunamamıştı. Arada bir hükümetten benimle temas kurup kurmadığını soran bir telefon alıyordum. Hayır derdim, araması durumunda aramam için bir numara verirlerdi, o kadar.

Mutlu muydum? Hayır, pek sayılmaz. Ama huzurluydum.

Suçluluk duygusuna, pişmanlığa ve içimde her zaman Cage'e ayrılacak olan boşluğa rağmen huzurlu olduğumu dürüstçe söyleyebilirdim. Yine annemle birlikteydim. Bana her şeyi itiraf etmiş, anılarının çoğunun geri geldiğini ve mutlu, sağlıklı, güzel bir kardeşim olduğunu söylemişti. Hayat ilk kez bu kadar basitti.

Hatta gençliğimden beri yapmadığım bir şeyi, boş zamanlarımda yeniden yazmaya başlamıştım.

"Hayley!" Christopher bağırdı ve ben de gözlerimi güneşten korumak için elimi kullandım. Hayley ve Joe tepemizde durmuş gülümsüyorlardı.

"Kahretsin, Hayley," dedim gülümseyerek. "Göğüslerin kocaman olmuş. Çocuğu doğurduktan sonra nasıl görüneceklerini bir düşünsene."

Bir inilti ve Joe'nun yardım eliyle aşağı indi. yanıma geldi ve kaşlarını çattı. "Şakaların var, ha? Artık Kate Moss değilsin, o yüzden kapa çeneni Teg."

"Hey," diye alay ettim. "Gerçekten bir popom olması hoşuma gidiyor! Artık siz yağlı vücutlu şanslı sürtükleri kıskanmak zorunda değilim!"

Hayley h o m u r d a n d ı. "Ne kadar saçma olduğunun farkında mısın?

Az önce sesin çıktı, değil mi? Ve bunu söylediğin için kaç kadın senin küçük ama artık var olan kışını döverdi?"

"Böyle yemeye devam edersem bir gün C beden olabilirim," dedim umutla, tişörtümün üstünden aşağı bakarak.

"Şansını zorlama."

"Kapa çeneni."

"Hanımlar," dedi Joe Christopher'ın yanına otururken. "Ufaklığı saçma sapan kadın meselelerinize maruz bırakmayın.

"Ve bu arada, Teg," diye devam etti. "Saçına bayıldım."

"Ben de," dedi Hayley, parmaklarını kısa saçlarımın arasında gezdirmek için uzanarak. "Gerçekten de çok hızlı büyüyor."

Dokuz ay önce saçlarımı kesmiş, piercinglerimin çoğunu çıkarmış ve ayak parmağımdaki yüzüklerin hepsini atmıştım. Aynada bana bakan o kız her kimse, o ben değildim. O, arkasına saklandığım bir maskeydi ve artık saklanmayı bırakmıştım.

Saçlarım artık çeneme kadar uzanıyordu. Kısa bir süre önce arkası kısa, önü uzun bir peri tarzında kestirmiştim. Artık lenslerimi neredeyse hiç takmıyordum ve aslında gözlüklerimi takmayı tercih ettiğimi fark ettim. Bu bir nevi eski bir arkadaşla yeniden bir araya gelmek gibiydi, ama bu sefer eskisinden çok daha şık olan eski bir arkadaşla.

"Annen nerede?" Hayley sordu. "Bugün onsuz mu yiyeceğiz?"

Esneyerek kollarımı ve bacaklarımı uzattım, sonra biraz doğrulup başımı Hayley'nin kucağına koydum. "Burada olacak," dedim. "Sadece geç kalacak. Taze söğüş et ya da onun gibi bir şey istediğini söyledi. Ama aslında Rich'e aşık olduğunu düşünüyorum."

"Zengin mi?" Joe sordu. "Stockton'daki kasap mı?"

Başımı salladım. "Evet, sürekli flört ediyorlar ve bu beni hasta ediyor."

"Ama ondan çok daha yaşlı."

Hayley'e baktım ve omuz silktim. "Ama iyi bir işi olan iyi bir adam."

Bana gülümsedi. "Ve motosiklete binmiyor."

Ben de gülümsedim. "İşte bu."

"Babam motosiklet kullanıyor," dedi Christopher. "Bir gün ben de sürmek istiyorum."

"Bir kamyonete ne dersin?" Ben önerdim. "Ya da kaslı bir araba? Kendi itfaiye aracınıza ne dersiniz?"

"Hayır." Başını abartılı bir şekilde salladı. "Tıpkı babam gibi olmak istiyorum."

"Şey," dedim iç çekerek. "Denedim."

"Gelecek hafta Phish konseri var," dedi Joe. "Onu her zaman yanımda götürebilirim, pistlerin diğer tarafıyla tanıştırabilirim. Gerçek erkeklerin olduğu yeri."

H o m u r d a n d ı m . "Gerçek derken, erkeklerin giymeyi sevdiği Crocs giyip, kafayı bulup, Tom Petty'ye eşlik ederken hiç yaşanmamış lise aşkını mı anımsayacaksın?"

"Evet," dedi Joe gururla ve yumruğunu göğsüne vurdu. "Gerçek erkekler."

Hayley gülmeye başladı ve ben de onunla birlikte gülümsedim. Birbirleri için o kadar mükemmellerdi ki, birbirleriyle o kadar uyumluydular ki. Joe benim estetik olarak hoş bulduğum biri olmayabilirdi, ev işlerine yardım etmekten çok video oyunları oynardı, muhtemelen

Ama yine de karısını seviyordu. Ve tüm kusurlarına rağmen karısı da onu seviyordu.

Ancak insanların birbirlerine uymak için değişimleri gerekmiyordu. Sadece farklılıklarını kabul etmeleri gerekiyordu. Birini olduğu gibi sevebilir ve yine de birlikte uyum içinde yaşayabilirdiniz.

Bunu çok geç fark etmişim; çünkü fark ettiğimde ZZ sevdiğim adamı çoktan benden almıştı.

- - -

Kalçalarının arasındaki kalın kahverengi saçları kavrayan Cage kalçalarını yukarı kaldırdı. "Daha hızlı," diye homurdandı. Aptal orospu öğürmesine rağmen, muhtemelen kafasını tam istediği yerde tuttuğu ve ona söylediği her şeyi yapmaktan başka seçeneği olmadığı için itaat etti.

Hepsi fahişeydi. Her biri. Gerçekte oldukları gibi sikilmiş orospular gibi muamele görmeyi hak ediyorlardı.

Ama yine de hiçbir şey hissetmiyordu. Kesinlikle hiçbir şey.

Küfrederek kızın başını kaldırdı ve saçlarını tutarak onu yanına fırlattı. Göğsünün üzerine oturarak yüzünün yanlarını kavradı ve ağzını açmaya zorladı. Kendini onun üzerinde tutarak, aletini açık ağzına soktu ve yüzünü sikmeye başladı. Hızlı ve sert. Artık bol bol öğürüyordu ve gözleri kocaman açılmıştı ve sulanıyordu ve nihayet, sonunda bir şeyler hissetti. Çarpık bir tatmin duygusu.

Adam kadının boğazına sertçe boşaldı ve hemen geri çekti. Kız nefes nefese kaldı, öksürmeye başladı ve başını çevirmeye çalıştı. Elini kızın ağzının üzerine koyarak eğildi. Kıza sırtıtarak, "Yut şunu," dedi.

Denedi ama yapamadı. Boğuluyordu, çok sert öksürüyordu ve dudaklarından ve parmaklarının arasından tükürük ve meni fişkırıyordu.

Tiksinerek kızın üzerinden indi ve elini kızın saçlarına sildi.

"Özür dilerim," diye boğuk bir sesle ondan uzaklaştı, hâlâ öksürüyordu.

"Evet," diye mırıldandı bacaklarını yataktan dışarı sallarken. "Üzgünsün."

Komodinin masasının yanına eğilerek kredi kartını aldı, son kalan sekiz topunu attı ve kesmeye başladı.

"Bu boktan şey çok dalgalı," diye tısladı.

"Nerede yaşadığınızı biliyor musun?" diye sordu. "Bu ıssız yerde birinci sınıf mal bulmak zor. Neden babanın zulasına dalmadın anlamıyorum."

Cage, rulo haline getirilmiş yirmiliğini ilk çizginin üzerine yerleştirdi ve ona dönüp bakmadan önce her bir taneciği içine çekti.

"Ben aptal mıyım?" dedi burnunu çekerek. "O mal satılık, kilitli, stoklu ve hesaplı. Kişisel kullanım için değil. İçine girersem anlarlar."

"Sadece söylüyordum," diye mırıldandı.

Cage ona pis bir bakış attıktan sonra eğilerek bir çizgi daha üfledi.

"Konuşma o zaman," diye karşılık verdi, baş ve işaret parmağıyla burnunu sıkıp sertçe içine çekti. Karıncalanma boğazının arkasına vurdu ve o boku yuttu.

Orta parmağını ıslatarak ahşap platformun üzerinde gezdirdi ve son kalanını da topladı. Sonra parmağını ağzına götürerek diş etlerine sürdü.

Ah, kimyasal kaynaklı enerji. Artık yataktan kalkacak iradeyi bulabilmesinin tek yolu buydu. Sigarasını kaptığı gibi bir tane yaktı ve ilk birkaç nefes boyunca öksürdü, ciğerleri şiddetli bir şekilde yanmaya başladığında küfretti. Yere oturup yatağına yaslandı ve başını arkaya yasladı.

Sol ciğeri her zaman ağrıyordu. Hem de sürekli. Ve birkaç uzman tarafından kendisine hayatının sonuna kadar ağrıyacağı kesin bir dille söylenmişti. Görünüşe göre akciğerlerinizden biri yara dokusundan başka bir şey olmadığına, gününüzün geri kalanını 7/24 acı içinde yaşamak birçok avantajdan sadece biriydi.

Sigara içmemesi gerekiyordu. Ciğerlerine zarar verecek hiçbir şey yapmaması gerekiyordu, ciğerlerine ne olduğu umurunda bile değildi. Aslında ne kendisine ne de bir başkasına ne olduğu umurunda değildi.

"Bucket'ta Çin Beyazı kalmış mı diye bakmamı ister misin?"

Cage ona doğru baktı. "Kova dalıyor mu?"

Omuz silkti. "Birkaç ay önce onu becerdim, o da bana eroinle ödeme yaptı."

"Bucket'la mı yattın?" diye sordu öğrenerek. Kız en fazla on dokuz ya da yirmi yaşındaydı ve Bucket da neredeyse babası yaşındaydı.

Gülmeye başladı. "Bucket'ı sikmeye başladığımdan beri on beş yaşındaydım," dedi. "Ailem beni bu çöplük kasabaya ilk taşıdığından beri."

Güzelmiş. Gerçekten çok güzel. Bununla da gurur duyuyor gibiydi. Siktiğimin orospusu. Hepsi orospuydu. Ama içlerindeki en büyük fahişe, onu öyle bir sikmişti ki, bir daha ayağa kalkabileceğinden emin değildi...

Tegen.

Ameliyattan çıktıktan sonra ağır bir şekilde uyuşturulmuştu. Pek bir şey hatırlamıyordu ama ağrıları daha katlanılabilir hale geldikçe ve ağır dozajı kesmeye başladıklarında Tegen'in orada olmadığını net bir şekilde hatırlıyordu. İlk başta paniğe kapılmış, ona bir şey olduğunu, ZZ'nin onu vurduğunu, onun da kendisi gibi berbat durumda olduğunu ya da daha kötüsü öldüğünü düşünmüştü.

Sonra onu sormak gibi bir hata yaptı ve yaşı adam boşlukları doldurdu. Kız iyiydi. Zarar görmemişti. Ve burada değil.

Bir kere bile onu kontrol etmeye gelmedi. Tanrı aşkına, onun lanet şehrinde yatıyordu ve yine de... hiçbir şey.

Yalan söylemeyecekti; bu lanet şey acıtıyordu. Neredeyse vücudundaki delikler kadar kötü. Gerçekte olduğundan daha fazla acı çekiyormuş gibi yaptı ve umursamayacak kadar uyuşturulmuş bir halde geri döndü.

Ve o zamandan beri dalıyordu. Çünkü kafası iyi değilken, bu şey canını yakıyordu. Ciğerlerindeki yanma.

Evet, bunu kalbindeki acıya her gün tercih eder.

O sürtüğe onu sevdiğini söylemişti. O da onu terk etmişti.

Aptalca onun peşinden gitti, kendini vurdu ve lanet olasıca öldü. İki kez.

Ve onu terk etti.

Eğer adamın ona yaptıklarının intikamını almak istiyorsa, bunu başarmıştı. Ve sonra biraz. Yine de hâlâ onu düşünüyordu. Hâlâ onu istiyordu.

O aptaldı. Birinci sınıf bir moron. Hayatı boyunca yataklardan atlamış, hiçbir şeyi umursamamış, sonunda bir zamanlar onu gerçekten önemseyen tek kaltağa aşık olmuş ve onu yakmıştı. Yakıştı.

Komodinin üstündeki şişeyi kaparak uzun, derin bir yudum aldı ve aşağılanmanın yakıcılığını farklı bir türle yıkadı.

Yatak odasının kapısı ardına kadar açılıp gürültülü bir çatırtıyla duvara çarptığında dördüncü kadehini içiyordu. Dönmeye zahmet etmedi.

"Saatin kaç olduğunu biliyor musun?" diye sordu yüksek, öfkeli, tanıdık bir ses.

Cage başını çevirmedi. "Umurumda mı?"

"Sürtük," dedi Deuce. "Kıyafetlerini giy ve defol git."

Cage arkasında, kızın yataktan kalkmak için çabaladığını duydu. Birkaç dakika sonra kapısı çarparak kapandı ve ağır ayak sesleri odayı geçti. Babasının yüzü görüldü, çok yakın ve biraz bulanıktı. Cage burnunu kırıştırdı. "Geri çekil ihtiyar."

Deuce'un gözleri kısıldı. "Ne yaptığını bilmediğimi mi sanıyorsun? Çoğu zaman burnunu temizleyecek kadar bile akıllı değilsin."

Cage homurdandı ve Deuce'un burun delikleri alevlendi. "Komik bir şey mi var?"

"Evet. Bilip bilmemen umurumda değil sanman çok komik."

"Benim adamlarım kullanmaz," diye hırladı. "Bunu biliyorsun."

"Öyle mi?" Cage karşılık verdi. "Bunu Bucket'a söyle."

Deuce dik durdu ve ona ters ters baktı. "Bucket'ın yan işleri var, bir bok kullanmıyor. Kafanı bir dakikalığına tozdan kaldırsaydın bunu bilirdin."

Cage babasına bakmadan önce Jack'ten uzun bir yudum daha aldı. "Hayır, pislik, bana lanet olası ayakkabının üzerindeki bir bokmuşum gibi davranmak yerine arada bir bana gerçekten bir şey söyleseydin bunu bilirdim."

"Sen küçük lanet bir kız mısın?" Deuce talep etti. "Senin için lanet kışını da silmemi mi istiyorsun?"

Cage'in öfkesi alevlendi ve ne yaptığını bilmeden Jack şişesini odanın diğer ucuna fırlattı. Ayağa fırladı, babasıyla göz göze geldi, tam o sırada şişe duvara çarpıp paramparça oldu.

"Sen boktan bir babasın, bunu biliyor musun?" diye bağırdı. "Sen de boktan bir insansın! Yine de her lanet şeyi sana veriyorlar, hiçbirini hak etmiyorsun!"

Birkaç dakika sonra Cage boğazından duvara yaslanmıştı, babası yüzüne bakıyordu. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Deuce tükürdü. "Minnettar olmadığımı sanıyorsun, yanılıyorsun! Ben de senin olduğun yerdeydim, seni küçük pislik. Tüm lanet olası dünyaya kızgındım, senden çok daha fazla vuruldum ve senin aksine, yaşamam ya da ölmem umurunda olmayan bir babam vardı."

Cage sırtıttı. Babası vurulmasının umurunda olduğunu sanıyordu. Ama umurunda değildi. Aslında, babası onu şu anda vurabilirdi ve yine de umurunda olmazdı.

"Yani demek istediğin," dedi Cage, "senin izinden gitmem ve babana yaptığın gibi seni de dušta pataklamam gerektiği mi?"

Deuce'un burun delikleri alevlendi.

"Bu iş yeterince uzadı," diye homurdandı Cage'in boğazını sıkarak. "Bu saçmalıkları bir kenara bırakıp yaşama geri dönme vaktin geldi."

Yaşamak mı? Yaşamak mı?

Öfke içinde kaynadı ve kendini babasının bileğini kavrarken ve adamın ellerini boğazından çekerken buldu.

"SİKTİR GİT!" diye kükreyerek Deuce'u geriye doğru itti ve hemen üzerine yürüdü. "Sen benim hayatıma yaşamak mı diyorsun? Ben yaşıyorum! Sadece seni takip ediyor, pisliklerini topluyorum! Benim olan hiçbir şeye sahip olmadım!"

Deuce'u tekrar itti. "Hepsi senindi! Hepsi senin! Kulüp, oğlanlar, Eva ve çocuklar! Hepsi senin! Benim hiçbir şeyim yok! Hiçbir şeyim yok!"

Cage bunun geleceğini biliyordu ama uyuşturucudan aldığı adrenalinin etkisiyle babasının yumruğunu yüzüne çarpana kadar göremedi.

Yere uzanmış, çenesini ovuştururken gözlerini kırıştırarak babasının kule gibi yükselen formuna baktı.

"Sen gerçekten aptalın tekisin," dedi Deuce kabaca. "Sen benim çocuğumsun, oğlumsun ve sahip olduğum her şey hep senin oldu. O tokmağı kime verdiğimi sanıyorsun?"

"Tokmağını sikeyim," diye alay etti Cage. "Kulübünü de seni de sikeyim."

Deuce bir kalp atışı boyunca ona baktı ve sonra arkasını döndü.

Cage, yatak odasının kapısı kapandıktan sonra da yerde yatmaya devam etti.

Babasını sikeyim. Bu kulübü siktir et. Ve kendini sikeyim. Ama en önemlisi.

Tegen'i siktir et.

- - -

Kafası allak bullak olan Deuce, Cage'in odasından hışımla çıktı, kapıyı arkasından çarparak kapattı ve koridorda ilerlemeye başladı.

Böyle devam ederse çocuğu ölecekti. ZZ'nin akciğerinde iki delik açmasının üzerinden bir yıl bile geçmemişti ve hâlâ sigara içmekle kalmıyor, kim bilir daha neler yapıyordu. Lanet olası pis fahişeler de.

Öfkeyle iç çekerek ellerini yüzünde ovuşturdu. Nerede yanlış yapıp duruyordu? Ne yaparsa yapsın, hiçbirisi için yeterli olmuyordu. Eva hariç. Bu dünyada ona yetebildiği tek kişi oydu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı. "O olmasaydı mahvolurdum."

Bir şey doğruydı: Bu lanet hayatta, yürüttüğü kirli işte, arkada iyi bir kadına ihtiyacın vardı. Güçlü bir kadına. Haddini bilen, ne olursa olsun yanında olacak bir kadın. Bir erkeğin ihtiyacı olduğunda ona ihtiyacı olanı vereceğine güvenebileceği bir kadın.

"Çocuk nasıl?" Deuce yanındaki bar taburesine kayarken Mick sordu. Deuce barın üzerinden uzanarak Blue'nun kafasının arkasına bir tokat attı ama sarhoş ihtiyar herif hiç kıpırdamadı bile.

"Boktan."

Mick, "Bana babasını çok hatırlatıyor," dedi.

Deuce ona yan gözle baktı. "Öyle mi? Nasıl yani? Ben hiç kullanmadım."

Mick önündeki bardağı kaparak viskisinin son damlasını da içti. "Tıpatıp aynı olduğunu söylemedim. Bana seni hatırlattığını söyledi. Eva seni terk ettikten sonra. Aradaki fark, senin bu kadar kötü olmak için çok fazla sorumluluğun olmasıydı. Cage'in sıçıp batırmaktan başka yapacak bir boku yok."

"Sen neden bahsediyorsun?" Deuce, Mick'in önündeki şişeye uzanarak sordu. "Kimse Cage'den kaçamaz. Salak kendini vurdurdu çünkü..."

Deuce'un sözleri kesildi ve göğsü sıkışmaya başladı.

Mick'e baktı ve Mick ona acımasız bir gülümseme verdi.

"Tegen," diye bitirdi Deuce.

"Tegen," diye tekrarladı Mick, başıyla onaylayarak.

"Bana onu sevdiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Bir düşünsene," dedi Mick bar taburesini iterken. "Geçen yıl karantina sırasında her saniye onunla ilgileniyordu ve bir kadına, sikini yalatana kadar gösterdiği ilgiden daha fazlasını gösterdiğini hiç görmedim. Sonra kız gecenin bir yarısı onu gizlice terk etti ve o da bu yüzden aptal gibi davrandı. Sonra bir bakmışsın, Oakland'a gitmek yerine doğruca Cali'ye, kadının yanına gidiyor."

Deuce gözlerini kapattı. Lanet olsun. Tegen
k a ç m a m ı ş t ı .

Onu lanet kapıdan dışarı itti.

"Eve gitmeliyim, Prez. Yarın görüşür müyüz?"

"Evet."

Mick'in dışarı çıkışını izledi ve barda sızıp kalan Blue dışında yalnız kaldığında dirseklerini tezgâha dayayıp başını ellerinin arasına aldı.

Her şeyi berbat etmişti. Yine batırmıştı. Öfkesinin ortasında, oğlunu kaybetmek üzere olduğunu düşünürken, tüm suçu Tegen'e yüklemiş, ona defolup gitmesini ve uzak durmasını söylemişti.

Ama bunların hiçbirisi onun suçu değildi. Tetiği çektiği için ZZ'nin suçuydu, en başta silahını çektiği için Cage'in suçuydu ve oğluyla Tegen arasındaki şeyin düşündüğünden daha derin olduğunu fark etmediği için kendi suçuydu.

şimdi ne olacak?

Dorothy Eva'ya kulüple hiçbir ilgisi olmadığını söylemişti, Tegen Cage'i görmeye bile çalışmamıştı ve Cage tam bir enkazdı.

Evet, şimdi ne olacak?

"Yaşlı adam," diye havladı ve bir bardak altlığını Blue'ya doğru fırlattı. Adamın kafasının üstüne çarptı ve sekti. "şu anda senin o ukala bilgeliğinden biraz kullanabilirim."

Hiçbir şey.

"MAVİ!" Deuce böğürdü. "Uyan lan!" Hiçbir şey.

Deuce küfrederek oturduğu yerden kalktı ve aralarındaki birkaç metreyi yürüdü. Blue'nun kolunu tutarak çekti ve sarstı. "Orospu çocuğu," diye hırladı. "Bugün ne kadar içtin?"

Hiçbir şey.

Blue'nun kolunu bıraktığında, uzuv gevşek ve ağır bir şekilde yanına düştü ve yaşlı adamın vücudu bir anda çökmeye başladı. Deuce onu yere düşmeden yakaladı ve koltuğuna doğru kaldırdı. Blue'nun başı geriye doğru yuvarlanırken, Deuce'un içinde panik yükseldi.

Herifin gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

"Mavi!" diye bağırdı, onu koltuktan çekip aldı ve yere yatırdı. Başını Mavi'nin ağzına ve burnuna eğdi ve hareketsiz kaldı. Mavi nefes almıyordu.

Panik, korkuya dönüştü ve Deuce'un göğsü kilitlendi. yardımcısı.

"Mavi! Kahretsin, Mavi!"

Adamın burnunu sıkarak kapatan Deuce, Blue'nun ağzını kendi ağzıyla kapattı ve içine nefes verdi. Sırada göğüs kompresyonu vardı. Biraz daha nefes.

Ve hiçbir şey.

"Mavi!" diye bağırdı, yumrukları sıkılmıştı. "Uyan orospu çocuğu!"

Gözleri yaşardı ve sıkılı yumrukları Blue'nun göğsüne indi. "Uyan, seni aptal yaşlı pislik! Uyan lan!"

Zor nefes alan ve göğsü ağrıyan Deuce sendeleyerek ayağa kalktı. Titreyen elleriyle kesik elinin içinden cep telefonuna uzanırken aniden keskin bir acı sol kolunu kesip göğsüne saplandı. Cep telefonu yere düştü ve iki eli de göğsüne doğru uçtu.

Bunu daha fazla acı izledi ve boğazı sıkıştı.

"Tanrım," diye soluk soluğa göğsünün ortasını tırmaladı. Acı o kadar büyük ve baş döndürücüydü ki bacakları tutmadı ve dizlerinin üzerine çöktü.

Çaresiz, elini uzattı ve körü körüne ama acı artık her yerdeydi. Göğsünde, boynunda ve her iki kolunda. Sanki jiletten yapılmış bir halatla içten dışa doğru sıkılıyormuş gibi hissediyordu.

Telefonunu bulamayınca oğluna seslendi ama sözleri bozuk ve acı doluydu.

Hızla zayıflayarak ve başı dönerek yan tarafına yığıldı. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Ölüyor olamazdı. Henüz değil. En azından şimdi değil. Hâlâ ona ihtiyacı olan çocukları, Ivy ve sekiz aylık oğlu Damon varken olamazdı. Taparcasına sevdiği bir torunu ve bir karısı vardı.

Bu dünyada onu tatmin edecek kadar zaman geçirmediği karısı. Henüz gidemezdi. Onları henüz terk edemezdi, en büyük oğlu tüm lanet hayatını bir kenara atmanın ortasındaiken olmazdı.

"Cage," diye boğuk bir sesle konuştu, kelime ancak fısıltı halindeydi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

"Mark," dedi Ellie, ikinci sıradaki öğrencilerinden birini göstererek. "Peki ya sen? Bay Poe'nun 'Kuzgun'u hakkında ne düşünüyorsun? Altında yatan mesaj nedir?"

Sarışın, mavi gözlü, ukala lise sporcusu sırttı ve başını salladı. "Hiçbir fikrim yok."

Ellie gözlerini devirdi. "Başka kimse var mı?"

Her zamanki gibi iki öğrenci el kaldırdı, ikisi de kızdı. Lise İngilizcesi hiçbir erkeğin ilgisini çekmiyor gibiydi.

"Vanessa," dedi.

"Sonsuz aşk," dedi kız. "Ve kayıp."

Ellie gülümsedi ve başını salladı. Ne zaman bir öğrenci edebi bir eserle bağ kursa, gurur duyardı.

"Biraz daha detaylandırmak ister misin?" Ellie sordu.

Kız, hem dersin hem de günün sonunu işaret eden zil sesi duyulduğunda ağzını açtı.

Tüm sınıf aynı anda ayrılmanın uygun olup olmadığını onaylaması için ona baktı.

"Evet," dedi ellerini kapıya doğru sallayarak. "Git, git, git. İyi hafta sonları."

Kapıya doğru çılgınca koşuşturmak onu hep eğlendirirdi. Ona kendi lise günlerini hatırlatırdı, o zamanlar okuldan ayrılmak istemeyen tek kişiydi. Okulu seviyordu, hep sevmişti; bu hiç değişmemişti.

Masasına oturarak, dağınıklığı düzenlemek amacıyla kâğıtları karıştırmaya başladı.

"Bayan Tate?"

Kapıya doğru baktığında, müdür Adele'in orada dikilip rahatsız görüldüğünü fark etti ve kıkırdama isteğiyle s a v a ş t ı .

"Evet?"

"Sadece kontrol etmek ve ilk haftanın nasıl geçtiğini görmek istedim."

Ellie ona içten bir gülümseme verdi. "İnanılmaz," diye dürüstçe cevap verdi. "Burayı gerçekten çok seviyorum."

Kadın rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Ben, şey... erkek arkadaşınız sizi her gün alacak mı?"

Ellie şimdi gerçekten kahkahalarını tutuyordu. Dirty onu Ellie'ye açık pozisyonu teklif etmeye ikna etmek için her ne söylediyse, belli ki pek hoş bir şey değildi. Kadın ondan düpedüz korkuyordu.

Ellie onun yöntemlerini onaylamıyordu ama yine de bu yöntemlere minnettardı. Annesinin durumu bir kez daha kötüye gitmişti ve Ellie gitmek yerine onun yanında kalıp çok ihtiyacı olan zamanı kaçırmak ve hızla biriken hastane faturaları konusunda babasına yardım etmek istiyordu.

Ona tecavüz etmeye çalışan adamla aynı kasabada yaşamaya alışmak kolay olmamıştı. Ama Deuce ona ne söylemiş olursa olsun, nasıl bir anlaşma yapılmış olursa olsun, Daniel ona yaklaşmamıştı. İlk başlarda, yanında Dirty olmadan bir yere gittiği ve Daniel'ı kasabada bir yerde gördüğü nadir durumlarda hemen geri çekiliyor, eve koşuyor ve doğruca duşa girip sıcak suyu derisi haşlanana kadar açıyordu.

Ama bazen bu, Daniel'ın ellerinin Ellie'nin üzerindeki hissini silmeye yetmiyordu. İşte o günlerde Dirty onu bisikletine bindiriyor ve Ellie kendini yeniden temiz, kendi bedenine hâkim ve Daniel'ın hayatına getirdiği pislikten arınmış hissedene kadar, hiçbir yere gitmeden sadece sürüyorlardı.

Dirty'ye gelince, geçtiğimiz yıl içinde duygusal olarak bulunduğu noktadan çok uzaklaşmıştı.

Bisikletinin arkasına oturduğunda artık kollarını onun beline dolayabiliyor, başını onun sırtına yaslayabiliyor ve ona sıkıca sarılabiliyordu, ona bu kadarına izin vermişti. Onun dokunuşuna alışmak için hâlâ birkaç dakikaya ihtiyacı vardı, her seferinde irkiliyordu ama bu bir ilerlemeydi.

Hatta birkaç kez birlikte film izlerken Ellie'nin ona yaklaştığı bile olmuştu.

ve başını onun omzuna yasladı. Bir keresinde elini bile tutmuştu.

Çoğunlukla hayat çok iyiydi. Olanlardan sonra hiç beklemediği kadar iyiydi. Danny tekrar hayatına girene kadar arkadaş edinmeyi ne kadar özlediğini ya da etrafını kitaplar yerine insanlarla çevrelemenin ne kadar iyi olduğunu fark etmemişti.

Sadece bir sorun vardı. Ve bu sorun zaman geçtikçe daha da dayanılmaz hale geliyordu.

Umutsuzca azmıştı.

Son zamanlarda gecelerini yatak odasında tek başına geçiriyor, Dirty'yi düşünüyor ve bu konuda hiçbir şey yapamayacağını biliyordu. Yine de kararlılığı gittikçe zayıflıyordu.

Çok yakınlaşmışlardı. Onu gözünün önünden ayırmak istemiyordu; her sabah işe götürüyor ve her öğleden sonra alıyordu. Bazı günler onun evinde, bazı günler ailesinin evinde yemek yiyorlardı ve nadiren de olsa dışarı çıkıyorlardı.

Her gün onun güzel yüzüyle, uzun, zayıf, yontulmuş vücuduyla ve o kadar hasarlı, o kadar kırılgan kişiliğiyle karşılaşılıyordu ki, onu düzeltmek istemekten başka bir şey yapamıyordu. O bir kadının en kötü kabusuydu; dışı güzel, içi harap. Ölümcül bir kombinasyon.

Yine de onu istiyordu. Şiddetle.

Kendini hiçbir zaman kötü çocuklara ilgi duyan tipik bir kadın olarak görmemişti ama Kirli'de durum farklıydı. Bunun ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu ve eğer kendine karşı tamamen dürüst olacaksa, gerçekten de umurunda değildi. Daha önce hiçbir erkeğe karşı böyle hissetmemişti...

Hiç.

Her ne yaptıysa, kulüpteki hayatının hiçbir önemi yoktu. Ona karşı çok iyiydi; onu koruyor, onunla ilgileniyor ve yanlışlıkla ona saldırdığı sabahtan beri bir kez bile ona güvenemeyeceğini düşünmesi için bir neden vermemişti.

Ve Şimdi, aman Tanrım, ona her yaklaŐtıĝında hormonları aşırı hızlanıyordu. Özellikle de o gülümsediĝinde. Bu nadir gülümsemeler o kadar azdı ki, ortaya çıktıklarında Tanrım, eriyordu.

Bu konuda nasıl hareket edeceĝine dair en ufak bir fikri yoktu. Bunu yaparsa onu kendinden uzaklaŐtıracaĝından korkuyordu.

"Evet," dedi Ellie Adele'e. "Bu bir sorun olacak mı?"

İki kadın, yaşlı kadın sonunda pes edene kadar birbirlerine baktılar. Adele kısaca, "Hiç de deĝil," dedi ve aniden oradan ayrıldı.

Ellie başını sallayarak k ĝıtlarına geri döndü ve ne olduĝunu anlamadan bir saat geçmişti. Koridordaki aĝır ayak seslerini duyduĝunda daha yeni toparlanmaya başlamıştı. Kirli'nin burada olduĝunu bildiĝinden, her Şeyi hızla düzgün bir yıĝının içine itti ve çantasını almak için eĝildi. Masasından cep telefonunu kaptıĝı gibi kapıya yöneldi ve yürürken mesajlarını gözden geçirdi.

Yeni bir mesaj.

Geç kalıyorum.

Kafası karışmış bir halde başını kaldırdı ve polis Şefi Daniel Mooresville ile yüz yüze geldi.

"Ellie." Adam dudak büktü, Ellie adamın nefesindeki güçlü içki kokusunu aldı ve hemen geri çekildi. "Seni lanet olası bakıcından kurtarmak için uzun zamandır bekliyordum."

Sınıftan içeri adım atarak kapıyı arkasından kapattı. "Motorcu pisliklere veriyorsun da bana vermiyor musun?"

Korku midesinden yukarı fırladı, hızla atan kalbinin etrafında kıvrıldı ve boĝazına yerleşti. Ka acak hiçbir yeri yoktu. İkinci kattaydı ve Daniel onun tek çıkışını kapatıyordu. Kapana kısılmıştı.

"Daniel," dedi, geri çekilmeye devam ederken sesi titriyordu. "Lütfen bunu yapma."

"Kes sesini!" diye kükreyerek silahını kılıfından çıkardı ve ona doğrulttu. "Beni aptal yerine koydun! Benim kim olduğumu biliyor musun? Bu kasabada kaç kadın senin yerinde olmak için canını verirdi?"

Ellie'nin vücudunu şiddetli bir ürperti sardı. Konuşamayacak kadar dehşete düşmüştü.

"Yere yat," diye buyurdu.

Hayır. Tanrım, hayır. Lütfen Tanrım, lütfen bunun olmasına izin verme. Böyle bir şey olamaz.

"BENİ DUYDUN MU?" diye bağırdı. "Yere yat lan!"

Ellie yenilginin fısıltılarının midesinin çukuruna ağır ağır yerleşmeye başladığını hissetti. Sertçe yutkunarak çantasını ve telefonunu masasına bıraktı ve sonra yavaşça yere doğru ilerledi.

Ona doğru yürürken, "Uzan," diye emretti ve o da dediğini yaptı.

Daniel, silahını hâlâ ona doğrultmuş, kızın üzerinde yükselirken pantolonuna uzandı ve kemerini açtı.

Ellie'nin gözleri kaymaya başladı ve umutsuzca çok ihtiyacı olan havayı içine çekmeye çalıştı.

"Elbiseni yukarı çek."

Titreyen, terleyen ve korkudan buz kesen Ellie uzanıp elbisesini yukarı çekti. Daniel bacaklarının arasında diz çökmüş, pantolonu kalçalarından aşağı sarkmış, ereksiyonu boxer'ından çoktan kurtulmuşken, Ellie başını çevirdi ve gözlerini sıkıca kapattı.

Kendi kendine, bu sefer onunla savaşımayacağını söyledi. Burada yatacak ve bunu kabul edecekti ve sonra belki acımayacaktı, belki yaşamasına izin verecekti, belki...

Daniel göğüslerinden birini sıkıca kavrayıp sertçe büktüğünde irkildi. Eli şimdi bacaklarının arasındaydı,

iç çamaşırını kenara itiyor ve, aman Tanrım, hayır, hayır, hayır...

Dişlerini birbirine geçirdi, çenesi kilitlendi.

Acıdı. Onun için hazır değildi, hem de hiç. Vücudu gergindi, o kadar sıkıydı ki, eğer içine girmeyi başarırsa, bu acı verici olacaktı.

Ellie nefesini tuttu ve dua etmeye başladı. Aklına gelebilecek her dine, her tanrıya dua etti. Hayatı için dua etti, ailesini tekrar görebilmek için dua etti, Daniel onun içine girmeye çalışırken lanet okurken o sadece duaya odaklanarak dua etmeye devam etti.

Gürültülü bir gümbürtü duyuldu ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Daniel'ın kafası döndü ve bir de baktı ki Daniel artık onun üstünde değil, sınıfın bir ucundan öbür ucuna uçuyor, giderken de bütün sıraları deviriyordu. Dirty onun üzerinde durmuş, gözlerini dikmiş ona bakıyordu, gözleri kocaman, yüz hatları gergindi ve boynundaki damarların şişmesine neden olmuştu.

"Öyle mi yaptı?" diye sordu sıkılmış dişlerinin arasından. Ellie kendini yukarı itip elbisesini aşağı indirirken başını çılgınca salladı. "Hayır," dedi ayağa fırlayarak.

Başını salladı. "Git," dedi karanlık bir sesle. "Eşyalarını topla ve git doğruca benim evime. Hemen şimdi."

Ellie odanın öbür ucunda yerde yatan, başını tutmuş inleyen Daniel'a baktı.

"Yürü!" Dirty bağırarak Ellie'yi harekete geçirdi. Çantasını ve telefonunu kaptığı gibi odadan koşarak çıktı. Boş koridorlardan koşarak geçti, merdivenlerden indi ve ön kapıdan fırladı. Dirty'nin dairesine kadar bütün yolu koşarak gitti.

Sonra onun yatağına girdi, yorganı başına kadar çekti ve gözyaşlarına boğuldu.

Dirty onu öldürecekti ve bu ne kadar korkunç olsa da, dürüst olmak gerekirse umurunda değildi. Onun umurunda olan şey, olaydan sonra Kirli'ye ne olacağıydı.

- - -

"Buradan nefret ediyorum," diye mırıldandı Ripper, şehrin kenarındaki yıkık dökük apartman dairelerine bakarak. Dirty, Daniel'ın baygın yattığı yerden başını kaldırdı ve Ripper'a baktı. "Her şeyi hallettik mi?"

Ripper omuz silkti. "Sınıfı temizledim, Anger şu anda polis arabasını parçalıyor ve okuldaki diğer tek orospu çocuğu sekreterlerden biriydi ve ona hiçbir şey duymadığını, hiçbir şey görmediğini ve hiçbir şey bilmediğini söylediğimde gözünü bile kırpmadı."

"Ona ne kadar verdin?" Ripper homurdandı. "Çok fazla." "Geri tepme mi?"

Ripper Omuz silkti tekrar. "Olabilir.Ama Biz değil hiç

Daha önce de yerel kan döküldü. Biz şehrimizi koruyoruz, bunu biliyorlar."

"Bunu yaptığın için teşekkürler," dedi ve Ripper'ın bakışları ona yöneldi.

Ripper başını salladı. "Kardeşim," dedi, "eğer o herif tecavüz etmeye çalıştığı benim yaşlı karım olsaydı, çoktan pislik yemiş olurdu."

"Ona yavaşça veriyorum," diye homurdandı Dirty. "En azından bunu yapabilirim."

Ripper acımasızca gülümsedi ve yumruğunu havaya kaldırdı. "Yapman gerekeni yap, dostum. Ceset için yardıma ihtiyacın olursa Cox'u ara. Biraz sonra kulübe uğrayıp Başkan'a neler olduğunu anlatacağım zaten."

Dirty'nin yumruğu Ripper'ınkiyle buluştu ve o da başını salladı.

Dirty, Mooresville'e dönmeden önce Ripper'ın kamyonetinin arka lambalarını artık göremeyene kadar bekledi. Bacağını geriye atarak, çizmeli ayağını doğrudan pisliğin kaburgalarına gönderdi.

"Uyan, sikik!" diye bağırdı.

Adamın ciğerlerindeki hava soluk soluğa bir inleme şeklinde patladı ve Mooresville'in gözleri kırpışarak açıldı. Öksürüp çırpınarak Kirli'den uzaklaşmaya çalıştı ama Kirli ona fırsat vermedi ve hemen çizmesini tekrar kaburgalarına geçirdi. Şerefsiz birkaç metre ileri sıçradı ve sonra hareketsiz kaldı.

Aradaki küçük mesafeyi aşan Dirty onun üzerine yürüdü ve gömleğinin yakasından tutmak için aşağı uzandı. "Aç gözlerini!" diye bağırdı ve Mooresville'in göz kapakları nihayet açılmadan önce çırpındı.

"Şimdi öleceksin, pislik," diye hırladı Dirty. "Ama önce orada lanet bir orospu gibi yatacaksın ve sana vereceğim her şeyi alacaksın. Ve sikik, seni kirleteceğim."

Onu gömleğinden tutup kaldıran Dirty, yumruğunu doğruca adamın ağzına indirdi. Elbette acıttı, herifin dişleri parmak eklemlerini kesti ama Mooresville'in ön dişlerinin neredeyse tamamını kırarak etkili oldu.

Onun yere düşmesine izin veren Dirty, yaralı kaburgalarının üzerine sertçe oturarak onu olduğu yerde sabitledi.

Mooresville kırık bir sesle, "Lütfen," dedi. "Lütfen..."

"O da ne?" Kirli dedi ki, alay ederek. "Seni duyamıyor muyum?"

"Lütfen!" diye bağırdı adam.

"Siktir git," diye tükürdü Dirty ve yumruğunu Mooresville'in yüzünün yan tarafına doğru fırlattı. Tekrar tekrar, elinden geldiğince sert bir şekilde yumrukladı, adamın kanına bulanıncaya ve doğru düzgün göremez hale gelinceye kadar dövdü. Ta ki artık dövdüğü Mooresville olmayana kadar.

Kendisiydi.

Çünkü kendisini Daniel Mooresville gibi bir pislikle kıyaslamaktan ne kadar nefret etse de başka seçeneği yoktu. O da en az Daniel kadar pislik biriydi. Ailesinin bir parçası olmayan bir kadına asla ikinci bir düşünceyi esirgemezdi; o

ne tür bir acıya neden olduğu umurunda değildi, onun yerine bunu rasyonalize etti. Hatta meşrulaştırdı.

Sırf kendisine acı çektirildiği için başkalarına acı çektirmeye hakkı olduğunu düşünen pisliklerin en kötüsüydü.

Dünya ona bir bok borçlu değildi. Kimsenin yoktu.

İkinci bir şansı hak etmiyordu. Hiçbir şeyi hak etmiyordu. Hiçten de kötüsünü. Sahip olduğu ve bu orospu çocuğuna yaşatacağı her şeyi sonuna kadar hak ediyordu.

"İnsanları incitmeye hakkın olduğunu mu sanıyorsun?" diye bağırdı polis şefinin parçalanmış bedenini apartman sırasına doğru sürüklerken. "Sana bu hakkı kim veriyor?"

Onu yüzüstü yatıran Dirty, adamın pantolonunu ve boxer'ını indirdi, sonra da kendi eşyalarının envanterini çıkardı. Evet, silahını kullanmasına imkân yoktu. Ya da telefonunu. Bir sonraki en iyi şeyi kaptı. Bıçağını. Hanım evladı bıçağı da değildi; özellikle ölüm için yapılmış tırtıklı bir av bıçağıydı.

"İyice aç," dedi Dirty ve o orospu çocuğunu doğruca Mooresville'in göt deliğine soktu. Sertçe. Tekrar tekrar, her seferinde Mooresville'in acı çığlıkları geniş boş alanda yankılanırken daha da yükseldi.

"Upsie daisy." Dirty güldü ve ellerini adamın çıkık omuzlarının altından geçirdi. Mooresville'i apartmanın ön basamaklarına yerleştirdikten sonra, Dirty adamın ağzını sonuna kadar açtı ve beton merdivenin köşesini dudaklarının arasına sıkıştırdı. Mooresville inleyerek itiraz etti ama Dirty'nin en azından kırmayı denemediği tek bir kemiği bile yoktu. Adam bırakın hareket etmeyi, zar zor nefes alabiliyordu.

"İyi geceler, sikik herif," dedi.

Sonra onu yerinde tutan Dirty, botunu kaldırdı ve olabildiğince sert bir şekilde kafatasının arkasına indirdi.

Ayakta durmak yukarı ve ile
sallamak Eller, Kirli yandı yukarı
bir sigara yaktı ve cep telefonunu çıkardı.

Cox ilk zil sesinde cevap verdi.

"Bir sorunum var," dedi bir duman bulutunun etrafında.

"Öyle mi?" Cox sordu. "Neye ihtiyacın var?"

"Özel sos."

"Neredesin?"

"Mama Vi's."

"Yirmi dakika içinde orada ol."

Dirty telefonunu tekrar kesiğinin içine soktu ve kanlı botuna baktı. Ayağını kaldırarak Mooresville'in vücudundaki kanı sildi.

"Seninle cehennemde görüşeceğiz, pislik herif," dedi. Bir tomar balgam çıkarıp adamın kırık kafatasının arkasına tükürdü. "Ve bunu yaptığımda bir dayak daha yiyeceğine inansen iyi edersin."

- - -

Ellie'nin midesi çalkalanıyor, başı zonkluyor ve kaygısı volkanik seviyelere ulaşmıştı, öyle ki anahtarların kapıya vurduğunu duyduğunda yataktan fırlamaya çalışırken yüz üstü yere düştü.

"Tanrım," diye mırıldandı Dirty. Eller kollarını kavradı ve ayağa kaldırıldı.

Ellie, Dirty'nin darmadağınık, kir ve kanla kaplı giysilerini görünce şaşkınlıktan boğuldu. Bakışları adamın kanla kaplı ellerine ve şişmiş, yarılmış parmak eklemlerine kaydı.

"Michael," diye fısıldadı. "Sen..."

Gözlerinde yaşlar oluştu. "Lütfen bana onu öldürmediğini söyle," diye çabucak bitirdi ve Tanrı'ya öldürmemiş olması için dua etti.

Gözleri onunkilerle buluştu. "Onu ben öldürdüm," dedi zerre kadar pişmanlık duymadan. Aslında öfkeli görünüyordu, sanki adamı tekrar öldürmek istiyormuş gibiydi. "O asla bulunamayacak bebeğim ve artık peşine düşecek diye endişelenmene gerek yok."

"Bütün kasaba onu arıyor olacak," diye fısıldadı, vücudu korkuyla dolmuştu. "Hapse gireceksin. Seni benden alacaklar ve sen hapse gireceksin ve hepsi benim suçum olacak. Aman Tanrım, hepsi bu-"

Dirty'nin ağzı öyle bir güçle onunkine çarptı ki, kollarını tutmasaydı geriye doğru uçacaktı.

Ellie'nin şaşkınlığı kısa sürdü. Bunu istiyordu, bunu çok istiyordu, bu yüzden adamın dili kabaca dudaklarının arasından geçtiğinde, ne hakkında konuştuğunu tamamen unutmuştu bile.

"Kimse beni senden alamaz," diye hırladı onun ağzına karşı.

Ellie kendini aniden dönmüş ve Dirty'nin önünü sırtına bastırırken buldu. Elleri elbisesinin yakasını kavradı. "Ve o orospu çocuğu asla bulunamayacak," diye bitirdi sözlerini, sonra da çekiştirdi. Düğmeler odanın içinde uçuşarak mobilyalara ve duvarlara çarptı ve elbisesi tamamen açıldı.

İri elleri sütyenle kaplı göğüslerini nazikçe kavradı ve bir sonraki nefesinde titredi. "Sana sahip olmalıyım bebeğim," dedi, ereksiyonunu onun arka tarafına bastırarak. "Artık dayanamıyorum, ama bunu kendi yöntemimle yapmalıyım ve tam olarak dediğimi yapmanı istiyorum."

Ellie'nin Dirty'ye duyduğu ihtiyaç, bir süre önce Dirty'yle yakınlaşmaları halinde neler olabileceğine dair korkusunun önüne geçmişti. Artık umurunda değildi. Onu o kadar çok istiyordu ki. Aslında şimdi onun neler yapabileceğini bildiği için daha çok istiyordu. Az önce bir adam öldürmüştü. Onu kendi elleriyle dövmüştü. Onun için. Hepsi onun içindi.

Hayatı boyunca, bırakın Dirty gibi bir adama aşık olmayı, böyle olayların merkezinde olacağını ya da bunlardan tahrik olacağını bile hayal etmemiştir.

Elbisesi kollarından çekildi ve aynı hızla sütyeni odanın diğer ucuna fırlatıldı. Birkaç dakika sonra Ellie çırılçıplak, yüzükoyun Dirty'nin yatağındaydı ve o da arkasındaydı, kalçalarını tutuyor, ona doğru bastırıyor, içine doğru bastırıyordu.

Hayal kırıklığıyla inledi. Ona dokunmak, onu tekrar öpmek istiyordu; içine girdiğinde ona sıkıca tutunmak istiyordu. Ama bunu kabul edecekti. Anlıyordu. Onun kırılganlığını, korkularını ilk elden görmüştü ve bunun onun için ne kadar umutsuzca zor olduğunu biliyordu, bu yüzden bunu onun istediği şekilde yapacaktı.

Ancak, aniden onu artık arkasında hissedemiyordu. Dizlerini iterek arkasını döndü ve onu yatağın kenarında diz çökmüş, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken buldu.

"Yapamam," diye boğuk bir sesle konuştu, sözcükleri çılgınca söylenmişti, başı çılgınca sallanırken gözleri büyümüştü. "Bunu yapamam."

İçgüdüsel olarak onu rahatlatmak isteyen Ellie ve kendini hemen geriye doğru itilmiş buldu. İrkilerek, üzerinde yükselen ve ters ters bakan Dirty'ye baktı. "Dokunma bana," diye ısırdı.

Başını sallarken gözleri yaşlarla doldu. "Özür dilerim," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle.

Dirty'nin zaten vahşi olan gözleri tanımlanamayan bir duyguyla parladı ve aniden yumrukları sıkıldı ve burun delikleri ağır nefeslerle alevlendi. İçten içe savaşıyor gibiydi ve Ellie'ye kişisel şeytanları kazanıyor gibi görünüyordu.

"Sorun yok," dedi, titreyen sesini yatıştırıcı bir tonla maskelemek için elinden geleni yaparak. "Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz."

Gözleri daha da büyüdü ve Ellie geriye doğru çekildi.

"YAPMAK ZORUNDAYIM!" diye kükredi, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "BUNA MECBURUM!"

Bildiği bir sonraki şey, adamın baldırlarından tutup bacaklarını ayırmasıydı. Kalçaları ileri fırladı ve-

Adam vücudunu doldurduğunda Ellie irkilerek bir nefes çekti. Küçük bir adam değildi, hiç de değildi ve boyutuna alışması bir dakikadan fazla sürdü.

Dirty ona baktı, eskisinden daha iyi görünmüyordu, titriyordu, gözleri hem duygu hem de gözyaşlarıyla yanıyordu. Dokunarak onu rahatlatma ihtiyacını bastırdı ve sadece onun altına uzandı, vücutları birleşti ama ikisi de diğerine dokunmadı, ikisi de hareket etmedi. Sadece bakıyorlardı.

"Dövüş benimle," diye fısıldadı birden. Ellie'nin gözleri büyüdü.
"Ne?"

"Dövüş benimle," diye tekrarladı, sesi kırılarak. "Sürtük, lütfen."

Tanrım, bu kötü bir fikirdi. Onunla dövüşmesini istiyordu. Onunla dövüşemezdi, bu Daniel'la arasında olanlara çok benziyordu ve o...

Kirli'yi istedi.

"Tamam," diye fısıldadı, sesi titriyordu. "Ama ne yapacağımı bilmiyorum."

- - -

Dövüş onunla.

Kahretsin, yalvarıyordu. Çocukken yaptığı gibi yalvarıyordu. Üvey annesinin sapkın amcığından sevgi dileniyor, yemek ve para dileniyor, dileniyordu çünkü o hasta herifler dilenmesinden hoşlanıyordu. İçinde öfke yükseldi, öfke, nefret ve kendinden iğrenme.

Ve sonra.

Ellie'nin yüz ifadesindeki tedirginliği, paniği görebiliyordu ve her ne kadar Ellie'nin içindeki olumsuz duyguların nedeni olmaktan nefret etse de, bir aşinalık ve rahatlık hissi

Dirty'yi sardı. İğrençti. Lanet olası iğrençti. Çirkindi. İstenmeyen. Onda çekici olan hiçbir şey, tek bir lanet şey bile yoktu.

Ellie'nin içinde aleti zonklamaya başladı.

"Tamam," diye fısıldadı. "Ama ne yapacağımı bilmiyorum."

Dirty gözlerini kapadı ve ilerleme gücü için dua etti. Onun içindeydi ve onu becermeyi çok istiyordu, hayır, buna çok *ihtiyacı* vardı ama yine de kendi korkusunun içinde donup kalmıştı.

Ellie'nin kalçaları onu yerinden oynatmak için aniden sarsılınca gözleri fal taşı gibi açıldı ve vücudu harekete geçti. Kalçasını kavrayarak onu geri çekti ve kendini bir kez daha tamamen kılıfına soktu. Sonra elini ağzının üzerine indirdi, kalçalarını geri çekti ve tekrar oturdu. İçindeki adrenalin patlamasıyla vücudu titredi.

"Şimdi anladın mı?" diye sordu sessizce.

Nefes almaya çalışıyor ama alamıyordu, adamın eline karşı çılgınca başını salladı. Elleri adamın bileğine gitti ve elini çekip çıkarmaya çalışarak pençelemeye başladı.

Adam ağzını bırakır bırakmaz, ciğerlerini tazelemek için zaman bile harcamadı. Kolları öne doğru fırlayarak adamın gömleğini avuçladı ve ayakları adamın baldırlarına dolanarak altından çıkmaya çalıştı.

Hiçbir yere gitmiyordu.

Kalın siyah buklelerinden bir avuç tutarak başını bir tarafa çekti. "Daha sıkı dövüş," diye homurdanarak kalça darbelerini artırdı. Kadın dövüşmeyi bıraktı ve havayı emmeye başladı, gergin vücudu titriyordu.

"Dövüş benimle!" diye

kükredi. O da yaptı.

Onunla sıkı bir şekilde dövüştü ve sonunda birkaç iyi darbe aldı, bazı cilt kırıcı ısırıklar. Sonunda, sona yaklaşana kadar sahip olduğu her şeyle onunla savaştı.

Acıdan değil ama hayal kırıklığından ağlıyordu ve bunun yeterince iyi olduğuna karar verdi.

Baş döndürücü bir duyguydu, güç. Heyecan verici. Daha çocukken gücünü elinden almış olan aynı cins üzerinde güç. Buna nefes almak kadar ihtiyacı vardı ve bir kadınla başka bir şekilde cinsel ilişkiye girebileceğini düşünmekle aptallık etmişti. Bunu başarabileceğini düşündüğü için aptaldı. Ellie ile bile.

Onunla işi bittiğinde, bedenini terk edip yanına, sırt üstü uzandığında başını çevirip onu izledi. Çıplak, hâlâ sırt üstü yatan, titreyen göğüslerinin ağır ağır inip kalkması dışında kırıdamayan Ellie tavana bakıyordu.

"Ellie?" diye fısıldadı, içinde yükselen korkuyla. Şimdi onu terk edecekti. Ondan kaçacaktı. Hiçbir kadın, özellikle de akıllı ve güzel bir kadın, onunla isteyerek uğraşmazdı.

Ama bunun yerine onu yüzüncü kez şaşırttı. Başını ona doğru çevirdiğinde, gözlerindeki yaşları gören adam irkildi.

"Sarıl bana," dedi kısık sesle, yalvaran bir tonla. "Ben de sana sarılayım."

Gözleri büyüdü.

"Lütfen Michael," diye devam etti. "Ne istersen yapabilirim, ama karşılığında bana bir şey vermelisin."

Hiçbir şey söylemediğinde, zihni karmakarışık, Ellie birden vücudunu onunkine doladı, başını onun göğsüne yasladı ve eliyle yüzünün yan tarafını kavradı.

Kaskatı kesildi. Ona dokunmayı reddederek çenesini kilitledi ve nefes almaya çalıştı.

Bu Ellie'ydi. Ellie'ydi. Onun güzel, tatlı, sevgi dolu, dünyanın en güzel kahkahasına sahip Ellie'si.

Yavaşça, çok, çok yavaşça, bir kolunu kaldırdı ve neredeyse nazıkçe onun çıplak sırtına koydu.

Gözleri kapalıydı. Lanet olsun. Teni o kadar yumuşaktı ki. Farkına bile varmadan parmak uçları hafifçe kızın yanındaki ekstra ağırlığa saplandı ve ne olduğunu anlamadan iki kolunu da kıza doladı ve onu sıkıca tuttu.

"Özür dilerim," diye boğuk bir sesle onu daha da sıktı.

Başını eğdi ve iri mavi gözleri onun bakışlarını yakaladı. "Olduğun kişi için asla üzülme," diye fısıldadı. "O adam benim hayatımı kurtardı. Hem de iki kez.

"Ve," diye devam etti, "ona aşık oluyorum." Dirty'nin boğazı düğümlendi. Bu onun başına gelmiyordu, Gerçekten değil, çünkü olamazdı. Bir ömür boyu çektiği acılardan, yaptığı onca şeyden sonra olamazdı. Hayatta olamazdı, bunu hak etmiyordu, en ufak bir şeyi bile.

Ama o da vazgeçmeyecekti. Hayır.

Lanet olsun. Olmaz.

Bunu elinde tutmak için yalan söyleyecek, hile yapacak, çalacak ve öldürecekti. Onu elinde tutmak için.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

"Anne," dedim gergin bir şekilde, ona bakarak. "Bunun hâlâ iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

Gözlerini yoldan ayırmadan başını salladı. "Bebeğim, arayan Eva'ydı. O kadar çok ağlıyordu ki onu zar zor anlayabildim. Bana ihtiyacı var."

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Ama orada olmamam gerektiğini düşünüyorum."

Tekrar başını salladı. Uzanarak elini kalçama koydu ve hafifçe sıktı. "Hepimize ihtiyacı var."

Gözlerimi kapattım ve yükselen mide bulantıyla savaşımaya çalıştım. Olanlardan sonra hepsinin yüzüne nasıl bakabilirdim? Hem de bu trajedinin ardından? Kimse beni etrafında istemezdi. O kulüpteki hiç kimsenin bana ihtiyacı yoktu. Oraya ait değildim; aileden biri değildim ve hiçbirini teselli edemezdim. Bunun yerine, herkesin yoluna çıkardım.

Eva'dan gelen telefondan beri, son iki gündür neredeyse hiç uyumamıştım. Gerginlik, beklenti, korku ve keder gibi duyguların karışımıyla çalkalanıyordum. Kulüp için orada olmak istiyordum ama aynı zamanda nasıl karşılanacağımı da bilmiyordum. Ve yapmak istediğim son şey onları rahatsız etmekti, özellikle de şu anda kederlerinin tam ortasındaiken.

"Ben değilim," diye mırıldandım. "Ben buraya ait değilim... Hiçbir zaman da olmadım." Annem kiralık arabamızın frenlerine basıp yolun kenarına çekerken öne doğru sarsıldım. Annem arabadan inerken şaşkın şaşkın ona baktım.

emniyet kemerini taktı, sonra hemen koltuğunda dönüp bana baktı.

"Benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum Tegen," dedi kesin bir ifadeyle. "Benim bir kulüp fahişesi olduğumu düşündüğünü biliyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır!" İtiraz ettim ama annem parmaklarını hızla ağzıma götürdü.

"Şşşt," diye fısıldadı. "Tüm hikâyeyi öğrenmenin zamanı geldi de geçiyor bile. Belki de başından beri bilseydin..."

Takip etti

ve başını salladı.

"Babanı sevmedim," diye devam etti. "Sevmeye çalıştım ama bizden sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da uzaktı. Jase ile tanıştığımda... Jase bir dikkat dağıtıcı olarak başladı, bana gerçekten istenen bir kadın olduğumu hissettiren bir şey.

"İkimiz de evliydik, ikimiz de evliliğimizden memnun değildik. Bana sadık olmadığını biliyordum ama başlangıçta umursamadım. Bana verdikleriyle mutluydum ama... sonunda artık yeterli gelmedi ve Chrissy'den ayrılmayı reddederse, ondan başka sadece benimle birlikte olmasını talep ettim. Karşılığında babanı terk etmemi istedi. Benimle ilgilenmek istedi ve her isteğinde, daha fazlasını talep ettiğinde ona daha da aşık oldum.

"İçten içe Chrissy'yi asla terk etmeyeceğini biliyordum ama bu, terk etmesini dilemekten asla vazgeçmeyeceğim anlamına gelmiyordu."

Derin bir nefes çektim. Zaten hepsini biliyordum. Bunu yıllar içinde kendi başıma çözmüştüm ama onun bu sözleri söylediğini ve bana güvendiğini duymak, verdiği bazı kararlardan dolayı ondan biraz daha az nefret etmemi sağladı. Bu kararlar sadece onu değil beni de etkilemişti.

"Hawk bir kazaydı," diye devam etti. "Jase neredeyse iki aydır yoldaydı, sarhoş ve üzgündüm, zar zor hatırlıyordum. Ama ertesi gece bana tekrar geldi ve hayır dediğimde bana şantaj yaptı."

Ağzım açık kaldı. O ne? O lanet olası ne?

"Onu öldüreceğim," diye ısırdım. "Onu öldüreceğim-"

"Tegen!" diye tersledi. "Ağzından çıkanı kulağın duysun! Bırak da konuşmamı bitireyim!"

Zor nefes alarak dudaklarımı birbirine bastırdım. Belki de bunu duymak benim için en iyi şey olmayacaktı. Kulübün içinde cinayet işleyecek bir saldırı planlamak muhtemelen en iyi fikir değildi.

"Ayrıntılara girmeyeceğim," dedi. "Ama evet, bana şantaj yaptı. Eğer onunla tekrar birlikte olmayı kabul etmezsem, olanları Jase'e anlatacağını söyledi."

Hızla yükselen öfkemi yatıştırmak için gözlerimi kapattım. Bu adamların onu böyle ezip geçmesine nasıl izin verebildi? Lanet olası yıllar boyunca? Neden? Akıllı bir kadındı, güzeldi, beni alıp gidebilirdi, başka bir yerde bir hayat kurabilirdik!

"Tabii ki Jase'in olanları öğrenmesinden çok korkuyordum, bu yüzden kabul ettim..." Sözlerini yarıda kesti, gözleri cam gibi olmuştu, hatırlıyordu, sadece kendisinin görebildiği bir şeyi izliyordu.

"Zordu," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle. "İlk birkaç sefer. Jase olmayan bir adamla birlikte olmak, ama..."

"Ama lanet olası ne?" Dişlerimi sıkarak söyledim.

"Ona aşık oldum," diye sözlerini kayıtsızca tamamladı.

Ona bakakaldım. "Kendisini becermen için sana şantaj yapan bir adama aşık mı oldun?"

Gözleri kısıldı. "Her zaman bu kadar kaba olmak zorunda mısın?"

Tıpkı buradaki erkekler gibi konuşuyorsun!"

"Ben burada büyüdüm," diye karşılık verdim.

"Tegen, bunu sana anlayacağın bir şekilde nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ama evet, ona aşık oldum. O Jase'den farklıydı. Benden başka kimseyle birlikte olmak istemiyordu. Ve benimle konuşma şekli, benimle birlikte olma şekli... Benim için her şeyden vazgeçmeye hazırdı. Kulüpten, çocuklardan, hatta Deuce'dan. Kimse beni böyle sevmemişti. Kimse beni ilk sıraya koymamıştı. Özellikle de Jase."

"O zaman neden yapmadı?" diye sordum. "Madem seni bu kadar çok seviyordu, sen de onu seviyordun, neden itiraf etmedi, kışına tekmeyi basıp bizi buradan götürmedi?"

Gözlerinde daha fazla yaş oluşmasını ve dökülmesini izledim.

bitti.

"Ona onu sevdiğimi hiç söylemedim," diye boğuk bir sesle konuştu. "O noktada kendimden korkuyordum, ikisine de ihanet etmekten, kimi seçeceğimi bilememekten, ikisini de incitmek istememekten ama aynı zamanda bencilce ikisinden de vazgeçmek istememekten. Tegen'in vurulması, Chrissy'nin hapse girmesi ve o üç kızın annesiz kalması tamamen benim hatamdı. Jase şu anda bir enkaz ve Hawk... bizimle olmadığı zamanlarda yalnız yaşıyor. Her zaman yalnız. Ve hepsi benim suçum."

O zaman çöktü, sessizce hıçkırdı, gözyaşları yanaklarından aşağı serbestçe aktı.

Titreyen ellerini tuttum ve ikisini de büyük ellerimin içinde tuttum.

"Anne," diye fısıldadım, kendi gözyaşlarım akıyordu, kalbim onun için parçalanıyordu. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

Yapmamıştı. Bunu artık biliyordum. Sevgisiz bir evlilikte, imkânsız bir durumda sıkışıp kalmış ve kalbinin sesini dinlemeye çalışmıştı. Bazı kötü kararlar vermiş miydi? Verdi. Ama Tanrım, her şey başladığında o çok gençti, benden daha gençti.

"Olur böyle şeyler."

Annemin gözleri benimkilerle buluştu ve şaşırtıcı bir şekilde dudaklarında küçük bir gülümseme oluştu.

"Bu da beni asıl söylemek istediğime geri getiriyor," dedi nazikçe. "Senin bokun, Tegen. ZZ ve Cage. Düşündüğümde iyi gidiyordun ve tekneyi sallamak istemedim, ama tüm insanlar arasında sen duygularını sonsuza dek şişede tutamazsın. Bana neden ZZ'den hiç bahsetmediğinle başlayalım."

Gözlerim aramızdaki konsola kaydı. "Çünkü onu hatırlamıyordun," diye mırıldandım. "Peki, amaç neydi?"

"Tegen." Adımı uyarıcı bir tonda söyleyince utanarak başımı kaldırdım. "Çünkü bilmeni istemedim," diye itiraf ettim.

"Bu bir sorun," dedi yumuşak bir sesle. "Genellikle annenizin bir şeyi bilmesini istemediğiniz on seferden dokuzunda, bu yapmamanız gereken bir şeydir."

Yanaklarım kızardı. "Seni istemedim beni hayal kırıklığına uğrattı."

"Aman Tanrım," dedi. "Tegen, hayır, seninle çok gurur duyuyorum bebeğim. Okulda bu kadar başarılı olduğun için, üniversiteye gittiğin için, ama en çok da buradan kurtulduğun için seninle gurur duyuyorum. Senin için isteyeceğim son şey sonunun benim gibi olmasıydı."

"Senin hiçbir sorunun yok," dedim ve elini tutup sıktım.

O da geri sıktı. "Ben yalnızım, bebeğim. Sevdiğim erkekler yalnız. Senin için bunu istemiyorum; benim yaptığım hataları yapmanı istemiyorum. Bu da bizi hayatındaki ikinci erkeğe getiriyor."

"Becer beni," diye fısıldadım, gözlerimi sıkarak. Cage. Lanet olsun ona. Onu çok seviyordum. Çok fazla. Ama yıllar boyunca Cage ve benimle ilgili hayaller kurmak için ne kadar zaman harcarsam harcayayım, durumun gerçekliğinin çirkin yüzünü göstermesi için sadece birkaç kısa gün ve bir trajedi yetmişti. Ve Cage ile benim gerçekliğim, hayalimdekinden çok farklıydı.

Artık bir önemi yoktu.

Annem bilerek gülümsedi. "Onu seviyorsun bebeğim," dedi. "Ve bu önemli."

"Ama ö y l e değil," diye itiraz ettim. "Deuce bana uzak durm a m ı söyledi ve... Cage bir kez bile benimle iletişime geçmeye çalışmadı."

"Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz. Onunla iletişime geçmeyi denediniz mi?"

"Yapmadığımı biliyorsun."

"Ve yine de onu seviyorsun."

Başımı salladım. "Bana ne anlatmaya çalıştığını anlamıyorum."

"Basitçe söylemek gerekirse," dedi yumuşak bir sesle. "Hayatının geri kalanını bilmeden geçirmek istemezsin."

Gözlerimi kapadım ve hızla yükselen kalp atışlarımın yavaşlamasını diledim.

"Ve Tegen?"

Gözlerimi açtım.

"Sevildiğiniz yere aitsiniz."

Elimi bırakarak arkasını döndü ve emniyet kemerini taktı. Miles City'ye kalan bir saatlik yolu sessizce gittik ve kulüp binasının kapısına geldiğimizde, Bucket bizi içeri aldıktan, ön kapıya doğru kısa bir yürüyüş yaptıktan ve ben tereddütle içeri adım attıktan sonra...

Bizi ilk Eva fark etti ve koşarak geldi. Kami ve Danny de hemen arkasındaydı. Üçü birlikte annemi ve Christopher'ı kucakladılar. Kendimi garip ve rahatsız hissederek kenara çekildim ve annemin mutlu kavuşmasına izin verdim. Odayı hızlıca taradığımda Cage'in hiçbir yerde olmadığını görünce hem rahatladım hem de hayal kırıklığına uğradım. Fark ettiğim şey Blue'nun bardaki koltuğuydu. Boştu. İçimde derinlerden gelen bir şey canlandı.

Bu bir tür kederdi ama aynı zamanda onun yasını tutan diğerleri için garip bir koruma duygusunu da canlandırdı. Blue'nun arka planda bir yerlerde olmadığı, genellikle içtiği ya da uyuduğu hayatımı neredeyse hiç hatırlamıyordum ve bu odadaki diğer herkes de şüphesiz aynı şeyi hissediyordu. Ve şimdi o gitmişti.

Bunu hissettim.

Ve eğer bunu hissettiysem.

Odanın etrafına, erkeklere, eşlerine ve çocuklarına baktım.

Bu adamların hiçbirine bir şey olmasını istemedim. Bu kulüpte onlarla birlikte büyümüş, bu dünyadaki herkesten daha fazla zaman geçirmiştım. Onlardan herhangi birine bir şey olması düşüncesi... Mick, Tap ve Dimebag'e... Ripper ve Hawk'a... hatta Jase'e bile. Onlardan herhangi birinin başına kadersel ve kalıcı bir şey gelme düşüncesi...

Evet, eşlerini aldatmalarından, evde olduklarından daha fazla kulüpte olmalarından, çocuklarının futbol maçlarına gitmekten çok ata binmeyi önemsemelerinden nefret ediyordum. Ama onlardan nefret etmek mi?

Hayır. Yakınından bile geçmez.

Sanırım kulübü sevmek için kulübün içinde olup bitenleri sevmek zorunda değilsiniz.

Ve sanırım bu keşif için Blue'ya teşekkür etmeliydim.

"N'aber evlat?"

Kafamı kaldırdım ve Mick'in bana gülümsediğini gördüm. "Hey," dedim sessizce ve gülümsemeye çalıştım.

"Siz kızları eve döndürmek için Blue'yu kaybetmenin gerekmesi berbat bir şey," diye devam etti. "Ama yine de döndüğünüze sevindim."

Nutkum tutuldu, zor yutkundum.

"Geri dönmekten bahsetmişken," dedi. "Prez, sen ve D içeri girer girmez bilmek istedi. Eminim zaten onun hasta olduğunu ve bu konuda çok huysuz olduğunu biliyorsunuzdur, bu yüzden sizi doğruca hastaneye götürmek için emir aldım."

Midem bulandı. "Neden?" Fısıldadım. Bana yine bağırarak mıydı? Beni Miles City'den kovacak mıydı?

"Sanırım konuşmak istiyor, Tegen. Özür de dile."

Ağzım açık kaldı. "Özür dilemek mi?"

Tekrarladım.

Mick sırtıttı. "Pislik herif yanlış yaptığını biliyor. Kalp krizi onu neredeyse öldürüyordu; çok da korkuttu. Seninle arasını düzeltmek istiyor."

"Dinlenmesi gerekmiyor mu?" Özür dileyecek olsa bile Deuce ile yüz yüze gelmeyi kesinlikle istemediğimden çekinerek "Dinlenmesi gerekmiyor m u ? " dedim.

Mick homurdandı. "O piç her zamanki gibi huysuz."

Burnum kırıştı. Harika. Huysuz bir özür dileyici.

"Tegen?"

I bakışlı üzerinde ve bulunduDanny ile onu Kollarını açmış, bana gülümsüyordu.

"Hey, huysuz fahiŖe," dedi sarılmak için yaklaŖırken.

Dudaklarım kıpırdadı. "Hey, sen... titiz sürtük."

Çok geçmeden kendimi kadınlardan gelen kendi grup kucaklaŖmamın ortasında buldum. Erkekler de saçlarımı karıŖtırıyor, yanaklarımı öpüyor, yeni ve geliŖmiŖ popom hakkında kaba saba yorumlar yapıyordu. Anger bana pis bir bakıŖ attı ve Bucket beni ellemeye alıŖtı.

Evet. Evdeydim.

"Tamam," dedim Mick'e selamlaŖmalar durulmaya baŖladığında. "Deuce'u görmeye gitmeye hazırım."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Beni hâlâ
seviyordu. Beni
hala seviyordu.

Kulüp binasının mutfağında volta atarken bu sözleri bir mantra gibi kafamda defalarca tekrarladım.

Kalp monitörüne bağlı, burun deliklerinde oksijen tüpleri, kolunda bir serum, Ivy sol bacağının etrafında kıvrılmış, derin uykuda, Deuce bana çok şey anlatmıştı. Ayrıca Cage'in kötü bir durumda olduğunu, ağır uyuşturucular kullandığını, yine birileriyle yattığını ve kulüp görevlerinden kaçtığını da söylemişti. Kendisine çok az kişinin geri döndüğü topraklara tek yönlü bir bilet almış.

Ayrıca ağlamaya başladığımda bana "kendini tut" demişti.

Sonra bana "git adamımı getir" dedi.

Şimdi kulüp binasına geri dönmüştüm ama yine de arka koridordan Cage'in odasına doğru kısa bir yolculuk yapmaya kendimi ikna edemiyordum. Sadece içeride bulacaklarımdan korkmuyordum, Deuce'un yanıldığından da korkuyordum. Cage benim yüzümden kötü durumda değildi, kötü durumunun benimle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey ona olanlarla ilgiliydi.

Benim yüzümden.

Aklındaki son şey sevgiydi ve onun yerine nefret onu besliyordu.

Peki ya...

"Siktir et," diye mırıldandım ve hızla mutfığa geçtim. Ellerimi çift kanatlı kapılara çarparak önce sağa, sonra sola yöneldim ve Cage'in kapısının önünde durduğum arka koridordan aşağı indim.

Elbisemi düzelttikten ve gözlüklerimin düzgün olduğundan emin olduktan sonra, iki kez düşünmeme fırsat kalmadan kapıyı hafifçe çaldım.

"Ne?" diye bağırdı içeriden.

Cage'in sesindeki çığ öfke beni korkuttu. Peki, şimdi ne olacaktı? Kapıyı tekrar mı çalmalıydım yoksa içeri mi

girmeliydim? Belki de çekip gitmeliydim?

Yumruğumu kaldırıp kapıyı tekrar çalmaya hazırlandım ama sonra vazgeçtim. Dışarıda birinin olduğunu zaten biliyordu, kapıyı çaldığımı duymuş ve cevap vermişti. Kapıyı tekrar çalarak yapabileceğim tek şey onu kızdırmak olacaktı.

Derin ve endişeli bir nefes alarak kapı kolunu kavradım ve kapıyı yavaşça iterek açtım.

Odası çok pisti. Kirli giysiler ve botlar yerleri kaplamış, boş bira ve içki şişeleri şifonyerini ve komodinini kaplamış, kül tablaları sigara izmaritleriyle dolup taşmıştı. Ve koku...

Deuce beni hazırlamıştı, ben de bunu bekliyordum.

Ama hazır olmadığım şey, Deuce beni hazırlamadığı için değil, hazırlamıştı ve bu yüzden aptal gibi ağlamıştım, ama hiçbir şey beni Cage'in yatağında yatan çıplak esmerle yüz yüze gelmeye hazırlayamazdı, Cage onun vücuduna eğilmiş ve karnından kokain çekiyordu.

Bu beni çok üzdü.

Kalbim milyonlarca lanet parçaya ayrıldı, her bir parça kan dolaşımımı keserken damarlarımı parçaladı. Sanki vücudum çöküyor, parçalanıyormuş gibi hissettim.

Olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşmak için acele ederken, kapının yanındaki bir çizmeye takıldım ve yüz üstü koridora uçtum.

Küfrederek hızla ayağa kalktım ve tam koridora çıkmak üzereyken iri bir el ön koluma dolandı ve beni geriye doğru çekti.

Cage beni kabaca döndürerek yüzüne bakmamı sağladı ve onu yakından görünce yüzüm kızardı. Korkunç görünüyordu, sanki onu son gördüğümde beri yıllarca yaşlanmış gibiydi. Gözleri kan çanağına dönmüştü, şiş torbalar ve koyu halkalarla çevriliydi, saçları daha uzundu - omuzlarını geçmişti - yağlı ve tel teldi ve onu şimdiye kadar gördüğüm en zayıf haliydi. Aslında o kadar da zayıf değildi ama Cage'in cüssesinde bir adam için yanlış görünüyordu.

Bir an bana baktı, gözleri tekrar yüzüme gelmeden önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu.

"Bırak beni," dedim aynı şiddetle.

"Hayatta olmaz," diye tükürdü ve beni öne doğru çekerek odasına götürdü.

"Çık dışarı," dedi esmer kıza.

Yavaşça yataktan kaydı ve giysilerini topladı. Yanımdan geçerken bana tembel bir gülümseme verdi. "Sana ne kadar iyi geleceğini bilmiyorum," dedi sırtıtarak. "Kola siki tam bir kaltak ve ben o boku bugün iki kez kuruttum bile."

Düşünmedim, sadece tepki verdim ve ona doğru hamle yaptım ama Cage hâlâ kolumu tutuyordu ve beni hemen geriye doğru çekti. "Seni aptal fahişe!" Cage'e karşı mücadele ederek çığlık attım.

İrkilen kız geriye doğru sıçradı ve donakaldı. Tanrım, çok genç görünüyordu. Genç ve lanet olası bir sürtük. Kendimi kaybettim.

"Seni öldürecekim!" Ona bağırdım, Cage'e karşı çırpındım.

Bana olan hakimiyetini kaybetti ve ben tekrar küçük kaltağa saldırmaya çalıştım, ancak kendimi Cage'in kolları arasında buldum. Beni geriye doğru sürüklerken, hala çıplak olan ve kıyafetlerini tutan kız kapıya doğru koştu ve koridorda kayboldu.

"Seni bulacağım!" Arkasından çığlık attım. "Seni bulacağım ve öleceksin!"

"Sakin ol lan!" Cage bağırdı.

"Siktir git!" Kollarında çılgınca dönerek çığlık attım.

"Becermek mi? Sik beni! Orospu, beni lanet olası bir hastanede kanlar içinde bıraktın ve 'sik beni' diye mi bağıırıyorsun? Hayır, Tegen, SENİ SİKEYİM!"

"Ben istemedim!" Ağladım. "Baban beni gitmeye zorladı! Seni bir daha asla göremeyeceğimi ve buraya geri dönemeyeceğimi söyledi! Eğer ölürsen beni öldüreceğini söyledi!"

Cage beni öyle aniden bıraktı ki, hâlâ çırpınan ben öne doğru düştüm ve yüzüstü bir giysi yığınının içine düştüm. Dizlerimin üzerine çökmeyi başardığım anda Cage tekrar üzerime geldi, beni kabaca yüzüstü çevirdi ve yere mıhladı.

"Yalan söylüyorsun," diye tükürdü. "Beni yine terk ettin. Terk etmeye devam et Tegen, en iyi yaptığın şey bu."

"Yalan söylemiyorum!"

"Evet," diye tısladı. "Sen lanet olasısın!"

Ona, kızgın gözlerine ve güzel yüzüne baktım. Bitkin, çökmüş ve kafası bir uçurtma kadar güzel görünüyordu.

Bakışlarım aşağıya, göğsünün her tarafındaki yara izlerine kayd ve gözlerim dolmaya başladı.

"Bunu kendine neden yapıyorsun?" Fısıldadım. "Bırak uyuşturucu kullanmayı, sigara bile içmemelisin. Bu konuda çok şey okudum Cage. Akciğer bir kez çöktüğünde her türlü şeye karşı savunmasız kalır. Tekrar çökebilir ya da enfeksiyon kapabilirsin-"

"Kapa çeneni," diye ısırdı.

Konuşmayı bıraktım ve onun yerine gözyaşlarımın düşmesine izin verdim.

"Uyandım," dedi. "Ve sen orada değildin ve öldüğünü sandım. O orospu çocuğunun seni de öldürdüğünü sandım."

Gözyaşlarım daha hızlı düştü.

"Ve yataktan kalkmaya çalışıyordum," diye devam etti, bana bakarak. "Ama çok acı çekiyordum ve sonra beni tutuyorlardı ama ben onlarla savaşıyor, senin için bağırıyordum."

Artık nefes alamıyordum; çok fazla ağlıyordum.

"Sonra babam geldi ve bana senin sadece iyi olduğunu ve beni görmeye gelmeyeceğini söyledi."

Bir an durakladı ve gözlerimi temizlemeye çalışarak öfkeyle kırptım.

"Bana yalan söylediğini mi söylüyorsun? Bana orada olduğunu, orada olmak istediğini ve sana izin vermediğini mi söylüyorsun?"

Boğazımdan bir hıçkırık geçti. "Evet," diye boğuk bir ses çıkardım.

Uzun bir süre sadece birbirimize baktık.

"Bana başka bir şey söyleyecek misin?" diye sordu sessizce.

"Evet," diye hıçkırdım. "Seni sevdiğimi söylüyorum. Seni sekiz yaşımdan beri sevdiğimi ve bundan hiç vazgeçmediğimi söylüyorum. Bir kez bile."

Cage'in gözleri kapandı ve bir sonraki seferinde ürperdi. nefes aldı. Sonra yüzü boynumun kıvrımına düştü ve vücudu gevşeyerek ağır bir şekilde üzerime düştü.

"Beni bir daha terk etme," diye fısıldadı. Bunu düşünmeme bile gerek yoktu.

"Yapmayacağım," diye fısıldadım.

"Aramızdaki bu şey asla mükemmel olmayacak," dedi kısık sesle. "İnsanlar mükemmel değildir, yani aşk mükemmel değildir. Ama lanet olsun, sürtük..."

Başını kaldırdı ve gözlerimin içine baktı.

"Seni seviyorum," dedi. "Başka kimseyi istemiyorum. Ve bu yeterli olmalı."

"Öyle," diye fısıldadım ağlamaklı bir sesle. "Gerçekten de öyle."

Ve yeterliydi. Yeterliydi çünkü o yeterliydi. Yeterliydi çünkü ben onun için yeterliydim. Benim hatalarım, onun hataları ve hepsi. Biz yeterliydik.

Birdenbire, hayat önüme ne çıkarırsa çıkarsın kendimi hazır hissettim. Onunla yüzleşmek ve canına okumak istiyordum, çünkü bu adam benimdi, her zaman benimdi. Onunla tanıştığım günden beri bunu biliyordum ve artık hiç kimse, hiçbir şey beni ondan uzak tutamayacaktı.

- - -

Cage yukarıda her ne haltsa, bunun uyuşturucunun neden olduğu bir halüsinasyon olmaması için dua ediyordu. Onun

gerçekten burada, ona onu sevdiğini söylüyor, bakıyor... gibi
Tegen. O baktı gibi onun
Tegen, Çay fincanı. Kızıl saçları kısa
kesilmişti, eskisi kadar kıvrırcık değildi; dalgalıydı ve bu
hoşuna gitmişti. Gözlüklerini yine takmıştı, ince siyah
dikdörtgen çerçeveler, daha küçük bir
eskiden giydiği çiftin versiyonu.

Üzerinde basit siyah bir elbise vardı, tam olarak vücuda
oturmuyordu ama kıvrımlarının hatlarını görebileceği kadar
dardı. Küçüktüler ama oradaydılar ve çok güzeldi.

Dudak ve burun piercingleri gitmişti; kenevir kolyeler
gitmişti. Geriye sadece kulak tıkaçları ve sevdiği dövmele
kalmıştı.

Aslında hepsini sevmişti; birlikte büyüdüğü Tegen'i, San
Francisco'dan eve döndüğünde büyümüş olan Tegen'i ve
şimdi her ikisinin seksi ama tuhaf bir bileşimi olan kadını.

Cage bir yıldır ilk kez kafasının iyi olmamasını diledi
ama aynı zamanda kafası iyi olmasaydı gerçekten de küçük
bir kız gibi ağlayabilirdi. Ve bunu gerçekten yapmak
istemiyordu.

Bu yüzden, tüm bu saçmalıklardan kaçınmak için
başını eğdi ve onu öpmeye çalıştı, ama kadın başını
çevirdi. Panik, aşırı ısınmış sisteminde hızla ilerledi.

"Tegen," diye hırladı. "Benimle oyun oynamaya kalkma."

Gözyaşlarıyla dolu gözleri öfkeli bir suçlamayla doldu.
"Az önce o kızını becerdin, Cage."

Burun delikleri alevlendi. "Seni görmeyeli bir yıl oldu."

Gözlerini kapatarak başını salladı. "Biliyorum," dedi.

"Ben sadece... başka kız yok, değil mi?"

"Sen benim misin?" diye sordu.

Gözleri açıldı, yeşil ve duygularla parlıyordu. "Evet,"
diye fısıldadı.

"O zaman evet, başka kız yok."

"Ve artık uyuşturucu yok mu?" diye devam etti. Adam başını salladı.

"Evet."

"Sadece sen ve ben mi?"

"Bebegim," dedi, kalbi küt küt atıyordu. Onu şimdi öpmesi gerekiyordu. Hem de hemen, yoksa çıldıracaktı.

"Sadece sen ve ben."

"Sonsuza kadar."

"Lanet olsun, Tegen, evet, sonsuza dek. şimdi kapa çeneni ve seni öpmeme izin ver."

Çenesini kapattı. Ve adam onu öptü.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Sanırım buraya kadar," diye seslendi Ellie koridordan.

Tanrım, öyle umuyordu. Dirty hayatı boyunca hiç bu kadar çok bok görmemişti. Bir kadının, çocuğu olmayan bekâr bir kadının bu kadar çok bok biriktirebileceği kimin aklına gelirdi? Onun yarısı kadar bile boku yoktu. Üçte biri bile yoktu.

Belki de Ellie'nin buraya taşınması iyi bir fikir değildi. Belki de Ellie ile birlikte olmak en iyi fikir değildi. Belki de Ellie ile h e r h a n g i bir şey yapmak en iyi fikir değildi.

"Michael?"

Dirty'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve Ellie'nin önünde durduğunu, elinde büyük bir kitap kutusu tuttuğunu ve ona baktığını gördü

"Öyle mi?" diye sordu, sesi kısıktı.

Ellie eğildi ve kutuyu ayaklarının yanına koydu. Tekrar ayağa kalkarak Ellie'nin iki elini de tuttu ve Ellie ellerinin terli ve korkudan nemli olduğunu görünce utanarak tekrar gözlerini kapadı.

"Michael," diye fısıldadı. "Bunu yapmak zorunda değiliz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Hayır. Bunu yapmak zorundaydılar. Bunu yapmak zorundaydı. Onun ailesinin evinde olduğunu bilse bile uyuyamazdı; sürekli onun için endişeleniyordu. Doğru, onun hayatına yönelik tehdidi ortadan kaldırmıştı ama başka bir tehdit daha olabilirdi. Biri onu kaçırabilir, ona zarar verebilir, onu kendisinden uzaklaştırabilir ve bunun olduğunu bile bilmeyebilirdi, bu yüzden evet, bunu yapmak zorundaydı. Onu burada yanında tutmalı, onunla birlikte yaşamalı, onunla birlikte uyumalıydı. Onun her zaman nerede olduğunu bilmeliydi ve çalışmadığı zamanlarda da kesinlikle onun yanında olmalıydı.

"Artık bana zarar veremez," diye devam etti. "Ve eğer buna hazır değilsen-"

"Hayır," diye homurdandı, kızın ellerini üzerinden çekip omuzlarını kavradı. "Henüz ormandan çıkmadık. İnsanlar

Şehirde konuşuyor. Ailesinin parası var. Kazmaya devam ederlerse kim bilir neler bulurlar."

Ellie dudaklarını birbirine bastırdı ve gözlerini kaçırdı. O

saçmaladığını biliyordu. İyi polis şefine gerçekte ne olduğunu kimsenin öğrenemeyeceğini biliyordu. Gerçi bulacak bir şey de kalmamıştı.

"Hazır değilsin," dedi usulca, ondan uzaklaşarak. "Ve bu sorun değil."

Birdenbire Dirty kendini gerçekten çok kızgın buldu. Ondan korkuyor muydu? Birlikte yaşamaya başlamaktan vazgeçmeye mi çalışıyordu? Bütün bunlar, ayrılmaya çalışırsa ona yapacaklarından korktuğu için ayrılmasını sağlamak için bir tür oyun muydu?

Onu suçladığından değil. Hangi iyi kadın ya da yarım akıllı kadın onunla birlikte olmak isterdi ki? Onu doğru düzgün beceremiyordu bile.

"Siktir git o zaman!" diye bağırdı ve kitap kutusunu tekmeleyerek yere düşürdü. Kitaplar devrilen kutudan uçarak oturma odasına dağıldı ve bu onu daha da sinirlendirdi.

Kız onun bu çıkışı karşısında en ufak bir irkilme bile göstermeyince, adam daha da sinirlendi. "Defol git, Ellie!" diye bağırdı. "İstediğinin bu olduğunu biliyorum, o yüzden siktir git!"

"İstediğim bu değil," dedi, doğrudan adamın gözlerinin içine bakarak, ifadesi ciddiydi. "Bu yüzden böyle davranmayı bırak."

Neden bu kadar sakindi ki? Adam çıldırmak üzereydi ve o burada soğukkanlılığın ve sakinliğin r e s m i y d i . Bu hiç adil değildi! Neden o da normal olamıyordu? Neden normal, iyi, böyle bir kadının yanına taşınmasını, yatağını paylaşmasını, ona hak etmediği ve asla hak etmeyeceği her türlü b o k u vermesini hak eden bir adam olamıyordu?

"Defol!" diye bağırdı, sesi en az hissettiği kadar histerikti. Ona doğru ilerledi, üzerinde yükseldi ve kişisel alanına girdi. "Beni duydun mu lan? Sana defol dedim!"

Gözünü bile kırpmadı.

"DEFOLUN!" diye kükredi.

Ellie ondan uzaklaştı ve hemen eğilerek kutusuna uzandı. Dirty orada durmuş, titreyerek Ellie'nin aceleyle kitaplarını toplayıp kutuya atmasını izliyordu. İşini bitirdiğinde ona bakmadan hızla yanından geçip kapıya yöneldi.

Hayır.

Bunu istememişti... ama istemişti.

Bilmiyordu.

Kahr

etsin.

Siktir

.

"Siktir!" diye bağırdı ve sıkılı yumruklarını alnına indirdi. "Siktir! Ellie, bekle!"

Ellie yürümeyi bıraktı ama arkasını dönmedi ve derin bir nefes aldı. "Özür dilerim bebeğim, sadece, bilmiyorum, bilmiyorum, her şey-"

Kutu Ellie'nin elinden büyük bir gürültüyle düştü ve sonra arkasını döndü. Dirty'nin ne yaptığını anlamasına fırsat kalmadan odanın yarısını geçmiş, gömleğinin düğmelerini açarak ona doğru ilerlemeye başlamıştı.

Ona ulaştığında gömleğini çıkarmış ve sutyenini çözmeye başlamıştı. Adamın önünde durarak siyah danteli bir kenara fırlattı ve siyah elbise pantolonuyla uğraşmaya başladı.

Pantolonunu çıkarırken "Otur," diye emretti. Sırada iç çamaşırı vardı ve sonra çırılçıplak önünde duruyordu. Zamanını kızın boylu boyunca uzanan bedenine bakarak geçirdi, içinde her türlü çirkin düşüncenin canlandığını hissetti, kızın ne kadar güzel olduğunu düşündüğü ve onunla bir erkek gibi birlikte olmayı ne kadar çok istediği arasında gidip geldi.

gözleriyle bir kez daha karşılaşmadan önce bir kadınla birlikte olması gerekiyordu.

"Michael," dedi zorla. "Otur şu lanet kanepeye!"

Onun ne yaptığını bilmiyordu ama gitmesini istemiyordu, bu yüzden bacakları kanepeye değene kadar yavaşça ondan uzaklaştı. Oturduktan sonra ona baktı. Şimdi ne olacaktı?

Şimdi onu takip edip önünde eğildiğinde aniden netleşen şey buydu. Kadının elleri adamın derisine uzandığında kirli kaskatı kesildi ve adam onu tokatlayarak uzaklaştırma isteğiyle savaştı.

"Seni becermemi istiyorsun," dedi dişlerini sıkarak. "Sadece söyleyebilirdin."

Ellie onun fermuarını indirdi. "Beni becermeni istemiyorum," dedi kızgın bir sesle. Adamın sikini boxer'ından kurtararak onu kavradı. "Seni becermek istiyorum."

Korku içinde patlarken Dirty'nin göğsü sertçe kabardı. Elleri yanlarına uçtu ve parmakları kanepenin minderlerine gömüldü. Sertleşiyordu, sertleşmek istemiyordu, kendi aletini kesmek için her şeyini verebilirdi ama yine de onun pençesinde sertleşiyordu.

"Ne... sikim... yapıyorsun..." dedi, sesi sanki maraton koşmuş gibi nefes nefese çıkıyordu. Bu şekilde oynayamayacağını biliyordu, çok iyi biliyordu.

Onu incitmek istemedi. Onu incitmek istemedi. Ellie.

Ellie onun üzerine binerken onu görmezden geldi. Kanepenin minderlerine daha sıkı tutundu ve gözlerini sıkıca kapadı. "Yapma bunu," diye homurdandı ve sonra zayıf bir sesle, "Lütfen," diye ekledi.

Ama durmadı ve onu girişinde konumlandığını hissettiğinde, durmayacağını biliyordu ve aniden sadece korku değildi, kızgındı, çılgınca nabız atıyordu

ama bu acıydı, nefes alamıyordu ve doğru düşünemiyordu.

Ellie, "Bana bak," dedi ve o bakmayınca, "Michael, bana bak," diye tekrarladı.

Çenesi kilitlendi, vücudu gerildi, gözlerini açtı ve ona odaklanmaya çalıştı.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedi zorla.

Gözleri dalgalandı. Ondan uzak durması gerekiyordu. Ondan uzakta.

Ona dokunmayı bırakmasını istiyordu.

"Michael!" diye bağırdı. "Sana zarar vermeyeceğim! Ben o değilim!"

Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır. Ona her zaman söylediği şey buydu, onu incitmeyeceğini. Her seferinde söz verdi, ona zarar vermeyeceğine yemin etti ama sonra verdi. Her zaman, her zaman yaptı, ağlayıp çığlık atana ve durması için yalvarana kadar onu tekrar tekrar incitti ve asla yapmadı.

Ellie onu aşağı iterken ve adam yavaşça içine gire r k e n Dirty hırıltılı bir nefes verdi. Onu öldürecek; bunu yapmak istemiyordu ama yapacaktı. Bu lanet olası kanepeyi bırakacak, ellerini onun boynuna dolayacak ve lanet olası hayatını ondan çekip alacaktı. Sadece kanepeyi bırakması gerekiyordu. "Michael," dediğini duydu, sesi yumuşaktı. "Lütfen bak bana bak ve sana aşkın ne olduğunu göstermeme izin ver."

Hava ciğerlerinden gürültülü bir şekilde fışkırdı.

Aşk.

Ona hiç sevgi göstermemişti.

Ellie o değildi.

Ellie o değildi.

Ellie aşktı.

O değil.

Sevgile

r.

Dirty tekrar ona odaklanmaya çalıştı ve bunu yaptığında, ona bakan büyük mavi gözlere gerçekten baktığında

Ama görmediği şey onu ürkütüp kendine getirdi.

Şehvet görmedi. Ya da ihtiyaç. Deli bir kadının aç bakışlarını görmedi. Acısından alınan zevkin tek bir izini bile görmedi.

Tek gördüğü Ellie'ydi. Onun Ellie'si. Gözlerinde yaşlarla.

"Gitmiyorum," dedi. "Kitaplarımı paketinden çıkaracağım ve her birini senin boş raflarına koyacağım. Giysilerimi paketinden çıkarıp boş dolabının içine asacağım. Buzdolabını yiyeceklerle, dolaplarını bulaşıklarla ve banyonu kadın ürünleriyle dolduracağım ve güzel kokulu mumlar, renkli çarşaf ve perdeler alacağım ve bu büyük çirkin çıplak oda için kesinlikle bir halı alacağım...Sana kahvaltılar ve akşam yemekleri hazırlayacağım ve benimle aptal filmler izlemen için seni zorlayacağım ve ayda bir kez sebepsiz yere ağlayıp bağıracağım ve her gece yanında uyuyup her sabah yanında uyanacağım ama en önemlisi Michael, seni seveceğim. Üzgünüm, ama bununla, seni sevmem gerektiği gerçeğiyle yüzleşmek zorundasın. Çünkü durmayacağım, asla. Bunu sen yaptın, sadece sen olarak seni sevmemi sağladın ve hayatım boyunca istediğim her şeyi elde etmek için çok çalıştım ve şimdi seni istiyorum ve senin de beni sevmeni ve karşılığında senin de seilmeyi istemeni istiyorum. Anlıyor musun? Seni sevmek istiyorum, seni incitmek değil, seni asla incitmek değil."

Şimdi titriyordu, korkudan değil ama Ağlıyordu. Çünkü az önce söylediği her şey onun her zaman duymak istediği şeylerdi, sadece bunu fark etmemişti. Ta ki şu ana kadar.

"Seni sevmeme izin verecek misin?" diye fısıldadı.

Sertçe yutkundu. Konuşamıyordu; denerse hıçkırığa hıçkırığa ağlayacaktı, o yüzden başını salladı ve Ellie'nin güzel yüzü, gözleri, ağzı ona gülümseyerek karşılık verdi.

- - -

Dirty'nin üzerine uzanan Ellie onun yüzünün çizgilerini takip etti. Uyurken çok farklı görünüyordu. Huzurluydu, işkence görmüyordu. Onu uyanıkken böyle görmek için her şeyini verebilirdi. Her şeyi.

Pek çok açıdan çocuk gibiydi. Onun için her şey yeniydi ve bu yüzden, geri tepmeyeceğini umarak ve dua ederek, bir ebeveynin kontrolden çıkmış bir çocuğa yaptığı gibi kontrolü ele almıştı. O anda fark etmemişti ama Dirty'yi kendisinden kurtarmaya çalışırken, kontrolü ele alarak, istemeden de olsa Daniel'ın ellerinde kaybettiklerinin küçük bir parçasını geri almıştı.

Onu uyandırmamak için dudaklarını usulca öpen Ellie koltuktan kalktı ve elbiselerini almak için eğildi. Giyinirken, açılmayı bekleyen kutularla dolu daireyi inceledi ve başını salladı.

Hayatının böyle geçeceğini hiç düşünmemişti.

Yakınından bile geçmiyordu.

Ama o hiçbir şeyi değiştirmezdi.

Tek bir lanet şeyi bile.

Onun dünyasına, onun içine o kadar dalmıştı ki, canı yandığında bunu derinden hissediyordu. Artık kendisinin nerede başladığından ve onun nerede bittiğinden bile emin değildi ve dürüst olmak gerekirse, başka türlü olmasını da istemiyordu.

Giyindi, çantasından telefonunu almak için yatak odasına gitti ve telesekreterini aradı.

İlk ikisi iş yerinden, üçüncüsü ise...

Ellie, ben baban. Annem hastaneye kaldırıldı. Tatlım...

Bu iyi değil. Mümkün olduğunca çabuk buraya gelmelisin.

Ellie çantasını kaptığı gibi yatak odasından fırladı.

"Michael!" diye bağırdı ve gözleri çılgına dönmüş bir halde koltuktan fırladı.

"Ne?" diye bağırdı.

Başını çılgınca salladı. "Annem," dedi, gözleri dolmuştu. "O... Gitmem gerek. O hastanede."

Kirli ayağa kalkmış ve odayı geçerken pantolonunun fermuarını çekiyordu. Kadının elini tutarak onu kapıya doğru çekti.

"Ayakkabılar," dedi ve sehpanın üzerinden anahtarlarını kaptığı gibi ayakkabılarını işaret etti.

Ellie aceleyle dairesine girdi ve sonra Dirty onu apartmandan çıkarıp koridora çekti.

Birlikte onun bisikletine bindiler, Ellie vücudunu onunkine sıkıca sardı ve sonra caddeden aşağı doğru yola koyuldular.

- - -

Daha sonra, çok daha sonra, annesi öldükten sonra, aylarca onun yasını tuttuktan sonra, Dirty ile birlikte dağlarda bir ev satın aldıktan sonra ve Dirty ona kendi motosikletiyle sürpriz yaptıktan sonra, özellikle onun için sıfırdan yaptığı bir motosikletle ve sonunda ona onu sevdiğini söyleyecek kadar rahat hissettikten sonra...

Ellie o anı düşünecek ve Dirty'nin ona dokunduğunda hiç irkilmediğini hatırlayacaktı.

Aslında, bir daha asla onun dokunuşundan çekinmemişti. O günden sonra bir kez bile.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Hastane asansöründen çıkarken, Cage durup serin duvara yaslandı. Kendini sadece sığılıp çürümeye terk edilmiş değil, aynı zamanda onu sığılıp kusan köpek tarafından yalanıp yutulmuş, dumanı tüten bir köpek boku yığını gibi hissediyordu. Hem de birkaç kez.

Günlerdir uyumamıştı, hemen geri gelmeden yemek yiyemiyordu, kadınını becerecek kadar bile sert kalamıyordu ve şiddetli bir şekilde uçmak istiyordu. Kalbi hızla atıyor, teni nemleniyor, vücudu halsizleşiyor, terlemesi gerekirken üşüyor, mutlu olması gerekirken deliriyordu. Bir şeye ihtiyacı vardı. Biraz esrar, biraz hap, ne olursa. Ama Tegen'e artık uyuşturucu kullanmayacağına dair söz vermişti ve dürüst olmak gerekirse, ayılana ve hemen yeniden kafayı bulmak isteyene kadar bu boku bırakmanın bir sorun olacağını düşünmemişti.

Kendini rahatlatmak için şişeye vurmayı denemişti ama bu da Tegen'den dayak yemekten başka bir işe yaramamıştı. İçki içtiği için değil, içki içmek daha fazlasını arzulamasına yol açmaktan başka bir işe yaramadığı için. Ayrıca daha fazla bir şeyin gerçekten harika bir fikir olacağını düşünmesine neden olmuş, bu yüzden tekrar içmeye başlamıştı. Hem de iki kez.

Bu da Tegen'in anahtarlarını elinden almasına, cep telefonunu parçalamasına ve yüzüne birkaç tokat atmasına neden oldu.

Artık resmileşmişti. O lanet olası bir keşti. Yani evet, bu bir sorundu.

Ve tüm bu saçmalıklar yüzünden, öfkesine güvenemediği için, yapılması gereken önemli bir konuşmayı erteliyordu.

Lanet olası yaşlı adamıyla.

Sadece Cage'in hayatını mahvetmekle kalmayıp, inatçı biri olduğu için neredeyse kendi hayatına da son verecek olan yaşlı adam

Herkes için endişelenmekle o kadar meşguldü ki kendisiyle ilgilenmiyordu.

"Cage?"

Cage başını kaldırdığında Tegen'in yanında durduğunu gördü, yeşil gözleri endişeyle doluydu. "Yine kusacak mısın?"

Evet. Evet, öyleydi.

Ona ters ters bakmaya çalıştı. "Hayır," diye ısırdı. "Ve bana küçük bir kızmışım gibi davranmayı kes."

"Öyle davranmayı kes," diye tersledi.

"Bütün hasta insanlara bok gibi mi davranıyorsun?" diye mırıldandı. "Yoksa sadece bana mı?"

"Kabul ediyorum," dedi, alaycı bir ses tonuyla, "hastaya yaklaşımım arzulanan bir şey değil, ama sen, seni sikik, hasta değilsin. Kafayı bulmuşsun, kafan güzel, keşke kafam güzel olsaydı diyorsun. Arada lanet bir fark var ve eğer beni kaybetmenin yollarını arıyormuş gibi bakmayı bırakıp doğruca mahallendeki uyuşturucu satıcısına, reşit olmayan fahişeye koşmazsan, eşyalarımı toplayıp Kaliforniya'ya geri döneceğim."

"Reşit değil," diye tısladı.

"Az önce söylediğim her şeyin dışında!" diye bağırarak onun irkilmesine neden oldu. "Odaklandığın şey bu mu?"

Başını sallayarak dik durdu ve ona doğru döndü. "Bu konuşmayı bir daha yapmayacağım. Ne lanet bir hastanenin içinde, ne de yatağında yatan babamı görmeye gitmek üzereyken, çünkü benden elli adım ötede neredeyse ölüyordu ve ben bunun olduğunu bile bilemeyecek kadar berbat durumdaydım. Şimdi olmaz Tegen."

"Cage," diye karşılık verdi. "Oyalanıyorsun. Büyük kız külotunu giy, küçük bir sürtük gibi davranmayı bırak ve o odaya girip babanla konuş. Aksi takdirde, biz eve dönüyoruz ve sen de yatağına, zaten olman gereken yere dönüyorsun!"

Ona bağırmak istedi. Kahretsin, onunla bu şekilde konuştuğu için onu yere sermek istedi. Ama ona bağırmak ya da yanlışlar listesine "kadın dövme" eklemek yerine, ona gülümsedi.

Ev. Onun evine "evim" demişti.

Eğer her an midesinde kalan azıcık safrayı da kaybedecekmiş gibi hissetmeseydi, onu yakalar, duvara fırlatır ve kötü tavrından dolayı boğulana kadar ağzını diliyle sikerdi.

Kahretsin, onu seviyordu. Onu deli gibi seviyordu.

Deliydi. Gürültücü, talepkâr ve bazen cehennemden bile daha acımasızdı. Söylediği hiçbir şeyi dinlemiyordu, ne zaman ne yapmak isterse onu yapıyordu ve kaltak kavga etmeyi seviyordu. Her zaman. Yüz tokatlama, tekme tokat dövüşme, duvara toslama, yere serme ve sürüklenme kavgaları.

Ama sevdiği gibi savaştı. Hem de çok. Ve daha önce hiç böyle sevilmemişti; başka hiç kimse tarafından böyle sevilmeyeceğini biliyordu.

Onun kızıydı. O her zaman onun olmuştu ve eğer yediği tüm o amcıklardan başını kaldırıp yarım saniye bakabilseydi, çok daha önce onun olduğunu fark edecekti. Her zaman öyleydi.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu gözlerini kısarak. "Kafan mı güzel? Ben banyodayken kafayı mı buldun?"

Gülümsemesi düştü. "Kapa çeneni," diye mırıldandı ve arkasını döndü. ondan. "İki lanet saniye için."

Birden adamın önünde durdu, kollarını adamın omuzlarına doladı ve vücudunu onunkine bastırdı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, dudaklarını onunkilere değdirerek. "Sadece senin için endişeleniyorum."

Alt dudağını dişlerinin arasına alarak ağzının içinde emdi ve ardından dilini dudaklarının arasında gezdirdi.

dudaklarını ayırdı. İnleyerek kollarını onun küçük beline doladı, her iki eliyle bir kalça yanağını tuttu ve ne kadar hasta hissetmesine rağmen onu sertçe öptü.

"Hadi eve gidelim," diye hırladı usulca ağzına karşı. "Senin içine ihtiyacım var."

İhtiyaç dolu ve kahkahalarla dans eden güzel yeşil gözler ona göz kırptı.

"Onunla konuşmalısın," dedi kıkırdayarak. "Onu o zamandan beri görmedin... daha önce..."

Konuşmayı bıraktı ve onu yakaladı, kendine yaklaştırdı ve sıkıca sarıldı. "Onunla konuşmalısın Cage," diye fısıldadı. "Sonra eve gideceğiz."

Evet. Babasıyla konuşması gerekiyordu. Tek sorun, daha yeni kalp krizi geçirmiş bir adama ne söyleyeceğiydi? İsteddiği gibi çılgına dönüp onu, kendisini sikine takan tek kadınla ilişkisini mahvetmekle suçlayamazdı... oysa bu, piçin bir kalp krizi daha geçirmesine neden olabilirdi.

Evet, babasından nefret ediyor olabilirdi ama ölmesini de istemiyordu. Çünkü belki de onu hâlâ seviyordu. Sadece birazcık.

Yanlarındaki asansörün kapısı çaldı ve yüzü gözyaşlarıyla kaplı olan Ellie koridora fırladı, Dirty de hemen arkasından onu takip etti.

"Hey," diye seslendi. Ellie yürümeye devam ederken Dirty durdu. Dirty'ye meraklı bir bakış attı. "Ne var ne yok?"

Adam başını salladı. "Bu onun annesi, kardeşim," dedi. "Bu iyi değil."

Cage, Dirty'yi incelerken başını salladı. "Bir şeye ihtiyacın var mı dostum?"

Dirty tekrar başını salladı. "Sadece o," dedi sessizce ve arkasını döndü.

Cage onun hızını iki katına çıkararak Ellie'ye hızla yetişmesini izledi. Dirty'nin kolu fırladı ve Ellie'nin etrafına dolandı.

ve birlikte köşeyi dönüp gözden kayboldular.

"Onu becermeden nefret ediyorum," diye hırladı Tegen.

"Bir kere!" diye bağırdı. "Yıllar önce! Zar zor hatırlıyorum bile!"

"Her neyse," diye mırıldandı Tegen. "Bana mı öyle geliyor yoksa birlikte çok mu tuhaflar? Yani, Ellie nasıl oldu da *Dirty ile birlikte oldu*?"

Cage sessizce güldü. "Doğru. Çünkü burası," dedi. ikisinin arasını göstererek, "gerçekten çok normal" dedi.

Tegen kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak gözlerinin doğrudan atletinin kenarından fırlayan az miktardaki göğüs dekoltesine kaymasına neden oldu. Kızın kilo almasına bayılmıştı. Hem de çok sevmiştir.

"Bizde yanlış olan bir şey yok," dedi.

Adam homurdandı. "Evet, tamam," dedi gülerek, hâlâ onun göğüslerine bakıyordu. O kadar azmıştı ki. En son onun içine girdiğinden beri bir yıldan fazla zaman geçmişti ve bunun için yanıp tutuşuyordu. Kafasının güzel olmasını dilemekle meşgul olduğu için ereksiyon olamaması, hayatının bir yılanın bile yardım edemeyeceği kadar boka batmasına izin verdiği gerçeğinden daha çok sinirini bozuyordu.

Artık resmileşmişti: Hayatını bir kenara atmış şımarık bir zengin çocuğuna eşdeğer bir motorcu velediydi... sırf bu yüzden. Ve bunun için kendinden nefret ediyordu.

Tegen burada olmasaydı... Tanrım, lanet olsun, Tegen geri dönmeseydi neler olabileceğini düşünmek bile istemiyordu.

"Seni sikmeyi çok istiyorum," diyerek ona doğru uzandı. Kız ondan sıyrıldı ve bir sonraki bildiği şey avuçlarını onun omuzlarına vurup onu geriye doğru ittiydi.

"Git babanla konuş," dedi sertçe. "Hemen şimdi."

"Daha sonra bana sakso çeker misin?" diye sordu, yanlarından geçmekte olan ve gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmış yaşlı çifte sırtarak.

"Evet," dedi gözlerini devirerek. "Ama sadece iyi bir çocuk gibi göğüslerimin üzerine boşalacağına söz verersen."

Yaşlı adam yürümeyi bıraktı ve Tegen'e baktı, Tegen de ona göz kırptı. Yaşadığı şok karşısında kelimenin tam anlamıyla boğulacak gibi olan adamın karısı kolundan tutarak onu uzaktaki asansöre doğru çekti.

Bir manyak gibi gülen Tegen onu koridorda geriye doğru itmeye devam etti ve o da buna izin verdi, yüzündeki gülümsemenin tadını çıkararak, burada, onunla birlikte olduğu için Tanrı'ya şükretti ve... lanet olsun, mutluydu.

"Hazır mısın?" diye sordu, babasına ait olduğunu tahmin ettiği bir odanın önünde durarak.

"Hayır."

Başını sallayan Tegen kapıyı iterek açtı ve içeri girdi. İç çekerek, midesi bir sinir yumağından başka bir şey değilken onu takip etti ve babasını görünce durdu. Hastane yatağında yatan, lanet olası bir hastane önlüğü giymiş, makinelere ve serumlara bağlı, uzun sarı ve gri saçları başının arkasındaki yastığın üzerine yayılmış Deuce'du. Cage öylece baktı. Babasını hiç bu kadar savunmasız bir halde görmemişti. Adam hiçbir şekilde zayıf görünmüyordu, aslında tam tersi. Yatağa sığmayacak kadar büyük görünüyordu ve bağlı olduğu aletlerden herhangi birini çok sert çekerse anında kırılabilirdi.

Deuce ondan Tegen'e ve tekrar ona baktı. Cage babasının görünüşünü nasıl değerlendirdiğini izledi. Adamın yüzünde rahatlamış bir ifade belirdi.

"Ne kadar sürecek?" diye sordu.

"En son çuvalladığından beri mi?" Tegen sordu ve Cage'in gözleri ona kaydı. Kollarını iki yana açtı

göğsüne bastırdı ve kalçasını dışarı çıkardı. "Üç gün. Çok uzun, çok korkunç üç gün."

"Siktir git!" Cage tükürdü. "Bunu ona söylemek gerçekten gerekli miydi?"

Kayıtsızca omuz silkti. "Evet."

Cage'in burun delikleri alevlendi ve yumrukları sıkıldı ama ona karşılık veremedi babası bir kahkaha patlattı. Derin, vücudu sarsan kahkahalar adamın vücudunu sarstı ve Cage orada öylece durup bakakaldı. Bu herif de kimdi? Babası olmadığı kesindi.

"Tegen," dedi Deuce, nefesini tutmaya çalışarak. "Bize bir dakika verir misin, sevgilim?"

Cage, yaşlı adamın ağzından "sevgilim" kelimesinin dökülmesini ve Tegen'in yüzünün lanet olası bir havai fişek gibi aydınlanmasını dehşet içinde izledi.

"Elbette," dedi Deuce'a sevimli ve boktan bir şekilde gülümseyerek. Ne oluyor lan? Ne oluyor lan? Bunu daha önce de görmüştü, yaşlı adam cazibesini ortaya koyuyor ve tangalar dünyanın dört bir yanındaki amcıklardan düşüyordu. Ama... Tegen?

Deuce'den nefret ediyordu. Deuce'un kibirli, dik kafalı, cinsiyetçi bir Neandertal olduğunu düşünüyordu!

Ve o onun lanet kadınıydı!

Cage ona ters ters bakarken, kadın hâlâ gülümseyerek odadan dışarı fırladı. Bakışlarını tekrar babasına çevirdi. "Ona bir daha asla öyle deme," diye öfkeyle emretti.

Deuce ellerini kaldırdı. "Sizi yalnız bırakayım," dedi gülümsemeye çalışarak.

Cage tatmin olmamıştı. "O benim," dedi.

Deuce'un kaşları saç çizgisine çarptı. "Tanrım, lanet olsun," dedi. "Onu istemiyorum. Ne tür bir saçmalık düşünüyorsun?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Cage.

Deuce gözlerini kıstı, sonra başını salladı. Hastane yatağının yanındaki bir koltuğu işaret ederek, "Otur lan," dedi.

Cage kendisine bir köpek gibi davranılmasına duyduğu öfkeyi bastırdı ve istediği gibi patlamak yerine kendisine söyleneni yaptı.

Deuce bilerek ona baktı. "O yaşlı piçi dinlemeliydim," diye mırıldandı. "Blue, sen daha iki yaşında bile değilken, tıpkı benim gibi olduğunu söylemişti. Bana bir sürü saçmalık söyleyeceğini, seninle başımın belaya gireceğini söylemişti. Ben de onu dinlemek yerine, isteyebileceğin her şeye sahip olduğunu ve sahip olmadığın şeyleri de senin için alacağımı, dolayısıyla başını benim kadar belaya sokmana imkan olmadığını söyledim. Kendime bir sürü saçmalık söyledim, sanırım, çünkü sonunda sen benim kadar aptal değildin, çok daha aptaldın."

Cage bir yumruk atmamak için kendini zor tutarken burun delikleri çılgınca alevlendi ve Deuce ona sırtıttığında öfkesi daha da arttı.

"Hasta ve yaşlı bir adama vuracak mısın?"

Cage hiçbir şey söylemeyince Deuce'un sırtışı büyüdü. "Dinle evlat," dedi. "İşleri berbat ettiğimde bunu kabul edecek kadar erkeğim ve seninle kesinlikle berbat ettim. Sahip olduğum her şeyi sana vererek, asla sahip olamayacağım her şeyi sana verdiğimi düşündüm."

Deuce başını salladı ve kendi kendine hafifçe güldü. "Tam bir saçmalık. Her şeyi kendi başına çözmene izin vermeliydim, düşüp tekrar kalkmana izin vermeliydim, arkandan iş çevirmek yerine kendi hatalarını yapmana izin vermeliydim ve o kızıl saçlı manyakla o çılgın otobüse binmene izin vermeliydim. Artık biliyorum ve hayatını mahvettiğim için çok üzgün olduğumu söylüyorum. Doğru olanı yaptığımı, yaşlı bir adamın olması gerektiği gibi davrandığımı sanıyordum ama meğer en iyi yaptığım şeyi yapıp her şeyi berbat etmişim."

Şaşırان Cage gözlerini kırpıştırarak babasına baktı. Ne oldu?

"Beni dikkatle dinle," diye devam etti Deuce. "Tüm saçmalıklarım -ailem, kulübüm, çocuklarım- her zaman senin oldu. Sen benim en büyük oğlumsun, benim lanet olası mirasımsın. Sevgimi, lanet olası adımı aldın, renklerimi sırtına aldın, sahip olduğum her şeyde ilk hakka sahipsin. Her şeyi bir kenara atmak, başkalarına devretmek, farklı bir hayat yaşamak istiyorsan yapman gerekeni yap, ama istesen de istemesen de her zaman senin oldu Cage, bu hiç değişmedi."

Deuce utanç mı yoksa pişmanlık mı yüzüne yansırken bir an için gözlerini kaçırdı. Sonra arkasına baktı ve Cage'in bakışlarını üzerinde tuttu. "Yaptığım şeyi, seninle Tegen'in arasına girerek, senin için en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yapıyordum. Bir kulüp başkanının yaşlı kadını olarak bunu başarabileceğini düşünmedim. Benim işim, yakında sana devredeceğim iş, bütün gün nefesini ensende hisseden, hayattan çıkmak isteyen, kulüpten nefret eden bir kadına sahip olamazsın. Kafan oyunda olmalı ve kadının evde seni beklemeli, geçirdiğin o kötü günü, o kötü ayı, o kötü yılı kaldırmaya hazır olmalı ve sana hiçbir bok vermeden o boku lanet olası kalçalarının arasına gömmene izin vermeli. Ve Tegen'den gördüğüm tek şey sana, kulübe boktan başka bir şey vermediği idi. Seni kolluyordum ama geri tepti ve bunun için çok üzgünüm."

Cage sertçe yutkundu. Şimdi, buna ne demişti?

Deuce tekrar gülümseyerek, "Senin şu kadınla uzun uzun konuştuk," dedi. "O hazır. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası var, kulübün giriş ve çıkışlarını biliyor ve çocukları seviyor. Ama en önemlisi, senin o aptal kıcını seviyor."

Bunu duyan Cage gülümsedi ve Deuce homurdandı.

"Evet, o hazır ve ben de artık ait olmadığım bir yere girmeyeceğim."

Cage bir kaşını kaldırdı; bu saçmalığa bir an bile inanmamıştı.

"Dinleyin," dedi Deuce. "Oyunu açmaya hazırım, bu yüzden söyleyecek bir şeyin varsa, göğsünden bir bok çıkarman ve bana ne kadar lanet bir pislik olduğumu söylemen gerekiyorsa, o zaman yapsan iyi olur yoksa seni buradan a t a r ı m . "

Sandalyenin kollarını kavrayan Cage kendini ayakta duracak şekilde itti. "Söyleyecek hiçbir şeyim yok," dedi sessizce. Babası onu şaşırtmıştı ve Cage'in hayatında ilk kez söyleyecek bir şeyi yoktu.

"Seninle gurur duyuyorum," dedi Deuce. "Bunu bilmen gerekir. Sen iyi bir adamsın ve kendine çeki düzen verdiğinde kulübü gayet iyi yöneteceğini biliyorum."

Cage sessizliği bozana kadar iki adam birbirlerine baktı. "Evet," dedi. "Teşekkür ederim."

Deuce ona el salladı. "Siktir git buradan."

Gözlerini deviren Cage gitmek için döndü.

"Son bir şey daha."

Cage arkasını döndü.

"Sakın seni ait olmadığın bir yere sokarken yakalamasına izin verme. O lanet olası bir deli ve seni vuracak."

Cage gürültülü ve eğlenceli bir nefes verdi. "Don't fucking' Bu konuda endişelenme. Ben sen değilim."

"Bu durumda," diye karşılık verdi Deuce. "En iyisi benim gibi beklemek yerine hemen şimdi o bölgeyi gözetlemek. Hayatımda yaptığım en kötü hataydı."

- - -

Deuce'un yüksek sesli kahkahası Cage'i koridorda onu beklediğim yere kadar takip etti. Yüzündeki aptal gülümsemeyi

Yüzü iyiye işaretledi. O kadar hasta olmasına rağmen, günlerdir olmadığı kadar iyi görünüyordu.

"İyi bir konuşma mı?" Ben sordum.

Cevap vermedi, sadece burun buruna gelene kadar bana doğru ilerlemeye devam etti.

Kaşlarımı kaldırdım. "İyi bir konuşma değil miydi?"

"Evlen benimle," dedi sessizce.

İki kelime. İki aptal kelime ve midem binlerce kelebeğe dönüştü, nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri olmayan ve sarhoş çarpışan araba sürücüleri gibi birbirlerine çarpan geri zekâlı kelebekler.

"Hayır!" diye bağırdım. Bağırdım ve onu üstümden itmek üzereydim ki bileklerimi yakaladı ve beni hızla duvara yasladı.

"Evlen benimle," diye tekrarladı.

"Hayatta olmaz," dedim kararlılıkla, sesim hissettiğimden çok daha sakın çıkıyordu.

"Bana iyi bir neden söyle, neden olmasın?" diye sordu.

Ona baktım, kalbim güm güm atıyordu, sanki her an göğsümden fırlayıp yere düşecek ve ölmek üzere olan bir balık gibi çırpınacakmış gibi hissediyordum.

"Çünkü gördüğüm kadarıyla, tekrar kaçmayı ya da başka bir pislikle birlikte olmayı planlamıyorsan, sen benimsin ve bunu tüm dünyanın bilmesine izin vermeye hazırım."

Zaten nemli olan vücudum soğuk terler dökmeye başladı.

"Yine mi kaçacaksın, Tegen?"

Başımı salladım.

"Aletim senin için yeterli

mi?" Başımı salladım.

Bana ters ters baktı. "O zaman sorun ne?" Sorun neydi?

Lanet olası sorun neydi?

Tam olarak? Sorunu bulmak için beynimi yordum ama bir şey bulamadım.

"Bilmiyorum," diye fısıldadım.

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve her yerinden gamzeler fişkırdı. Ciğerlerimde kalan azıcık nefesimi de kaybettim. "Çay fincanı," diye fısıldadı. "Eğer bir sorunun yoksa, o zaman benimle evlen."

İşte o zaman sorunun ne olduğunu anladım. Benim bir sorunun yoktu. Tek bir tane bile.

Karşımda duran, sevdiğim tek adamdı, beni seviyordu ve benden onunla evlenmemi istiyordu. Hayatımın geri kalanını onunla ve sadece onunla geçirmemi istiyordu, çünkü beni o kadar çok seviyordu ki karısı olmamı i s t i y o r d u .

Gözlerim doldu. Bu benim sorunumdu. Benim bir sorunun yoktu. Tüm hayatımı sorunlarla çevrili bir şekilde, asla gerçekleşmeyeceğini bildiğim şeyleri dileyerek ve acı çekerek geçirdim.

Ama yapmışlardı. Ve şimdi zavallı zihnim ne yapacağını bilemiyordu.

Göz kırpmam gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesine neden oldu ve sonra Cage onları neredeyse benim onları ürettiğim kadar hızlı bir şekilde öpüp uzaklaştırdı.

"Evlen benimle," dedi, gözyaşlarımla ıslanmış dudaklarını ağızıma bastırarak.

Ağızım açıldı ve Cage'in dili bundan faydalanarak içeri girdi.

"Evlen benimle," diye mırıldandı beni öperken, cevap vermeme izin vermiyor, ondan her uzaklaşmaya çalıştığımda beni daha sert öpüyordu. "Evlen benimle, Çay Fincanı."

"Tamam," dedim nefes nefese, parmaklarımı saçlarının arasından geçirirken onu aynı vahşilikle öptüm.

Cage hareketsiz kaldı ve başımı ellerinin arasına alarak beni itti.

beni ondan uzaklaştırdı.

"Tamam mı?" diye sordu.

"Tamam," dedim, onu kendime doğru çekerek. "Ama Danny'ninki gibi büyük, aptal bir yüzük istemiyorum."

"Kapa eneni," diye mırıldandı.

"Hayır, ben ciddiym Cage. Ben-"

Cage'in ağızı tekrar benimkinin üzerine çöktü ve fazla seçeneğim kalmadı.

Çenemi kapattım.

EPİLOG

"Aile yemekleri başımı ağrıtıyor," diye yakındım.

Beni görmezden gelen Cage elini uzattı. Bıkkın bir iç çekişle ona kaskımı uzattım ve o da kaskımı bisikletinin koltuğuna yerleştirdi.

"Beni görmezden gelme," diye uyardım. "Bundan nefret ediyorum ve böyle devam edersen taşaklarına yumruk atacağım, biliyorsun."

Cage sırtıtarak elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Seni görmezden gelmiyorum, Çay Fincanı," dedi beni araba yoluna çekerken. "Sadece bugün kavga etmemeyi seçiyorum."

Ön kapı tam Cage elini uzattığında açıldı ve Cox girişte durup bize sırtıttı.

"Neden bu kadar mutlusun?" Cage onu yolumuzdan itip beni içeri çekerek sordu.

"Siktiğimin saksosu, kardeşim," dedi Cox, hâlâ bir ahmak gibi sırtıtarak. "Kami az önce koridordaki dolapta beynimi uçurdu."

Cage kahkahalar atarken bile gözlerimi deviriyordum. "Bu da senin neden bu kadar aptal olduğunu açıklıyor," dedi Cage. "Başlamak için fazla beynin yok."

"Hayatta olmaz," diye seslendi Cox arkamızdan. "İyi ruh halimi bozamayacaksın."

"Geliyorum!"

Cage ve ben hızla Ivy'nin yolundan çekildik, çünkü Ivy küçük kardeşini oyuncağının üzerinde iterek antreden hızla geçiyordu. Damon, tombul kolları havada ve yüzünde gamzeli bir gülümsemeyle, onlar yanımızdan hızla geçerken ciyakladı.

"Ivy Olivia!" Eva bağırarak peşlerinden fırladı. "Kardeşini öldürmeye mi çalışıyorsun?"

"Evet!" Ivy geri bağırdı.

Mutfağın içinde Cage beni bıraktı ve nazikçe buzdolabına doğru itti. "Bira, bebeğim," dedi,

Ripper ve Deuce'a doğru gitmeden önce kıcıımı tokatladı.

Kaşlarımı çatarak muşambanın üzerinde tepindim. Eğer onu bu kadar sevmeseydim, bugünlerde onu gerçekten öldürebilirdim. Bizimki şeker kaplı bir ilişki değildi. Kavga etmediğimizden daha fazla kavga ediyorduk, seks hayatımızın büyük bir kısmı aklımızın yarısını yitirmiş, öfkeli makyaj seksinden ibaretti ve hala hiçbir konuda anlaşılamıyorduk. Hiçbir konuda. Sıfır.

Bir şey hariç.

Birbirimizi delirttiğimizi. Evet, ve birbirimizi sevdiğimizi. O da vardı.

Zorba, otoriter ve gösterişçiydi. Bana emirler yağdırmayı, kelimenin tam anlamıyla beni itip kakmayı severdi, bir yandan da neden bu kadar üzüldüğümü anlamıyormuş gibi davranırdı.

Ama aynı zamanda benim hırçınlığıma, manik ruh hali değişimlerine ve düşünmeden konuşma ve hareket etme eğilimime de katlanmak zorundaydı.

Çocuk sahibi olmayı düşünmeden önce öfke kontrolüne bakmam gerektiğine karar vermişim. Zaten evimizdeki eşyaların yarısı ya Cage'e fırlattığım ya da tekmelediğim için kırılmıştı.

Ama benim ve büyük olasılıkla Cage ve benim bir mil yakınımıza gelen herkesin bilmediği bir nedenden dolayı işe yaradı.

Ya da en azından son yedi aydır çalışıyordu. Gelecek bilinmezliğini koruyordu. Her zaman annemin San Francisco'daki evine geri dönebilirdim. Ki dönerdim de. Özellikle de Cage onun bira fahişesi olmamı istemeye devam ederse.

Evli ya da değil, Cage bana sahip değildi.

Benimle evlendiği gece sol yüzük parmağıma dövme olarak yaptırdığı C-A-G-E harfleri aksini söylese de umurumda değil.

"Aynı lanet şey değil!" Deuce mutfaka geçerken bağırdı, Cage'in bira şişesini ona fırlatmak üzere olduğum bir beyzbol topu gibi tutuyordum.

Cage babasına bön bön baktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun, seni lanet olası ikiyüzlü?"

"Şimdi ne olacak?" Baba ve oğuldan birkaç adım ötede durup sırttan Ripper'a sordum.

"Yaklaşan bir iş hakkında tartışmaya başladılar ve ben de onlara seslerinin ne kadar benzediğini söyleyerek hata yaptım. Yeni bir saçmalık başladı."

Cage'in başı sola döndü ve Ripper'a ters ters baktı. "Ben onun gibi bir şey değil."

Deuce'un birası tezgâha çarptı. "Hadi oradan!" diye bağırdı. "Eğer öyle olsaydın, Oakland'da bu kadar sorun yaşamazdın!"

Cage'in burun delikleri alevlenmeye başladı. "Sorun yaşadığımı kim söyledi lan?" diye sordu. "Bir boku senin istediğin gibi yapmıyor olmam yanlış yaptığım anlamına gelmez!"

Deuce'un burun delikleri de açılmaya başladı. "Lanet kafanı kışından çıkar evlat. Bu aptalca saçmalığa devam edersen, sana şu an söz veriyorum, asla ölmeyeceğim. Sırf kulübümü yerin dibine sokmadığından emin olmak için sonsuza kadar yaşayacağım."

Cage babasına ters ters baktı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde Deuce da ona ters ters baktı.

Ripper bir kahkaha patlattı ve hem Cage hem de Deuce bakışlarını ona çevirdi. Karnını tutarak iki büklüm olan Ripper daha çok gülmeye başladı.

"Yüzlerinizi görmelisiniz," diye kahkahalar arasında soludu. "İkiniz de tıpatıp aynı görünüyorsunuz. Lanet olsun... paha biçilemez."

"Kapa çeneni," diye homurdandı Deuce, aynı anda Cage de "Pislik," diye mırıldandı.

Bakışlarını tekrar birbirlerine çevirdiler.

Sinirle Cage'in birasını göğsüne doğru ittim, onu terslerken sahte bir reverans yaptım ve arkamı dönüp hızla mutfaktan çıktım. Bir odada üç moronla baş etmek benim için fazla moronluktu.

"Geri ver onu! Moooooooooooooooooommmmm! Devin onu geri vermeyecek!"

Devin histerik bir kahkaha atarak yanımdan geçerken sırtım merdiven korkuluğuna çarptı, hemen ardından küçük kardeşi geldi. Onlar oturma odasında gözden kaybolduktan sonra vestiyerin kapısı açıldı ve Kami başını uzatarak dışarı baktı.

"O benimkilerden biri miydi?" diye fısıldadı, fuayede etrafına bakınırken.

"Kami, çık şu lanet dolaptan!" Eva tersledi. "Ve üzerine bir şeyler giy!" Kıpırmızı olmuş ve ağlayan Damon'ı kollarında tutarak önümde durdu. "Hey, Tegen," dedi. "Buraya ne zaman geldin?"

Vestiyerin kapısı daha da açıldı ve Cox, görebildiğim kadarıyla yarı çıplak olan Kami'nin arkasından başını uzattı. "Yaklaşık beş dakika önce," dedi.

"Affedersiniz," dedi Kami. "Ama ben *olmadan* daha iyi görünüyorum Giyin."

"Anne!" Diesel çığlık attı. Cox küfrederek Kami'yi dolabın içine geri çekti ve kapıyı çarparak kapattı.

Yukarı uzanıp burnumun kenarını çimdikledim. Batı'daki evde sadece beş dakika geçirmiştım ve şimdiden migrenim tutmuştu.

Çocukları atlatarak aceleyle oturma odasına, ardından Harley'nin kanepede mışıl mışıl uyuduğu aile odasına geçtim ve arka kapıdan dışarı fırlayıp neredeyse güverteye yığılacaktım.

"Eğleniyor musun?"

Pembeler içindeki Danny, parmaklığın tepesine oturmuş, dudaklarının arasına bir esrar sıkıştırmıştı. İşaret ve orta parmağının arasına alarak ağzından çıkardı ve bana uzattı.

"Yardımcı oluyor," dedi gülümseyerek. "Aile kaynaklı baş ağrısı için."

"Kahretsin evet," diye nefes aldım.

Esrarı ondan alarak uzun, boğaz yakıcı bir nefes çektim ve öksürük patlamasıyla üflemeden önce tutabildiğim kadar tuttum.

"Kitap nasıl gidiyor?" diye sordu. Cevap vermeden önce bir nefes daha çektim.

"Üç ret mektubu daha," dedim omuz silkerek. "Anlaşılan kimse Amerikan toplumunun yanlış yönetilen öncelikleri hakkında bir şeyler okumak istemiyor."

Danny eliyle esrarı işaret ederken sırttı. Onu uzattım. ona geri döndüm, sonra kendimi onun yanındaki parmaklığın üzerine attım.

"Sorun değil," dedim. "Başka bir şeye başladım, çok daha evcil, daha ana akım. Romantik kurgu. Aslında sıkıcı. Muhtemelen seversin."

Danny gözlerini bana dikti. "Benimle başlama, küçük Kardeşim."

"Neden olmasın?" Sırıtarak sordum. "Çok eğlenceli."

"Sana hiç söyledim mi," dedi bana ters ters bakarak, "kardeşimle birbiriniz için ne kadar mükemmel olduğunuzu?"

"Sana hiç kıyafetlerinin ne kadar parlak olduğunu söylemiş miydim?" diye karşılık verdim. Yani, kahretsin Danny, bu saçmalıkları nereden buluyorsun? Skittles'ın kıyafet serisi mi çıktı?"

Danny tam ağzını açmıştı ki arka kapı çarptı. ikimizin de sıçramasına neden oldu.

"Akşam yemeği," diye homurdandı Deuce. "Uyuşturucu içen kışklarınızı içeri sokun."

Korkuluktan atlayan Danny, elindeki cigarayı bana doğru itti.

"Bu Tegen'in fikriydi," diyerek babasının yanından geçip içeride kayboldu. "Bana akran baskısı yaptı!"

"Yalancı!" Aşağı atlayarak bağırdım. Elimdeki esrarı parmaklıkların üzerinden atarak onu içeri kadar takip etmeye çalıştım ama Deuce önüme geçerek kapıyı kapattı.

"Harika," diye mırıldandım. "Şimdi ne halt ettim ben?"

Şaşkınlık içinde Deuce sırttı ve ben neredeyse aynı olan ama daha eski versiyonuna bakmaktan başka bir şey

yapamadım.

Sevdiğim adam. Deuce ve Cage güzel çocuk olmayabilirler ama daha az nefes kesici değillerdi.

Ama... bu güzelliğin hiçbiri onların boktan, cinsiyetçi domuzluklarını telafi etmedi.

"Bir dakikan var mı?" diye sordu.

"Başka seçeneğim var mı? Tam olarak içinden geçemem." Daha fazla sırtıma. Tanrım. Sarhoş muydu?

"ZZ hakkında hâlâ bir bok duymadığımı bilmeni istedim," dedi. "Hawk'ın bağlantılarından biri onu Vegas'ta gördüğünden beri. Sanırım izini kaybetti." "

Başımı salladım. Bir kaç ay önce Hawk'ın bir göçebe ZZ'yi Las Vegas'ta bir yeraltı dövüş kulübünde görmüş. Bahis oynamıyor ya da güvenliği sağlamıyordu. Dövüşüyordu. Koruyucu giysiler olmadan, çıplak elle.

Ve dövüştüğü adamı öldürdü. Hatta göçebeye göre ZZ, adam öldükten sonra da onu dövmeye devam etmiş.

O zamandan beri kimse onu görmemişti ve kimsenin ZZ'den bir daha haber alacağından da şüpheliydim. O bir Süvari'ydi; bir kardeşi öldürmeye çalışmanın cezasını biliyordu. Ve Deuce onu arıyordu, Deuce da durmayacaktı. ZZ'nin yerinde olsaydım, ben de izimi kaybettirirdim. Kahretsin, Mars'a giderdim.

"Ve senin için bir şeyim var," dedi arka cebine uzanırken.

Deuce'un elinden yıpranmış ve çatlamış fotoğrafı aldım ve genç kıza baktım. Aile benzerliğini, Deuce'un annesinden almış gibi görünen gamzelerini görebiliyordum.

Deuce'un onu hiç tanımadığını, ona dair sahip olduğu tek şeyin bu fotoğraf olduğunu bilerek, "Bunu alamam," dedim.

"Evet, yapabilirsin," dedi huysuzca. "Şu anda ona verebileceğim tek şey bu. İyi bir şeyi hak ediyordu, babamın yaşlı karısı olmayı hak ediyordu, saygıyla muamele görmeyi hak ediyordu,

ve asla alamadı. Ama Eva'da var ve sende de olacak.

"Henüz bilmiyor," diye devam etti. "Ama Cage'in sana sandığından daha çok ihtiyacı olacak. Hem de düşündüğünden çok daha yakında. Yakında istifa edeceğim Tegen, tokmağı ona devredeceğim ve sen onun yaşlı karısı olarak önce bilmen gerekiyordu. Bu iş kolay değil, ama yoldayken kulüpte arkanı kollayan iyi bir kadının olması - eve döndüğünde onu görmek - bu iş devam etmeyi çok daha kolay hale getiriyor.

"Siz ikiniz, Tegen, bu kulübü yerin üstünde tutan tek kişiler olacaksınız. O çocukları, kadınlarını ve ailelerini bir arada tutacaksınız. İşler zorlaştığında sana gelecekler, senden işleri düzeltmeni bekleyecekler. Size yalan söylemeyeceğim ve bunun kolay olacağını söylemeyeceğim çünkü çoğu zaman berbat olacak. Kavga edeceksin, kaçmak isteyeceksin, ama bunu tüm erkeklerimin yaşlı kadınlarına söylüyorum ve her seferinde ciddiym, sadece sana söylediğimde, bunu sadece söylemiş olmak için söylemeyeceğim. Sen farklısın, başkanın yaşlı karısı olacaksın, yemek yemek, uyumak ve hayatı solumak zorunda kalacaksın, Tegen.

"Adamı seviyorsun," dedi. "Sen-"

"Hayatı seviyorum," diye onun için bitirdim. "Biliyorum." Deuce durakladı ve bana baktı.

"Öyle mi?" diye sordu sessizce. "Tegen, bu konuyu daha önce konuştuğumuzu biliyorum ama bu gerçek bir mesele ve ben oğlumu, yanında kendi ayakları üzerinde duramayan bir kadınla kulübümün başkanı olarak tutamam. Onun aklı başında kalmasını sağlamak, yokluğunda erkeklerin kadınlarını ve çocuklarını mutlu etmek, onların sırlarını saklamak da senin görevin olacak."

"Kulüpte olup bitenleri her zaman sevemem," dedim ona dürüstçe.

Deuce'un sert bakışları hiç değişmedi. "Olan biteni sevmek zorunda değilsin. Sadece kulübü sevmek zorundasın ve kulübü sevdiğini biliyorum Tegen. O çocukları sevdiğini biliyorum. Onlara bir şey olmasını istemeyeceğini biliyorum."

Geniş bir nefes verdim. "Ben Eva değilim," dedim ona. "Görmezden gelemeyeceğim bazı şeyler var."

"Hayatım," dedi gülerek. "Cage tokmağı aldığında, senin ne yapıp ne yapmadığın onun sorunu olacak, benim değil."

Gözlerimi kısmıştım. Sevgilim ve gamzelerim. Bu sıkık büyük silahları çekiyordu.

"Bu hiç adil değil," dedim. "Ben böyle bir sorumluluk istemedim."

Deuce şaşırmadan benden uzaklaştı ve içeri doğru ilerlemeye başladı.

"Evet, öyle yaptın," dedi omzunun üzerinden. "Oğlumu sevdiğine karar verdiğin gün kararını vermiştin."

Şimdi yalnız başıma, Deuce'un annesinin resmine baktım ve hak ettiği tacı hiçbir zaman alamamış olan kızın gözlerinin içine baktım ve ona ne olduğunu merak ettim.

"Pekâlâ," dedim iç çekerek. "Ne dersin, sen ve ben bu boku bir deneyelim mi? En kötü ne olabilir ki?"

Az önce ne söylediğimi fark edince burnumu kırıştırdım. "Bekle," dedim. "Buna cevap verme." Fotoğrafi kotumun arka cebine koyup içeri girdim.

Mutfığa vardığımda herkes masanın etrafına oturmuştu bile. Her zamanki sandalyeme, Cage'in yanına, Ripper'ın tam karşısına kaydım. Cage'in kolu ağır bir şekilde omuzlarıma indi.

"Olamaz!" Eva aniden bağırarak Deuce'un elini tuzluktan çekti.

Tekrar uzanarak, "Sar şu lanet şeyi," diye homurdandı.

Ripper'ın kolu ileri fırladı ve Deuce'den önce tuzluğu yakaladı. Deuce sandalyesinden fırladı ve Ripper tuzluğu masanın üzerinden doğruca Cox'un bekleyen eline gönderdi.

"Gel de al," diye alay etti Cox.

Deuce ona ters ters bakarak, "Kovuldun amına koyayım," dedi.

"Kendini toparla baba," dedi Danny. "Seni bir süre daha buralarda görmek istiyoruz."

Ve yepyeni bir tartışma dalgası başladı.

İç çekerek, beni kendisine doğru çeken Cage'e baktım.

"Neden sürekli şikâyet ediyorsun bilmiyorum," dedi yanağımdan öperek. "Sen de en az onlar kadar bağıırıyorsun."

"Evet," dedim. "Ama bağıırmam başımı ağrıtmıyor."

"Bana bir tane ver."

"Senin başını ağrıtmak beni mutlu ediyor," dedim ve yüzümü çevirip dudaklarımı onunkilere bastırdım.

"Sen lanet olası küçük çılgın bir pisliksin," diye mırıldandı ağzıma karşı. "Ama seni tutacağım."

Etrafımızdaki gürültüyü duymazdan geldim ve onun yerine ağzının benimkine karşı verdiği hisse, dudaklarının ve dilinin benimkiyle senkronize bir şekilde hareket etmesine odaklandım.

O benimdi. Tamamen benim.

"Tanrıya şükür," dedim ondan uzaklaşarak. "Bira getirme yeteneklerimi artık kullanamayacağımdan çok endişeleniyordum."

Cage sırtarak benden uzaklaştı ve ben

Deuce'un beni izlediğini fark ettim.

Göz kırptı. Ben de kendimi tutamadım.

Gülümsedim.

Peki o yaşlı piç ne yaptı? O da gülümsedi. Gamzeli.

Beni öldüreceklerdi.

SON

**Tara'dan Sinsi Bakış: AŞK VE
LİSTELER
Sivec
(Chocoholics #1)**

Bölüm 1 - Liste

Birisi ciddi bir mavi top vakasından ölebilir mi?

Evet, az önce oldu. Az önce Google arama motoruna tam olarak bu ifadeyi yazdım.

Annem beni her zaman Google'dan uzak durmam konusunda uyarırdı. Bana şeytan olduğunu söylerdi. Yirmi beş yaşındayım ve hâlâ annemi dinlemiyorum.

Wiki'ye göre cevap HAYIR. Sadece, hayır. Nokta. Son. Hiçbir açıklama yok. Bu soruları yanıtlayan kişinin biraz daha detaylandırabileceğini düşünürdünüz. Mesela, "Hayır. Mavi toplardan ölemezsin, seni geri zekalı. Bu soruyu neden soruyorsun ki? İnternet geçmişinizin hayatınızın bir noktasında tanıdığınız herkes tarafından görülebileceğinin ve görüleceğinin farkındasınız, değil mi?"

Kendime not: internet geçmişini sil. Bu konuda anneme danışmam gerek. Sanırım birkaç yıl önce onunla Liz teyzem arasında bir sözleşme bulmuştum...

Muhtemelen bir insanın mavi toplardan ölüp ölmeyeceğini neden merak ettiğimi merak ediyorsunuzdur. Muhtemelen daha dün dört yaşındayken nasıl olup da yirmi beş yaşında olabildiğimi de merak ediyorsunuzdur. Biliyorum, yutması zor bir hap. Artık ağzı bozuk, sevimli bir çocuk değilim. Artık ağzı bozuk, sevimli bir yetişkinim. Aileme çekmişim, yani belli ki yakışıklıyım. Bu size kibirli gelebilir ama olsun. Ben o "Awwwww, lanet olsun. Gerçekten yakışıklı olduğumu mu düşünüyorsun? Hayır, ben sadece benim."

Siktir et.

Çocukluğumun büyük bölümünde etrafta dolaşıp beni dinleyen herkese penisimden bahsettim. İnsanlar bana seksi olduğumu söylediğinde bunu kabullenmek kibir değildir. Bu benim kim olduğum konusunda rahat olmam.

Her neyse, nerede kalmıştık? Ah, doğru ya. Penis. Mavi toplar. Mavi toplarla ölüm. Daha önceki Google sorumun tek bir sebebi var: Charlotte Gilmore. Tanıdığım en güzel kadın ve en iyi arkadaşım. Annemle babamın en iyi arkadaşları Liz ve Jim Gilmore'un en büyük kızı. Uzun, koyu kahverengi saçları, büyük, muhteşem kahverengi gözleri ve nefesimi kesen bir vücudu var. Aramızda sadece üç yaş olduğu için birlikte büyüdük. Küçükken birlikte banyo yaptığımızı duymuştum. Belli ki küvette çıplak olduğumuz zamanlar onun üzerinde kalıcı bir etki bırakmamış çünkü ne kadar uğraşırsam uğraşayım beni bir arkadaştan başka bir şey olarak görmesini sağlayamıyorum. Ölüm öpücüğü. "Arkadaş" laneti.

Taşaklarımın morarması bile onun suçu, ama dürüst olmak gerekirse onu suçlamamalıyım. Bana aşırı acı çektiğinin farkında değil. Ne zaman ona bir metre yaklaşıp penisimin bir ses duyan mirket gibi canlandığından haberi yok. Pantolonumdaki lanet Mirket Malikanesi. Penisim bir mıknatıs gibi ve o da sıcak bir çelik parçası. Bir odaya girer girmez manyetik çekim başlıyor ve bir şeye sıkıca tutunmam gerektiğini hissediyorum. Aksi takdirde, penisim vücudumu ona doğru sürükleyecek ve ona çarpacak, tıpkı bir köpeğin homurdanması ve zavallı, şüphesiz bir insanın bacağını kamburlaştırması gibi. Söz konusu o olduğunda kızışmış bir köpek gibiyim. Zavallı penisim onun bacağını becermek istiyor ve o sadece arkadaş olmak istiyor. Penisim için üzülüyorum. Zor bir hayatı oldu. Ben penisimi seviyorum ve o tamamen şaft alıyor. Ha! Ne yaptığımı gördün mü?

Her neyse, ne düşündüğünüzü biliyorum. Kim penisini sevmez ki? Ama bu ciddi bir konu. Annem hala bana küçük bir çocukken penisim hakkında ne kadar çok konuştuğumla ilgili hikayeler anlatır. Ben bir yetişkinim ve annemi halka açık etkinliklere davet etmekten çekiniyorum çünkü herkese ilk kez Dinozor Barney'i izlerken nasıl ereksiyon olduğumu anlatmasından korkuyorum. Bunun ne kadar utanç verici olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Lanet olası mor bir dinozor. Neden normal olamadım ve tüm arkadaşlarım gibi Victoria's Secret kataloğu için heyecanlanamadım? Bugüne kadar bir dinozor gördüğümde, ne yapıyor olursam olayım, penisim anında korkudan kendini vücudumun içine geri çekiyor. Penisim bile utanıyor.

Her neyse, neredeydim? Evet, penisimde. Anladım. Ben bir erkeğim ve erkekler penisleri hakkında çok düşünür. Belki kendimden başka biri dokunsaydı bu takıntı hakkında daha iyi hissederdim. Etrafım kızlarla çevrili büyüdüm. Bütün arkadaşlarım kız. Baktığım her yerde kızlar var. Yine de her gece eve yalnız gidip kendi penisime dokunuyorum.

Tamam, her gece dokunmuyorum. Bu aşırıya kaçmak olur. Belki haftada bir.

Tamam, güzel! Her gece. Sanırım sorun işim. İşimi seviyorum, gerçekten. Hayalini kurarak büyüdüğüm bir şey değil ama işimde iyiyim ve üniversiteden çıkali birkaç yıl olduğunu düşünürsek oldukça iyi bir hayatım var.

Bazılarınızın bildiği gibi, annem oldukça ünlü bir insan. Dünya çapında büyük bir pastane zincirinin sahibi. Bana yemek pişirmek ve bir şeyleri çikolatayla kaplamak hakkında bildiğim her şeyi o öğretti. Büyüdüğümde aile işine gireceğimi hep biliyordum ve girdim de. Hayır, o aile şirketi değil. Diğer. Bunun için oturuyor musun? Belki de oturmalısın. Ben, Gavin Ellis, dünyanın en büyük seks oyuncağı mağazalarından birinin kreatif direktörüyüm. Annemin sahibi olduğu fırınlar zincirinin, Baştan Çıkarma ve Atıştırmalıklar adlı bir yetişkin oyuncak mağazası zinciriyle bağlantılı olduğunu söylemeyi unutmuş olabilirim. Charlotte'un annesi Liz, işin bu kısmının sahibi.

Yani, aslında dildo satan bir mağazada çalışmasam da, Seduction and Snacks'in sattığı her bir ürün için tüm ürün geliştirme sürecinden sorumluyum. İşimin beni bir kadını memnun etme konusunda bir dahi haline getirdiği ve şimdiye kadar yapılmış her bir oyuncağın iç işleyişini bildiğim gerçeğini göz önünde bulundurarak, kadınların

kendilerini bana atarlardı. Evet, durum öyle değil. Bir barda bir hatunla flört etmeyi deneyin ve ona bütün gün lastik penislere dokunduğunuzu söylediğinizde yüzündeki ifadeyi görün. Hepsi eşcinsel olduğumu düşünüyor. Ya da sapık. Sanki arka cebimden bir dildo çıkarıp onunla odanın içinde onu kovalayacakmışım gibi. Bu sadece bir kez oldu ve çok sarhoştum. Yemin ederim.

Beni en son duyduğunuzdan beri özetle böyleyim. Bu gece Charlotte ile üç saat geçirdim ve erkek arkadaşı Rocco ile kavga ettiği için omzumda ağlamasına izin verdim.

"Ayrıldınız mı yoksa?"

Lütfen evet de, lütfen evet de.

Charlotte daha çok ağladı ve yüzünü boynumun yan tarafına bastırdı, ben de kollarımı ona sarıp onu kendime yakın tuttum.

Onu teselli etmek yerine kanepeye geri itmeyi ve onunla öpüşmeyi düşünmem yanlış mı? Berbatım.

"Sadece beni anlamıyor, biliyor musun?" Charlotte inledi ve bana daha da yaklaştı.

Haklısın. O seni anlamıyor. Seni anlayan tek kişi benim. BEN!

"Az önce ben mi dedin?" Charlotte yüzünü boynumdan çekip bana bakarak sordu.

"Ah, evet. Seni anlamamasını tamamen anlıyorum. Anlıyorum."

Zayıf bir şekilde sırtını sıvazladım ve bir sonraki söyleyeceğim mağara adamı gibi olmayan bir şey düşünmeye çalıştım.

"Ne hakkında kavga ettiniz?"

Daha az umursayamazdım ama ben iyi bir adamım ve iyi adamlar bu tür sorular sorar.

Charlotte içini çekti ve kanepede benden uzaklaşarak uzun kahverengi saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bilmiyorum. Hatırlamıyorum bile. Aptalca bir şeydi. Buraya gelip bütün bunları senin üzerine yıkmamalıydım. Beni gerçekten seviyor ve harika bir adam."

Geniş, beklenti dolu gözlerle bana baktı, onun süper bir insan olduğu konusunda onunla aynı fikirde olmamı bekliyordu. Evet, öyle bir şey olmayacak.

*İsteddiği zaman ona dokunabilen bir trol.
İsterse cehennemin kızgın çukurlarında yansın, umurumda değil.*

Charlotte o muhteşem gözleriyle bana bakmaya devam etti ve ben de baskıya boyun eğdim.

"Haklısın. O harika biri. İyi olacağınıza eminim."

Biri bana kusmam için bir kova getirsin.

Bütün gece onu kendime bu kadar yakın tutup tenini kokladıktan sonra kıskanıyorum, sinirleniyorum ve azıyorum. Her zaman kiraz bademi gibi kokuyor. Ve ona biraz takıntılı olduğum için, bunun kullandığı losyon yüzünden olduğunu biliyorum: Jergens Original Scent. Hayır, bu hiç de garip değil. Kapa çeneni. Yine de Jergens Original Scent kullanarak yılanı okşamam muhtemelen garip. Bu küçük bilgiyi hiç paylaşmamışım gibi davranmaya ne dersin?

En iyi arkadaşım Tyler Branson, Charlotte'u teselli etmekten eve dönerken beni aradı ve sesimden yardıma ihtiyacım olduğunu a n l a y a r a k acil bir şekilde daireme geldi.

Tyler bir ağız dolusu birayı yuttuktan sonra bana, "Sanırım burada yapmamız gereken şey bir liste yapmak," diyor.

Tyler üniversitede oda arkadaşımdı. Onunla yurda taşındığım ilk gün tanışmıştım. Annem ve babamla birlikte odamıza girmiştim.

yatağının ortasında çıplak bir şekilde durduğunu ve tavanına Megan Fox'un posterini astığını gördüm.

Tyler çıplak olmayı seviyor. Tyler herkesin onu çıplak görmekten hoşlandığını düşünüyor çünkü bir Yunan Tanrısının vücuduna sahip olduğu izlenimine kapılmış durumda. Tyler annemle tanıştıktan sonra yedi saniye içinde kadınların çıplak olduğunda onu işaret edip güleceklerini öğrendi. Tyler o zamandan beri anneme aşık.

"Cidden, kardeşim. Bir liste yapmalıyız. Seni her gün regl döneminde üzgün görmekten bıktım. Dünya tarihindeki en destansı işe sahipsin ve bu tek başına seni mutlu etmeli, ama anlıyorum. Kıza ihtiyacın var. Sana o kızı bulacağız." Tyler mutfağımdaki ıvır zıvır çekmecesini karıştırıp bir kâğıt ve kalem ararken bana güven veriyor.

"Bir liste Charlotte'un bana aşık olmasına nasıl yardımcı olacak?" Aradığı şeyi bulduğunda ona soruyorum. Tezgâhımın üzerindeki buruşuk bir kâğıt parçasını düzeltiyor ve üstüne büyük, kalın harflerle bir şeyler yazıyor: **Charlotte Bana Nasıl Çakar?**

"Bunun amacı bu değil. Beni becermesini istemiyorum," diye yakınıyorum.

Tyler tek kaşını kaldırmış bana bakıyor.

"Tamam, peki!" Birkaç saniye dik dik baktıktan sonra yumuşuyorum. "Tek amaç bu değil. Öylece ortaya çıkıp ona onu sevdiğimi söyleyemem; kalp krizi geçirir. Birbirimizi doğduğumuzdan beri tanıyoruz ve bu birdenbire ortaya çıkacak. Onu buna alıştırmamanın bir yolunu bulmalıyım."

Tyler sıkıntıyla iç geçiriyor ve başlığın son kısmının üzerini çizip tekrar kağıda bir şeyler karalıyor. Bana göstermek için çeviriyor.

Charlotte'un Beni Sevmesi Nasıl Sağlanır? Ve dev bir amcığa dönüşmesini.

"Tam bir pislisin."

Tyler omuz silkiyor. "Her neyse. Sen hala bir korkaksın. Tamam, bir numaralı madde..."

Duraklıyor, düşünürken kalemin ucunu çenesine vuruyor.

"Ooooh, buldum! Ona penisini göster," diyor kağıda yazarken yüksek sesle.

"Ne?! Hayır! Bu listeye girmeyecek," diye karşı çıkıyorum sayfayı ondan almaya çalışırken.

Bana gözlerini devirerek geri çekiliyor.

"Bu kesinlikle listeye girecek. Hatunların karar vermeden önce malı test etmeleri gerekir. Pantolonunuzun içinde serçe parmağınızı sakladığınızı düşünürse sizi gerçekten seveceğini mi sanıyorsunuz?"

Bu noktada onunla tartışmanın bir faydası yok. Tyler ne sikim isterse onu yapacak. Onunla dalga geçmek en iyisi. Listeyi gerçekten kullanacak değilim, kimin umurunda?

"Tamam. Ama bir numara olarak gitmiyor."

Tyler zaferle gülümsüyor ve yazdıklarının üzerini çiziyor, sayfanın aşağısına doğru ilerliyor ve önüne beş rakamını koyarak yeniden yazıyor.

"Orada. Ne en üstte, ne de en altta. Bu size penisi göstermek için bolca zaman kazandıracak ve penisi ona gösterdikten sonra toparlanmak için bolca zaman kazandıracak ve o köşede ileri geri sallanmaya başlayacak, sessizce ağlayacak."

Tezgâhın karşısına uzanıp koluna olabildiğince sert bir yumruk indiriyorum.

"Lanet olsun! Çabuk morarırım! Claire'e beni taciz ettiğini söylesem ne der?" Tyler kolunda yumruğumun değdiği yeri ovalarken soruyor.

"Annem hakkında çeneni kapa."

"Yapamam. O bir gün benim olacak. Artık bana baba demeye başlamalısın," diyor kayıtsızca.

Annemle tanıştığı günden beri -çırılçıplak- ona aşıktı. Yedi yıl boyunca ona bakmasına, uygunsuz yorumlar yapmasına ve babamın yas tutan dul eşini teselli edebilmek için ölebileceği tüm farklı yolları hayal etmesine katlanmak zorunda kaldım.

"Eğer çeneni kapatmazsan taşaklarını yumruklayacağım," diye onu uyarıyorum.

"Benimle bu tonda konuşma, genç adam."

Şu anda Tyler'ı dövmemeye karar verdim. Bu aptal listeyi ne kadar çabuk yaparsa, eve o kadar çabuk gider. -Ailesinin bodrumuna, şu anda yaşadığı yere. Hayır, şaka yapmıyorum. Büyümeyi reddeden bir adamın yürüyen, konuşan bir timsali. Japon çalışmaları üzerine lisans derecesi var (asla gerçek bir iş bulamayacağının kesin bir yolu), The Gap'te yarı zamanlı çalışıyor ve hiç ciddi bir ilişkisi olmadı.

Neden ondan tavsiye almayı düşündüğümü bana tekrar hatırlatır mısınız?

"Tamam, bir numara için daha iyi bir fikrim var. Onunla alışverişe git."

Ben ona sorgulayan gözlerle bakarken o yeni bir numarasını yazıyor. Yazdıktan sonra kafasını kaldırdığında bana aptalmışım gibi bakıyor.

"Kardeşim, hatunlar alışverişe bayılır. Eğer onun aldığı her ayakkabıya bakıp bakıp ahh edersen, Anne Teyze'nin Simitçisi'ne gittiğinde onun pantolonunun içinde olursun," diye beni bilgilendiriyor.

Ona bir kez daha hayattaki asıl amacımın Charlotte'un pantolonuna girmek olmadığını açıklama zahmetine bile girmiyorum. Tabii, bu hayalini kurduğum bir şey. Yani, ıslak rüyalar. Google'da arama yapmamın sebebi de bu ama nihai amacım bu değil. Beni sevmesini istiyorum. Beni bir arkadaştan başka bir şey olarak görmesini istiyorum. Ruh ikizi olduğumuzu fark etmesini istiyorum.

Hay sikeyim. Belki de regl oluyorumdur.

"Pekâlâ, ikinci madde. Onu Cheesecake Factory'ye götürün," diyor yazmaya devam ederken.

"Neden Cheesecake Fabrikası?"

Tyler kalemı tezgâha vururken omuz silkiyor. "Piliçler Cheesecake Factory'ye bayılır. Bu ona senin ne kadar süslü ve boktan olabileceğini gösterir. Ooooooh, ooooooh, ooooooh! Ona ne isterse sipariş edebileceğini söyle. Bu tam bir havalı erkek hareketi" diyor bana heyecanla.

Pekala, bu o kadar da kötü değil. Charlotte'la birlikte olduğum sürece bir günlük alışverişle başa çıkabilirim. Ve Cheesecake Factory çok lezzetli.

"Başka ne var?" Tezgâhın etrafından dolaşıp o hararetle yazarken yanında dururken soruyorum.

"Dostum, bu destansı olacak. Ben lanet olası bir dahiyim. İlk çocuğuna benim adıml falan versen iyi edersin," diyor listeyi yapmaya devam ederken, hepsini bitirdiğimde Charlotte'un bana aşık olacağına yemin ettiği on şeyi çabucak buluyor. Charlotte'u kazanmak için yapmam gereken şeylerin oldukça iyi bir listesini çıkarana kadar birlikte çalışıyor, bazı şeylerin üzerini çiziyor ve yerlerini değiştiriyoruz.

Buna pişman olacağımı biliyorum. Bir şekilde, bir şekilde, tüm bunlar geri dönecek ve beni kıcımdan ısıracak, ama çaresizim. Korkağın teki olduğumu ve bunu ona söylemem gerektiğini biliyorum ama böyle bir şey olmayacak. Bunun nazikçe halledilmesi gerekiyor. Charlotte hakkında ne hissettiğimi bilen tek kişi Tyler. Ben hazır olmadan biri bunu öğrenirse... Annemin konferanslarda sekizinci sınıf İngilizce öğretmenime ben küçükken yabancılara babamın kocaman bir pipisi olduğunu söylediğimi anlatması hayatımın en güzel günü olacak diyelim.

Evet, buna kesinlikle pişman olacağım.

Sneak Peek: C.C.'den Arkadaşlık Kahverengi

Telif Hakkı©2013

Bölüm 1

Alex

"Atışlar! Ateş! Ateş! Ateş!"

Tekila shot üstüne tekila shot atarken duyduğum tek şey buydu. O şerefsizlerin ağzından çıkan her sloganla başım dönüyordu ve her an o bokun her zerresini kusacağımı biliyordum ama kafamdaki aralıksız patlamaların arasından kendime bu şerefsizlere bu zevki tattırmamam gerektiğini söyledim. Beni öldürseler bile o boku içmemeye devam edecektim.

"Hadi, Başçavuş select. Geri at onları, orospu çocuğu!"

Tanrım, kardeşlerimi severdim ama çoğu zaman onlardan nefret ederdim. Şimdi olduğu gibi.

Deniz Piyadeleri'nde başçavuşluğa seçildiğimi öğrenmek sadece bir kutlama nedeni değil, aynı zamanda düpedüz sarhoş olmak için de bir nedendi. Bu adamlar, silah arkadaşlarım, iyi haberi aldığım andan itibaren bana bu gecenin barı temizlediğim gece olacağına söz verdiler. Ve görünüşe göre, yalan söylemiyorlardı.

Coyotes tıklım tıklım doluydu. Sadece Cuma gecesi değil, seçim haberlerinin ortalıkta dolaşması ve Twentynine Palms'ın lanet olası taşrasında görev yapıyor olmamız nedeniyle herkesin dışarı çıkıp eğlenmek için bir nedeni vardı. Burası denizcilerin takıldığı bir yerdi. Üste her zaman Enlisted Club -ya da E-Club- vardı, ama siktir et, orada çok kısıtlıydık ve bu piçler bu gece ciğerimi öldürmek istiyorlardı, bu yüzden kasabaya gittik.

Olağan şüpheliler barı doldurmuştu. Her zaman olduğu gibi, paralarını alkole yatırmak için her maaş gününü bekleyen, ancak paraları bittiğinde yalnız kışla odalarında oturup *Call of Duty* ve diğer savaş simülasyonlarını oynamak zorunda kalan yeni Denizciler de vardı. Ben kim oluyordum da onları durduruyordum? Bir parça bile savaş görmemişlerdi ve

televizyon ekranlarından yaşamak istediler. Al bakalım.

Bir de askeri gruplar, etiket takipçileri ya da onlara ne isim vermek isterseniz o isimler vardı. Evet, onlar var. Tek yapmak istedikleri üniformalı herhangi biriyle yatıp kalkmaktır, böylece kendilerine bazı avantajlar ve evde kalma işi sağlayabileceklerini umarlar. Askeri şehirlerdeki askeri mekânları araştırırlar ve Twentynine Palms'da her bar bir askeri mekândır. Normalde bu "bayanlardan" uzak dururum, ama bazen zayıflığım galip gelir ve sonunda teslim olurum, ama her zaman kendimi korurum. Bu tiplerden biriyle bebek sahibi olmak en kötü kabusumun gerçekleşmesi olurdu.

Bu gece her yerdeydiler. Kızlarının yanaklarını zar zor kapatan minik mini etekler, göğüsleri örtmek için kullanılan kumaş parçaları ve bol makyajla, gizli, uzun vadeli sonuçları olan hızlı bir sikişe ihtiyaç duyan bir erkeği cezbetmeyi umuyorlardı. Çoğu, en azından bu şehirde, bir denizciden boşanmış ve başka bir denizciyle birlikte olmayı umuyordu. Beni iğrendiriyorlardı ama bazen hızlı bir sevişmeye ihtiyacım oluyordu ve eğer müsaitlerse neden olmasındı?

Bir de benim gibi adamlar vardı. Bir süredir buralarda olan bekar denizciler, sadece gevşiyor ve iyi vakit geçiriyorlardı. Bu eğlence sonunda acil serviste midemin yıkanması anlamına gelse bile umurumda değildi. Rütbelerimi hayal edebileceğimden daha hızlı yükseltiyordum.

Deniz Piyadeleri'ne katılmak için yola çıktığımda, girebilmem tamamen şanstı ve hayatımı daha iyi hale getirdi. Deniz Piyadelerindeki kariyerimi, benim için yorulmak bilmeden çalışan ve çok fazla torpil yapan işe alım uzmanıma borçluydum. Adının benim bokumun üzerinde olduğunu ve onu utandırırsam beni bulacağını bildiğimden emin oldu. O zaman doğru seçimi yaptığımı ve Deniz Piyadeleri'nin Onur, Cesaret ve Bağlılık mantrasını sürdürmek istediğimi biliyordum. Varlığımın her zerresini kariyerime döktüm; muharebe konuşlandırmaları için gönüllü oldum, genç denizcilere liderlik ettim, akıl hocalığı yaptım ve şimdi de öğretmenlik yapıyorum.

İletişim Okulu'nda eğitmen olmak hayalimdeki görev değildi, ancak bunu kabul ettim çünkü Kolordu'da her şeyde olduğu gibi, sizi ihtiyaç duyulan yere atarlar. Bunu biliyordum ve istediğim bu olmasa da bana ihtiyaç duyulan yer burasıydı. Bu yüzden emirler bana iletildiğinde, toparlandım, lanet çenemi kapattım ve yapmam söyleneni yaptım.

Sadece altı yıl gibi kısa bir sürede başçavuşluğa yükselmek hedef listemde yoktu. Bunun olabileceğini biliyordum ama olmasını hiç beklemiyordum. Şimdi bu gerçekleştiğine göre, çok heyecanlıydım ve bu pisliklerin istediği şekilde eğlenmem gerekiyordu çünkü buna değdi. Sabah hissedeceğim acı ve ıstırap, bu gece vücuduma çektirdiğim saçmalıklara değdi.

"Bu gece Çavuş Alejandro Cruz'a, seçkin başçavuş!" Riley bir kadeh daha atarak bağırdı. Bir tane daha aldım ama yakıcı sıvı aşağı inerken irkildim. Bu küçük pisliklerden on beş tane içtikten sonra her damlada içimin yandığından neredeyse emindim.

Çavuş Christopher Riley, ya da biz ona Riley derdik, en uzun süredir tanıdığım adamlardan biriydi. Onunla acemi birliğinde tanışmıştım ve anında ondan nefret etmiştim. Gürültücüydü, şapşaldı ve her zaman benim alanımdaydı. Onun gibi adamlarla kavga ederek büyümüşüm ama bir gece acemi birliğinde ışıklar söndükten sonra yaptığımız kavgadan sonra ona saygı duymaya başlamıştım. Sıska beyaz bir çocuktu, bir denizci olmak için fazla güzeldi diye düşündüm ve kışını tekmelememe rağmen kendini tuttu ve beni uğraştırdı. O geceden sonra arkadaşlığımız ilerledi ve sonunda oda arkadaşı olduk.

"Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Kahretsin, beni öldürüyorsunuz," diye kekeledim, yarı sarhoş, yarı mahcup bir halde. Şirretlik yapmak istemiyordum ama sınırlarıma ulaşmanın etkilerini hissetmeye başlamıştım ve bu hiç de hoş bir durum değildi.

"Siktir et. Bu gece burayı temizleyeceğiz!" Jensen bağırarak yüzüme bir shot daha attı.

Brandon Jensen, kısaca Jensen, iletişim okuluna kayıt yaptırdığımda tanıştığım ilk çocuklardan biriydi. Ondan hemen hoşlandım ve oda arkadaşım oldu. Bana çok benziyordu. Kolorduyu seviyordu ve bu kendini taşıma şeklinden de belliydi. Altı yıllık kariyerim boyunca karşılaştığım pek çok kişinin aksine, kurallara ve yönetmeliklere inanıyor ve her fırsatta onları korumaya çalışıyordu. Jensen'a bakmanın kendime bakmaya çok benzediğini hemen fark ettim, sadece o daha uzun boyluydu, yarı Meksikalıydı, biraz da siyah karışımı vardı ve muhtemelen benden biraz daha yakışıklıydı. Piliçler ona akın ediyor gibiydi ve ben kendi payıma düşeni alırken, Jensen bir kedi mıklatısı gibiydi. Sıraya giriyorlardı ama o her zaman seçiciydi, bu da ona daha fazla saygı duymama neden oluyordu.

"Korkaklık etme Cruz. Bu boku hak ettin," dedi Smith ve sırtımı sıvazladı.

"Evet. Ayrıca, bunun parasını sen ödüyorsun, o yüzden içsen iyi olur," diye atıldı Newsome ve sarhoş bakışlarımı ona çevirmeme neden oldu.

Bir yanım masanın öbür ucundan ona saldırmak isterken, bir yanım da kışımın üstüne oturmamı istiyordu çünkü bu noktada başım kontrolden çıkmıştı. İçki içip yemek yememek kendimi hafif sıklet gibi hissetmeme neden oluyordu. Bundan nefret ediyordum ama sert adam rolünü daha ne kadar sürdürebileceğimden emin değildim.

"Ona aldırma," dedi Jensen, oturmama yardım edip elime bir bira tutuşturarak. "Bu gece ödeyecek. Sadece henüz farkında değil."

Sandalyede arkama yaslandım ve elimdeki birayı yudumladım. Neredeyse bayılacak kadar aşırı sarhoş olmak bana bu çok kalabalık barda seyirci olmaktan başka seçenek bırakmamıştı.

Smith ve Newsome aynı elmanın iki yarısı gibiydiler. Caleb Smith ve Andrew Newsome Nebraska'nın küçük bir kasabasından geliyorlardı ve Kolorduya birlikte katılmışlardı. Arkadaşlık programında yemin ettikten sonra

acemi birliği, Deniz Muharebe Eğitimi ve iletişim okulunu birlikte geçirdikten sonra ayrıldılar ama sonunda iletişim okulu eğitmenleri olarak birbirlerine geri döndüler. Bir ift palavracıydılar ama tıpkı bizim gibi piliçleri tavlıyorlardı. Plaj çocuğu görünümleri, onlarla ilk tanıştığımda Kaliforniya veya Florida'dan olduklarına inanmamı sağladı, ancak beni Nebraska'dan olduklarına ikna ettiler ve o zamandan beri arkadaşız.

"şuradaki kızlara baksana," diye işaret etti Riley. Benim kadar sarhoş değildi ama yine de çok garip görünüyordu. İşaret ettiği yöne odaklanmak için elimden geleni yaptım ama tek seebildiğim birkaç hayran kızdı. Riley güldü ve gülümseyerek omzuma vurup bir tane isteyip istemediğimi sordu.

"Siktir et hayır," diye cevap verdim hemen, biradan biraz daha içerek. İşaret ettiği herhangi bir şeyin içine girmek istememe neden olabilecek hiçbir alkol miktarı yoktu. İçlerinden birinin dvmesinde başka bir herifin rütbesi ve soyadının yazılı olduğuına yemin edebilirdim. Gördüğüm en iyi hayranlardan biriydi.

"Burada iyi misin, dostum?" Jensen sordu. Rastgele bir Asyalı hatun koluna sarılmış, arkasında duruyordu.

"Evet, ben iyiyim. Devam et."

Jensen'ın karamel-kahverengi teni ve o güzel ocuk yeşili gözleriyle kadınlar her zaman onun peşindeydi. Ayrımcılık yapmıyordu ve zavallı Riley'nin aksine, Jensen'ın hatunu saygıdeğer görünüyordu.

Hoparlörlerden Jay-Z'nin bir şarkısı bangır bangır geliyordu. Başımı sallayıp şarkı sözlerini hafifçe mırıldanırken, daha önce hiç görmediğim iki kız dans pistine doğru yürürken gözüme çarptı. Grup kızlarına benzemiyorlardı ama asla emin olamazdınız. Biri uzun, kalın kahverengi saçları, dolgun dudakları ve sıcak altın rengi teniyle yapılı bir Latin'di. Harika bir vücudu vardı ve kot pantolonu her yeri sarıyor olsa da

gözüme çarptı. Bu lanet sarışın güzelin uzun bacakları tam teşhirdeydi. O lanet şeyleri belime dolayıp ona vurma düşünceleri beni tüketmeye başlamıştı ve aniden domuz gibi terlememe neden oldu. Alkolden mi, yoksa gömleğimi sıırılsıklam eden ve tüm dengemi kaybetmeme neden olan Sarışın'ı sikip atma hayallerimden mi? Arkadaşıyla dans ediyor, minyon kalçalarını sallıyor ve bana onları tatmin etmek için kullanabileceğim milyonlarca yol düşündürüyordu.

Gülümsemesi odayı aydınlattı, arkasındaki masumiyet beni boğdu ve bir noktada başını çevirip bana baktığına inanıyorum, bu da sikimin kotumun altında seğirmesine neden oldu.

Alt dudağımı ısırdım... sertçe. Elimdeki biranın geri kalanını y u t t u k t a n sonra terli elimi benim yakın kesim Saç, sonra ayarlanmış kendim Elimden geldiğince umursamaz bir şekilde, bu da aşırı derecede belli ettiğim anlamına geliyordu, ama umurumda değildi.

Sarışın bana baktı ve beni her türlü rahatsız etti. Rahatlamaya ihtiyacım vardı. "Ne ve Siktir.var sen içinde a Trans, Alex?" Jensen masaya geri dönerek sordu.

"Hiçbir şey. Senin hatun nerede?" Gözlerimi bu barda kendimi kaybetmeme neden olan tek kadından ayırmaya çalışarak sordum.

"Arkadaşını kontrol etmek için dışarı çıktı," diye cevap verdi Jensen gözlerini kısarak ve görüş alanımı takip ederek. "Neden gidip onunla konuşmuyorsun?"

"Kime?" Başımı tekrar ona doğru çevirerek hızla sordum.

"Bana aptalı oynama, göt herif. O piliçlerden biri olmalı. Benim tahminim muhtemelen Latin olan, ama ikisi de olur."

Ona ters ters baktım. Her nedense, onu bardaki herhangi bir piliç gibi fırçalaması beni gerçekten sinirlendirdi ve onu yumruklamak istememe neden oldu.

bundan çok daha fazlasıydı. Onun hakkında bildiğim tek şey, mükemmel tonda bir çift bacağa, onunla yolumu bulurken ellerime sardığımı hayal edebileceğim uzun platin sarısı saçlara ve beni ısıtırken aynı zamanda eriten lanet bir gülümsemeye sahip olduğuydu. Bunun dışında onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Özür dilerim dostum," diye özür diledi Jensen. Biraz sakinleştirdim, ilk etapta bu kadar sinirlenmememe izin verdiğim için kendimi gülünç hissediyordum. "Anna geri geliyor, ben de dans etmeye gidiyorum. Umarım kışını o sandalyeden kaldırır ve bu gece biraz eğlenirsin." Tam da Anna, gecenin hatunu, onu dans pistine geri çekerken kafama bir şaplak attı.

Hoparlörlerden bangır bangır tekno müziği çalıyordu, ben de kafamdaki çarpıntıyla mücadele etmek için, baş ağrımı dindireceğini ve beni sakinleştireceğini umarak yüzen garsondan bir bira daha istedim.

Olmadı.

Sarışın, arkadaşıyla dans pistinde hayatının en güzel anlarını yaşıyordu. Bana her bakış attığında, ya da sarhoş zihnim bana öyle söylediğinde, daha da tedirgin oluyordum. Aşağı doğru eğildi ve dar eteği kalçalarını güzelce sararak ikinci bir deri tabakası gibi oturdu. Harekete uyum sağlamak için gerildi ve sahip olduğu düzgün kışını ortaya çıkardı. Sandalyede kıpırdandım, bu kızın beni içine çektiği hayalden kurtulmam gerekiyordu.

Bakıcılığını yaptığım bira elimden alındı ve masanın üzerine bırakıldı. Kafamı kaldırdığımda Leticia Castillo'nun ya da okulda bilinen adıyla Çavuş Castillo'nun orada durmuş, yüzünde sinsi bir sırıtışla bana baktığını gördüm.

"İnsanları izlemeye mi geldin?"

"Her zaman yaptığım şey bu değil mi?" diye sordum, kendimi azgın tekno ritminin üzerinde bağırırken buldum. Bu kadar küçük bir alanda sırf duyulmak için müziğin üzerine bağırarak bol miktarda insana rağmen kafam nihayet yerine oturuyordu.

"Başçavuş select, bu gece insanları izlemiyorsunuz." Elimi tuttu ve beni oturduğum yerden kaldırıp dans pistine çekti. Neyse ki tam yerimizi bulmuştuk ki müzik değişti ve çok daha katlanılabilir bir parçaya, Usher'ın "Yeah" şarkısına geçti. Castillo etrafımda dans etti, bana doğru çapkın hareketler gönderdi ve ben de eşlik ettim. Neyse ki, yaklaşan akşamdan kalmalığım her harekette biraz daha azalıyor gibiydi.

Şarkının birkaç dakikasında Castillo daha önce hiç görmediğim bir adam tarafından çekildi ve beni dans pistinde bir ezik gibi bıraktı. Neyse ki bu durum çok uzun sürmedi çünkü Blondie'nin arkadaşı gözlerini kısarak ve isteyerek bana doğru yaklaştı. Yeterince yaklaştığında, bir elini göğsüme attı ve sanki çok baskın bir cinsel eylemi taklit ediyormuş gibi kalçalarını akıcı bir şekilde okşadı. Gözleri benimkileri hiç bırakmadı ve bana karşı yoğun bir şekilde dönerken dolgun dudakları daha da büzüldü. Umurumda bile değildi. Çok ateşliydi ve hareketleri de öyle. İstedğim kişi ya da şey değildi, ama cesareti vardı, bu yüzden onunla birlikte yuvarlandım.

Çok geçmeden Blondie geldi, yakından daha da sikilebilir görünüyordu. Uzaktan gördüğüm o güzel yüz, şimdi bir kol mesafesinde olduğu için daha da büyümüştü. Parlak yeşil gözlerini benimkilere dikti ve bunu yaparken bana o kaygısız gülümsemesiyle gülümsedi. Onu görünce sikim tekrar kasıldı ve tam önümde arkadaşının yerini aldığı anda, sikimin canlandığını hissettim. *Hay sikeyim*. Bu kız bana sürtünürken günlerce o dans pistinde odunla duramazdım. Bu utanç verici bir şeydi.

Sarışın ön tarafa geçti, arkadaşını arkada bıraktı. Sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi dans ettik ve birbirimize dokunduk. Çok geçmeden arkamda olup bitenleri unutup sadece önümde duran şeye odaklanmayı oldukça kolay buluyordum. Eğildi, kışını zaten sertleşmiş olan sikimin üzerine sürttü ve orada bıraktı,

Pantolonumu dolduran kaya gibi sert ereksiyona karşı gıcırdayordu. Aklıma, bizi engelleyen hiçbir kıyafet olmadan onu ne kadar çok eğmek istediğim geldi, ama bu düşünceyi çabucak silkeledim ve sadece kalçalarına tutunup onunla birlikte hareket ettim. Tekrar yukarı çıkarken arkasına uzandı ve boynumu tuttu, müzik eşliğinde sallanırken başımı kendine doğru çekti. Ellerim aynı anda her yerdeydi.

Burnumu boynuna soktum, vanilyanın tatlı, çökmekte olan kokusunu ve güneşin öptüğü teninden yayılan meyveli bir şeyi aldım. Bu koku zaten heyecanlı olan aletimi aşırı hızla harekete geçirdi, şişkinleşti ve ona karşı gerildi, serbest bırakmam için bana yalvardı. İstiyordum, gerçekten istiyordum ama kalabalık bir barda bu gerçekleşmeyecekti.

Şarkı üstüne şarkı çaldı ve sanki etrafta başka kimse yokmuş gibi birlikte dans ettik. Ellerim onun kaya gibi sağlam karnına doğru ilerlemişti, bu da onun spor yaptığını gösteriyordu. Bu benim için kesinlikle tahrik ediciydi. Göğsüne doğru ilerlerken, dolgun ve diri göğüslerinde durdum, beni onlarla yolumu bulmaya davet ediyordu. Ben ellerimi onun üzerinde gezdirirken, o da ellerini kullanarak onları hızla uzaklaştırdı ve tekrar kalçalarına yerleştirdi. Baştan çıkarıcıydı ama bu gece ona doyacağımdan emindim.

Dördüncü şarkıdan sonra nihayet ona bir şeyler içmek isteyip istemediğini sordum. Gece için DD olduğunu belirterek reddetti, bu yüzden kendime bir bira yardım ettim, neredeyse onu pistte becerdikten sonra kendimi sakinleştirme dürtüsünü hissettim. Birayı bitirdiğimde onu sağını solundan ayıramayan bir herifle dans ederken buldum. Benimle dans ettiği gibi dans etmiyordu ama bu herifin onunla bir şansı olduğunu düşünmesi beni çok rahatsız ediyordu. Usulca onlara doğru yürüdüm ve kalçalarını kavradım.

"Sağ ol dostum," dedim ikinci raunt için onu tekrar yanıma çekerken.

Gülümsedi, o kalp eriten, sık titreten gülümsemesi. "Bu beklenmedik bir şeydi." Sesi yumuşak ve narindi, tıpkı kendisi gibi.

Hızlı bir gülümsemeyele geçiştirdim. "Bu gece benimsin," diye alçak sesle gürledim, onu hazırlıksız yakaladım, Sonra tekrar gülümsedi ve arkasını döndü, ilk maçıımızda beni başarılı bir şekilde çıldırtan hareketlere geri döndü.

Robin Thicke'den "Blurred Lines" çalmaya başladı ve barın havasını hızlandırdı. Onunla birlikte müzik eşliğinde sallanırken ellerim gövdesinden aşağıya doğru yol aldı, gömleğinin eteklerinde durdu ve içeri davet edilmek için yalvardı. Davet edilmediler, ben de onları başka bir yere götürdüm, ellerimi tekrar yukarı ve sıkı bir şekilde tanımlanmış karın kaslarının üzerinde ve şimdi birkaç sertleşmiş meme ucunu sergileyen alaycı göğüslerinin etrafında dolaşıtırdım. Onun beni etkilediğı kadar benim de onu etkilediğimi bilmek beni gülümsetiyordu. Bu gece tek yönlü bir gösteri olmayacaktı.

Şarkının sözlerinde seks vardı. Kahretsin, eğer sahip olabilseydim

Blondie başka bir yerde olsa bu şarkı çaldığında, kıyafetler sonradan akla gelirdi ve ben de ilk mısra başladığında onun içine dalmış olurdum. Bunun yerine, etrafta hoşuma gitmeyecek kadar çok insanın olduğı bir dans pistinde sürtünme seansına razı olmak zorunda kaldım. Dans pistinde herkesin görebileceğı şekilde kuru sikişiyorduk ve bu umurunda bile değildi çünkü eğer istediğim gibi olsaydı, bu kız bu gece benimle eve gelirdi.

Ellerim onun tatlı kokulu, narin boynuna gitti ve başını çevirdiğinde fırsattan istifade ağzımı onunkine dayadım, dilimi sahip olduğı o yumuşak pembe dudakların arasına soktum. İtiraz etmedi, ihtiyacım olan tüm alanı bana vermek için ağzını biraz daha açtı. Dilinden yayılan naneli tazelik, tıpkı vanilya kokusunun daha önce yaptığı gibi beni heyecanlandırdı. Tekila ve bira kokan nefesim ona pek iyi gelmiyor olabilirdi ama hoşuna gitmediyse bile belli etmiyordu.

Tam öpüşmemiz yoğunlaşırken, dili benimkiyle eşleşirken, vücudu benimle yüz yüze durmak için dönerken, Jensen hızla geldi ve neredeyse hem beni hem de Sarışını deviriyordu. Öpüşmemize ara verdik ve gözlerimde vahşi bir öfkeyle ona döndüm, sikini engellemek için iyi bir bahanesi olduğunu umuyordum.

"Gitmek zorundayız. Hemen! Newsome bir kavgaya karıştı ve polisler çağrıldı. Onu buradan çıkarmalıyız."

"Siktir!" Aynı anda hem sinirlenmiş hem de endişelenmiş bir şekilde bağırdım. "Ne oldu?"

"Sana sonra anlatırım ama onu buradan çıkarmamız gerek," dedi Jensen, sesini tamamen aciliyet kaplamıştı. Her zaman kitabına göre hareket ederdi ve Newsome'un polislerle herhangi bir sorun yaşarsa Pazartesi günü başının büyük belaya gireceğini biliyordu.

"Bir saniye bekle!" Tüm o kargaşanın içinde bağırdım. "Hayır! Şimdi gitmeliyiz."

Kızgınlık üzerime yağıyor, terden sırılsıklam olmuş tenimi kızartıyordu ama Newsome benim kardeşimdi, bu yüzden onu ortada bırakamazdım. Sarışınla başka bir zaman takılmak zorunda kalacaktım. Ne yazık ki arkamı döndüğümde gitmişti. Barın her tarafına baktım, sadece çok yoğun bir Jensen'dan uzaklaşmış olmasını umuyordum, ama durum böyle değildi. Arkadaşını bile bulamadım. Jensen'la birlikte bardan çıkıp Riley'nin kamyonetinin arka koltuğuna atlarken hayal kırıklığı içime işledi. Newsome'ın yüzünde birkaç yara izi vardı ama Pazartesi sabahı açıklanması gerekecek kadar kötü bir şey değildi. Tam arkadan çıkıyorduk ki polis ışıkları ve sirenleri ön taraftan bangır bangır geldi.

Önümüzde uzanan karanlık, ıssız çöle doğru ilerlerken, onları az önce kaçırdığımız için rahat bir nefes aldım ama yeniden sinirlendim.

Blondie'yi de kaçırmıştım.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

